

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன் (சங்க இலக்கியம்)

முனைவர் பட்ட ஆய்விற்காகத் திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெற்ற ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

ஆ.இந்திரா, எம்.ஏ,எம்..:பில்.,

பதிவு எண்:TVu/R/Ph.D/Reg./FT/Tam./SSBSTASCM/2013/6192

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304

நெறியாளர்

முனைவர் சு.விஜயகாந்தி, எம்.ஏ, எம்..:பில்,பி.எச்.டி.,

முதல்வர்

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304

முதுகலை, தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறை,

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304

அக்டோபர் - 2017

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

ஆ.இந்திரா,

பதிவெண்: TVu/R/Ph.D/Reg./FT/Tam./SSBSTASCM/2013/6192 Dt:13.03.2013

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழு நேரம்),

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,

மயிலம் - 604304

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரியில் முதுகலை தமிழாராய்ச்சித் துறையில் மயிலத்தில் முனைவர் சு.விஜயகாந்தி முதல்வர் அவர்களின் மேற்பார்வையில் “பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன்” (சங்கஇலக்கியம்) எனும் தலைப்பில் முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வு என் சொந்த முயற்சியில் உருவானது என்றும் இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் இந்த ஆய்வேடு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் உறுதியளிக்கிறேன்.

இடம் : மயிலம்

ஆய்வாளர்

நாள் : 16/08/2017

ஆய்வு நெறியாளர் சான்றிதழ்

முனைவர். சு.விஜயகாந்தி,

முதல்வர்/ஆய்வு நெறியாளர்,

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,

மயிலம் - 604304

“பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன்” (சங்க இலக்கியம்) எனும்

தலைப்பில் ஆ.இந்திரா அவர்களால் முனைவர்ப் பட்டத்திற்குச் செய்யப்பெற்றுள்ள இவ்வாராய்ச்சி, ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி முதுகலைத் தமிழாராய்ச்சித்துறையில் முழுநேர ஆய்வு செய்த காலத்தில் இவரது சொந்த முயற்சியில் உருவானது என்றும் இந்த ஆய்வுக்காக இவருக்கு வேறு எந்தப் பட்டமும் இதுவரையில் வழங்கப்பெறவில்லை என்றும் சான்றளிக்கிறேன்.

இடம் : மயிலம்

நாள் : 16/10/2017

நெறியாளர்

துறைத்தலைவர்

முதல்வர்

நன்றியுரை

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி வழி திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பெறும் இவ்வாய்விற்கு ஆசிரியரும் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் இருபதாம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலய சுவாமிகளின் திருவடித் தாமரையை நன்றியோடு வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆய்வு மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்கிய திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், பல்கலைக்கழகப் பதிவாளர் மற்றும் தேர்வுக் கட்டுப்பாட்ட அலுவலர் (பொறுப்பு) ஆகியோருக்கு என்னுடைய நன்றியை உரித்தாக்கி மகிழ்கிறேன்.

ஆய்வு தொடக்கம் முதல் இறுதி வரையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கான உதவித்தொகையை வழங்கி என்னுடைய ஆய்வினை அங்கீகரித்த சென்னை செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தாருக்கு என்னுடைய நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

கல்லூரி முதல்வராக விளங்கும் முனைவர் திருமதி சு.விஜயகாந்தி அவர்கள், என்னுடைய ஆய்வு நெறியாளராக விளங்கி, கல்லூரியில் நான் முனைவர் பட்டத்திற்காகப் பதிவு செய்ததில் இருந்து என்னுடைய ஆய்விற்காகப் பல்லாற்றாறும் செயலாற்றிய அவர்களை உளமாற நன்றியோடு வணங்குகிறேன்.

கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கும் முனைவர் திரு ந.ச.திருநாவுக்கரசு அய்யா அவர்கள் என்னுடைய முனைவர் பட்ட ஆய்வு தொடர்பாகப் பல்கலைக்கழகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அலுவல் நிமித்தமான பல

உதவிகளைச் செய்தார்கள். அய்யா அவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள துறை சார்ந்த உதவிப் பேராசிரியர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இவ்வாய்விற்கு உதவிய வழிகாட்டிப் பேராசிரியர்களான திண்டிவனம் அரசினர் கலைக்கல்லூரிப் பேராசிரியர் முனைவர் திரு இரா.நாராயணன், விருத்தாசலம் திரு கொளஞ்சியப்பர் அரசினர் கலைக்கல்லூரிப் பேராசிரியர் முனைவர் திரு. ஆர்.சிவக்குமார் ஆகியோருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆய்வுப் பணி சிறக்கத் துணைபுரிந்த கல்லூரி அலுவலகப் பணியாளர்கள் திரு ச.சுப்பிரமணியன், திருமதி இரா.மாலா, திரு ஆ.விஜயரங்கன் மற்றுமுள்ள அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆய்வுப் பணி தொடர்பான நூல்களை நான் வேண்டும்போதெல்லாம் நேரம் பார்க்காது கொடுத்து உதவி புரிந்த கல்லூரி நூலகர் முனைவர் திரு இராம்குமார் அய்யா, நூலக உதவியாளர் திருமதி கோ.இராஜேஸ்வரி ஆகியோருக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னை ஈன்ற பொழுதினும் என் வளர்ச்சி கண்டு மகிழும் என் தாய் திருமதி ஆ.விஜயா, தந்தை திரு மு.ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் என் வளர்ச்சிக்குத் துணையாய் நிற்கும் என் தம்பி ஆ.சந்திரசேகர் அவர்களுக்கும் என் வளர்ச்சிக்குப் பல நிலைகளில் உதவிபுரிந்து என் வெற்றியையும் தன் வெற்றியாக நினைத்து மகிழும் என் உயிரினும் மேலான வளர்ப்புத் தந்தை கி.சண்முக சுந்தரம் (நெய்க்குப்பி பச்சையம்மன் கோயில் அர்ச்சகர்) அவர்களுக்கும்,

என்னை மருமகளாக ஏற்றும் என் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்து, அறிவுரைகள் பல கூறியும் என்னை வழிநடத்தும் என் மாமனார் இரா.சர்வேசன்

(எல்.ஐ.சி. வேளக்குடி) அவர்களுக்கும் என் மாமியார் ச.இலட்சுமி அவர்களுக்கும், என்னை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றும் என்றும் என்னுடன் தோள் கொடுக்கும் தோழனாகவும் தாயுமானவனாகவும் என்றும் என் வளர்ச்சிக்காகவே அயராது உழைத்துவரும் என் உயிரினும் மேலான அன்புக் கணவர் இரா.செந்தில்குமரன் அவர்களுக்கும் என் கணவரின் அண்ணன்கள் ச.அருள்ஜோதி எம்.பி.ஏ, ச.சிவபிரகாசம் எம்.எஸ்.ஸி, எம்.எட், (எல்.ஐ.சி. முகவர்) ஆகியோருக்கும்,

2015ஆம் ஆண்டில் ஆய்வுத் தரவுகள் வெள்ளத்தில் மூழ்கும் நிலை ஏற்பட்டபோது நீரில் நீந்தி உயிரைப் பணையம் வைத்து மீட்டுக் கொடுத்த அண்ணன் ஜெயபிரகாஷ் குடும்பத்தினருக்கு என்றும் என் நன்றிகள். என் ஆய்வுக்கு அவ்வப்போது உதவிய என் தங்கை கணவர் மு.ஞானபிரகாஷ் எம்.டெக். அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

மேலும், என் ஆய்வுப் பணி செம்மையாக நடைபெற உதவிய என்னுடன் ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்களுக்கும் வேண்டிய நூல்களைத் தந்து உதவிய விழுப்புரம் மாவட்ட மைய நூலகம், திண்டிவனம் அரசு கிளை நூலகம், புதுவைப் பல்கலைக்கழக நூலகம், புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவன நூலகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகம், உ.வே.சாமிநாதையர் நூலகம், அறிஞர் அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம், சென்னை கன்னிமரா நூலகம், மறைமலை அடிகள் நூலகம், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவன நூலகம், ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம், சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக நூலகம் மற்றும் நூல்கள் வழங்கிய அனைத்து நூலகங்களுக்கும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இவ்வாய்வு சிறப்புற நிறைவுற பல்லாற்றானும் உறுதுணையாக விளங்கியவர் சென்னகுணம் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிப் பட்டதாரித் தமிழாசிரியர் திரு தி.க.நாகராஜன் அவர்கள். அய்யா அவர்கள் ஆய்வேட்டை மெய்ப்புத் திருத்தம் செய்து உதவியதோடன்றி ஆய்வேட்டினைச் சிறந்த முறையில் கட்டமைக்கவும் பெரிதும் உதவி செய்தார். அவர்களுக்கு என் அகம் கனிந்த நன்றியை உரித்தாக்கி மகிழ்கிறேன்.

இந்த ஆய்வேட்டினைச் சிறந்த முறையில் கணினியில் தட்டச்சு செய்து செம்மையாக வடிவமைத்துத் தந்த மயிலம் இந்தியன் ஜெராக்ஸ் உரிமையாளர் திரு அ.ர.:பியுல்லா அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொருளடக்கம்

வ. எண்	இயல்	தலைப்பு	பக்க எண்
1.		முன்னுரை	01
2.	ஒன்று	பொ.வே.சோமசுந்தரனார் வாழ்வியல்	09
3.	இரண்டு	எட்டுத்தொகை அக இலக்கிய உரை வரலாறும் பதிப்பு வரலாறும்	30
4.	மூன்று	பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரை இயல்புகள்	76
5.	நான்கு	பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை நெறிகள்	138
6.	ஐந்து	பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின் வழி அறியலாகும் சமுதாயம்	183
7.		முடிவுரை	253
8.		துணை நூற்பட்டியல்	261
9.		பின்னிணைப்புகள்	01 - 154

சுருக்க விளக்கம்

அகம்.	: அகநானூறு
அகத்.	: அகத்திணையியல்
அடைக்கல.	: அடைக்கலக் காதை
அரங்.	: அரங்கேற்றுக் காதை
ஆய்ச்சியர்.:	: ஆய்ச்சியர் குரவை
இடை.	: இடையியல்
இராம.நா.	: இராமநாதச் சருக்கம்
உ.ஆ.	: உரையாசிரியர்
உரி.	: உரியியல்
ஊசல்.	: ஊசல் வரி
உருக்காட்டு.	: உருக்காட்டுப் படலம்
ஊர்க்காண்.	: ஊர்க்காண் காதை
உவம.	: உவமயியல்
எச்ச.	: எச்சவியல்
க.ஆ.	: கட்டுரையாசிரியர்
கட்டுரை.	: உரைபெறு கட்டுரை
கரந்தை.	: கரந்தைப் படலம்
க.வா.	: கடவுள் வாழ்த்து
கலி.	: கலித்தொகை
களவு.	: களவியல்
களிறு.	: களிற்றியானைநிறை
குறிஞ்சி.	: குறிஞ்சிக்கலி

கற்பு.	: கற்பியல்
காட்சி.	: காட்சிப் படலம்
கானல்	: கானவரி
குணமாலை.	: குணமாலையார் இலம்பகம்
குறிஞ்சி.	: குறிஞ்சிக் கலி
குன்றக்.	: குன்றக் குரவை
கைகேசி.சூழ்.	: கைகேயி சூழ்ச்சிப் படலம்
கொலைக்.	: கொலைக்களக் காதை
சூத்.	: சூத்திரம்
செய்.	: செய்யுளியல்
தும்பை:	: தும்பைப் படலம்
தொல்.	: தொல்காப்பியம்
தொ.ஆ.	: தொகுப்பாசிரியர்
தொல்.உரி.	: தொல்காப்பியம் உரியியல்
தொல்.புறத்.	: தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல்
து.ம்	: துறைவிளக்கம்
நகர் நீங்கு.	: நகர் நீங்குப் படலம்
நச்சர்.	: நச்சினார்க்கினயர்
நாடுகாண்.	: நாடுகாண் காதை
நாமகள்.	: நாமகள் இலம்பகம்
நூ.	: நூற்பா
நெய்தல்	நெய்தல்கலி
ப.	: பக்கம்
பக்.	: பக்கங்கள்
ப.ஆ.	: பதிப்பாசிரியர்

பா.	: பாடல்
பாலை.	: பாலைக் கலி
புறம்.	: புறநானூறு
புறத்.	: புறத்திணையியல்
பொருள்.	: பொருளியல்
மங்கல	: மங்கல வாழ்த்துக் காதை
மணி.	: மணிமிடைப்பவளம்
மரபு.	: மரபியல்
மருதம்.	: மருதக்கலி
மிதிலை.	: மிதிலைக் காட்சிப் படலம்
மு.கு.நா.	: முன்னர் குறிப்பிட்ட நூல்
முருகு.	: திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை.	: முல்லைக் கலி
மேற்படி.	: மேற்படி நூல்.
வ.எண்.	: வரிசை எண்
வஞ்சி.	: வஞ்சிப் படலம்
விழாவறை.	: விழாவறை காதை
வெட்சி.	: வெட்சிப் படலம்
வேட்டுவ.	: வேட்டுவ வரி.
வேனில்.	: வேனில் காதை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் உரையாசிரியர்களின் பங்கு அளவிடற்கரிய ஒன்றாகும். மூல நூல்களை மட்டுமே கற்றுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, அவற்றின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அரிதாகத் தோன்றியது. அச்சுமூலில்தான் உரையின் தேவை உணரப்பெற்றது. மூல நூலாசிரியருக்கும் வாசகனுக்கும் ஒரு பாலமாக இருந்து மூல நூலின் கருத்தினை வாசகனுக்கு உள்ளது உள்ளபடியே உணர்த்தச் செய்வதில் உரையாசிரியர்களின் பங்கு அளப்பரியதாக விளங்குகிறது. இச்சுமூலில்தான் காலந்தோறும் பல்வேறு உரையாசிரியர்கள் தோன்றி, இலக்கியம், இலக்கணம் மற்றும் இருவகை நூல்களுக்கும் உரைகளை எழுதத் தலைப்பட்டனர். அவர்கள் தங்கள் பத்துறை அறிவு, பன்னூற் புலமை, நுண்மான் நுழைபுலத்தையெல்லாம் பயன்படுத்தித் தாங்கள் உரையெழுதப் புகுந்த மூல நூலாசிரியரின் உள்ளக் கருத்தை மேன்மேலும் சிறக்கச் செய்தனர். இதன் காரணமாக மூல நூல்களுக்கு எழுந்த உரைகளே ஒருதனி இலக்கிய வகையாகப் பிற்காலத்தில் முகிழ்த்தது எனில் அது மிகையன்று. அத்தகைய சிறப்பிற்குரிய உரையாசிரியர் மரபில் வைத்துப் போற்றத்தக்க மாண்பு உடையவராகத் திகழ்பவர் பெருமழைப் புலவர் என்று தமிழ்கூறு நல்லுலகால் அடையாளம் காணப்பெறும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆவார்.

சங்க இலக்கியங்களை நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்குத் துணையாய் நிற்பவை அந்நூல்களுக்கு எழுந்த உரைகளே ஆகும். மூலநூல்களைக் கற்று அவற்றிற்கு உரை எழுதத் துணிந்த உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் அவரவர் நடையில் உரையை இயற்றியுள்ளனர். அவற்றுள், பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையும் ஒன்று. சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றிற்கு இவர் உரையானது கிடைக்கப் பெறுகிறது.

இவருடைய உரையின் திறத்தை அறியும் பொருட்டு “பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன்” (சங்க இலக்கியம்) என்னும் இவ்வாய்வு அமைகிறது.

ஆய்வுத் தலைப்பு தேர்வு :

இன்றைய சூழலில் தமிழியலின் ஒவ்வொரு துறைதோறும் இலக்கியங்களும் அவை தொடர்பான ஆய்வுகளும் மிகுதியாகப் பெருகி வருகின்றன. தமிழில் தோன்றும் துறைசார் இலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றின் சிறப்புகள், நிறை மற்றும் குறைகள் ஆகியவற்றை அலசி ஆராய்ந்து வாசகன் தனக்குத் தேவையான சரியான இலக்கியத்தைத் தேர்ந்து கொள்வதற்கு அவ்வத் துறைசார்ந்த ஆய்வுகளே மிகவும் துணை புரிகின்றன. அவ்வகையில், சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பல்வேறு உரைகள் தோன்றியுள்ளன. ஒரே இலக்கியத்திற்குப் பல்வேறு உரைகளும் காணப்பெறுகின்றன. இந்நிலையில் தோன்றியுள்ள உரைகளின் சிறப்புக் கூறுகள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்து அவற்றுள் சிறந்த உரையை வாசகன் தேர்வு செய்துகொள்ள உரைகள் குறித்த ஆய்வுகள் துணை செய்கின்றன. ஆயினும், உரைத்திறன் தொடர்பான ஆய்வுகள் தமிழ்ச் சூழலில் மிக அருகியே நிகழ்ந்துள்ளன. அதனால், இத்துறை தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கான தேவையும் மிக அதிக அளவில் உள்ளது. அவ்வகையில் சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க இடம் வகிப்பவரான பெருமழைப் புலவர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் அவர்களின் உரையை ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொண்டால் அது இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குப் பேருதவியாய் அமையும் என்ற நோக்கில் “பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன்” (சங்க இலக்கியம்) என்னும் தலைப்பு தேர்வு செய்யப் பெற்றது.

ஆய்வுக் கருதுகோள்:

சங்க இலக்கியங்கள் யாவும் அக்கால மக்களின் அக, புற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் வகையில் அமைந்தவை. இன்னும் சொல்லப் போனால் காதலையும் வீரத்தையும் அவர்கள் இரு கண்களாகப் போற்றினர். இத்தகைய சிறப்புகளையெல்லாம் எடுத்துக் கூறிய பெருமை உரையாசிரியர்களுக்குரியது. இவ்வாய்வின் வழி உரையாசிரியர்களின் உரை இயல்புகள், உரை நெறிகள் போன்றவற்றையும் அக்காலச் சமுதாய நிலையையும் குறித்து அறிந்து கொள்வதாக ஆய்வுக் கருதுகோள் அமைகிறது.

ஆய்வின் எல்லை:

எட்டுத்தொகையுள் அக நூல்களாகிய நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை என்னும் ஐந்து நூல்களும் ஆய்வு எல்லையாக அமைகின்றன.

ஆய்வு ஆதாரங்கள்:

ஆய்வுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் துணைபுரியும் சான்றாதாரங்களைக் கொண்டு அவற்றை முதன்மை ஆதாரங்கள் என்றும் துணைமை ஆதாரங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

முதன்மை ஆதாரங்கள்:

சங்க எட்டுத்தொகை நூல்களுள் அகநூல்களாகிய நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு. கலித்தொகை அகிய ஐந்து நூல்களும் முதன்மை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

துணைமை ஆதாரங்கள்:

உரைத்திறன் தொடர்பான பல்வேறு அறிஞர்களின் ஆய்வு நூல்கள், ஆய்வேடுகள் மற்றும் கட்டுரைகள், இதழ்களில் வெளிவந்துள்ள செய்திகள் ஆகியன துணைமை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறை:

உரையாசிரியரின் உரை கட்டமைப்பின் வாயிலாக அவரின் இலக்கியப் புலமை, இலக்கணப் புலமை, நடை நலம், ஆகியவற்றிலிருந்து அறிய வரும் உரை இயல்பு, உரை நெறிகள் போன்றவை குறித்துப் பல்வேறு தலைப்புகளில் பகுத்து ஆய்ந்தறியப்பெறுவதால் பகுப்பாய்வு முறையும், உரையாசிரியரின் உரைவகுக்கும் திறனானது ஒவ்வொரு தலைப்புதோறும் விளக்கமாக எடுத்துரைக்கப்பெறுவதால் விளக்கமுறை ஆய்வும் உரையாசிரியர்தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள சான்றுகள் யாவும் தொகுக்கப் பெற்று அதன் வாயிலாக அவர்தம் இலக்கிய, இலக்கணப் புலமை நிறுவப் பெறுவதால் தொகுப்பு ஆய்வு அணுகுமுறையும் இவ்வாய்வில் பின்பற்றப் பெறுகின்றன.

ஆய்வு முன்னோடிகள்:

ஆய்வுத் தலைப்போடு தொடர்பான ஆய்வுகளையும் நூல்களையும் இயற்றிய ஆசிரியர்களும் அவர்தம் படைப்புகளுமே ஆய்வு முன்னோடிகளாகக் கொள்ளப்பெறுகின்றனர். அவ்வகையில்,

1. உரையாசிரியர்கள் - மு.வை.அரவிந்தன்
2. பெரியபுராண உரைத்திறன் - சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார்
3. பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்திறன் - இ.சுந்தரமூர்த்தி
4. திருக்குறளும் பிற உரையாசிரியர்களும் - மு.கோவிந்தசாமி
5. பேராசிரியர் உரைத்திறன் - மு.சந்தானம்

6. அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன் - ச.வே.சுப்பிரமணியன்
7. இளம்பூரணர் - மு.அருணாச்சலம்
8. சிவஞான முனிவர் உரைத்திறன் - க.விநாயகம்
9. பரிப்பெருமாள் உரைத்திறன் - கா.ம.வேங்கடராமையா
10. வீரசோழிய உரைத்திறன் - கா.அய்யப்பன்
11. திருக்குறள் உரை வேற்றுமை - இரா.சாரங்கபாணி

ஆகிய நூலாசிரியர்களும் அவர்தம் நூல்களும் மேலும், பல்வேறு முனைவர்ப் பட்ட ஆய்வேடுகள், ஆய்வியல் நிறைஞர்ப் பட்ட ஆய்வேடுகள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் ஆய்வு முன்னோடிகளாக அமைகின்றனர்.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு:

இவ்வாய்வேடு முன்னுரை முடிவுரை நீங்கலாக ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளது. அவையாவன:

1. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் வாழ்வியல்,
2. எட்டுத்தொகை அக இலக்கிய உரை வரலாறும் பதிப்பு வரலாறும்,
3. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரை இயல்புகள்,
4. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைநெறிகள்,
5. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின் வழி அறியலாகும் சமுதாயம்.

ஆகியனவாகும்.

இயல் - ஒன்று: பொ.வே.சோமசுந்தரனார் வாழ்வியல்

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பிறப்பு முதல் இறுதிக் காலம் வரையில் அவரைப் பற்றிய செய்திகள் இவ்வியலில் ஆராயப் பெறுகின்றன. உரையாசிரியரின் பிறப்பு,

பெற்றோர், பிறந்த ஊரை அடைமொழியாகக் கொண்டமை, இளமைக் கல்வி, பட்டயப் படிப்பு, உரையாசிரியராக வளரக் காரணம், தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரோடு அவருக்கிருந்த தொடர்பு, அவருடைய படைப்புப் பணி, பதிப்புப் பணி, உரைப்பணி ஆகியவற்றின் வாயிலாக அறியவரும் அவர்தம் தமிழ்த் தொண்டு, பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பெருமை போற்ற வேண்டிய தேவை மற்றும் அதற்கான முயற்சிகள் ஆகிய செய்திகள் யாவும் இவ்வியலுள் இடம் பெறுகின்றன.

இயல் - இரண்டு: எட்டுத்தொகை அக இலக்கிய உரை வரலாறும் பதிப்பு வரலாறும்

உரையின் அவசியம், உரை வகைகள், பதிப்பு மற்றும் பதிப்பு வகைகள் போன்றவை குறித்த செய்திகள் இவ்வியலுள் இடம்பெறுகின்றன. எட்டுத்தொகையுள் அகநூல் ஐந்திற்கும் இதுவரை வெளிவந்துள்ள பதிப்புகள், வெளியீடுகள் முதலியன இடம்பெறுகின்றன. அவை, மூலநூல் பதிப்பு, உரைப் பதிப்பு, தனிநூல் பதிப்பு, திரட்டு நூல் பதிப்பு என்னும் வகையில் பாகுபடுத்தப்பெற்று ஆராயப்பெறுகின்றன. மேலும், இவற்றிற்கு அமைந்துள்ள புதிய உரை மற்றும் பழைய உரைகள் குறித்தும் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன.

இயல் - மூன்று: பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரை இயல்புகள்:

உரையாசிரியரின் இலக்கிய இலக்கணப் புலமை இவ்வியலின்கண் ஆராயப் பெறுகிறது. உரையாசிரியர் உரையில் எடுத்தாளும் இலக்கிய மற்றும் இலக்கண மேற்கோளாட்சியின் வாயிலாகப் புலனாகும் அவர்தம் இலக்கிய, இலக்கணப் புலமை, சொற்பொருள் கூறல், நடைநலம் ஆகியவற்றின் வாயிலாகப் புலப்படும் உரையாசிரியரின் தனித்தன்மை, முன்னோரைப் போற்றும் விதமாகப் பிறர் உரையை ஆளுதல், மறுத்தல், முதலிய உரை இயல்புகள் குறித்த செய்திகள் இவ்வியலில் எடுத்தியம்பப் பெறுகின்றன.

இயல் - நான்கு: பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை நெறிகள்:

இவ்வியலில் உரையாசிரியர் தம் உரையைச் சிறக்கச் செய்யப் பயன்படுத்திய பல்வேறு உரைநெறிகள் குறித்து ஆராயப்பெறுகின்றன. நூற்சிறப்புக் கூறல் முதலாக முடிபு கூறல் இறுதியாக உள்ள பல்வேறு உரைநெறிகள் இவ்வியலின்கண் ஆராய்ந்து விளக்கப்பெற்று, அதன் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரைநெறியின் சிறப்புகள் வெளிப்படுத்தப்பெறுகின்றன.

இயல் - ஐந்து: பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின் வழி அறியலாகும் சமுதாயம்:

சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றுக்கும் உரைகண்ட சோமசுந்தரனார் அவர்கள், பொருள் விளக்கத்திற்காக அக்காலத்துச் சமுதாயத்தில் காணலாகும் வழிபாடு, விளையாட்டு, பழக்க வழக்கங்கள், உறவு முறைகள், நம்பிக்கைகள், பழமொழிகளின் வாயிலாக அறிய வரும் சமூக நிலை, மரபு கூறல், போன்ற பல்வேறு செய்திகளைப் பொருத்தமான இடங்களில் கையாண்டுள்ள திறம் இவ்வியலுள் எடுத்துரைக்கப் பெறுகிறது.

ஆய்வு முடிவுரை:

இயல்தோறும் கண்ட முடிபுகள் தொகுக்கப்பெற்றுத் தனியே முடிவுரைப் பகுதியில் தரப் பெறுகின்றன. மேலும், இவ்வாய்வில் ஆய்ந்தறியப்பெற்ற முடிபுகளும் இப்பகுதியில் தரப்பெறுகின்றன. அன்றியும், இவ்வாய்வோடு தொடர்புடைய மேலாய்வுக் களங்களும் இனங்கண்டு உரைக்கப் பெறுகின்றன. மேலும், ஒவ்வோர் இயலின்கண் கண்டறியப்பெற்ற ஆய்வு முடிபுகள் இயல் தொகுப்புரையாக அளிக்கப்பெறுகின்றன.

ஆய்வின் பயன்:

சங்க காலத்திலும் அதற்கு முற்பட்ட காலத்திலும் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையைத் தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர். அத்தகைய வாழ்க்கை முறையினைப்

பிரதிபலிக்கும் பிம்பமாக அமைவது உரையாசிரியர்களின் உரைகள் ஆகும். உரைகளில் இலக்கண, இலக்கிய மேற்கோள்களின் ஆளுமை வழி உரையாசிரியர்களின் புலமைத் திறனையும், உரை இயல்புகள், உரைநெறிகள் போன்றவற்றையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேலும், அக்காலச் சமூக நிலைகளை இக்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயம் அறிந்து கொள்வதற்கு இத்தகைய உரைகள் குறித்த ஆய்வுகள் துணைபுரிவனவாக உள்ளன.

துணைநூற் பட்டியல்:

ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பெற்ற நூல்கள் முதன்மை ஆதாரங்கள், துணைமை ஆதாரங்கள் என்று பாகுபடுத்தப்பெற்று அகர வரிசைப்படி தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

பின்னிணைப்புகள்:

ஆய்வேடு தொடர்புடைய உரையில் காணும் தகவல்கள் தக்க தலைப்புகளில் தொகுக்கப்பெற்றுப் பின்னிணைப்புகளாகக் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. அவை, இலக்கிய மேற்கோளாட்சி, இலக்கண மேற்கோளாட்சி, சங்க எட்டுத்தொகைப் பதிப்பு விவரங்கள், பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் எடுத்தாளும் சங்க இலக்கியப் பாடவேறுபாடுகள், பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உருவப் படம் ஆகியன என்ற அடிப்படையில் அமைகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ்மொழிக்கு ஏற்றம் தரும் நூற்றாண்டாக அமைந்திருந்தது. பனை ஓலைகளில் படிந்திருந்த தமிழ்மொழி அச்ச வடிவம் கண்டதும், கணிப்பொறி, இணையத்தில் உலவியதும் இந்நூற்றாண்டில்தான் நடந்தேறியது. பாரதியார், பாரதிதாசனார் போன்ற புலவர் பெருமக்கள் தோன்றித் தமிழ்க் கவிதை உலகைப் புதியதொரு பாதையில் வீறுநடை போடச் செய்ததும் இந்நூற்றாண்டில்தான். பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழில் படிந்திருந்த பிறமொழிச் சொற்களைக் களைந்தெறிந்துத் தனித்தமிழ் இயக்கம் மக்கள் இயக்கமாக மாற்றம் பெற்றதும் இந்நூற்றாண்டில்தான் எனில் அது மிகையன்று. அத்தகு மொழி வளர்ச்சிக்குரிய ஆக்கப்பணிகளைப் போன்று பழந்தமிழ் நூல்கள் மக்களால் எளிதில் பயில்வதற்கு ஏற்ற வகையில் உரையெழுதப்பெற்றும் பதிப்பிக்கப்பெற்றும் நாடு முழுவதும் பரவியதும் இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான். இவ்வாறு உரை எழுதும் பெரும்பணியில் தமிழகத்து அறிஞர்கள் பலர் ஈடுபட்டுத் தம் அறிவையும் உழைப்பையும் அளித்து என்றும் தமிழ் மக்களால் நினைவு கொள்ளத் தக்க அழியாப் புகழைப் பெற்றுள்ளனர். பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர், ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை, வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஆகியோர் வரிசையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அறிஞர் பெருமக்களுள் தமிழுலகால் என்றும் தலைமேற்கொண்டு போற்றத் தக்க பெருமைக்குரியவராக விளங்குபவர் பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆவார். அவர்தம் தமிழ்

வாழ்வையும் உரைப் பணிகளையும் படைப்பாக்கங்களையும் இவ்வியல் அறிமுகம் செய்வதாகத் திகழ்கிறது.

இயல் போக்கு:

பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் வரலாறானது, தோற்றம், இளமைக் கல்வி, பட்டயப் படிப்பு, ஆசிரியர் பணி, மணவாழ்வு, கழகத்தின் தொடர்பு, தமிழ்ப்பணி, இறுதிக் காலம் எனும் தலைப்புகளின் கீழ் விளக்கம் பெறுவதாக இவ்வியல் போக்கு அமைகிறது.

தோற்றம்:

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டியை அடுத்துள்ள மேலைப்பெருமழை என்னும் சிற்றூரில் வேளாண் தொழில் செய்து வந்த பொன்னுசாமி என்பவரின் மகனான வேலுத்தேவர் - சிவகாமி அம்மாள் என்பாருக்கு மகனாக 05.09.1909 அன்று பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் பிறந்தார்.¹ தான் பிறந்த ஊரின் பெயரையே தனக்கு அடைமொழியாகப் பெற்று பெருமழைப் புலவர் என்று அனைவராலும் அழைக்கப் பெற்றார்.

இளமைக் கல்வி:

தொடக்கக் காலத்தில் பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் அவர்கள் திண்ணைப் பள்ளியில் தம் இளமைக் காலக் கல்வியைத் தொடங்கினார். திண்ணைப் பள்ளியில் வழக்கமாகக் கற்பிக்கும் அரிச்சுவடி, ஆத்திசூடி, வெற்றிவேற்கை, நிகண்டு நூல்கள், நைடதம், கிருஷ்ணன் தூது, அருணாசலப் புராணம் முதலிய நூல்களைக் கற்கும் வாய்ப்பினை முதல் ஐந்து ஆண்டுகளில் பெற்றார். ஆயினும், சோமசுந்தரனாரின் தந்தை அவரை வேளாண் தொழிலிலேயே ஈடுபடுத்த பெரிதும் விரும்பினார். தந்தையின் விருப்பத்தை

ஏற்று வேளாண் தொழிலில் ஈடுபட்டதோடு பல்வேறு தமிழ் நூல்களைத் தந்தைக்குத் தெரியாமல் தாமே கற்று வந்தார்.

“அவருடைய பத்தாம் அகவையில் அவருடைய தாயார் இயற்கை எய்தினார். பின்னர் அவரின் தந்தை மறுமணம் செய்து கொண்டதால் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்கள் தம் தாய்மாமன் வீட்டில் தங்கி வந்தார்.”²

அங்கும் அவருக்குக் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு குறைவாகவே இருந்ததால் தன் முயற்சியாலேயே பல்வேறு நூல்களைக் கற்றார்.

பட்டயப் படிப்பு:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்கள் இளமையிலேயே கல்வியின் மீது ஆறாத விருப்பு கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். தம் திறமையை வெளிப்படுத்தவும் மெருகேற்றிக் கொள்ளவும் கிடைத்த சிறு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

“மேலைப்பெருமழைக்கு அருகில் உள்ள ஆலங்காட்டில் வசித்து வந்த சர்க்கரைப் புலவரிடம் தாம் எழுதிய சில பாடல்களை எடுத்துச் சென்று காண்பித்தார். பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் தமிழ்ப் பற்றையும் பா இயற்றும் திறனையும் கண்டு வியந்த சர்க்கரைப் புலவர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்க் கல்வி பயிலுமாறு பொ.வே.சோமசுந்தரனாரை ஆற்றுப்படுத்தி அதற்கான பரிந்துரைக் கடிதமும் வழங்கினார். சர்க்கரைப் புலவரின் உதவியின் மூலம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டயச் சான்றிதழ் வகுப்பில் சேர்ந்து தமிழ் கற்றார். பல்கலைக் கழகம் வழங்கிய நிதியுதவியைப் பெற்று தன் நண்பரோடு தங்கித் தாமே சமைத்துண்டு கல்வி

கற்ற சோமசுந்தரனார் அவர்கள் அனைத்திலும் முதல் மாணவராகவே தேர்ச்சி பெற்றார். ஆனாலும், அவர் கல்கலைக்கழகச் சான்றிதழைப் பெற்றபின் அதனைக் கிழித்து எறிந்துவிட்டுச் சென்றதன் பின்புலத்தை அறிய முடியவில்லை”³

ஆயினும்,

“சோமசுந்தரனார் தமிழறியவே கல்வி கற்க வந்தாரேயன்றி வேலைக்குச் செல்லும் வேட்கையில்லாதவர். எனவே, தமிழறியாத அந்நாளைய ஆளுநர் எர்சுகின் பிரபு கைகுலுக்கி வழங்கிய புலமைச் சான்றைக்(டிப்ளமோ) கிழித்துக் காற்றில் பறக்கவிட்டு ஊர் சென்றார்”⁴

என்று மு.இளங்கோவன் கருத்தை நோக்குமிடத்து பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய பட்டயச் சான்றிதழைக் கிழித்து எறிந்தமைக்கான காரணத்தை ஒருவாறு அறிய முடிகிறது. மேலும், பொ.வே.சோமசுந்தரனார் வேலைக்குச் செல்ல ஒரு வாய்ப்பாக மட்டுமே தமிழைப் படிக்கவில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது. ஆனாலும்,

“எர்சுகின் பிரபு என்ற ஆங்கிலேய ஆளுநர் ஏனோ தெரியவில்லை, இவரின் மீது இருந்த கோபத்தால் இவரின் தேர்ச்சிச் சான்றிதழைக் கிழித்து எறிந்து விட்டார்”⁵

என்று எழில்.இளங்கோவன், ஆளுநரே பட்டயச் சான்றிதழைக் கிழித்தெறிந்ததாகக் ‘கருஞ்சட்டைத் தமிழர்’ என்ற இதழில் இந்நிகழ்வைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருப்பது ஆராயத் தக்கது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றது மட்டுமின்றி, சோழவந்தான் கந்தசாமியார், விபுலானந்தஅடிகள், பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார், பூவராகன் பிள்ளை ஆகியோரிடமும் தமிழ் கற்றார்.

பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய நிதியுதவியைக் கொண்டு தன் நண்பரோடு தங்கித் தாமே சமைத்து உண்டு கல்வி கற்ற பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அனைத்துப் பாடங்களிலும் முதல் மாணாக்கராகத் தேர்ச்சிபெற்றார். ஆனாலும், படித்து முடித்த பின்பு தான் பிறந்த மேலைப்பெருமழையிலேயே வேளாண்மைத் தொழிலை மேற்கொண்டார்.

மணவாழ்க்கை:

தன் மாமன் வீட்டில் வளர்ந்த பொ.வே.சோமசுந்தரனார் மாமன் மகளாகிய மீனாம்பாள் என்ற பெண்மணியைத் திருமணம் செய்துகொண்டு மணவாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இத்தம்பதியருக்கு இரண்டு ஆண்மக்களும் ஒரு பெண்மகளும் பிறந்தனர்.

தமிழ்ப்பணி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்கள் தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கம் தரும் வகையில் அரும்பணிகளைச் செய்துள்ளார். தமிழ்மொழிக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகளை,

1. உரைப்பணி,
2. பதிப்பு பணி,
3. படைப்புப் பணி

என்னுமாறு பாகுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

1. உரைப்பணி:

ஒவ்வொருவருக்கும் இயல்பாகவோ அல்லது பிறருடைய தாக்கத்தினாலோ ஏதேனுமொரு செயலில் ஆர்வம் இருக்கும். அவ்வகையில்,

‘பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தமிழ் நூல்களுக்கு உரையெழுத உந்துசக்தியாக விளங்கியவர் அவர்தம் ஆசிரியர் பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார் ஆவார். அவர்தம் அன்பைப் பெற்ற பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் ஆசிரியர் செய்த ‘கௌடில்யம்’ மொழிபெயர்ப்புப் பணியிலும் பின்னர் திருவாசக உரைப்பணியிலும் உதவியாளராக இருந்தார். பின்னர் அவரின் ஆசிரியரே திருவாசகத் திருச்சதக உரையை எழுதி வருமாறு பணித்தார். அதற்கு ஊதியமாக மாதம் ஒன்றுக்கு நாற்பது ரூபாய் கொடுப்பதாகவும் கூறினார். தன் ஆசிரியரின் வாக்கிற்கு இணங்கி உரையெழுத ஒப்புக்கொண்ட பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அப்பணியைச் செவ்வனே செய்து முடித்தார். இவ்வாறு தம் ஆசிரியரிடமிருந்து உரையெழுதப் பெற்ற பயிற்சியே பின்னாட்களில் இவர் சிறந்த உரையாசிரியராக விளங்கக் காரணமாக அமைந்தது.’⁶

இதுவே பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இயற்றிய முதல் உரையாக அமைகிறது. பண்டிதமணியாருடன் பணிசெய்து உரைவரையும் போக்கினைத் தெரிந்துகொண்ட பொ.வே.சோமசுந்தரனாருக்குப் பின்னாளில் உரைவரையும் வாய்ப்புத் தேடி வந்தது.

உரையாக்கம் பெற்ற நூல்கள்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் ஆசிரியரிடம் பெற்ற உரைநூல் வரையும் பயிற்சியின் துணைகொண்டு பல்வேறு நூல்களுக்கு உரை இயற்றியுள்ளார்.

ஒருசில உரையாசிரியர்கள் ஏதேனும் ஓர் இலக்கியவகைக்கு மட்டும் உரையெழுதிய நிலையில் இவரோ இலக்கணம், சங்க இலக்கியம், காப்பியம், சமய இலக்கியம் எனப் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளுக்கு உரையெழுதித் தம் உரையாற்றலை நிலைநாட்டியுள்ளார். சங்க இலக்கியங்களுக்கு இவர் எழுதிய உரையில் திணைகள், துறைகள் குறித்த விளக்கம், பழைய உரைக்குறிப்புகள், அதற்கான விளக்கம், தெளிவான சொற்பொருள், இலக்கணக் குறிப்புகள் ஆகியன செம்மையாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையெழுதிய நூல்கள் பின்வருமாறு:

அ. இலக்கணம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணப் பணி பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

1. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
2. கல்லாடம்

ஆகிய இரண்டு நூல்களுக்கு இவர் எழுதிய உரைகளைக் கூறலாம். இவற்றுள் கல்லாடத்திற்கு இவர் உரையெழுதியது போற்றப்பெற வேண்டிய ஒன்றாகும். ஏனெனில், இந்நூலைக் கற்பது அவ்வளவு கடினமானது. ‘கல்லாடம் கற்றவனோடு சொல்லாடாதே’ என்னும் பழமொழி இந்நூலின் அருமைத் தன்மையையும் இதனைக் கற்றவரின் சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கல்லாடத்தைக் கற்றதோடன்றி அதற்குச் சிறந்த உரையையும் இயற்றியுள்ளார் என்பதைக் காணும்போது இவர்தம் இலக்கண நூல் கற்கும் வேட்கை புலனாகிறது.

ஆ. சங்க இலக்கியம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சங்க இலக்கியங்களுள் பதிற்றுப்பத்தைத் தவிர மற்ற நூல்களான,

1. பத்துப்பாட்டு(முழுமையும்),
2. நற்றிணை (பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் உரைக்கு விளக்கம்),
3. குறுந்தொகை,
4. ஐங்குறுநூறு,
5. பரிபாடல்,
6. கலித்தொகை (நச்சினார்க்கினியர் உரைக்கு விளக்கம்),
7. அகநானூறு,
8. புறநானூறு

ஆகியவற்றிற்குச் சிறப்பான முறையில் உரை இயற்றியுள்ளார். சங்க இலக்கியங்களுக்கு இவரது உரையில் திணைகள், துறைகள் குறித்த விளக்கம், இலக்கணக் குறிப்புகள் அனைத்தும் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருத்தல் காணலாம்.

இ. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள்,

1. ஐந்திணைஎழுபது,
2. ஐந்திணை ஐம்பது.

ஆகிய இரண்டு நூல்களுக்கு மட்டும் உரை வகுத்துள்ளார்.

ஈ. காப்பிய இலக்கியம்:

1. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்:

1. சிலப்பதிகாரம்,
2. மணிமேகலை,

3. சீவகசிந்தாமணி
4. வளையாபதி,
5. குண்டலகேசி

ஆகிய ஐந்து நூல்களுக்கும் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை முழுமையாக அமைந்துள்ளது.

2. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களுள் அடங்குவனவாகிய,

1. உதயணகுமாரகாவியம்,
2. நீலகேசி,
3. சூளாமணி

ஆகிய மூன்று நூல்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். மேற்குறித்த ஐங் பெருங்காப்பியங்கள், ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் தவிர்த்துக் காப்பிய வரிசையில் வைக்கப்பெறும் ‘பெருங்கதை’க்கும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையெழுதியுள்ளார்.

உ. சமய இலக்கியம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சைவசமய இலக்கியங்களான,

1. பன்னிரு திருமுறைகளில் எட்டாவதாக அமைந்த மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவையார், (பேராசிரியர் உரைக்கு விளக்கம்)
2. பட்டினத்தார் பாடல்களின் பிற்பகுதி.
3. தணிகைப்புராணம்

ஆகியவற்றுக்கு மட்டும் உரை இயற்றியுள்ளார். இவற்றுள் தணிகைப் புராண ஆசிரியர் கந்தசாமியார் அவர்களால் பாதி அளவில் உரை எழுதப்பெற்று

விடப்பெற்று, உரையெழுதாத எஞ்சிய பகுதிக்குப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் செ.ரெ.இராமசாமிப் புலவரோடு இணைந்து உரை இயற்றியுள்ளார்.

2. பதிப்புப் பணி:

அரும்பணியாகிய பதிப்புப் பணியினை ஆர்வமும் திறமையும் உள்ள ஒரு சிலரால் மட்டுமே ஆற்ற முடியும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்களின் தமிழ்ப் பணியில் பதிப்புப் பணியும் குறிப்பிடத்தக்க இடம் வகிக்கிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்களின் உரை, பதிப்பு ஆகிய இரண்டு வகைப் பணிகளையும் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் வாயிலாகவே ஆற்றியுள்ளார்.

அவ்வகையில், சங்க இலக்கியப் பதிப்புகளாக,

‘அகநானூறு மூலமும் உரையும் (1970), ஐங்குறுநூறு (முதற்பதிப்பு - 1961, மறுபதிப்பு - 1966), குறுந்தொகை உரையுடன் (முதற்பதிப்பு - 1955, மறுபதிப்பு - 1972), கலித்தொகை விளக்கவுரை (முதற்பதிப்பு - 1969, மறுபதிப்பு - 1970), நற்றிணை பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் உரையும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆய்வுரையும் (முதற்பதிப்பு - 1962, மறுபதிப்பு - 1967), பரிபாடல் மூலமும் உரையும் (முதற்பதிப்பு - 1957, மறுபதிப்பு - 1964,1969), புறநானூறு (1955) திருமுருகாற்றுப்படை (1955), பொருநராற்றுப்படை(1955), சிறுபாணாற்றுப்படை(1953), பெரும்பாணாற்றுப்படை(1955), முல்லைப்பாட்டு (1955), மதுரைக்காஞ்சி (1956), நெடுநல்வாடை (1956), குறிஞ்சிப்பாட்டு (1956), பட்டினப்பாலை (1930), மலைபடுகடாம் (1956) ஆகியன மூலம் மட்டுமான ஒரு பதிப்பும்,

**பத்துப்பாட்டு (இருபகுதிகள்) மூலமும் உரையும் சேர்த்து ஒரு
பதிப்பும்((1956)⁷**

ஆக மொத்தம் பதினேழு நூல்கள் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளன.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பிற இலக்கியப் பதிப்புகளான, சிலப்பதிகாரம் தனித்தனி காண்டங்களாக உரையுடன் (1968), சீவகசிந்தாமணி இரண்டு பாகங்களுடன் (முதற்பதிப்பு - 1959, மறுபதிப்பு - 1967), சீவகசிந்தாமணி கேமசரியார் இலம்பகம் (முதற்பதிப்பு - 1969, மறுபதிப்பு - 1972), வளையாபதி, குண்டலகேசி, உதயணகுமார காவியம் ஆகியன மூன்றும் சேர்த்து (1970), நீலகேசி (1964), சூளாமணி இரண்டு பாகங்கள் (முதற்பதிப்பு - 1962, மறுபதிப்பு - 1970), பெருங்கதை இரண்டு பகுதிகள் (முதற்பதிப்பு - 1962, மறுபதிப்பு - 1970), திருக்கோவையார் (1970), கல்லாடம் (1963), தணிகைப் புராணம் (1965), செங்கோல் - நாடக நூல் (முதற்பதிப்பு - 1953, மறுபதிப்பு - 1971), பெருங்கதை மகளிர் - உரைநடை நூல் (1958) ஆகியனவும் திகழ்கின்றன. (பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பதிப்பித்த, உரையெழுதிய நூல்களின் முகப்புப் பக்கச் செய்திகளின்படி)

இவ்வாறாக, பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரை இயற்ற எடுத்துக்கொண்ட நூல்களுக்கு உரைப்பணி அன்றிப் பதிப்புப் பணியும் ஆற்றியுள்ளார் என்பதை மேற்கூறியவற்றின் மூலமாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

3. படைப்புப் பணி:

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பல உரையாசிரியர்கள் உரை மட்டுமே இயற்றிய நிலையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரோ உரையெழுதுவதோடு

அமையாது நூலாசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். செங்கோல், மானனீகை ஆகிய இரண்டு நாடக நூல்கள் இவரால் இயற்றப்பெற்றன.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார்க்கு உரைவரையும் ஆற்றல் அமைந்ததுடன் உரைநடை எழுதுவதிலும் வல்லவராய்த் திகழ்ந்துள்ளார். பெருங்கதையை உரைநடையாக இவர் வரைந்துள்ளமையே இதற்குத் தக்க சான்றாகும். இது ‘பெருங்கதை மகளிர்’ என்னும் தலைப்பில் நூலாக்கம் பெற்றுள்ளது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பாடல் இயற்றுவதிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இதற்கு, 1952ஆம் ஆண்டு புயல் குறித்தும் 1966ஆம் ஆண்டு மழை பெய்யாமல் வறட்சி நிலவியபோது மழை வேண்டியும் இவர் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். 1952ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வீசிய புயலின்போது இவர் பாடிய,

“பித்தேறி னானிறைவன் நல்லருளைக்
கைவிட்டான் பெருங்காற் றானான்
மத்தேறி யுடைதயிர்போல் மன்னுயிர்கள்
உடைந்தொழிய மயக்கஞ் செய்தே
செத்தேயிங் கொழிகவெனச் சினந்திட்டான்
பேய்போலச் சீறா நின்றான்
கொத்தேறு குழலுமையும் முகிலாயங்
கவனோடே கூடி னாளால்”⁹

எனும் தனிப்பாடல் இவர்தம் பா புனையும் ஆற்றலுக்குத் தக்க சான்றாக விளங்குகிறது.

மேலே சுட்டிய பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரைப்பணி, பதிப்புப் பணி, படைப்புப் பணி ஆகியவற்றின் மூலமாக அவர் இலக்கண நூல்கள், சங்க நூல்கள், காப்பியங்கள், பக்தி நூல்கள், உரையாசிரியர்களின் பேருரைகள், தனிப்பாடல்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் ஆகிய யாவற்றையும் கற்றுக் கரைகண்டுள்ளமை புலப்படுகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் தமிழ்ப்பணி வாயிலாக அறியவருவன:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அடியார்க்கு நல்லார், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி முதலான உரையாசிரியப் பெருமக்கள் விளக்கம் கூறாத பல இடங்களை விளக்கிச் செல்வதும், பொருத்தம் இல்லாத இடங்களை எடுத்துரைப்பதும், கூடுதல் விளக்கம் தருவதும், சரியான விளக்கம் தர முயன்றுள்ளதும் எண்ணியெண்ணி வியக்கத் தக்கனவாகும்.

தமக்குத் தெரியாத, தொடர்பில்லாத சில மதம், சமயம், இசை, கூத்து சார்ந்த பகுதிகளுக்கு விளக்கம் எழுதுவதற்கு அத்துறை வல்லாரை அணுகி உரை வரைந்துள்ளமை பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தமிழ் இலக்கியங்கள் மீது கொண்டிருந்த பற்றிற்குத் தக்க சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

உரைநடை வரைந்தபோதும், உரையெழுதியபோதும் பல நூல்களை அவர் மேற்கோள் காட்டிச் செல்லும் திறம் அவரின் ஆழ்ந்த கல்விச் செருக்கிற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. இடையிடையே இலக்கணக் குறிப்புகளை அமைப்பது, சொற்பொருள் வரைவது, இலக்கியத்தின் இனிய பகுதிகளைப் படிப்பவர்க்கு எடுத்துக்காட்டிக் கதை நிகழும் இடத்தை மனக்கண்ணில் கொண்டுவந்து நிறுத்துவது ஆகியவற்றைத் தம் தனி

இயல்பாகக் கொண்டுள்ளதை இவர்தம் தமிழ்ப்பணி வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தோடு கொண்ட தொடர்பு:

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் திறமையைக் கண்டு போற்றி அவர் வாயிலாகச் சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் அச்சில் கொண்டுவந்த பெருமை தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாருக்கு உரியது. அவ்வகையில் கழகத்தாருடன் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கொண்ட தொடர்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகத் திகழ்கிறது. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத் தலைவர் வ.சுப்பையா பிள்ளை, ஏற்கெனவே உரை எழுதப்பெற்ற சங்க நூல்களுக்கு இவரையே மேலும் விளக்கமாக உரையெழுதச் சொல்லி ஊக்கப்படுத்தினார்.

‘மருதவனம் கு.குருசாமி என்ற தம் நண்பரின் உதவியாலும் கருப்பைக் கிழார் சு.அ.இராமசாமி அவர்களின் வழிகாட்டுதலாலும் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் தொடர்பு கிட்டியது. அதுநாள் வரையில் எரிமலைபோல் உள்ளாக்குள் இருந்த புலமைநலம் யாவும் பல்வேறு உரை நூல்கள் வழியே உலகெங்கும் பரவின. தொடக்கக் காலத்தில் இவருடைய படைப்பிலக்கியங்களான செங்கோல், மானனீகை முதலான நாடகங்களும் பெருங்கதை மகளிர், பண்டிதமணி முதலான உரைநடை நூல்களும் கழகத்தால் வெளியிடப்பெற்றன. அதன் பின்னர் சு.அ.இராமசாமியோடு இணைந்து குளாமணிக்கு உரையெழுதினார். தாம் எழுதிய உரைகளில் இவருக்கு முன்பு

எழுதப்பட்ட உரைகள் சிலவற்றுக்குக் கூடுதலாக விளக்கவுரைகள் எழுதினார். அதனோடு சேர்த்து சமயம், இசை தொடர்பான பிற நூற்செய்திகளையெல்லாம் வல்லவர்களைக் கொண்டு அறிந்து அவற்றை உரைகளில் பயன்படுத்திக் கொண்டார். இவர் உரையெழுதிய நூல்கள் அனைத்தும் கழகத்தாராலேயே வெளியிடப்பெற்றன. தாம் பிறந்த ஊரான மேலைப்பெருமழையில் இருந்தவாறே பழந்தமிழ் நூல்களுக்குப் பல்லாண்டாக உரைவகுத்துச் சென்னைக்கு அனுப்பி வந்தார். இத்தகு தமிழ்ப்பணியில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரை ஈடுபடுத்திய கழக நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த வ.சுப்பையாபிள்ளை என்றும் தமிழ் உலகத்தாரால் போற்றப்பெறத் தக்கவர் ஆவார். ஏனெனில் அவர் அளித்த ஆக்கமும் ஊக்கமும் தான் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரைத் தமிழ்ப்பணியில் தொய்வின்றி ஈடுபடுத்தப் பெரிதும் உதவியது.’¹⁰

என்று ஆ.மணி குறிப்பிடுவதன் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாருக்கும் கழகத்தாருக்கும் இடையேயான சிறந்த தொடர்பு தெரியவருகிறது.

இறுதிக் காலம்:

தமிழுக்கு அளப்பரும் தொண்டாற்றிய சான்றோர்களுக்கு அவர்களின் வாழ்வின் இறுதிக்காலம் நிம்மதியின்றிப் போற்றுவாரற்றுக் கழிந்ததாகவே வரலாறு பதிவு செய்துள்ளதைக் காண்கிறோம். சுயநலம் சிறிதுமின்றித் தாய்த்தமிழை அரியணையில் ஏற்ற வேண்டும் என்ற ஓயாத பேரவாவே அவர்களைச் சுயநலமாகத் தங்களைப்பற்றியும் தங்கள் குடும்பத்தைப் பற்றியும் சிந்திக்க விடாமல் செய்துவிட்டது.

“எங்கள் தந்தையின் புகழ் அவர் உயிரோடு இருக்கும்வரையில் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. தமிழை நேசித்த அளவுக்குக் குடும்பத்தின் நிலையை மேம்படுத்த அவர் முயற்சி மேற்கொள்ளவில்லை”¹¹

என்று அவருடைய வாரிசுகளே அவர் குறித்துக் கூறுவதில் இருந்து மேற்குறித்த கூற்று உண்மையாகிறது. அவ்வகையில்,

‘பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்கள் தமிழ்ப் பணியிலேயே பல்லாண்டுகளாக ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டு உடல் நலனைப் பேணாத காரணத்தால் பக்கவாதம், மூச்சுத் திணறல் முதலிய நோய்களால் துன்பமுற்றார். ஏறத்தாழ நான்காண்டுகள் வலக்கையில் கடுப்பு ஏற்பட்ட அந்த நேரத்திலும் தாம் உரைசொல்லப் பிறரை எழுதச் செய்து சென்னைக்கு அனுப்பி வந்தார். புதுவை ஜிப்மர் மருத்துவமனையில் 21.12.1971இல் அனுமதிக்கப்பெற்று உணர்விழந்த நிலையில் இருந்த பொ.வே.சோமசுந்தரனார் 03.01.1972ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.’¹²

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பெருமை போற்றுதலுக்கான முயற்சிகள்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பல்வேறு நூல்கள், நாடகங்கள் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு மாணவர்களால் பயிலப்பெற்று வருகின்றன. மேலைப்பெருமழைக் கிராமத்தில் உள்ள நூலகம் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பெயரிலேயே இயங்கி வருகிறது.

பெருமழைப்புலவரின் பெருமையைப் போற்றும் விதமாகத் தமிழக அரசு அவரது மறைவிற்குப் பின்னர் அவரது குடும்பத்திற்கு நிதியுதவி அளித்து அவர்களின் வறுமையைப் போக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டது.

‘பெருமழைப்புலவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவரின் குடும்பம் மிகவும் வறுமைக்குள்ளாகியது கண்டு அப்போதைய தமிழக முதல்வராக விளங்கிய கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் பெருமழைப்புலவரின் தமிழ்த்தொண்டு, ஆற்றிய பணிகள், எழுதிய உரைகள், அவற்றின் சிறப்புகளை விரிவாக எடுத்துரைத்து அவரின் குடும்பம் இருக்கும் வறுமைநிலையைச் சுட்டிக்காட்டி அவரின் மக்களுக்குத் தமிழக அரசின் சார்பாக 17.09.2010இல் பத்துலட்சம் ரூபாய் நிதியுதவி செய்தார். தமிழக அரசின் இந்த அரசாணை விளக்கத்தில் பெருமழைப் புலவரின் நூல்கள் நாட்டுடைமையாக்கச் செய்வதில் சில இடர்ப்பாடுகள் இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டப்பெற்றுள்ளது’¹³

மேலும்,

‘மேலப்பெருமழை கிராமத்துக்குப் பெருமை சேர்த்த பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பெயரில் மணிமண்டபம் கட்ட வேண்டும். அவர்தம் தமிழ்ப்பணியை உலகறியச் செய்ய வேண்டும், திருவாரூர் மத்தியப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறைக்குப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பெயரைச் சூட்டுவதுடன் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது பெயரில் பன்னாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் பங்கேற்கும் இருக்கையையும் அமைக்க வேண்டும் என்றும் கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன.’¹⁴

அறுபத்துமூன்று வயதுவரை மட்டுமே வாழ்ந்த பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தமிழுக்காக ஆற்றிய தொண்டு மேற்குறித்த அவர்தம் பணிகள் வாயிலாகவே எதிர்காலத் தமிழுலகால் அறியப்பெறும். இவருடைய தமிழ்ப்பணியானது தமிழ்ச் சமுதாயம் உள்ளவரை என்றும் ஒளிர்ந்துகொண்டே இருக்கும் என்பதில் எள்ளவும் ஐயமில்லை.

கவிஞர், உரையாசிரியர், உரைநடையாசிரியர், நாடகாசிரியர், பாடலாசிரியராகப் பரிணமித்தவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆவார். சங்கப் புலவருக்கு நிகரான ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தும் ஆசிரியர் பணியிலோ, பிற மேடைப் பேச்சுப் போன்ற ஆரவாரப் பணிகளிலோ ஈடுபடாமல் தமிழ் நூல்களைத் தமிழர்கள் அனைவரும் கற்க வேண்டும், அதன் வழியாகப் பழந்தமிழகம் பற்றி மக்கள் அறிய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கில் வாழ்ந்த பொ.வே.சோமசுந்தரனாரை மதித்துப் போற்றுவதே அப்புலவர் பெருமானாருக்குத் தமிழுலகம் செய்யும் நன்றியாக விளங்கும்.

தொகுப்புரை:

“பொ.வே.சோமசுந்தரனார் வரலாறு” என்னும் இம்முதல் இயல் வாயிலாக அறியலாகும் முடிபுகள்:

- தஞ்சை மாவட்டத்தில் மேலைப்பெருமழை எனும் சிற்றூரில் வேளாண்மைத் தொழில் செய்துவந்த வேலுத்தேவர் என்பவர்க்கு மகனாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தோன்றினார்.
- தன் ஊரின் பெயரையே தனக்கு அடையாகக் கொண்டு பெருமழைப் புலவர் என்று தமிழ் உலகினர் அனைவராலும் நன்கு அறியப்பெற்றவர்.
- ஆரம்ப காலத்தில் திண்ணைப் பள்ளியில் தம் இளமைக் கல்வியைத் தொடங்கினார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் தந்தை அவரை வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்த விரும்பியதால் பல்வேறு தமிழ் நூல்களைத் தந்தைக்குத் தெரியாமல் தாமே சுயமாகக் கற்றார்.
- தம் தாயாரின் இறப்பிற்குப் பின்பு தானே கல்வி கற்கும் வாய்ப்பைச் சர்க்கரைப் புலவர் என்பவரின் உதவியோடு தேடிக் கொண்டார் என்னும் இந்நிகழ்வு இயற்கையிலேயே இவருக்கு இருந்த தமிழ்ப் பற்றையும் ஆர்வத்தையும் புலப்படுத்துகிறது.
- சோழவந்தான் கந்தசாமியார், விபுலானந்த அடிகள், பண்டிதமணி மு.கதிசேரன் செட்டியார், பூவராகம் பிள்ளை முதலியோரிடம் இவர் கல்வி கற்றார்.
- தம் மாமன் மகளையே வாழ்க்கைத் துணையாக்கிக் கொண்டார். இவருக்கு இரண்டு ஆண் மக்களும் ஒரு பெண் மகவும் உள்ளனர்.
- தமிழ் மீது ஆர்வம் கொண்டு உரைப்பணி, பதிப்புப் பணி, படைப்புப் பணி ஆகிய பணிகளைச் சிறப்பாக ஆற்றியுள்ளார்.

- இலக்கணம், இலக்கியம், காப்பியம், புராணம், சமய இலக்கியம் ஆகியவற்றுக்கு உரை இயற்றியுள்ளார். இவை மட்டுமன்றி நாடகம், உரைநடை, தனிப்பாடல்கள் முதலியவற்றையும் இயற்றியுள்ளார்.
- சங்க இலக்கியங்களுக்கு இவர் இயற்றிய உரை, விளக்கவுரை, ஆராய்ச்சியுரை ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.
- இவர் உரையெழுதிய நூல்களுக்குத் தாமே பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினார்.
- இவர் உரையெழுதியன, பதிப்பித்தன, இயற்றியன ஆகிய அனைத்தையும் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரே வெளியிட்டுள்ளனர். இதன் வாயிலாகக் கழகத்தாரோடு பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கொண்டிருந்த தொடர்பு தெரியவருகிறது.
- தமிழ்ப்பணியிலேயே தம் கவனம் முழுமையையும் செலுத்தியமையால் இவரால் உடல் நலனைச் சரியாகப் பாதுகாக்க இயலவில்லை. மூச்சுத் திணறல், பக்கவாதம் முதலியவற்றால் இவர் பாதிக்கப்பெற்றார்.
- உணர்வற்ற நிலையில் 03.01.1973 அன்று புதுச்சேரி ஜப்மர் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பலனின்றி இயற்கை எய்தினார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பெருமையைப் போற்றும் வண்ணம் அவருடைய நூல்களை நாட்டுடைமையாக்குதல், திருவாரூர் மத்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைக்கு அவருடைய பெயரைச் சூட்டுதல், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பெயரில் இருக்கையை ஏற்படுத்துதல், அவர் பிறந்த ஊரில் மணிமண்டபம் எழுப்புதல் ஆகிய கோரிக்கைகள் தமிழ் ஆர்வலர்களால் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஆ.மணி, குறுந்தொகை உரை நெறிகள், ப.253
2. மேற்படி., ப.253
3. மேற்படி., ப.254
4. muelangovan.blogspot.in/2007/09/05091909-03011972.html?m=1
5. எழில்.இளங்கோவன், கருஞ்சுட்டைத் தமிழர்: மார்ச்சு 01-15, 2017
6. ஆ.மணி, மு.கு.நா, ப.254
7. ந.சஞ்சீவி, சங்க இலக்கியம் ஆய்வுகளும் அட்டவணைகளும் பக்.587 - 594
8. கருப்பக்கிளார் சு.இராமசாமி புலவர்(தொ.ஆ.), தனிப்பாடல்கள், தொகுதி - 4, பக்.253-257, கழக வெளியீடு, 1964
9. ஆ.மணி, குறுந்தொகை உரைநெறிகள், ப.254
10. muelangovan.blogspot.in/2010/08/blog-post_08.html?m=1
11. muelangovan.blogspot.in/2007/09/05091909-03011972.html?m=1
12. <http://tamil.oneindia.com/art-culture/essays/2010/18-tamilnadu-perumazhai-pulavar-somasundaranar-aid.html>
13. காண்க. அடிக்குறிப்பு.10

சங்க இலக்கியம் முதலான செய்யுள் வடிவில் யாக்கப்பெற்ற நூல்கள் யாவும் அக்காலத்தில் ஏடுகளிலும், ஓலைச்சுவடிகளிலும் எழுதப்பெற்றுத் தமிழ் ஆர்வலர்களால் பயிலப்பெற்று வந்தன. அதன் பின்னர் நாளடைவில் மூலநூல்களுக்கு உரைகாணும் முயற்சி உரையாசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்பெற்றது. இதன் காரணமாகப் பல நூல்கள் உரையோடு இயற்றப்பெற்றன. அவற்றை வெளியிடும் முயற்சியில் பல்வேறு பதிப்பகங்கள் தோன்றின.

“மூலநூல்கள் தோன்றியபோதே உரைநூல்கள் தோன்றவில்லை. கால இடைவெளிக்குப் பின்னரே உரைகள் தோற்றம் பெற்றன. மூலநூலின் பயனறியாத ஒரு காலச்சூழலில்தான் அவற்றின் பயனை வெளிக்கொணரும் வகையில் உரைகள் தோற்றம் பெற்றன. உரைகளின் தோற்றத்தைக் காணும்போது ஏறக்குறைய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் இடைப்பட்ட காலமாக இருப்பதை அறியமுடிகிறது. உரைகள் தோற்றம் பெற்ற காலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பொற்காலம் ஆகும்”¹

ஒரே நூலுக்குப் பலர் உரையெழுதினர். அவ்வாறு உரைகண்ட நூல்களையெல்லாம் பதிப்பகங்களும் கழகங்களும் மட்டுமே வெளியிட முற்பட்டன. சங்க இலக்கியங்களையும் பிற நூல்களையும் வெளியிட்டதில் கழகமே சிறப்பிடம் பெற்றது. கழகத்தின் வாயிலாகவே பல்வேறு நூல்கள் உரைகளோடு வெளிவந்தன

எனலாம். எட்டுத்தொகையில் அகநூல் ஐந்தின் உரைவரலாற்றையும் பதிப்பு வரலாற்றையும் மட்டும் ஆய்வதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

உரைப்பணியும் பதிப்புப் பணியும்:

இலக்கியங்களைப் படைத்தல், அவற்றுக்கு உரையெழுதுதல், பதிப்பித்தல் ஆகிய செயல்பாடுகள் ஆரம்பகாலம்தொட்டே மிகுந்த சிரமம் உடையனவாகவே திகழ்ந்து வருகின்றன.

“மனதில் பதிந்த செய்திகளை நூலாசிரியர்கள் ஓலைகளிலும் ஏடுகளிலும் பதிவு செய்தனர். நூலாசிரியர்களின் பதிவுகளோடு அப்பதிவுகளின் உட்கருத்துகளையும் தங்களின் மனக்கருத்துகளையும் இணைத்து உரையாசிரியர்கள் பதிவு செய்தனர். அப்பதிவுகளின் நிறைகுறைகளை ஆய்ந்தறிந்து திருத்திப் பதிப்பிக்கும் நோக்கு ஒருபுறமிருக்க, இயற்கைச் சீற்றங்கள், சிதல்கள் முதலியவற்றால் இப்பதிவுகள் சிதைவடைந்ததைக் கூர்ந்து நோக்கி, அவற்றைக் காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டோர் பலராவர். இவ்வடிப்படையிலேயே பதிப்புப் பணி வளர்ந்தது.”²

என்று க.அன்புக்கோகிலா குறிப்பிடுவதில் இருந்து இது புலப்படும். இப்பார்வையுடனே சங்க இலக்கியங்களுக்கு எழுந்த உரைப்பணி, பதிப்புப் பணி ஆகியவற்றை அணுக வேண்டியது அவசியமாகிறது.

சங்க இலக்கிய அக நூல்களுக்கு உரைப்பணி மற்றும் பதிப்புப் பணி ஆற்றியோரை,

1. உரை எழுதியோர்,

2. பதிப்பித்தோர்,

3. உரையெழுதிப் பதிப்பித்தோர்

எனும் மூவகையினராகப் பாகுபடுத்தலாம்.

1. உரையெழுதியோர்:

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குநாறு, அகநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய ஐந்து அகநூல்களுக்கும் இதுவரையில் உரை எழுதியோர் குறித்து இப்பகுதி விளக்குகிறது.

1. நற்றிணை:

‘1. பின்னத்தார் அ.நாராயணசாமி ஐயர் - 1915, 1952

2. ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை - 1966(1), 1968(2)

3. எச்.வேங்கடராமன் - 1989

4. கா.கோவிந்தன் - 1956

5. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1962

6. புலியூர்க்கேசிகன் - 1967(1), 1980(2)

7. மு.ரா.பெருமாள் முதலியார் - 1986

8. நா.இராமையா பிள்ளை - 1999

9. கதிர் மகாதேவன் - 2003

10. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் - 2004

11. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2009

12. வ.த.இராமசுப்பிரமணியன் - 2009

13. அ.ப.பாலையன் - 2009’³

முதலியோர் நற்றிணைக்கு உரை எழுதியோர் ஆவர்.

2. குறுந்தொகை:

குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதியவர்களாக,

‘1. திருமாளிகைச் செளரிப் பெருமாளரங்கன் - 1915

2. கா.ரா.நமச்சிவாய முதலியார் - 1920

3. கே.இராமரத்தம் ஐயர் - 1930

4. இரா.சிவ.சாம்பசிவன் - 1934

5. உ.வெ.சாமிநாதையர் - 1937

6. சு.அ.இராமசுவாமி - 1941

7. ரா.இராகவையங்கார் - 1947

8. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1955

9. சாமிசிதம்பரனார் - 1958

10. புலியூர்க்கேசிகன் - 1965

11. மு.சண்முகம் பிள்ளை - 1985

12. ம.ந.இராசமாணிக்கம் - 1988

13. இரா.பிரேமா - 1999

14. மு.கோவிந்தசாமி - 2000

15. தமிழண்ணல் - 2002

16. வி.நாகராசன் - 2004

17. துரை.இராசாராம் - 2005

18. சக்தி - 2007

19. கு.மா.பாலசுப்பிரமணியம் - 2007

20. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2009'⁴

ஆகியோர் திகழ்கின்றனர். மேற்கூட்டியோர் இயற்றிய உரைகள் யாவும் முழுநூலுக்குமான உரையாகவும், பகுதியளவு நூலுக்கான உரையாகவும், மூலம் இன்றி உரை மட்டுமாகவும், முழு அளவில் மூலமும் உரையும் கட்டுடைத்தும் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

3. ஐங்குநூறு:

‘1. உ.வே.சாமிநாதையர் - 1903

2. ஒளவை.சு.துரைசாமிப் பிள்ளை:

மருதத் திணை - 1938

மருதம், நெய்தல் திணைகள் - 1957

குறிஞ்சி, பாலைத் திணைகள் - 1957

முல்லைத் திணை - 1958, 1978

3. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1961

4. ச.சாம்பசிவன் - 1980

5. புலியூர்க்கேசிகன்:

மருதம், நெய்தல் திணைகள் - 1982

குறிஞ்சி, பாலைத் திணைகள் - 1983

பாலைத் திணை - 1983

6. எம்.நாராயண வேலுப்பிள்ளை - 1986

7. அ.மாணிக்கம் - 1999

8. அர.சிங்காரவடிவேலன் - 2003

9. த.கோவேந்தன் - 2003

10. அ.தட்சிணாமூர்த்தி - 2004
11. எம்.இ.பிரபாகரபாபு - 2006
12. ம.பொன்னுசாமி - 2006
13. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2009
14. ப.ஆறுமுகம் - 2010'⁵

4. அகநானூறு:

1. ரா.இராகவையங்கார் - 1918, 1920
2. வே.இராஜகோபாலையங்கார் - 1923, 1926
3. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம்பிள்ளை - 1943,1944
4. புலியூர்க்கேசிகன் - 1960, 1962
5. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1968, 1969, 1970
6. மயிலம் வே.சிவசுப்பிரமணியன் - 1990
7. அ.மாணிக்கனார் - 1999
8. சி.கணேசையர் - 2002
9. இரா.செயபால் - 2004
10. நா.மீனவன், தெ.முருகசாமி - 2004
11. நா.மீனவன், சுப.அண்ணாமலை - 2004
12. தமிழண்ணல், நா.மீனவன் - 2004
13. வ.த.இராமசுப்பிரமணியம் - 2009
14. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2009'⁶

ஆகியோர் அகநானூற்றுக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள் ஆவர்.

5. கலித்தொகை:

- ‘1. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை - 1887
2. இ.வை.அனந்தராமையர் - 1925
3. தை.ஆ.கனகசபாபதி முதலியார் - 1933
4. ந.சி.கந்தையா - 1941
5. நா.இராமய்யா பிள்ளை - 1949
6. எஸ்.ஆர்.மார்க்கபந்து சர்மா - 1951
7. புலியூர்க்கேசிகன் - 1958
8. மா.இராசமாணிக்கனார் - 1958
9. சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன் - 1958
10. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1966
11. அ.மாணிக்கம் - 1999
12. சுப.அண்ணாமலை - 2003
13. அ.விசுவநாதன் - 2004
14. இரா.மணியன் - 2007
15. இரா.சரவணமுத்து - 2008
16. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2009’⁷

ஆகியோர் கலித்தொகைக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள் ஆவர்.

2. பதிப்பித்தோர்:

பதிப்புப் பணி என்பது மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். சங்க இலக்கியங்களுக்கு இத்தகைய பதிப்புப் பணியைச் செய்த பதிப்பாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதாக இப்பகுதி அமைகிறது.

அகநானூற்றிற்கு இரா.இராகவையங்கார் எழுதி வெளியிட்ட பதிப்பே முதற்பதிப்பாகத் திகழ்கிறது. இது கம்பர் விலாசம் இராஜகோபாலயங்காரால் (இராஜகோபாலார்யன்) 1920இல் வெளியிடப்பெற்றது. அகநானூற்றின் முதல் பதிப்பு குறித்த பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுதல் குறித்து மா.பரமசிவன் தன்னுடைய ‘அகநானூறு பதிப்பு வரலாறு’ என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

‘ஐங்குறுநூற்றை உ.வே.சாமிநாதையர் பல பிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்துச் சென்னப்பட்டணம் வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்தின் வழியே 1903ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்துள்ளார். இந்நூலை உ.வே.சா. ‘எட்டுத்தொகையுள் மூன்றாவதாகிய ஐங்குறுநூறும் பழையவுரையும்’ எனும் தலைப்பில் பதிப்பித்துள்ளார். இம்முகப்புப் பகுதியில் தமிழ் ஆண்டு, மாதம், விலை ரூ.12 ஆகிய குறிப்புகள் அளிக்கப்பெற்றுள்ளன.

முகப்புப் பகுதியைத் தொடர்ந்து பொருளடக்கப் பகுதி அமைந்துள்ளது. நூலின் முன்பகுதிகளுக்கு அதாவது ‘சூசீபத்திரம்’ என்னும் பகுதி வரையில் 1,2,3 என்ற எண்ணமைப்பும் ஏனைய பகுதிகளுக்குத் தமிழெண்கள் அமைப்பும் பின்பற்றப்பெற்றுள்ளன. முன்பகுதியின் தொடர்ச்சியாகச் சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கமானது, ‘இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்’ என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது. இதில் அறுபத்தேழு சுருக்கக் குறியீடுகள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இதனைத் தொடர்ந்து ‘பிழையும் திருத்தமும்’ எனும் பகுதி அமைந்துள்ளது. இப்பதிப்பில் இருபத்தேழு பிழைகள் இனங்காணப்பெற்று அவற்றின் திருத்தங்கள் அட்டவணையாகத் தரப்பெற்றுள்ளன.’⁸

‘கலித்தொகைக்கான முதற்பதிப்பு சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையால் 1887ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்றது. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் கலித்தொகை முதற்பதிப்பின் முகப்பு அட்டை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகத் திகழ்கிறது. கலித்தொகையை அதன் ஐந்து ஆசிரியர்களுள் ஒருவராகிய நல்லந்துவனாரே முழுமையும் இயற்றினார் என்று குறிக்கும் விதமாக, ‘நல்லந்துவனார் கலித்தொகை’ என்றே முகப்புப் பகுதியில் நூல் தலைப்பினை அமைத்துள்ளார். மேலும், தம் கலித்தொகைப் பதிப்பிற்குப் பெரிதும் உதவி புரிந்த ஸ்ரீதொண்டமான் புதுக்கோட்டை மகாராசாவின் மந்திரியும் பிரதிகாவலருமாகிய கௌரவ அ.சேஷைய சாஸ்திரியின் பெயரையும் தடித்த எழுத்தில் முகப்புப் பக்கத்தில் அமைத்து நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நூலின் முதற்பகுதியானது உரையாசிரியர் சிறப்புக, சிறப்புப் பாயிரம், பதிப்புரை, செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி, பிழைத்திருத்தம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகத் திகழ்கிறது. நூலின் இறுதிப் பகுதியானது மூலப் பாடல், துறைக்குறிப்பு, நச்சினார்க்கினியரின் உரைவிளக்கப் பகுதி என்னும் வரிசை முறையில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் எடுத்தாண்ட மேற்கோள் பற்றிய குறிப்பு அடிக்குறிப்பாக இடம்பெற்றுள்ளது.’⁹

‘குறுந்தொகையின் முதற்பதிப்பாக செளரிப்பெருமாள் அரங்கனின் பதிப்பு அமைகிறது. இது 1915ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இப்பதிப்பானது முன்பகுதி, உரைப்பகுதி, பிற்பகுதி எனும் மூன்று பகுதிகளை உடையதாகத் திகழ்கிறது.

வேலூர் ஊரில் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் பு.க. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி வழங்கிய சிறப்புப் பாயிரம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினரும் மணக்கால் அய்யம்பேட்டை செந்தமிழ் விலாசத்தைச் சேர்ந்தவருமான எஸ்.முத்துரத்ந முதலியார் வழங்கிய முகவுரை, உதவியுரைத்தல், அருந்தொகை வழங்கியோர் பட்டியல், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மேற்கோளாட்சி விளக்கம், அருங்குறிப்புகளும் பிறவும், எஞ்சியவைகளும் பிறவும், உரையில் மேற்கோள் கொண்ட நூல்கள், பாடினோர் பெயரும் பிறவும் ஆகியன நூலின் முன்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. சிறப்புப் பாயிரம் எழுதியவர் ‘ஊரில் கல்லூரி தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்’ என்ற குறிப்பு அளிக்கப்பெற்றுள்ளது.

இரண்டாம் பகுதியாகிய உரைப்பகுதியானது, திணை குறித்தல் முதலாக பிரதியின் சிதைவு நிலை குறித்தல் இறுதியாக மொத்தம் பதினைந்து கூறுகளை உள்ளடக்கியதாகத் திகழ்கிறது.¹⁰

‘பின்னத்தார் அ.நாராயணசாமி ஐயரால் 1914ஆம் ஆண்டில் உரையெழுதப்பெற்று 1915ஆம் ஆண்டு அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் சென்னப்பட்டணம் சைவவித்யாநுபாலன யந்திர சாலையில் அச்சில் பதிப்பிக்கப்பெற்றதே நற்றிணைக்கு முதன்முதலில் எழுந்த பதிப்பாகும். நற்றிணையின் இம்முதற்பதிப்பானது 641பக்கங்களைக் கொண்டு, நாராயணசாமி ஐயர் சரிதம், முகவுரை, பாடினோர் வரலாறு, பாடப்பட்டோர் வரலாறு, நற்றிணை மூலமும் உரையும், நற்றிணைச் செய்யுளகராதி, பிழைதிருத்தம் எனும் ஏழு பகுதிகளை உடையதாகத் திகழ்கிறது.’¹¹

இவையாவும் சங்க எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் ஐந்திற்குமான முதற்பதிப்புகளாக அமைகின்றன. ஐந்து நூல்களுக்கும் இதுவரை வெளிவந்த பதிப்புகள் குறித்துக் கீழே தரப்பெறுகிறது.

1. நற்றிணை:

- ‘1. அ.நாராயணசாமி ஐயர் - 1915, 1952
2. சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் - 1940
3. மர்ரே எஸ்.ராஜம் - 1957
- ‘4. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1962
5. ஒளவை.சு.துரைசாமிப் பிள்ளை - 1966
6. புலியூர்க்கேசிகன் - 1967
7. எச்.வேங்கடராமன் - 1989
8. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2006, 2008
9. ம.வே.பசுபதி - 2010’¹²

ஆகியோர் நற்றிணையைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் ஆவர்.

2. குறுந்தொகை:

- ‘1. திருமாளிகைச் செளரிப்பெருமாளரங்கன் - 1915’¹³
- ‘2. கா.ரா.நமச்சிவாய முதலியார் - 1920
3. இராமரத்தின ஐயர் - 1930
4. உ.வே.சாமிநாதையர் - 1937, 1955
5. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1955, 1965, 1972

6. புலியூர்க்கேசிகன் - 1958, 1965, 1970
7. சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன் - 1958
8. சோ.அருணாச்சல தேசிகர் - 1933
9. மர்ரே எஸ்.ராஜம் - 1957
10. ரா.இராகவையங்கார் - 1958'¹⁴
- ‘11. மு.சண்முகம் பிள்ளை - 1985
12. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2009
13. ம.வே.பசுபதி'¹⁵

ஆகியோர் குறுந்தொகையைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் ஆவர்.

3. ஐங்குறுநூறு:

- ‘1. உ.வே.சாமிநாதையர் - 1903, 1920
2. ஒளவை.சு.துரைசாமிப்பிள்ளை - 1938
3. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1961, 1966
4. மர்ரே எஸ்.ராஜம் - 1957'¹⁶
- ‘5. தி.சதாசிவ ஐயர் - 1943
6. புலியூர்க்கேசிகன் - 1983
7. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2006, 2008
8. ம.வே.பசுபதி - 2010'¹⁷

ஆகியோர் ஐங்குறுநூற்றின் பதிப்பாசிரியர்கள் ஆவர்.

4. அகநானூறு:

- ‘1. ரா.இராகவையங்கார் - 1920, 1923, 1935

2. இராஜகோபாலய்யங்கார் - 1926
3. மர்ரே எஸ்.இராஜம் - 1958
4. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1970
5. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை - 1943, 1944
6. புலியூர்க்கேசிகன் - 1960, 1963, 1971'¹⁸
- ‘7. அழகம்மை சிங்காரவடிவேலன் - 1995
8. எஸ்.சிவலிங்கராசு - 2002
9. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - 2006, 2008
10. இரா.இளங்குமரன், பி.தமிழகன் - 2008
11. ம.வே.பசுபதி - 2010'¹⁹

ஆகியோர் அகநானூற்றைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் ஆவர்.

5. கலித்தொகை:

- ‘1. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை - 1887
2. இ.வை.அனந்தராமையர் - 1925, 1930, 1931
3. தை.ஆ.கனகசபாபதி முதலியார் - 1937
4. காழி.சிவ.கண்ணுசாமி, தமிழ்மலை இளவழகனார் - 1938
5. புலியூர்க்கேசிகன் - 1958, 1965, 1971
6. மர்ரே எஸ்.இராஜம் - 1957
7. எஸ்.ஆர்.மார்க்கபந்துசர்மா - 1951
8. சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன் - 1958
9. மா.இராசமாணிக்கனார் - 1958

10. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் - 1969, 1970'²⁰

'11. காசிவிசுவநாதன் செட்டியார் - 1938

12. குழ.கதிரேசன் - 2007

13. ம.வே.பசுபதி - 2010'²¹

ஆகியோர் கலித்தொகையைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் ஆவர்.

3. உரையெழுதிப் பதிப்பித்தோர்:

உரைப்பணி, பதிப்புப் பணி ஆகிய இருவகைப் பணிகளையும் ஒருசேர ஆற்றியோர் உரையெழுதிப் பதிப்பித்தோர் என்ற நிலையில் அடங்குவர். மேற்கூட்டிய இருவகைப் பணிகளைத் தனித்தனியே செய்வதே அரிய பணியாக விளங்க, இருவகைப் பணிகளையும் ஒருங்கே செய்தோர் அதற்காக எவ்வகைச் சிரமங்களை எல்லாம் எதிர்கொண்டு அப்பணியைச் செய்திருப்பர் என்பதில் இருந்தே அவர்களின் தனித்தன்மை புலப்படும். அவ்வகையில் சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு உரையெழுதிப் பதிப்பித்தோர் விவரங்கள் பின்வருமாறு:

- '1. பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் (நற்றிணை)
2. ஓளவை.சு.துரைசாமிப்பிள்ளை (நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு)
3. எச்.வேங்கடராமன்(நற்றிணை)
4. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் ஐந்தாம்)
5. புலியூர்க்கேசிகன் (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் ஐந்தாம்)
6. ச.வே.சுப்பிரமணியன் (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் ஐந்தாம்)
7. திருமாளிகைச் செளரிப்பெருமாள் அரங்கன் (குறுந்தொகை)
8. இராமரத்தின ஐயர் (குறுந்தொகை)

9. உ.வே.சாமிநாதையர் (ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை)
10. ரா.இராகவையங்கார் (குறுந்தொகை, அகநானூறு)
11. மு.சண்முகம் பிள்ளை (குறுந்தொகை)
12. வே.இராஜகோபாலயங்கார் (அகநானூறு)
13. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை (அகநானூறு)
14. சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை (கலித்தொகை)
15. இ.வை.அனந்தராமையர் (கலித்தொகை)
16. மா.இராசமாணிக்கனார் (கலித்தொகை)
17. சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன் (கலித்தொகை)
18. தை.ஆ.கனகசபாபதி முதலியார் (கலித்தொகை)²²

மேற்கூட்டியோர் உரைப்பணியோடு பதிப்புப் பணியையும் ஆற்றியுள்ளனர். உரையாசிரியர்கள் நூல்களுக்கு உரை எழுதும் பணியோடு பதிப்புப் பணியையும் ஆற்றியுள்ளனர் என்பதை மேலே கூட்டியதன் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பதிப்பு வகைகள்:

நூல்களுக்கு இதுவரை வெளிவந்துள்ள பதிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பதிப்பினை,

1. மூலநூல் பதிப்பு,
2. உரைப்பதிப்பு

என இருவகையாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். இவ்விருவகைப் பதிப்புகள் குறித்துக் கீழே விரிவாக விளக்கப்பெறுகிறது.

1. மூலநூல் பதிப்பு:

மூலநூலாசிரியர் இயற்றிய பாடல்களை மட்டும் பதிப்பிக்கப்பெற்று வெளியிடப்பெறும் பதிப்பு மூலநூல் பதிப்பு ஆகும். சங்க எட்டுத்தொகை அகநூல்களுக்கு வெளிவந்துள்ள மூலநூல் பதிப்புகளை,

அ. தனிநூல் மூலப்பதிப்பு,

ஆ. திரட்டு நூல் மூலப்பதிப்பு

என்னும் இரண்டு வகைகளாகப் பகுக்க முடியும்.

அ. தனிநூல் மூலப்பதிப்பு:

தனித்ததோர் நூலுக்குரிய பாடல்கள் முழுவதையும் கொண்டு வெளியிடப்பெறும் பதிப்பு தனிநூல் மூலப்பதிப்பு ஆகும். இவ்வகையான பதிப்புகள், திருக்குறள், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்கள் பலவற்றிற்கு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

‘நற்றிணைக்கு மூலப்பதிப்பாக 1957ஆம் ஆண்டு மர்ரே எஸ்.ராஜம் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. பின்னர் இது 1981ஆம் ஆண்டு புதுயுக நூல் வெளியீட்டகத்தாரால்(என்.சி.பி.எச்.) மறுபதிப்புச் செய்யப்பெற்றது.’²³

‘குறுந்தொகைக்கு மூலப்பதிப்பாக 1933இல் சோ.அருணாசல தேசிகரின் பதிப்பும், பதிப்பாசிரியர் குழுவைக் கொண்டு 1957இல் மர்ரே எஸ்.இராஜம் பதிப்பித்த பதிப்பும் விளங்குகின்றன.’²⁴

‘1957ஆம் ஆண்டு ஐங்குறுநூறு மூலம் மர்ரே எஸ்.இராஜம் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இதனை 1981ஆம் ஆண்டு

நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தார் மறுபதிப்பாக
வெளியிட்டுள்ளனர்.’²⁵

‘அகநானூற்றிற்கு மூலப்பதிப்பாக 1958இல் வெளிவந்த மர்ரே
எஸ்.இராஜம் பதிப்பு அமைகிறது. இப்பதிப்பானது 1981ஆம்
ஆண்டு நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தால் மறுபதிப்பாக
வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.’²⁶

‘1957இல் மர்ரே எஸ்.இராஜம் பதிப்பு கலித்தொகைக்கு எழுந்த
மூலப்பதிப்பாக அமைகிறது.’²⁷

மேற்கட்டியன யாவும் சங்க எட்டுத்தொகை அகநூல்களுக்கு அமைந்த தனிநூல்
மூலப்பதிப்புகளுக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

ஆ. திரட்டுநூல் மூலப்பதிப்பு:

மூலநூல்கள் பல ஒரே பதிப்பாக வெளிவந்தால் அது திரட்டுநூல்
மூலப்பதிப்பு எனப்பெறுகிறது. திரட்டுநூல் மூலப்பதிப்பானது, ஒருதுறை சார்ந்த
நூல்களின் தொகுப்பாகவோ, ஓர் ஆசிரியர் இயற்றிய நூல்களின் தொகுப்பாகவோ
அமையலாம். தொகுக்கப்பெறும் நூல்களின் அளவினை அடிப்படையாகக்
கொண்டும் திரட்டுநூல் மூலப்பதிப்பு அமைகிறது. அவ்வகையில் அளவில் சிறிய
நூல்கள் பல ஒரே பதிப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பெறுகின்றன. இதன் வாயிலாக, ஒரு
பொருண்மை சார்ந்த நூல்களை எளிதில் ஒப்பீடு செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.
மேலும், பதிப்பித்தலில் ஏற்படுகின்ற கால விரயமும் பொருள் விரயமும்
தவிர்க்கப்பெறுகின்றன.

எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு வந்துள்ள மூலப்பதிப்புகள் தனிநூலாக மட்டுமின்றி, திரட்டு நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில்,

‘பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையைத் தலைமையாகக் கொண்டு சங்க இலக்கியங்களின் மூலத்தை மட்டும் திணை, துறைக் குறிப்புகளோடு புலவர் பெயர் அகரவரிசையோடு ‘சங்க இலக்கியம் எட்டுத் தொகையும் பத்துப்பாட்டும்’ என்னும் பெயரில் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜப் பதிப்பகத்தாரால் 1940ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்றது. பின்னர் இது 1967ஆம் ஆண்டு சில மாற்றங்கள் செய்யப்பெற்று, பாரி நிலையத்தாரால் ‘சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்)’ என்னும் பெயரில் இரு தொகுதிகளாக மறுபதிப்புச் செய்யப்பெற்றது. இப்பதிப்பானது மீண்டும் 2005ஆம் ஆண்டு முல்லை நிலையத்தாரால் இ.சுந்தரமூர்த்தியின் அணிந்துரையை மட்டும் கூடுதலாகக் கொண்டு வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.’²⁸

‘மணிவாசகர் பதிப்பகம் 2006ஆம் ஆண்டு ச.வே.சுப்பிரமணியனைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு சங்க இலக்கியம் மூலத்தை மட்டும் வெளியிட்டுள்ளது. இப்பதிப்பானது மீண்டும் 2008ஆம் ஆண்டு ‘தமிழ்ச் செவ்வியல் நூல்கள்’ என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.’²⁹

‘2010ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டினை ஒட்டித் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ‘செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள்’ என்னும் பெயரில் ம.வே.பசுபதியைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்டுள்ளது.’³⁰

மேலே குறிப்பிடப்பெற்ற சமாஜப் பதிப்பு, ச.வே.சுப்பிரமணியன் பதிப்பு, ம.வே.பசுபதி பதிப்பு ஆகிய மூன்று பதிப்புகளே சங்க இலக்கியங்கள் முழுமைக்குமான திரட்டுநூல் பதிப்புகளாகத் திகழ்கின்றன.

2. உரைப்பதிப்பு:

பதிப்பு வகையுள் இரண்டாவதாக அமைவது உரைப்பதிப்பாகும். மூலநூல்களையும், அதற்கு எழுதப்பெற்ற உரைகளையும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கும் முறை உரைப்பதிப்பு ஆகும். இவ்வகைப் பதிப்பு பதவுரை, குறிப்புரை, சிந்தனை உரை, பொழிப்புரை, தெளிவுரை, உரைவளப் பதிப்பு, விருத்தியுரைப் பதிப்பு எனும் பல்வேறு பெயர்களில் பதிப்பிக்கப்பெறுகின்றன.

உரைப்பதிப்புகளை அவற்றின் உள்ளடக்கம் கொண்டு,

1. தனிநூல் உரைப்பதிப்பு,
2. திரட்டுநூல் உரைப்பதிப்பு

என இருவகைகளாகப் பாகுபடுத்தப்பெறுகின்றன.

1. தனிநூல் உரைப்பதிப்புகள்:

தனித்ததோர் நூலுக்குரிய பாக்களும், அப்பாக்களுக்குரிய உரையும் சேர்த்து வெளியிடப்பெறும் பதிப்புகள் தனிநூல் உரைப்பதிப்புகளாகும். இக்காலத்தில் தனிநூல் உரைப்பதிப்புகள் மிகுதியும் வெளிவருகின்றன.

1915ஆம் ஆண்டு பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய நற்றிணை என்னும் தலைப்பில் சென்னை சைவவித்யாநுபாலன யந்திரசாலை வாயிலாக வெளியிடப்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து பல உரைப்பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. நற்றிணைக்கு

இதுவரை பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட உரைப்பதிப்புகள் தனிநூல் உரைப்பதிப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன.³¹

குறுந்தொகை முதன்முதலில் 1915ஆம் ஆண்டு செளரிப்பெருமாள் அரங்கன் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட பதிப்புகள் உரைகளோடு வெளிவந்துள்ளன. அவையாவும் குறுந்தொகைக்கு அமைந்த தனிநூல் உரைப்பதிப்புகளாக அமைகின்றன.³²

ஐங்குறுநூற்றை உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள் 1903ஆம் ஆண்டு உரையோடு வெளியிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து ஐங்குறுநூற்றுக்கு இருபதிற்கும் மேற்பட்ட பதிப்புகள் உரைகளோடு வெளிவந்துள்ளன.³³

அகநானூறு 1918ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் ரா.இராகவையங்கார் உரையோடு கம்பர் விலாசத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட உரைப்பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.³⁴

கலித்தொகை 1887ஆம் ஆண்டு சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் உரையோடு ஸ்காட்டிஷ் அச்சக்கூடத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றது. அதனைத்தொடர்ந்து உரையோடு கூடிய தனிப்பதிப்பாக இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.³⁵

2. திரட்டுநூல் உரைப்பதிப்புகள்:

தனிநூல்களாக மட்டுமின்றி, பல மூல நூல்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து உரையோடு ஒரே பதிப்பாகக் கொண்டுவருவது திரட்டுநூல் உரைப்பதிப்பு எனப்பெறுகிறது. எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்குத் தனிநூல்

உரைப்பதிப்புகள் அமைந்த அளவிற்குத் திரட்டுநூல் உரைப்பதிப்புகள் வெளிவரவில்லை. நூல்களின் அளவு இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

மூலத்தை மட்டும் பதிப்பித்தல் என்னும் சீரிய பணியை நிறைவு செய்திருந்த ச.வே.சுப்பிரமணியன் அதன் தொடர் முயற்சியாகச் சங்க இலக்கியத்திற்குத் தெளிவுரை அமைக்கும் பணியினை 2009ஆம் ஆண்டு மேற்கொண்டு மணிவாசகர் பதிப்பகம் வழியாக அதனை வெளியிட்டுள்ளார். தொகை நூல்கள் எட்டினையும் நான்கு தொகுதிகளாக்கி 2010ஆம் ஆண்டு மணிவாசகர் பதிப்பகம் மீண்டும் வெளியிட்டுள்ளது.

2010ஆம் ஆண்டு “பாட்டும் தொகையும் என் உரை” என்னும் தலைப்பில் முதற்பகுதியானது ப.ஆறுமுகம் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு உறையூர் ஸ்ரீநிதி பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பெற்றது.

இந்த இரண்டு பதிப்புகள் தவிர எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்குத் திரட்டுநூல் உரைப்பதிப்பாக வேறு ஏதும் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இவ்வாறாக, எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு அமைந்த தனிநூல் மூலப்பதிப்பு, திரட்டுநூல் மூலப்பதிப்பு, தனிநூல் உரைப்பதிப்பு, திரட்டுநூல் உரைப்பதிப்பு, எனும் வகைகளில் பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளமையைக் கொண்டு அவற்றின் சிறப்பையும் தேவையையும் நன்கு உணரலாம்.

உரை ஆய்வுகள்:

படைப்புப் பணியே பதிப்புப் பணி, உரைப்பணிகளுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தாலும்கூட, பதிப்புப் பணியும், உரைப்பணியுமே அப்படைப்புகளை

அழியாமல் பாதுகாப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. சிறப்பு மிக்க இப்பணிகளில் ஈடுபட்டோராய்த் திகழ்வோர் உரையாசிரியர்களே ஆவர்.

“பல்வகைப் பொருளைச் சில்வகை யெழுத்திற் செறித்தினிது காட்டிய மூலநூல்களுக்கு இணையாக அவற்றுக்கெழுந்துள்ள பழைய உரையாசிரியர்களின் உரைகளும் அமைந்துள்ளன”³⁶

என்று குறிப்பிடப்பெறுவதற்கு இணங்க மூலநூல்களுக்கு எழுந்த உரைநூல்களும் அவற்றின் தனித்தன்மை, சிறப்பு கருதித் தனி மூலநூலாகவே கருதப்பெறும் அளவிற்கு உரையாசிரியர்களால் தனிச்சிறப்போடு இயற்றப்பெறுகின்றன.

‘உரையாசிரியர்களையும் நூல்களுக்கெழுந்த உரைகளையும் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் கடமைப்பட்டுள்ளோர் இத்தமிழுலகோர் ஆவர். இத்தகைய உரையாசிரியர்களைப் பற்றி உ.வே.சாமிநாதையர் தாம் பதிப்பித்த நூல்களில் பொதுநிலையில் கூறிச் சென்றுள்ளார்.’³⁷

சு.அ.இராமசாமிப் புலவரின் “உரையாசிரியர்கள்”, மு.வை.அரவிந்தனின் “உரையாசிரியர்கள்”, இரா.மோகன், நா.சொக்கலிங்கம் ஆகியோரின் ‘உரைமரபுகள்’ முதலிய நூல்கள் உரையாசிரியர்களைப் பற்றியும், உரைத்தன்மைகளைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்வதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. உரைத்திறன், இலக்கணத் திறன் ஆகியவற்றை ஆய்ந்து செல்லும் முறையில் அமைந்துள்ள கு.கோதண்டபாணிப் பிள்ளையின் “முதற்குறள் உவமை” என்னும் நூலும் இங்குச் சுட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

உரையாசிரியர்களைப் பற்றி நிகழ்ந்த ஆய்வுகளில் அவர்தம் திறன்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில தனிநிலை ஆய்வுகள் சில நிகழ்ந்துள்ளன. இவை

நூல் வடிவமாகவும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகவும், முனைவர்ப்பட்ட, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வுகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்:

உரையாசிரியர்களைப் பற்றி வெளிவந்துள்ள தனிநிலை ஆய்வுகளில்,

“இளம்பூரணரின் தருக்க நூல் உரைத்திறன், இளம்பூரணரின் உரை வெளியீட்டுத் திறன், தெய்வச்சிலையார் உரைத்திறன், சேனாவரையர் உரைத்திறன் (இருவர் எழுதிய கட்டுரைகள்), பண்டிதமணியின் உரைத்திறன், வாரியார் சுவாமிகளின் உரைத்திறன், பேராசிரியர் உரைத்திறன்”³⁸

முதலிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வுகள்:

உரையாசிரியர்களைப் பற்றி வெளிவந்துள்ள தனிநிலை ஆய்வுகளில், “மணக்குடவர்”,³⁹ “இறையனார்”,⁴⁰ “தெய்வச்சிலையார்”,⁴¹ “சாமுண்டித்தேவ நாயனார்”⁴² முதலியோர் குறித்த ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள்:

உரையாசிரியர்களுள் “இளம்பூரணர்”,⁴³ “நச்சினார்க்கினியர்”,⁴⁴ “பேராசிரியர்”,⁴⁵ “பரிமேலழகர்”,⁴⁶ “இறையனார்”,⁴⁷ “சிவஞான முனிவர்”,⁴⁸ “சோமசுந்தர பாரதியார்”,⁴⁹ ஆகியோரைப் பற்றி முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள்

நிகழ்ந்துள்ளன. இவற்றுள் பேராசிரியர், பரிமேலழகர், சிவஞான முனிவர் ஆகியோரைப் பற்றிய ஆய்வுகள் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

நூல்கள்:

உரை ஆய்வாக வெளிவந்துள்ள நூல்களுள் “நச்சினார்க்கினியர் இலக்கியத் திறன்”,⁵⁰ “அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன்”,⁵¹ “தெய்வச்சிலையார் உரைத்திறம்”,⁵² “ஐவரைப் பற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை உரைத்திறன்”,⁵³ “திருவாய்மொழிப் பேருரையாளர் நம்பிள்ளை உரைத்திறன்”,⁵⁴ “சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியாரின் பெரியபுராண உரைத்திறன்”,⁵⁵ “பரிப்பெருமாள் உரைத்திறன்”,⁵⁶ முதலியன இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கன ஆகும்.

உரை வரலாறு:

நூல்களுக்கு உரை எழுதாமல் வாயால் விளக்கிச் செவியால் அறிந்து கல்வி கற்றுப் புலமை பெறும் வழக்கம் அக்காலத்தில் நாடெங்கும் பரவியிருந்தது. எனவே பலமுறை வாய்மொழியாக வழங்கிவந்த உரைகளே பின்னர் எழுதப்பெறும் பேறுபெற்று அழியாநிலை பெற்றன.

இறையனார் அகப்பொருள் உரை பல தலைமுறைகளாக வாய்மொழியாக வந்தது என்பதற்கு இவ்வுரையிலேயே அகச் சான்று உண்டு.

“மதுரை ஆலவாயிற் பெருமானடிகளால் செய்யப்பட்ட நூற்கு நக்கீரனாரால் உரைகண்டு குமார சுவாமியால் கேட்கப்பெற்றது என்று இனி உரை நடந்து வந்தவாறு சொல்லுதும்; மதுரைக் கணக்காயனார்

மகனார் நக்கீரனார் கீரங்கொற்றனார்க்கு உரைத்தார், அவர் தேனார் கிழார்க்கு உரைத்தார், அவர் படியங்கொற்றனார்க்கு உரைத்தார், அவர் செல்வத்தாசிரியர் பெருஞ்சுவனார்க்கு உரைத்தார், அவர் மணலார் ஆசிரியர் புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தனார்க்கு உரைத்தார், அவர் திருக்குன்றத்து ஆசிரியர்க்கு உரைத்தார், அவர் மாதவனார் இளநாகனார்க்கு உரைத்தார், அவர் முசிறி ஆசிரியர் நீலகண்டனார்க்கு உரைத்தார்.”⁵⁷

இங்ஙனம் வருகின்றது உரை. இப்பகுதி உரையின் வாய்மொழி வரலாற்றை நன்கு உணர்த்தும்.

காலப்போக்கில் இவ்வுரை விளக்கங்களே பல்வேறு வடிவம் பெற்றன. விளக்கங்கள் மிகுதியாக மிகுதியாக நினைவில் நிறுத்துவதும் அரியதாயிற்று. எனவே உரைகளை எழுதி வைத்துப் போற்ற வேண்டிய இன்றியமையாத நிலை ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இந்த நிலை ஏற்பட்டபோதும், அக்காலத்தில் எழுதுவதில் இருந்த தொல்லைகளால் முதலில் உரைகள் குறிப்புரைகளாகவே அமைந்தன. விரிவும் விளக்கமும் அமைந்த உரைகளாக அமையவில்லை. அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருளும், சொற்களைக் கொண்டுக்கூட்டி முடிக்கும் முறையும் நினைவிற்காக சில வரலாற்றுக் குறிப்புகளையுமே கொண்டு அமைந்தன.

சான்றாகச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு எழுந்த அரும்பதவுரையைக் கொள்ளலாம். மேலும், ஐங்குறுநாறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் எனும் சங்கத் தொகைநூல்களுக்குக் குறிப்புரைகளே முதலில் இயற்றப்பெற்றன. அகநானூற்றில்

சிலபாடல்களுக்குப்(தொன்னூறு பாடல்கள்) பழைய உரை குறிப்புரையாகவே கிடைக்கிறது. புறநானூற்றில் பழைய உரை பொழிப்புரையாகவே உள்ளது. பின்னர் எழுந்த உரைகள் விளக்கவுரைகளாக மலர்ந்தன.

கருத்துகள் வளரவளரப் பொழிப்புரை, விளக்கம், மேற்கோள் முதலியன உரைகளில் இடம்பெற்று வளர்ச்சியுற்றன. இக்கருத்திற்கு அரண்செய்யும் வகையில் சிலப்பதிகாரத்திற்கு அரும்பதவுரையைத் தொடர்ந்து அடியார்க்கு நல்லாரின் உரை எழுந்தது.

தமிழிலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதன்முதலில் சிலப்பதிகாரமே உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்று போற்றப்பெறுகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் தொடர்ந்து உரைநடை வருவதைக் காண இயலாது. உரைபெறு கட்டுரை, உரைப்பாட்டு, மடை முதலிய தலைப்புகளில் உரைநடை இடையிடையே வருகிறது.

“அரும்பத உரையாசிரியர் உரைப்பாட்டுமடை என்பதற்கு உரையாகிய

பாட்டை இடைமடுப்பது என உரை எழுதுவர்”⁵⁸

இவ்வாறாக உரைகள் தோற்றம் பெற்றன.

உரையின் தேவை:

நூலாசிரியர் தம் படைப்பில் இலைமறை காயாகச் சுட்டிய அரிய கருத்துகளை எல்லாம் ஏறக்குறைய உள்ளது உள்ளபடியே எடுத்துரைக்கும் உரையாசிரியர்களாலேயே நூலாசிரியரின் பெருமையை வாசகன் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“நூலாசிரியரின் அரிய கருத்துகளையெல்லாம் உரையாளர் உதவியாலேயே உலகம் உணர்ந்து இன்புறுகின்றது. பேருபகாரிகளாகிய உரையாசிரியர்களின் உதவி இல்லையாயின் பண்டைய உயர்நூல்களாம் கருவூலங்களில் தொகுத்து வைத்த விலைவரம்பில்லாப் பொருண்மணிக் குவியல்களை யாம் எங்ஙனம் பெறுதல் கூடும்”⁵⁹

என்பாரின் கூற்று இதனை உறுதிப்படுத்துவதாய் அமைகிறது.

மூலநூலை எளிதில் புரிந்துகொள்ள மூலநூலாசிரியருக்கும் பயில்வோருக்கும் ஓர் இணைப்புப் பாலமாக அமைந்து நல்ல புரிதலை ஏற்படுத்துவதில் இன்றியமையா இடம் பெறுவன உரையாசிரியர்களின் உரைகளே எனில் அது மிகையன்று.

“உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் பொருளை விளக்கி உரைத்தல் என்பதையே கருத்தில் கொண்டு உரையெழுதியுள்ளனர். சற்று விரிவாகக் கூறின், பொருள் விளங்க வைத்தல், பொருள் புலப்படுத்தல், புதியன கூறல் என்ற மூன்று கூறுகளும் உரையின் நோக்கங்களாக அமைகின்றன.”⁶⁰

எனவே, மூலநூல் கருத்துகளை நாம் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள உரையானது இன்றியமையாத ஒன்றாகத் திகழ்வதை அறியமுடிகிறது.

உரை வகை:

சங்க இலக்கியங்களுக்கு எழுந்த உரைகளை அவை தோன்றிய காலம் மற்றும் நடை ஆகியவற்றைக் கொண்டு,

1. பழைய உரை,

2. புதிய உரை

என இருவகையாகப் பகுக்கலாம்.

1. பழைய உரை:

சங்க எட்டுத்தொகை அக நூல்கள் ஐந்தில் பழைய உரைகளாக,

‘1. ஐங்குறுநூறு - பழைய உரை

2. கலித்தொகை - நச்சினார்க்கினியர் உரை

3. அகநானூறு - முதல் 90 பாடல்களுக்கான பழைய உரை’⁶¹

ஆகிய மூன்று மட்டும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 16ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் அதிக அளவிலான உரைநூல்கள் தோன்றியுள்ளன. ஆயினும் கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 14ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தை உரையாசிரியர்களின் காலம் என்றே தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு ஆகிய நூல்களுக்குப் பெயர் அறியப்படாத உரைகள் கிடைக்கின்றன. சிலவற்றிற்கு முழுமையாக இல்லாமல் ஒரு பகுதிக்கு மட்டுமே உரைகள் கிடைக்கின்றன. இந்த உரைகளைச் சங்க இலக்கியப் பதிப்பாசிரியர்கள் ‘பழைய உரை’ என்ற பெயரால் பதிப்பித்துள்ளனர்.

ஐங்குறுநாறு மற்றும் அகநானூறு ஆகிய இரண்டு நூல்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பெயர் அறியப்படாத உரையானது நூல் முழுமைக்கும் கிடைக்கவில்லை. ஐங்குறுநாற்றுக்கு முதல் 469 பாடல் வரையிலும், அகநானூற்றுக்கு முதல் 90 பாடல் வரையில் ஒரு உரையும் இடையிடையே சுருக்கமான உரையும் கிடைக்கின்றன.

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநாற்றினை உ.வே.சாமிநாதையர் பல பிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்துச் சென்னப்பட்டனம் வைஜெயந்தி அச்சுக்கூடத்தின் வழியே 1903ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்துள்ளார். இந்நூலினை ‘எட்டுத்தொகையுள் முன்றாவதாகிய ஐங்குறுநாறும் பழையவுரையும்’ எனும் பெயரிலேயே பதிப்பித்து உள்ளார். இந்நூலின் பதிப்பரையில்,

“இதிலுள்ள அகவற்பா ஒவ்வொன்றன் பின்னும் தனித்தனி கருத்துரையும் பழையவுரையும் உள்ளன. சில பாக்களுக்கு இரண்டு கருத்துரைகளும் உண்டு. அக்கருத்துரைகளை இயற்றியவர்கள் நூலாசிரியர்களோ வேறு யாரோ யாதும் புலப்படவில்லை”⁶²

என்று பழைய உரை மற்றும் கருத்துரை குறித்த தனது கருத்தைப் பதிவு செய்கிறார். மேலும்,

“இந்நூலின் பழையவுரை பதவுரையுமன்று; பொழிப்புரையுமன்று; அகத்திணை நூலுக்கேயுரிய உள்ளுறையுமாம், இறைச்சிப்பொருள் முதலியவற்றைப் பெரும்பாலும் நலமுற விளக்கிச் சிலசில இடத்து மட்டும் திரிசொற்களின் பொருளைப் புலப்படுத்திச் சிறுபான்மை இலக்கணக்குறிப்பையும், சொன்முடிபு, பொருள் முடிபுகளையும் பெற்றுள்ளன. 469ஆம் பாடலுக்கு மேலுள்ளவற்றிற்குக் கையெழுத்துப்

பிரதியில் இவ்வுரை காணப்படவில்லை. இடையிடையே சிலசில பாடல்களுக்குமில்லை. ஆனாலும் கிடைத்தவரையில் பாடல்களின் பொருளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இவ்வுரை மிகச்சிறந்த கருவியாக உள்ளது. இந்நூல் போலவே நடையாலும், பொருள் நுணுக்கத்தாலும் இவ்வுரையும் மிகப் பாராட்டற்பாலது. இவ்வுரை இல்லையாயின் இந்நூற்பாக்களிலுள்ள உள்ளுறையுமம் முதலியனவும் மற்ற அருமை பெருமைகளும் நன்கு புலப்படா.”⁶³

என்று ஐங்குறுநூற்றின் பழைய உரை குறித்த தன் கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

அகநானூற்றை முதன்முதலில் பழைய உரையுடன் பதிப்பித்தவர் கம்பர் விலாசம் இராஜகோபாலையங்கார் ஆவார். அவர் 1918, 1920, 1923 ஆகிய ஆண்டுகளில் பழைய உரையை மட்டும் பதிப்பித்தும், 1933இல் பழைய உரையோடு தம்முடைய குறிப்புரையையும் சேர்த்துப் பதிப்பித்துள்ளார்.

‘1918ஆம் ஆண்டு அகநானூற்றின் முதல் தொன்னூறு பாடல்களுக்குப் பழைய உரையுடன் பதிப்பித்த கம்பர் விலாசம் இராஜகோபாலையங்காரும் ‘அகநானூறு மூலமும் பழைய உரையும்’ என்றே பெயரிட்டுப் பதிப்பித்துள்ளார். மீண்டும் அவரே 1920இல் இடையிடையே ஐம்பத்தாறு பாடல்களுக்கு ஒரு குறிப்புரையையும் கொண்டு பதிப்பித்துள்ளார்.’⁶⁴

அதற்கடுத்த நிலையில்,

‘1933ஆம் ஆண்டு அகநானூற்றின் முதல் தொன்னூறு பாடல்களுக்குப் பழைய உரையையும் 91 முதல் 160ஆம் பாடல்வரை

தான் எழுதிய குறிப்புரையையும் சேர்த்து இராஜகோபாலையங்கார் பதிப்பித்துள்ளார்.’⁶⁵

அகநானூற்றின் உரைப்பதிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது உரையுடன் சிறந்த பதிப்பு ஒன்றும் இதுவரை வெளிவரவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

“சங்க இலக்கியப் பதிப்பாசிரியர்களின் புலமைக் காய்ச்சலால் நல்ல பதிப்பு காணமுடியாத ஒரு நூலாகவே அகநானூற்று உரைப்பதிப்பு நின்றுவிட்டது.”⁶⁶

என்று அ.சதீஷ் தன்னுடைய ‘சங்க இலக்கிய உரைகள்’ என்ற தன்னுடைய நூலில் குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கத் தக்கதாகத் திகழ்கிறது.

புதிய உரைகள்:

பழைய மரபுரை ஆசிரியர்கள் தவிர்த்து பிற்காலத்தில் வந்த உரையாசிரியர்களின் உரையைப் புதிய உரைகள் என்ற பகுப்பில் அடக்கலாம். அவ்வகையில், நற்றிணைக்கு பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர், பொ.வே.சோமசுந்தரனார், ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, உ.வே.சாமிநாதைய்யர் ஆகிய ஐவருடைய உரைகளும், குறுந்தொகைக்கு செளரிப்பெருமாள் அரங்கனார், உ.வே.சாமிநாதைய்யர், பொ.வே.சோமசுந்தரனார், மு.சண்முகம் பிள்ளை ஆகிய நால்வரும், ஐங்குறுநூற்றுக்கு ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆகிய இருவரும் உரையெழுதியுள்ளனர். அகநானூற்றக்கு 91 முதல் 300 வரையில் உள்ள பாடல்களுக்கு இராஜகோபாலையங்கார், பொ.வே.சோமசுந்தரனார், ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து ஆக மூன்று உரைகள்

வெளிவந்துள்ளன. கலித்தொகைக்கு பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் குறிப்புரை ஒன்றே வெளிவந்துள்ளது. இவை சங்க எட்டுத்தொகை அக நூல்களுக்கு எழுந்துள்ள புதிய உரைகளாக விளங்குகின்றன.⁶⁷

உரையும் பதிப்பும்:

மூலபாடங்களை மட்டும் அச்சிட்டு வெளியிட்ட நிலையானது மாறி சங்க இலக்கியங்கள் பல்வேறு உரைகளையும் பதிப்புகளையும் பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில் பதிப்பகத்தாரின் பணி அளவிடற்கரியது எனலாம். எட்டுத்தொகை ஐந்து அக நூல்களுக்கு வெளிவந்துள்ள பதிப்புகள் விவரம் வருமாறு:

நற்றிணைப் பதிப்புகள்:

நற்றிணைக்கு இதுவரையில் ஆறு பதிப்புகள், பதினான்கு வெளியீடுகள், மூன்று மொழிபெயர்ப்புகள் என இருபத்து மூன்ற நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஓலைச் சுவடிகள், காகிதப் பிரதிகள் ஆகியவற்றை ஒப்புநோக்கிப் பாடவேறுபாடுகள் குறிக்கப்பெற்றப் பதிப்புச் செய்தனவற்றையே பதிப்புகள் என்று ஆய்வாளர்கள் வரையறை செய்கின்றனர். அவ்வகையில் நற்றிணைக்கு ஆறு பதிப்புகள் அமைந்துள்ளன. ஆறு பதிப்புகளில் இரண்டு பதிப்புகள் மூலப்பதிப்பாகவும், நான்கு பதிப்புகள் மூலமும் உரையுமாகவும் அமைகின்றன. நான்கு பதிப்புகளில் மட்டுமே சுவடிகள், காகிதப் பிரதிகள் பற்றிய குறிப்புகள் ஆகியன பதிப்பாசிரியர் குழுவினரால் ஒப்புநோக்கிப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தாலும் அவை குறித்த குறிப்புகள் எதுவும் அப்பதிப்புகளில் காணப்பெறவில்லை. நற்றிணைக்கு அமைந்த இருபத்து மூன்று நூல்களில் நற்றிணையை மையமிட்ட தனித்த நூல்களாக இருபதும், பிற சங்க இலக்கியங்களோடு இணைந்த நூல்களாக மூன்றும் அமைந்துள்ளன.⁶⁸

நற்றிணை ஏட்டுச் சுவடிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்து பின்னத்தார் அ.நாராயணசாமி ஐயரால் 1914ஆம் ஆண்டு உரையெழுதப்பெற்று 1915ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பட்டணம் சைவவித்யாநுபாலன யந்திரசாலையில் அச்சில் பதிப்பிக்கப்பெற்றதே நற்றிணைக்கு அமைந்த முதல் உரைப்பதிப்பு ஆகும். இப்பதிப்பானது சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால் 1952ஆம் ஆண்டு மூலத்திலும் நூல் கட்டமைப்பிலும் சில மாற்றங்களைச் செய்து பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இக்கழகப் பதிப்பு 1956இல் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிடப்பெற்றது. பின்னர் சிறிது கால இடைவெளிக்குப் பிறகு கழகத்தாரே 1962இல் பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணக் குறிப்பு, ஆய்வுரையோடு பின்னத்தார் அ.நாராயணசாமி ஐயரின் உரையை வெளியீடு செய்தது. மீண்டும் இதே பதிப்பு 2007ஆம் ஆண்டு எவ்வித விளக்கக் குறிப்புகளுமின்றி மூலமும் உரையும் மட்டும் மறுபதிப்புச் செய்யப்பெற்றது.⁶⁹

குறுந்தொகைப் பதிப்புகள்:

மூலமும் உரையும் என்னும் வகையில் குறுந்தொகைக்கு இதுவரையில் இருபத்துமூன்று நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் மூலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும் உ.வே.சாமிநாதைய்யரின் உரையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் வெவ்வேறு தலைப்புகளில் குறுந்தொகை வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.⁷⁰

ஐங்குறுநூற்றுப் பதிப்புகள்:

ஐங்குறுநூற்றுக்குப் பதிப்புகள், வெளியீடுகள் என மொத்தம் இருபத்தாறு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. உ.வே.சாமிநாதைய்யர் ஐங்குறுநூற்றிணை

முதன்முதலில் 1903ஆம் ஆண்டு செம்பதிப்பாக வெளியிட்டார். இவரை அடியொற்றி சான்றோர் பெருமக்கள் பலர் ஐங்குறுநூற்றுக்கு உரை வரைந்துள்ளனர்.⁷¹

அகநானூற்றுப் பதிப்புகள்:

அகநானூற்றுப் பதிப்புகளாக மொத்தம் முப்பத்துநான்கு வெளியீடுகள் அமைகின்றன. முதலில் வெளிவந்த வே.இராஜகோபாலையங்காரின் மூலப்பதிப்பே அனைத்துப் பதிப்புகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. அதுபோல ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் மற்றும் கரந்தைக் கவியரசு ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகியோரின் உரையே அகநானூற்றுக்கு அனைவரும் பின்பற்றுகின்ற உரையாக உள்ளது.⁷²

கலித்தொகைப் பதிப்புகள்:

கலித்தொகைக்கு மொத்தம் முப்பத்திரண்டு பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. முதன் முதலில் வெளிவந்த சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்பே இப்பதிப்புகளுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. இப்பதிப்புகள் தொடர்பான தரவுகள் பின்னிணைப்பில் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன.⁷³

இலக்கியங்களைக் கற்பதில் எளிமையுண்டாக்குவதைக் காரணமாகக் கொண்டே உரைகள் தோன்றின. அவ்வாறு எழுந்த உரைகளின் கருத்து மாற்றங்களினால் ஒரு நூலுக்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட உரைகள் உண்டாயின. செய்யுள் இலக்கியம் இன்னின்ன முறைகளால் யாத்தல் வேண்டும் என்ற விதிமுறைகள் இருப்பது போன்று அவ்விலக்கியகங்களுக்கு எழுந்த உரைகளும்

இன்னின்ன கொள்கைகளைக் கொண்டு எழுதப்பெற வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தோடு தோன்றின. அக்கொள்கைகளின் அடிப்படையிலேயே உரைகள் பலவாறு வளர்ச்சி எய்தின.

உரை வகைகள்:

சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு இதுவரை வெளிவந்துள்ள உரைகளின் அடிப்படையில் அவற்றை நான்கு வகைகளில் அடக்கலாம்.

அவையாவன:

1. பொழிப்புரை,
2. பதவுரை,
3. ஆய்வுரை,
4. தெளிவுரை

ஆகியனவாகும்.

1. பொழிப்புரை:

நற்றிணைக்கு அமைந்த முதல் பதிப்பான பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயரின் பதிப்பு பொழிப்புரையைக் கொண்டது. பாடலுக்கான கருத்தை நேரடியாகக் கூறிச்செல்லும் இப்பொழிப்புரையையே பெரும்பாலான உரைப்பதிப்புகள் கொண்டுள்ளன. அவ்வகையில்,

- ‘1. பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர் உரை (1915)
2. தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக உரை (1952)
3. புலியூர்க்கேசிகன் உரை (1967)
4. நா.இராமையாப்பிள்ளை உரை (1999)

5. கதிர் மகாதேவன் உரை (2003)
6. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் உரை (2004)
7. ச.வே.சுப்பிரமணியன் உரை (2009)
8. வ.த.இராமசுப்பிரமணியன் உரை (2009)
9. அ.ப.பாலையன் உரை (2009)

முதலியோரின் உரைகள் பொழிப்புரைகளாக வெளிவந்துள்ளன.⁷⁴

பதவுரை:

செய்யுளில் அமைந்த ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் தனித்தனியாகப் பொருள் கூறுதலே பதவுரை எனும் உரை வகையாகும். இம்முறையில் எச்.வேங்கடராமன், பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆகியோர் நற்றிணைக்கு உரை இயற்றியுள்ளனர்.⁷⁵

ஆய்வுரை:

குறிப்பிட்ட செய்யுள் நூலுக்கு பதவுரை, பொழிப்புரையன்றி உரையாசிரியர் பல்வேறு நுட்பங்களைப் பின்பற்றியும் மூலநூலோடு தொடர்புடைய பல்வேறு செய்திகளையும் கூறித் தம் உரையைச் சிறக்கச் செய்யும் உரைவகைக்கு ஆய்வுரை எனப்பெயர். நற்றிணையில் அமைந்த பாடல்களுக்கும், பாடலைப் பாடிய புலவர்களின் வரலாற்றை அறிவதற்கும் எழுதப்பெற்ற ஆய்வுரைகளாக, பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயரின் உரையையும், ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளையின் உரையையும் சான்றாகக் கூறலாம். இவ்வாய்வுரைகள் பொருத்தமான பாடல்களைத் தேர்வதற்கும், வரலாறுகளை இனங்காண்பதற்கும் பயன்படுகின்றன. இவ்வகையில் அமைந்த உரைகளின் உருவாக்கத்திற்கு இலக்கியங்களேயன்றிக் கல்வெட்டுகள், வரலாறுகள் போன்றனவும் துணையாக அமைகின்றன.⁷⁶

தெளிவுரை:

மூலப் பாடலுக்கு விரிவான விளக்கங்கள் இன்றி அமைந்த உரைகள் தெளிவுரைகளாகும். இவ்வகையில் நற்றிணைக்கு அமைந்த தெளிவுரைகளாக,

- ‘1. புலியூர்க்கேசிகன் (1967)
2. மணிமேகலைப் பிரசுரம் (1986)
3. நா.இராமையா பிள்ளை (1999)
4. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (2004)
5. ச.வே.சுப்பிரமணியன் (2009)
6. வ.த.இராமசுப்பிரமணியன் (2009)
7. அ.ப.பாலையன் (2009)

ஆகியோருடைய உரைகளைக் குறிப்பிடலாம்’.⁷⁷

மேற்குறிப்பிட்ட தெளிவுரைகள் பாடலின் கருத்தை எளிமைப்படுத்தியும், சுருங்கிய வடிவில் அமைந்தனவாகவும் திகழ்கின்றன.

உரை எழுதுவதென்பது எளிமையான செயல் அன்று. அது எல்லோராலும் முடியுமென்றும் சொல்ல முடியாது. பல்துறை அறிவும், பொருளை விளங்க வைப்பதற்கான ஒருசில நுட்பமான உத்திகளையும் அறிந்த ஒருவரால் மட்டுமே மூலநூல்களுக்கு உரைகாண இயலும்.

“சொற்களைக் கூட்டித் தொடரமைத்தல், வினையெச்சங்களால் தொடரமைத்தல், வினை முடிபு கூறுதல், சொல் முடிபு கூறுதல் முதலான காரணங்களுக்காக உரையாசிரியர்கள் சொற்களைத்

திரித்தும், வருவித்தும், இயைத்தும், சேர்த்தும் மேலும் பல
உத்திகளையும் மேற்கொள்கின்றனர்”⁷⁸

என்பதை உரையாசிரியர்களின் உரைகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யும்போது நாம்
அறியலாம்.

தொகுப்புரை:

“சங்க அக இலக்கிய உரைவரலாறும் பதிப்பு வரலாறும்” என்னும் இரண்டாம் இயலில் இருந்து அறியலாகும் முடிபுகள்:

- மூல நூல்களுக்கு உரைகாணும் முயற்சியின் காரணமாகப் பல்வேறு உரைகளும், பதிப்புகளும் தோன்றின. இவற்றுள் சங்க இலக்கியங்களே மிகுதியான உரைகளையும் பதிப்புகளையும் பெற்றுள்ளன.
- சங்க அக இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதியோர் மற்றும் பதிப்பித்தோர் பற்றி செய்திகள் வாயிலாகச் சங்க அக இலக்கிய உரைவரலாறு குறித்தும் பதிப்பு வரலாறு குறித்தும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.
- சங்க அக இலக்கிய உரையாசிரியர்களுள் சிலர் உரைப்பணியோடு பதிப்புப் பணியையும் ஆற்றியுள்ளனர் என்பது உணர்த்தப்பெற்றது.
- சங்க இலக்கியங்களுக்கு மூலப்பதிப்பு, உரைப்பதிப்பு என்னும் இருவகைகளில் பதிப்புகள் தோன்றியுள்ளன.
- மூலப்பதிப்பின் வகைகளாகத் தனிநூல் பதிப்பு மற்றும் திரட்டுநூல் பதிப்பு ஆகியன திகழ்கின்றன.
- உரைப்பதிப்பின் வகைகளுள் தனிநூல் உரைப்பதிப்பானது மிகுதியான அளவில் வெளிவந்துள்ளது. திரட்டுநூல் உரைப்பதிப்பு அதிக அளவில் வெளிவரவில்லை.
- உரையாசிரியர்களைப் பற்றியும், உரைகளைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாமை குறித்து உணர்த்தப்பெற்றது.
- உரையாசிரியர்கள் மற்றும் அவர்களின் உரைகள் பற்றிய தனிநிலை ஆய்வுகள் ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகவும், ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட

ஆய்வேடுகளாகவும், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளாகவும், நூல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

- உரை தோன்றிய வரலாறு, உரையின்றிக் கற்றல் முழுமை பெறாமை போன்றன குறிப்பிடப்பெற்று உரைகளின் இன்றியமையாமை விளக்கப்பெற்றது.
- சங்க இலக்கிய அக நூல்களுக்கு எழுந்த உரைகளைக் கொண்டு அவற்றை பழைய உரைகள், புதிய உரைகள் என இரண்டாகப் பாகுபடுத்தப்பெற்ற தன்மை குறித்து விளக்கப்பெற்றது.
- ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய நூல்களுக்கு மட்டும் பழைய உரைகளும், நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய நூல்களுக்குப் புதிய உரைகளும் தோன்றியுள்ளன.
- ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு ஆகியவற்றின் பெயரறியப்பெறாத உரைகள் குறித்துக் குறிப்பிடப்பெற்றன.
- உரையும் பதிப்பும் எனும் பகுதியில் சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்கள் பெற்றுள்ள பதிப்புகள் குறித்து விளக்கப்பெற்றன. இவற்றுள் அகநானூறை அதிக அளவிலான பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளது.
- அகநானூற்றிற்கு அடுத்தபடியாகக் கலித்தொகை அதிகப் பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளது.
- சங்க எட்டுத்தொகை அகஇலக்கியங்கள் மொத்தமாக நூற்றிழுப்பத்தெட்டுப் பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளன.
- உரை வகைகள் என்னும் பகுதியில் சங்க இலக்கியங்களுக்கு இதுவரையில் கிடைத்துள்ள உரைகளைக் கொண்டு அவை பொழிப்புரை, ஆய்வுரை,

பதவுரை, தெளிவுரை எனும் நான்கு வகைகளுள் அடங்கும் தன்மை அறியப்பெற்றது.

- சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கிய வாசிப்பிற்கும் அவற்றின் பெருமைகளை அறிவதற்கும் உரையாசிரியர்கள் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் ஆகியோரின் அரும்பணி இன்றியமையாதது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. கி.ஆதிநாராயணன், உரையாசிரியர்களும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், ப.156
2. க.அன்புக்கோகிலா, ஈசான்ய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் உரைத்திறன் - நால்வர் நான்மணிமாலை, ப.271
3. க.பாலாஜி, நற்றிணை பதிப்பு வரலாறு, பக்.7-8
4. இரா.அறவேந்தன், குறுந்தொகை பதிப்பு வரலாறு, பக்.102-105
5. ம.லோகேஸ்வரன், ஐங்குறுநூறு பதிப்பு வரலாறு, பக்.102-105
6. மா.பரமசிவன், அகநானூற்றுப் பதிப்பு வரலாறு, பக்.34-37
7. மு.முனிஸ்மூர்த்தி, கலித்தொகைப் பதிப்பு வரலாறு, பக்.124-125
8. ம.லோகேஸ்வரன், மு.கு.நா. பக்.10 - 11
9. மு.முனிஸ்மூர்த்தி, மு.கு.நா. ப.10
10. இரா.அறவேந்தன், மு.கு.நா. பக்.14 - 15,17
11. க.பாலாஜி, மு.கு.நா, பக்.10,12
12. மேற்படி. பக்.69 - 71
13. இரா.அறவேந்தன், மு.கு.நா. ப.127
14. ந.சஞ்சீவி, சங்க இலக்கிய ஆய்வுகளும் அட்டவணைகளும், ப.590
15. இரா.அறவேந்தன், மு.கு.நா. ப.129
16. ந.சஞ்சீவி, மு.கு.நா. ப.589
17. ம.லோகேஸ்வரன் மு.கு.நா. ப.104
18. ந.சஞ்சீவி, மு.கு.நா, ப.587
19. மா.பரமசிவம், மு.கு.நா. பக்.116-117
20. ந.சஞ்சீவி, மு.கு.நா, பக்.589-590

21. மு.முனீஸ்மூர்த்தி, கலித்தொகை பதிப்பு வரலாறு, பக்.124-125
22. ந.சஞ்சீவி, சங்க இலக்கிய ஆய்வுகளும் அட்டவணைகளும், பக்.587 - 591
23. க.பாலாஜி, நற்றிணை பதிப்பு வரலாறு, ப.6
24. இரா.அறவேந்தன், குறுந்தொகைப் பதிப்பு வரலாறு, ப.11
25. ம.லோகேஸ்வரன், ஐங்குறுநூறு பதிப்பு வரலாறு, பக்.76 - 77
26. ம.பரமசிவன், அகநானூறு பதிப்பு வரலாறு, ப.42
27. மு.முனீஸ்மூர்த்தி, மு.கு.நா. ப.55
28. க.பாலாஜி, மு.கு.நா. ப.20
29. மேற்படி. ப.44
30. ம.லோகேஸ்வரன், மு.கு.நா. ப.84
31. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
32. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
33. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
34. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
35. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
36. இரா.இளங்குமரன், உரையாசிரியர்கள் கண்ட சொற்பொருள் நுண்மை விளக்கம், ப.௭
37. உ.வே.சாமிநாதையர், புறநானூறு மூலமும் உரையும், முன்னுரை.
38. இராம.வேணுகோபால் (க.ஆ.), உரைநடை தமிழ் ஆராய்ச்சி வரலாறு, தொகுதி - 1, பக்.222,232
39. 1. தி.பொற்கொடி, மணக்குடவர் உரை, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1977,
2. சிவ.கோபாலசுவாமி, திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை ஓர் ஆய்வு, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1982

40. த.கோதண்டபாணி, இறையனார் அகப்பொருள் உரை, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1978
41. ப.ஞானம், தெய்வச்சிலையார் உரைத்திறன், ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, 1981
42. ஆ.விசயன், சாமுண்டித்தேவ நாயனார் உரைத்திறன், ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1988
43. ப.உருத்திரமணி, இளம்பூரணர் உரைத்திறன், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1980
44. K.Arumugam, a Critical study of Naccinarkkiniyar, Ph.D, Thesis, University of Madras, 1964
45. 1. மா.நன்னன், பேராசிரியர் உரைத்திறன், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1978,
2. மு.சந்தானம், பேராசிரியர் உரைத்திறன், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம், (1991ஆம் ஆண்டு இந்த ஆய்வேடு நூலாக வெளிவந்துள்ளது.)
46. இ.சுந்தரமூர்த்தி, பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்திறன், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், 1977. (1985ஆம் ஆண்டு இந்த ஆய்வேடு நூலாக வெளிவந்துள்ளது.)
47. மு.சிங்காரவேலு, இறையனார் அகப்பொருளுரை ஓர் ஆய்வு, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1982
48. க.விநாயகம், சிவஞான முனிவர் உரைத்திறன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1987 (இவ்வாய்வேடு 1991ஆம் ஆண்டு நூலாக வெளிவந்துள்ளது.)
49. த.இராசவன்னியன், சோமசுந்தர பாரதியாரின் தொல்காப்பிய உரைத்திறன், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1978
50. க.ஆறுமுகம், நச்சினார்க்கினியர் இலக்கியத் திறன், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 1988

51. ச.வே.சுப்பிரமணியன், அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1976
52. சோ.ந.கந்தசாமி, தெய்வச்சிலையார் உரைத்திறம், அபிராமி பதிப்பகம், சிதம்பரம், 1986
53. கு.சுந்தரமூர்த்தி, திருமுருகாற்றுப்படை உரைத்திறன் (ஐவர் உரையுடன்), திருவாவடுதுறை ஆதீனம், ஸ்ரீநமச்சிவாய மூர்த்தி அச்சகம், 1987)
54. இரா.அரங்கராஜன், திருவாய்மொழிப் பேருரையாளர் நம்பிள்ளை உரைத்திறன்
55. மு.பழனியப்பன், சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியாரின் பெரியபுராண உரைத்திறன்
56. கா.ம.வேங்கடராமையா, பரிப்பெருமாள் உரைத்திறன் ஓர் ஆய்வு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
57. இறையனார் அகப்பொருள் உரை, ப.
58. இ.சுந்தரமூர்த்தி, பதிப்பியல் சிந்தனைகள், ப.77
59. கி.ஆதிநாராயணன், உரையாசிரியர்களும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், ப.159
60. மேற்படி. ப.161
61. கு.வே.பாலசுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியக் கொள்கை, ப.173
62. உ.வே.சாமிநாதையர், ஐங்குறுநூறு மூலமும் பழைய உரையும், முகவுரை
63. மேற்படி.
64. மா.பரமசிவன், அகநானூறு பதிப்பு வரலாறு, ப.47
65. மேற்படி. ப.51
66. அ.சதீஷ், சங்க இலக்கிய உரைகள், ப.135
67. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
68. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
69. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
70. காண்க. பின்னிணைப்பு.4

71. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
72. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
73. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
74. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
75. க.பாலாஜி, நற்றிணை பதிப்பு வரலாறு, ப.60
76. காண்க. பின்னிணைப்பு.4
77. க.பாலாஜி, மு.கு.நா., ப.61
78. ஆ.தசரதன், இலக்கிய உரையாசிரியர்கள், ப.3

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை இயல்புகள் என்னும் மூன்றாம் இயலில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு இயற்றிய உரைகளில் காணும் இலக்கிய மேற்கோள், இலக்கண மேற்கோள், தத்துவக் கருத்துகள், சொற்பொருள் கூறல், மறுக்கும் திறன், நடைநலம் முதலிய உரை இயல்புகள் குறித்து ஆராயப்பெறுகின்றன. மேலும், பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பிற உரையாசிரியர்களில் இருந்து வேறுபட்டுத் தனித்துத் தெரியும் வகையில் அவருக்கிருந்த தனித்த உரைவகுக்கும் திறனை வெளிப்படுத்துவதாகவும் இவ்வியல் அமைகிறது.

உரையாசிரியரின் தகுதி:

ஓர் உரையாசிரியரின் தகுதியானது அவர் உரையெழுதப் புகும் இலக்கியத்தில் காணும் இலக்கிய மேற்கோள், இலக்கண மேற்கோள், இலக்கணக் குறிப்புகளை எடுத்தாளுதல், சொற்பொருள் விளக்கும் திறன், மறுக்கும் திறன், நடைநலம் ஆகியவற்றின் வாயிலாக நிர்ணயிக்கப்பெறுகிறது. அவ்வகையில், பொ.வே.சோமசுந்தரனார்தம் உரைகளில் காணும் மேற்சட்டிய திறன்களைக் கொண்டு அவருடைய உரை இயல்புகள் ஆராயப்பெறுகிறது.

1. இலக்கியப் புலமை:

உரையாசிரியரிடத்து அமைந்துள்ள இலக்கியப் புலமையை இலக்கிய நயம், இலக்கிய மேற்கோள் என்னும் இருவகைகளில் காண இயலும்.

இலக்கிய நயம்:

ஒருவர் தாம் கூறவரும் கருத்தைக் கேட்போர் இன்புறும் வகையில் கூறுவது நயம் ஆகும். நயமாகப் பேசு, நயமாகப் பேசுகிறான் என்று பேச்சு வழக்கில் வருவதைக் காணலாம். நூலாசிரியர் தாம் கூறவந்த கருத்தைப் படிப்போர் உணர்ந்து, சுவைத்து மகிழும் வகையில் அமைத்திருத்தலை நயம் என்று சுட்டலாம். நூலாசிரியர் கூறிச் சென்ற நயமிக்க இக்கருத்துகளை மறவாது தத்தம் உரைகளில் உரையாசிரியர்கள் வெளிப்படுத்திச் சென்றுள்ளனர். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் வெளிப்படுத்திச் சென்றுள்ள இலக்கிய நயங்கள் குறித்து ஈண்டு நோக்குவோம்.

இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் பின்பற்றிய இலக்கிய மேற்கோளாட்சியை,

1. இலக்கிய நூல் மேற்கோள் ஆட்சி,
2. இலக்கிய உரை மேற்கோள் ஆட்சி,

என்னும் இரண்டு நிலைகளில் காணலாம்.

1. இலக்கிய நூல் மேற்கோள் ஆட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கிய உரைகளில் மொத்தம் எழுநூற்று முப்பத்தோரு இலக்கிய மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்.¹

அவற்றை ஆட்சிப் பெரும்பான்மை நோக்கி,

1. சங்க இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி,
2. நீதி இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி,
3. பக்தி இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி,
4. காப்பிய இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி,
5. சிற்றிலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி,
6. புராண இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி,
7. நிகண்டு நூல் மேற்கோள் ஆட்சி,
8. பழமொழி இலக்கிய மேற்கோளாட்சி,
9. சாத்திர இலக்கிய மேற்கோளாட்சி,
10. பிற இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி,
11. இடம்விளங்கா மேற்கோள் ஆட்சி

என்னும் பதினோறு வகைகளாகப் பாகுபடுத்திக்கொள்ளலாம்.

1. சங்க இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

எட்டுத்தொகையுள் ஐந்து அகநூல்களின் உரையில் சங்க இலக்கிய நூல்கள் பல மேற்கோள்களாக உரையாசிரியரால் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன. அதுமட்டுமின்றி ஒரு அகநூலுக்கான உரையில் மற்றொரு அக நூலை மேற்கோளாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றையெல்லாம் இடத்திற்குத்

தக்கவாறு மிகப்பொருத்தமாக ஆளுதல் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அவ்வகையில் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய சங்க இலக்கியங்களில் இருந்து மொத்தம் முந்நூற்று ஐம்பத்தேழு மேற்கோள்கள் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் தம் உரையில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.²

பொ.வே.சோமசுந்தரனாருடைய உரைகளில் எட்டுத்தொகை நூல்களான அகநானூறு அறுபத்தொன்பது இடங்களிலும், குறுந்தொகை நாற்பத்தெட்டு இடங்களிலும், கலித்தொகை நாற்பத்தாறு இடங்களிலும், புறநானூறு நாற்பத்தைந்து இடங்களிலும், நற்றிணை முப்பத்தேழு இடங்களிலும், பரிபாடல் பதினான்கு இடங்களிலும், ஐங்குறுநூறு பத்து இடங்களிலும், பதிற்றுப்பத்து மூன்று இடங்களிலும், பத்துப்பாட்டுள் அமையும் மதுரைக்காஞ்சி இருபத்தாறு இடங்களிலும், சிறுபாணாற்றுப்படை பதினொன்று இடங்களிலும், குறிஞ்சிப்பாட்டு ஒன்பது இடங்களிலும், நெடுநல்வாடை, பட்டினப்பாலை ஆகியன முறையே எட்டு இடங்களிலும், பெரும்பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் ஆகியன முறையே ஆறு இடங்களிலும், முல்லைப்பாட்டு ஐந்து இடங்களிலும், திருமுருகாற்றுப்படை நான்கு இடங்களிலும், பொருநராற்றுப்படை இரண்டு இடங்களிலும் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.³

தலைவன் செய்த தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் உலகத்தோர் அவனைப் பழிப்பர் என்பதால் தலைவி அவன் தவறுகளை மறைத்துக் கூறுகிறாள். ஐங்குறுநூற்றில் இப்பொருள்படும்படியான,

“வாழி யாதன் வாழி யவினி

நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க

வெனவேட் டோளே யாயே யாமே

நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்

யான ரூரன் வாழ்க

பாணனும் வாழ்க வெனவேட்டேமே” (ஐங். பா.1)

எனவரும் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அதற்கு,

“தன்னென்னெவ்வங் கூரினும் நீசெய்த அருளின்மை

சேரியும் மறைத்தாள்ளன் தோழி அதுகேட்டு

நின்னையான் பிறர்முன்னர் பழிகூறல் தான்நாணி

கூருநோய் சிறப்பவும் நீசெய்த அருளின்மை

சேரியும் மறைத்தாளென் தோழி -----

-----” (கலித்தொகை, பா.44)

எனவரும் கலித்தொகையில் அமையும் குறிஞ்சிக்கலிப் பாடலைப் பொருத்தமான மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார். தலைவன் செய்த தவறுகளைத் தலைவி கூறினால் அவனை ஊரார் அலர் தூற்றுவர் என்பதற்காக நாணி, அவன் செய்த கொடுமைகளைத் தனக்குத் தெரியாதவாறு மறைப்பாள் என்னும் கருத்தமைந்த இப்பாடலைத் தக்க இடத்தில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

2. நீதி இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

நீதி நூல்களில் பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களைச் சேர்ந்த திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது ஆகிய மூன்று நூல்களும் நீதிநெறிவிளக்கம், கொன்றை வேந்தன் முதலிய பிற நீதி நூல்களுமாக மொத்தம் ஐந்து நூல்களில் இருந்து மொத்தம் இருநூற்றுப் பதினாறு மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.⁴

இவற்றுள், திருக்குறள் இருநூற்று ஆறு இடங்களிலும், நாலடியார் ஆறு இடங்களிலும், இனியவை நாற்பது இரண்டு இடங்களிலும், நீதிநெறிவிளக்கம்,

கொன்றைவேந்தன் ஆகியன முறையே ஓர் இடத்திலும் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.⁵

சான்றாக குறுந்தொகையில் வரும்,

“யாயா கியளே மாஅ யோளே

-----” (குறுந்தொகை, பா.9)

என்னும் பாடலுக்கு அமைந்த,

“எத்தகைய குற்றத்தையும் மனங்கொள்ளாது போற்றுந்தன்மை தாய்மைக்கே உரியதாகலின் தலைவி தன்னிலையினும் உயர்ந்த தாய்ப் பண்பினை எய்தியிருக்கின்றாள் எனத் தலைவியின் பெருந்தன்மையை எடுத்துக்காட்டினள் என்க. எனவே அவள் பெருந்தன்மையே உனக்கு வாயிலாகும் என்று உபாயம் உணர்த்தியவாறாம்.

“பிறர்பழியும் தம்பழியும் நானுவார் நானாக்

குறைபதி என்னும் உலகு” (குறள்-1015)

என்றோதுபவாகலான் தலைவன் பழிக்குத் தலைவி நாணிக் கரப்பாடினள் எனத் தலைவியின் தகவுடைமையை எடுத்துக் காட்டினள் என்க.”⁶

என்ற உரைப்பகுதியில் தலைவனின் பழிக்குத் தலைவி நாணுகிறாள் என்பதை விளக்கத் திருக்குறளை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ள திறம் சிறப்புக்குரியதாகத் திகழ்கிறது.

3. பக்தி இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

உரையாசிரியரின் பெயரை வைத்துப் பார்க்கும்போது இவரது குடும்பம் ஒரு பக்தி வழிப்பட்ட குடும்பம் என்பது புலப்படுகிறது. எனவே பக்தி இலக்கிய ஈடுபாடு என்பது இவருக்கு இயல்பாகவே அமைந்ததாகத் திகழ்கிறது. அவ்வீடுபாட்டின் காரணமாகத் தமக்கிருந்த பக்தி இலக்கியப் புலமையைத் தம் உரைகளிலும் அவர் பயன்படுத்தியமையைக் காணமுடிகிறது. அவ்வகையில் எட்டு பக்தி இலக்கியங்களில் இருந்து மொத்தம் பன்னிரண்டு மேற்கோள்களைத் தம் உரைகளில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றுள், சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த பன்னிரு திருமுறை இலக்கியங்களான, திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகியன முறையே இரண்டு இடங்களிலும், திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் ஓரிடத்திலும் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்த நாலாயிரதிவ்யப் பிரபந்த இலக்கியங்களான திருவாய்மொழி, திருப்பாவை, பெரியதிருமொழி, பெரியாழ்வார் பாசுரம் ஆகியன முறையே ஒரு இடத்திலும் ஆளப்பெற்றுள்ளன. மேலும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை இரண்டு இடங்களிலும், ஆளுடைய அரசர் திருப்பாட்டு, ஒரு இடத்திலும் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.⁷ .

இதற்குச் சான்று பகரும் வகையில், நற்றிணை 397வது பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்தான். குறித்த பருவத்து வந்திலன் என்பதறிந்து வருந்திய ‘தலைமகளைத் தோழி ஆற்றியிருக்குமாறு கூறக் கேட்ட தலைவி, ‘என்னைக் காதலன் பிரிந்து கைவிடுதலின் யான் இறந்துபடுதற்கு அஞ்சினேன் இல்லை. இறந்து வேறொரு பிறப்பாய்விடின் அப்பொழுது அவனை மறக்க நேரிடுமோவென்று அஞ்சுகிறேன்’ என நொந்து கூறும் விதமாக அமைந்த இப்பாடற் கருத்திற்குத் தக்க சான்றாக,

“துறக்கப்படாத உடலைத் துறந்துவெந் தூதுவரோடு
இறப்பன் இறந்தால் இருவிசும்பேறுவன் எறிவந்து
பிறப்பன் பிறந்தால் பிறையணிவார்சடைப் பிஞ்சுகன்பேர்
மறப்பன்கொலோ என்றென்னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடுமே”

(ஆளுடைய அரசர் திருப்பாட்டு, பா.4.113)

என்னும் பாடலை மேற்கோளாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கூறலாம். சங்க அக
இலக்கிய உரை என்பதால் பக்தி இலக்கியங்கள் மிகக் குறைவாகவே
பொ.வெ.சோமசுந்தரனாரால் இங்கு மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.

4. காப்பிய இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

காப்பிய இலக்கியம் என்னும் வகையில் ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள்
சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, மணிமேகலை ஆகியனவும், பெருங்கதை,
கம்பராமாயணம் முதலிய பிற காப்பியங்களும் மேற்கோள்களாக
எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில், சிலப்பதிகாரம் முப்பத்தெட்டு
இடங்களிலும், கம்பஇராமாயணம் இருபத்தாறு இடங்களிலும், பெருங்கதை
பத்தொன்பது இடங்களிலும், சீவக சிந்தாமணி பதின்மூன்று இடங்களிலும்,
மணிமேகலை பதினான்கு இடங்களிலுமாக மொத்தம் நூற்றுப்பத்து இடங்களில்
எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.⁸

சான்றாக, ஐங்குறுநூற்றில் தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவிக்கு
மாலைக்காலம் வருத்தத்தைத் தரும் எனும் பொருளமைந்த 476ஆம் பாடலுக்கு
உரையெழுதும்போது,

“பறவைபாட் டடங்கினவே பகல்செய்வான் மறைந்தனனே

நிறைநிலா நோய்கூர நெடுங்கணீ ருகுத்தனவே

-----”
(சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, அடி. 42)

எனும் சிலப்பதிகார அடிகள் எடுத்தாளப்பெற்றள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.

5. சிற்றிலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

சிற்றிலக்கியங்களுள் அம்பிகாபதிக்கோவை, தஞ்சைவாணன்கோவை ஆகிய இரண்டு இலக்கியங்கள் மட்டுமே உரையாசிரியரால் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் அம்பிகாபதிக்கோவை இரண்டு இடங்களிலும், தஞ்சைவாணன்கோவை, ஓர் இடத்திலுமாக மொத்தம் மூன்று இடங்களில் சிற்றிலக்கிய மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.⁹

சான்றாக, ‘பாம்புக் குட்டியும் அணங்காகும்’ என்னும் பொருளமைய அமைந்த குறுந்தொகை 119ஆம் பாடலுக்கு விளக்கம் கூறும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்,

“அளைதா ழரவும் அரியும் வெந்தீயும் அரசமெங்ஙன்

இளை தாயினும் கொல்லும்” (அம்பிகாபதிக்கோவை, பா.126)

எனும் பாடலைத் தக்க சான்றாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது கருதத்தக்கது.

6. புராண இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

சேதுபுராணம் என்ற ஒரு புராண இலக்கியத்தை ஒரிடத்தில் மட்டும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார். வேறு எந்தப் புராணங்களும் ஆசிரியரால் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பெறவில்லை. ஐங்குறுநூறு

‘215ஆம் பாடலில் பயின்று வரும் தட்டை என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் தரும் ஆசிரியர்,

“குடமுழாத் திமிலை மாந்தை கணிலுடை நந்தி

தட்டை - படகமாகுளி”

(சேதுப்புராணம், இராமநா, பா.95) ¹⁰

எனும் மேற்கோளை ஆள்கிறார். தட்டை என்பது ஒருவகைத் தோல் கருவி என்பதனைக் கூறுவதற்காக இம்மேற்கோள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது.

7. நிகண்டுநூல் மேற்கோளாட்சி:

சூடாமணி நிகண்டு, திவாகரம், பிங்கலந்தை என்ற மூன்று நிகண்டுகள் மட்டுமே உரையாசிரியரால் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன. இம்மூன்று நிகண்டுகளில் இருந்தும் முறையே இரண்டு இடங்களாக மொத்தம் ஆறு மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.

சான்றாக,

“உந்தி - வெள்ளம். எதிர்ப்பட்ட பொருள்களை உந்திச்சேறலான்

இஃதேதுப்பெயர் போலும். இஃதிப்பொருட்டாதலை பிங்கலந்தையினும்

(3196) காண்க”¹¹

என்ற உரைப்பகுதியைக் கூறலாம்.

8. பழமொழி இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவமாகிய பழமொழிகளைத் தக்க இடங்களில் சான்றாக ஆண்டுள்ளார். அவ்வகையில்

உரையில் மொத்தம் எட்டு இடங்களில் ஏழு பழமொழிகள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.¹²

சான்றாக, தலைவன் மீது கொண்ட காதலினால் உண்டாகவேண்டிய நலமானது இல்லாமல் போனது மட்டுமின்றி, இயல்பாகவே இருந்த நலமும் அவனால் அழிந்தது என்னும் பொருள்பட அமைந்த குறுந்தொகை, 381ஆம் பாடலின் உரையில்,

“வந்தவெள்ளம் இருந்த வெள்ளத்தையும் கொடு போயிற்று”

என்னும் பழமொழியானது பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது.

9. சாத்திர இலக்கிய மேற்கோளாட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் இலக்கிய உரைகளில் பக்தி இலக்கியங்களைப் போன்றே சாத்திர இலக்கியத்தையும் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார் என்பது அவருடைய உரையின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. அவ்வகையில் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றாகிய சிவஞான சித்தியாரைத் தம் உரைகளில் மொத்தம் எட்டு இடங்களில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.¹³

10. பிற இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி:

மேற்கூட்டிய இலக்கிய வகையுள் சேராததும் எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையுமாக உள்ள இலக்கியங்கள் பிற இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சி என்னும் பகுதியில் சேர்க்கப்பெற்றன. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரையில் பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகிய திணைமாலைநூற்றைம்பது, யாப்பருங்கல விருத்தி உரை மேற்கோள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச் சான்றுப் பாடல், காசிக் காண்டம் ஆகிய நான்கு

இலக்கியங்களில் இருந்து மொத்தம் இருபத்தாறு மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச் சான்றுப்பாடலில் இருந்து இருபத்து மூன்று மேற்கோள்களும், திணைமாலை நூற்றைம்பது, யாப்பருங்கல விருத்தி, காசிக் காண்டம் ஆகியவற்றில் இருந்து முறையே ஒரு மேற்கோளும் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.¹⁴

11. இடம்விளங்கா மேற்கோள் ஆட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதும்போது, தக்க சான்றுக்காக வேண்டிப் பல்வேறு இலக்கியங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். அவ்வகையில் இலக்கியத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடாது சில மேற்கோள்களையும் தம் உரையில் சுட்டிச்செல்கிறார். அவ்விடங்களில் இன்னவகை இலக்கியம் என்பது பற்றியோ, அவற்றின் பெயர் குறித்தோ எவ்வகைக் குறிப்பும் காணப்பெறவில்லை. இவ்வகை மேற்கோள்களை ‘இடம்விளங்கா மேற்கோள்’ என்னும் வகையில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில் இடம்விளங்கா மேற்கோள்களாக மொத்தம் ஆறு மேற்கோள்கள் உரைகளில் ஆளப்பெற்றுள்ளன.¹⁵

இதற்குச் சான்றாக, ஐங்குறுநூறு 352ஆம் பாடலின் உரையில், இறந்த வீரர்களுக்கு நடுகல் எடுக்கும்போது அந்த நடுகல்லின்மேல் மறவனின் பீடும் பெயரும் எழுதி நடுவர் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக,

“சீர்த்த துகளிற்றாய்த் தெய்வ சிறப்பெய்த

நீர்ப்படுத்த தற்கு நிலைகுறித்துப் - போர்க்களத்து

மன்னட்ட வென்றி மறவோன் பெயர்பொறிததுக்

கன்னட்டார் கல்குழ் கடத்து”

என்ற பாடல் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளதைச் சுட்டலாம். இப்பாடலை மேற்கோளாக எடுத்தாண்ட பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இப்பாடல் இடம்பெறும் நூல் பெயரைக் குறிப்பிடாது ‘பழம்பாடல்’ என்று பொதுவாகக் குறித்துச் செல்கிறார். இவ்வாறு, மேற்கோளாக எடுத்தாளும் இலக்கியத்தின் பெயரைச் சுட்டாமல் செல்வதும் ஒரு உரை நெறியாகவே உரையாசிரியர்களால் பின்பற்றப்பெற்ற தன்மை புலப்படுகிறது.

இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சியின் நோக்கம்:

மேலே சுட்டிய இலக்கிய மேற்கோள் ஆட்சியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் இருவகை நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவை:

1. மூலநூல் கருத்திற்கு விளக்கம் கூறுதல்,
2. சொற்பொருள் விளக்கம் கூறுதல்.

ஆகியனவாகும்.

1. மூலநூல் கருத்திற்கு விளக்கம் கூறுதல்:

ஒரே இலக்கியத்திற்கு உரையாசிரியர் ஒருவர் ஒருவகை விளக்கம் கூற மற்றொரு உரையாசிரியர் வேறொரு விளக்கம் கூறும் சூழல் ஏற்படுவதுண்டு. இந்நிலை அவ்வுரையாசிரியர்களின் புலமைத் திறத்தைச் சார்ந்தது. அப்படிப்பட்ட சூழலில் மூலநூலாசிரியர் பிழைபடச் சொன்னாரோ எனும் ஐயம் ஏற்படுதலை எள்ளத்தனையும் விரும்பாத உரையாசிரியர்கள் மூலநூலாசிரியருக்குக் குறைவு வராத வகையில் அமைதி கண்டு அவர் அரண்செய்யும் பாங்கினராகத் திகழ்ந்தனர். மூலநூலாசிரியர் மீது உரையாசிரியர் கொண்ட மரியாதையே இதற்குக் காரணமாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரும் மூலநூல் கருத்திற்கு

அரண் சேர்க்கும் விதமாக விளக்கம் கூறுதலுக்காக இலக்கிய மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

ஐங்குறுநூற்றின் முன்னூற்று ஐந்தாம் பாடலுக்கு உரையெழுத முற்படும்போது உரையாசிரியர், பாலை நிலத்தின் வழியாக தலைவன் ஒருவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். அவ்வாறு செல்லும்போது அங்கு நிகழும் அ.ஃறிணை உயிர்களின் காட்சிகள் தலைவனுக்குத் தலைவியை நினைக்கத் தூண்டும் விதமாய் அமைகிறது என்று கூறவரும்போது அதே பொருளமைந்த,

“அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்

கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றா ரக்காட்டுள்

துடியடிக் கயந்தலைக் கலக்கிய சின்னீரைப்

பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிநெனவு முரைததனரே”

(கலித்தொகை, பா.11)

எனும் பாடலை மேற்கோளாக எடுத்தாள்கிறார். இலக்கிய மேற்கோள்களை எடுத்தாளும் தன்மை வாயிலாக உரையாசிரியரின் விளக்கம் கூறும் உரைத்திறன் புலப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

2. சொற்பொருள் விளக்கம் கூறுதல்:

உரையாசிரியன் உள்ளத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாக விளங்குவன அவர் பயன்படுத்தும் மேற்கோள்களாகும். கருத்து விளக்கத்திற்குக் கைகொடுக்கும் உற்ற துணையாக இம்மேற்கோள்கள் அமைகின்றன. பொருத்தமான சான்றுகள் பல இருப்பினும் அவை அனைத்தும் தமக்குத் தெரிந்திருப்பினும் அத்தனையையும் தாம் பயன்படுத்தாது, தமக்குப் பிடித்ததும் மூலநூல் கருத்தோடு பெரும்பான்மையும்

ஒத்திசைவதுமான மேற்கோள்களையே உரையாசிரியர் தம் உரையில் இடம்பெறச் செய்வார். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சொற்பொருள் விளக்கம் கூறும்போது இலக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டுவதைத் தம் உரை இயல்பாகக் கொண்டுள்ளார் என்பதை,

“கோழிலைப் பருத்தி பொதிவயிற்று இளங்காய்

பேடையூட்டிப் போகில் பிளந்திட்ட பொங்கல்

வெண்காழ்” (அகம்.129)

என்னும் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும்போது,

“இவற்றில் போகில் என்பது பறவையின் பொதுப்பெயர்”¹⁶

என்று மூலநூலில் வரும் ஒரு சொல்லுக்கு மட்டும் பொருள் கூறுகிறார்.

2. இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி:

இலக்கியங்களுக்கு உரையெழுதிய பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பொருள் விளக்கத்திற்காகவும், சொற்பொருள் கூறுதலுக்காகவும் பிற இலக்கிய நூல்களை மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டது போலவே இலக்கிய உரைகளையும் தம் உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டுள்ளார். இவ்வகையில் மொத்தம் நூற்றியொரு இலக்கிய உரை மேற்கோள்கள் உரையில் ஆளப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள், ஐங்குறுநூறு உரையில் பத்தொன்பது மேற்கோள்களும், கலித்தொகை உரையில் முப்பத்தெட்டு மேற்கோள்களையும், அகநானூறு உரையில் பன்னிரண்டு மேற்கோள்களையும், நற்றிணை உரையில் இருபத்து மூன்று மேற்கோள்களும், குறுந்தொகை உரையில் ஒன்பது மேற்கோள்களும் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.

ஐங்குறுநூறு 92ஆம் பாடலின் உரையில்,

“நின்னை யான் பெறின் நின் தந்தை முதலியோர்பால் நான் பெறும்

நலங்களையும் பெற்றுக்கொள்வேன் என்னும் குறிப்புடைத்து”¹⁷

என்ற பழைய உரைகாரரின் உரையானது மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பெற்றிருப்பது பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கிய உரைமேற்கோளாட்சித் திறத்திற்குத் தக்க சான்றாக உள்ளது.

இவ்வாறாக, பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ள இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சியின் வாயிலாக அவர் பெற்றிருந்த இலக்கிய உரைப் பயிற்சியானது புலப்படுகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கிய மேற்கோளாட்சித் திறத்தினை, மேலே சுட்டிய இலக்கிய நூல் மேற்கோளாட்சி, இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி, என்னும் இரண்டு நிலைகளில் அவர் தம் உரைகளில் எடுத்தாண்டுள்ளதன் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

இலக்கணப் புலமை:

இலக்கிய உரையாசிரியருக்கு இலக்கணப் புலமை வேண்டுவது இயல்பான தேவையாகும். அதுவும் சங்க இலக்கிய நூல்களுக்கு உரையெழுத முற்படும்போது பொருள் இலக்கணப் புலமை மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகிறது. ஏனெனில் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்களில் சுட்டப்பெறுகின்ற சூத்திரங்களுக்கு உதாரண இலக்கியங்களாகச் சங்க இலக்கியங்களே விளங்குகின்றன. அதனை அப்படியே மாற்றி, சங்க இலக்கியங்கள் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களில் சுட்டப்பெற்றுள்ள விதிகளின் படியே பாடப்பெற்றுள்ளன எனலாம். இலக்கணப் புலமையின்றிச் சங்க

இலக்கியங்களுக்கு உரை வகுப்பது என்பது மிகவும் சிரமத்திற்கு உரையாசிரியரை இட்டுச் சென்றுவிடும். எனவே, சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்களுக்கு இலக்கணப் புலமையும் இன்றியமையாத ஒன்றாகிறது. அவ்வகையில் சங்க இலக்கிய உரையாசிரியராக விளங்கும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இலக்கியப் புலமையோடு இலக்கணப் புலமையையும் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளார் என்பதை அவர்தம் உரை வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணப் புலமையை அவர் தம்முடைய உரைகளில் பயன்படுத்தியுள்ள,

1. இலக்கண நூல் மேற்கோள் ஆட்சி,
2. இலக்கண உரை மேற்கோளாட்சி,
3. இலக்கணக் குறிப்புகள் ஆட்சி

ஆகியவற்றின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள இயலுகிறது.

1. இலக்கண நூல் மேற்கோளாட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரைகளில் தொல்காப்பியம், நன்னூல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, ஆகிய இலக்கண நூல்களில் இருந்து மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டுள்ளார். அவற்றுள், தொல்காப்பியம் முந்நூற்றுஅறுபத்தெட்டு இடங்களிலும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கொளு பாடல் இரண்டு இடங்களிலும், நன்னூல் மூன்று இடங்களிலுமாக மொத்தம் 373 மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.²¹

மேற்கூட்டிய இலக்கணநூல் மேற்கோளாட்சியைக் காணும்போது, சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு உரையெழுதப் புகும்போது, அகப்பொருள்

இலக்கண நூல்களை மட்டும் மேற்கோளாக ஆளாது தக்க இடங்களில் புறப்பொருள் இலக்கணங்களையும் எடுத்தாண்டுள்ளார் என்பதையும் பொருள் விளக்கத்திற்காக எழுத்து மற்றும் சொல்லிலக்கணத்தை மட்டுமே சுட்டும் நன்னூல் முதலிய நூல்களையும் பயன்படுத்திய பான்மையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இலக்கண நூல் மேற்கோளாட்சியின் நோக்கம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் பயன்படுத்தியுள்ள இலக்கண நூல் மேற்கோளாட்சியானது,

1. துறை விளக்கம் கூறுதல்,
2. சொற்பொருள் விளக்கம் கூறுதல்,
3. தொடர் விளக்கம் கூறுதல்

ஆகிய நோக்கங்களுக்காக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.

1. துறை விளக்கம் கூறுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஐங்குறுநூற்றிற்கு உரையெழுதுகையில் மிகுதியும் துறை விளக்கத்திற்காகவே தொல்காப்பிய நூற்பாக்களை எடுத்தாள்கிறார். இதனைப் பின்வரும் சான்றின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“தலைவியின் சுற்றத்தார் வரைவுடம்பட்ட பின்பும் திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யாமல், களவிலேயே மகிழ்ந்திருக்கின்ற தலைவனிடத்து, தோழியானவள் நீ என் தலைவியைக் கூடும் பொழுதினும் பிரியும் பொழுது பெரிதாகத் தோன்றுகிறது என்று கூறுகிறாள். அதனைக் கேட்ட தலைவன் மகிழ்ந்து தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது”²²

என்ற துறை விளக்கத்திற்காக,

“அவட்பெற்று மலியினும்” (தொல்.களவு.நா.12)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

2. சொற்பொருள் விளக்கம் கூறுதல்:

இலக்கிய நூல்களுக்கு உரையெழுதும் உரையாசிரியர் அவ்விலக்கியங்களில் இடம்பெறும் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறி உரையெழுதுவது என்பது ஒரு உரைநெறியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பெறுகிறது. சொற்பொருள் கூறி உரையெழுதுவது என்பது பொருள் புரிதலுக்கு மேலும் சிறப்பு சேர்ப்பதாக அமைகிறது. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் சொற்பொருள் கூறும்போது தக்க இலக்கணச் சூத்திரங்களை மேற்கோள் காட்டி விளக்குகிறார். அகநானூற்றில் அமையும்,

“அரிதுபெறு சிறப்பு” (அகம்.75)

என்னும் தொடருக்குப் பொருள் கூறவரும் ஆசிரியர்,

“பெண்பிறந்தோர் எல்லாம் பெறுதற்கரிதாக ஒருசிலரே பெறுதற்கியன்ற

பெண்மைச் சிறப்புகளைப் பெறுகின்றனர்”²³

என்று கூறி அதற்குச் சான்றாக,

“கற்புங் காமமும் நற்பா லொழுக்கமும்

மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்

விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்

பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்” (தொல்.கற்பு.நா.11)

எனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தை எடுத்தாள்கிறார்.

3. தொடர் விளக்கம் கூறுதல்:

உரையாசிரியர் தாம் உரையெழுதப் புகுந்த மூலநூல் பாடலின் தொடர்களுக்கு விளக்கம் கூறும் இடங்களில் மேலான விளக்கத்தின் பொருட்டு இலக்கண, இலக்கிய, உவமை, உலகியல் மேற்கோள்களை எடுத்து ஆளுவது வழக்கம். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் எட்டுத்தொகை அக நூல்களுக்கு உரையெழுதுமிடத்து பாடல்களின் கடினத் தொடர்களுக்கு விளக்கம் கூறும்போது இலக்கண நூற்பாக்களை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டு போதிய தெளிவினை ஏற்படுத்துகிறார்.

“கண்போனெய்தல் என்பது ஓர் உவமை விகற்பம்”²⁴

என்று விளக்கம் கூறவரும் ஆசிரியர்,

“பொருளே யுவமஞ் செய்தனர் மொழியினும்

மருளறு சிறப்பின் அ.:துவம மாகும்” (தொல்.உவம.நா.9)

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாவை மேற்கோளாகச் சுட்டி விளக்கம் கூறுகிறார்.

மேற்கூறியவற்றின் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இலக்கண நூல்களை மேற்கோள்களாக எடுத்தாள்வதன் நோக்கம் விளக்கப்பெற்றது.

2. இலக்கண உரை மேற்கோள் ஆட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுதிய நூல்கள்தோறும் பல்வேறு வகை இலக்கண உரைப்பகுதிகளை மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டுள்ளார். இதன் வாயிலாக இவ்விலக்கண உரைகளில் அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த பயிற்சியானது புலப்படுகிறது. பிற உரையாசிரியர்களின் கொள்கைகளில் மாறுபடுங்காலத்து மறுத்தும் உரைக்கிறார். உடன்படுங்காலத்து அவற்றைப் போற்றுகிறார்.

நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர் முதலியோரின் உரைகளைத் தம் உரையில் அவர் எடுத்தாள்வதன் வாயிலாக இலக்கிய உரையாசிரியருக்கு இலக்கண உரைநூற்பயிற்சியின் தேவை குறித்தும் அவர்தம் இலக்கண உரைநூல் புலமை குறித்தும் நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் எட்டுத்தொகை அக இலக்கிய உரைகளில் மொத்தம் எழுபத்தொரு இடங்களில் இலக்கண உரைகளை மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.²⁵

இலக்கண உரைகளை எடுத்தாள்வதன் நோக்கம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுத எடுத்துக்கொண்ட நூல்களுக்குத் தமக்கு முன்பு எழுந்த உரைகளைத் தம் உரையில் ஆங்காங்கே ஏற்கும் விதமாகவும் மறுக்கும் விதமாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு, பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பிற உரைகளைத் தம் உரையில் ஏற்பதன் வாயிலாகப் பிற உரைகளின் மேன்மையைப் போற்றும் குணத்தையும், மறுப்பதன் வாயிலாக அவற்றினும் தெளிந்த விளக்கம் கூறும் வேட்கையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதனைப் பின்வரும் சான்றுகளின் வாயிலாக அறியலாம்.

1. உரையை ஏற்றுரைத்தல்:

இலக்கண உரையாசிரியர்களாகிய நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சோனாவரையர் முதலியோரின் கருத்தை ஆசிரியர் ஏற்றுரைக்கும் போக்கு அவருடைய உரையின்வழி தெளிவாகிறது. இலக்கண உரையாசிரியர்கள், ஒருசில துறைக்குப் பொருத்தமான சங்க இலக்கியப் பாடல்களை

எடுத்துக்காட்டுவர். உரையாசிரியர் அவற்றை எடுத்துரைக்கும் போக்கு அவருடைய உரையில் காணப்படுகிறது.

“இச்செய்யுளை ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளார், ‘இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் காமக் குறிப்புண்மை அறிந்த தலைமகன் வேட்கையாற் சார நினைந்தவழித் தலைமகளும் வேட்கை குறிப்புடையாளாயினும் குலத்தின் வழிவந்த இயற்கையன்மையான் நாணமும் அச்சமும் மீதூர அக்குறிப்பில்லாதாரைப் போல் நின்றவழி அவளை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறியதென்று’ கொள்வர். எனவே இதனை முன்னிலையாக்கல் என்னுந்துறைக்கு எடுத்துக்காட்டினர்.”²⁶

என்ற உரையின்வழி பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் இளம்பூரணர் உரையை ஏற்றுரைக்கும் பான்மையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

2. பிறருரையை மறுத்தல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் ஒருசில இடங்களில் சரியான பொருள் முடிபு பெறுதற்பொருட்டுப் பிற உரையாசிரியர்களின் உரையை மறுத்துரைக்கும் போக்கினைக் கையாள்கிறார். கலித்தொகை பதினைந்தாம் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது,

“இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கூறுகின்ற ‘புகாக்காலை கூறியது’ எனவரும் இலக்கணம் பொருந்தாது. இதனை, ‘உயிரினும் சிறந்தன்று பொருளே’ எனவரும் (தொல்.களவு.நா.22) விதியில் அமைத்துக்கொள்ளல் பொருந்தும்”²⁷

என்ற மேற்கோளின்வழி பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பிறர்உரையை மறுத்துரைக்குமிடத்து இலக்கண உரை மேற்கோளை எடுத்தாளும் போக்கினை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

3. இலக்கணக் குறிப்புகள் ஆட்சி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணப் புலமை குறித்த மூன்றாவது திறனாக அவர் தம்முடைய உரைகளில் ஆளும் மூலநூல் சொற்களுக்குக் கூறும் இலக்கணக் குறிப்புகளைக் கூறலாம். இவ்வாறு உரைகளில் இடம்பெறும் இலக்கணக் குறிப்புகள் உரையைப் படிப்பவர்களின் இலக்கண அடிப்படை அறிவை மேம்படுத்துவனவாகவும், இலக்கணத்தின் அடிப்படையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும், இலக்கணம் கற்க விழைவோர்க்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் அமைகின்றன.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், தொகைச்சொல் என்னும் நிலைகளில் இலக்கணக் குறிப்புகளைக் குறித்துச் சென்றுள்ளார். சில இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புகளோடு அவற்றிற்கு விளக்கம் கூறிச் செல்லுதல், சில இடங்களில் குறிப்பு ஒன்றையே கூறிச் செல்லுதல் ஆகிய இருவகைகளில் இலக்கணக் குறிப்புகளை ஆள்கிறார்.

அ. பெயர்ச்சொல்:

பெயர்ச்சொல் என்ற அடிப்படையில் ஆகுபெயர், இருபெயரொட்டு, வினையாலணையும் பெயர், தொழிற்பெயர் போன்றன உரையில் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

1. ஆகுபெயர்:

ஒரு பொருளின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்கு ஆகிவருவது ஆகுபெயர் ஆகும். உரையில் 94 இடங்களில் ஆகுபெயர் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.²⁸ அவற்றுள் ஒருசில இடங்களில் பொருத்தமான விளக்கங்களும் எடுத்துக்கூறப் பெற்றள்ளன. இதற்குச் சான்றாக,

“பாணி - கை - செயலுக்கு ஆகுபெயர்”²⁹

என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

2. இருபெயரொட்டு:

ஒரு பொருளின் பொதுப்பெயரையும் சிறப்புப் பெயரையும் குறிக்கும் சொற்கள் ஒன்றாக ஒட்டி வந்தால் அதற்கு இருபெயரொட்டு என்று பெயர். இதனை,

“கூகைக் கோழி - இருபெயரொட்டு”³⁰

என்னும் சான்றால் அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு அமைந்த இருபெயரொட்டுச் சொற்களாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் மொத்தம் ஐந்து இடங்களில் எடுத்தாளுகிறார்.³¹

3. வினையாலணையும் பெயர்:

வினையெச்சச் சொல்லோடு பெயரும் சேர்ந்து வந்தால் அது வினையாலணையும் பெயர் ஆகும்.

“உயவினென் - வினையாலணையும் பெயர்”³²

இவ்வாறமைந்த வினையாலணையும் பெயர்களாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் மொத்தம் ஐந்து இடங்களில் சுட்டிச் செல்கிறார்.³³

4. தொழிற்பெயர்:

பெயரே தொழிற்பட்டு நிற்பது தொழிற்பெயர் ஆகும். பெயரே வினையையும் குறிப்பதாக இவ்வகைப் பெயர்கள் அமையும்.

“புல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்”³⁴

இவ்வகையில் அமைந்த தொழிற்பெயர் உரைகளில் ஓரிடத்தில் மட்டுமே சுட்டப்பெறுகிறது.

ஆ. வினைச்சொல்:

முற்று, எச்சம், என்னும் இரண்டு வகைகளில் வினைச்சொற்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. எச்சம் என்ற வகையில் முற்றெச்சம், வாய்ப்பாட்டு எச்சம், குறிப்பெச்சம், வினையெச்சம் ஆகியனவும், முற்று என்ற வகையில் வினைமுற்று என்ற பொது நிலையிலும், வியங்கோள் வினைமுற்றும் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள், ‘முற்றெச்சம்’ இருபத்து ஆறு இடங்களிலும், ‘வாய்ப்பாட்டு எச்சம்’ இருபது இடங்களிலும், ‘குறிப்பெச்சம்’ இரண்டு இடங்களிலும், ‘வினையெச்சம்’ என்ற பெயரில் ஐந்து இடங்களிலும், ‘வினைமுற்று’ ஐந்து இடங்களிலும் வியங்கோள் வினைமுற்று பத்து இடங்களிலும் உரையில் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.³⁵ சான்றாக, எச்சம் என்ற வகையில்,

“நயந்தனை” - முற்றெச்சம்”³⁶

என்பனவற்றையும், முற்று என்ற வகையில்,

“தொழுவல் - ஒருமைத்தன்மை வினைமுற்று”³⁷

என்பவற்றையும் கொள்ளலாம்.

இ. இடைச்சொல்:

இடைச்சொற்களில் சாரியை, வேற்றுமை, அசை, உவம உருபு, போலி முதலியன உரையில் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

1. சாரியை:

சாரியை மொத்தம் இருபத்து மூன்று இடங்களில் உரையில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.³⁸ சான்றாக,

“உலவையங்காடு - என்புழி அம் சாரியை - கள்ளியங்காடு என்பது
போன்றென்க”³⁹

என்ற உரைப்பகுதியைக் குறிப்பிடலாம். ‘உலவையங்காடு’ என்ற சொல்லுக்குரிய இலக்கணக் குறிப்பையும் தந்து அதனை ‘கள்ளியங்காடு’ என்ற உவமை மூலமாக விளக்கும் போக்கு பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் செம்மாந்த உரைத்திறனுக்குத் தக்க சான்றாக விளங்குகிறது.

2. வேற்றுமை:

வேற்றுமை என்பது வேற்றுமை உருபினைக் குறிப்பிடல், உருபு மயக்கத்தைக் குறிப்பிடல் ஆகிய இரவகைப்படும். இவற்றுள் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் வேற்றுமை மயக்கம் ஒன்றையே குறித்துச் செல்கிறார். இவ்வகையில், தம் உரையில் மொத்தம் பத்து உருபு மயக்கத் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴⁰ சான்றாக,

“கானவன் - வேற்றுமை மயக்கம்”⁴¹

என்று உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் கூறலாம்.

3. அசைச் சொற்கள்:

பொருள் உணர்த்தாத சொற்கள் அசைச் சொற்கள் ஆகும். இவற்றுள் சில சொற்களுக்குப் பொருள் இருப்பினும் அவை அசையாக வருமிடத்து, பொருளற்ற சொற்களாகவே கருதப்பெறுகின்றன. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் மொத்தம் நூற்று எழுபத்தெட்டு அசைச் சொற்களைக் குறித்துச் செல்கிறார்.⁴² இதற்குச் சான்றாக,

“அம்ம - அசைச்சொல்”⁴³

என்னு உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் கூறலாம்.

4. உவமை:

உவமத் தொகை, உவம உருபு என்னும் இரண்டு நிலைகளில் உவமை குறித்துப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றுள் உவம உருபானது மொத்தம் பத்தொன்பது இடங்களில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.⁴⁴ உவமத் தொகை குறித்துத் தனியே தொகைச் சொற்களில் சுட்டப்பெறுகிறது. உரையில் உவம உருபினைக் குறிப்பிட்டுள்ளதற்குச் சான்றாக,

“ புரையும் - ஓக்கும், உவம உருபு”⁴⁵

என்று குறிப்பிட்டுள்ளதை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

5. போலி:

ஒரு எழுத்தோ, சொல்லோ வரவேண்டிய இடத்தில் மற்றொரு எழுத்து மாறிவந்து பொருள் மாறுபடாது வந்தால் அது போலி எனப்படும். இவ்வாறான இலக்கணக் குறிப்பினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் மொத்தம் பதினேழு இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴⁶ சான்றாக,

“இனன் - போலி”⁴⁷

“சுவல் - சுவர் - லகரத்திற்கு ரகரம் போலியாக வந்தது”⁴⁸

என்ற குறிப்பினைச் சுட்டலாம்.

ஈ. உரிச்சொல்:

உரிச்சொல் என்ற பெயர் வகையால் உரையில் மொத்தம் ஒன்பது இடங்களில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. மேலும், ஒருபொருட்பன்மொழி நான்கு இடங்களிலும், பலரறிசொல் மூன்று இடங்களிலும் உரையில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன.⁴⁹ சான்றாக, உரிச்சொல் என்ற பெயர் அடிப்படையில் குறிப்பிடப்பெற்றதற்கு,

“கய - உரிச்சொல்”⁵⁰

என்ற இலக்கணக் குறிப்பினைச் சுட்டலாம்.

உ. பிற இலக்கணக் குறிப்புகள்:

பெயர், வினை, இடை, உரி, என்னும் வகையில் நேரடியாகச் சேராது தனித்த இலக்கணக் குறிப்புகள் பிற இலக்கணக் குறிப்புகள் என்னும் வகையுள் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில், தொகைச் சொற்கள், விளி, விகாரம், ஆகியன இவ்வகையுள் அடக்கப்பெற்றுள்ளன.

மேற்கூட்டியவற்றுள், தொகைச் சொற்களாக, வினைத்தொகை என்பத்து நான்கு இடங்களிலும், வினைத்தொகையடுக்கு வினைத்தொகையடுக்கு மூன்று இடங்களிலும், பண்புத்தொகை ஏழு இடங்களிலும், உம்மைத்தொகை மூன்று இடங்களிலும், அன்மொழித்தொகை ஐம்பத்தைந்து இடங்களிலும், இரண்டாம்

வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையும் ஓரிடத்திலும் விளி பதினெட்டு இடங்களிலும், விகாரம் இருபத்தாறு இடங்களிலும், சுட்டப்பெற்றுள்ளன.⁵¹

மேற்கட்டியவாறு, மூலநூலின் சொற்களுக்கு நுட்பமாக ஆராய்ந்து அவற்றுக்கு இலக்கணக் குறிப்புகளை இடுவது என்பது பொ.வே.சோமசுந்தரனாரைப் பிற உரையாசிரியர்களினும் தனித்துக் காண்பிக்கிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரையில் ஆளும் இலக்கணக்குறிப்புகள் வழியே அவர்தம் இலக்கணப் புலமையானது வெளிப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

சொற்பொருள் விளக்கும் திறன்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரையில் பெரும்பான்மையும் பொருள் விளங்குதற்கு அரியனவாக உள்ள சொற்களுக்கே பொருள் கூறியுள்ளார்.

“சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுவது உரைக் கூறுகளில் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு கூறாகும்”⁵²

இச்சிறப்பு வாய்ந்த கூறு பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் அமைந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது.

“சொற்பொருள் விளக்குதல் என்பது சொல்லினுடைய பொருளை வரையறுத்து உணர்த்துதலாகும். உரையாசிரியர் எல்லாச் சொற்களுக்கும் பொருள் விளக்குவதில்லை. விரிவஞ்சி அரிதுணரும் பொருளுடைய சொற்களுக்கு மட்டுமே விளக்கம் கூறுவது மரபு”⁵³

என்னும் கூற்றிற்கு ஏற்ப பொ.வே.சோமசுந்தரனாருடைய சொற்பொருள் வகுக்கும் திறனைக் காணலாம். அவ்வகையில் அவருடைய உரையில் சொற்பொருள் விளக்கம் கூறும் தன்மையைப் பின்வருமாறு பாகுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

1. காரணம் காட்டிப் பொருள் கூறுதல்,
2. நுண்ணறிவு தோன்றப் பொருள் கூறுதல்,
3. அகராதிப் பொருள் கூறுதல்,
4. இயல்பான பொருள் கூறுதல்,
5. விரித்துக் கூறிப் பொருள் கூறுதல்,
6. சுருக்கமான பொருள் கூறுதல்,
7. நுட்பமாகப் பொருள் கூறுதல்,
8. இடம் நோக்கிப் பொருள் கூறுதல்,
9. கலைச்சொல் விளக்கம் கூறுதல்,
10. சொல் பிரித்துப் பொருள் கூறுதல்,
11. சான்று காட்டிப் பொருள் கூறுதல்,
12. மரபுவழிப் பொருள் கூறுதல்,
13. நிகண்டுப் பொருள் கூறுதல்,
14. ஒருசொல் பல பொருள் கூறுதல்.

1. காரணம் காட்டிப் பொருள் கூறுதல்:

சொல்லின் பொருளைக் காரணத்தோடு விளக்குதலே இம்முறையாகும். பொருளைக் காரணத்தோடு விளக்கும்பொழுது தெளிவு ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. அம்முறையில் பொருளைக் காரணத்தோடு விளக்குதல் சிறந்த முறையாகிறது.

“வரிவெண்டாலி - வரிகளையுடைய வெள்ளிய பலகறை, இது நந்தினத்தைச் சேந்த ஒரு கடல்வாழ் சிற்றுயிரின் உடலோடு இவற்றை வலைஞர் தம் வலைகளின் விளிம்பில் நிரலாகக் கோத்திருப்பர்.

வலை தண்ணீரில் மூழ்கியிருக்கும்பொழுது மிதவைக் கட்டையினிடையே நிரல்படக் கோத்த இப்பலகறைகள் வலையின் நிலையை அறிவிப்பனவாம். கடற்காக்கை கடன்மருங்கே அலைகளால் ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் பலகறை நிரலைக் கண்டு நீர்க்குள் வலைவீசப்பட்டுள்ளது போலும் என்று இரை தேர்தற்கு அஞ்சியது என்பது கருத்து”⁵⁴

மேற்சுட்டிய சான்றின்வழி பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் காரணம் காட்டிப் பொருள் கூறும் திறன் உணர்த்தப்பெற்றது.

2. நுண்ணறிவு தோன்றப் பொருள் கூறுதல்:

சொற்பொருள் கூறும் உரையாசிரியர் நுட்பமான விளக்கங்களைத் தருதலும் உண்டு. இந்நுட்ப விளக்கம் ஒரு உரையாசிரியரைப் பிற ஆசிரியர்களிடம் அடையாளம் காட்டும் தனிப்பண்பாக விளங்கும். நுட்ப விளக்கங்கள் தெளிவான சட்ட வாசகம் போன்று அமைந்து உரையாசிரியரின் திறனை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரும் தம் உரைகளில் நுண்ணறிவு தோன்றப் பொருள் கூறும் முறையினைக் கையாள்கிறார்.

“பெயர்பெயர்த்தல் - மனையோள் என்னும் பெயரினுங் காட்டில் மகப்

பெற்றமையால் தாய் என்னும் பெயர் சிறந்து தோன்றுதல் எனல்”⁵⁵

என்பது உரையாசிரியரின் நுண்ணறிவு தோன்றப் பொருள் கூறும் திறனுக்குத் தக்க சான்றாக விளங்குகிறது.

3. அகராதிப் பொருள் கூறுதல்:

இலக்கிய உரையினுள் அருஞ்சொற்களுக்கு அகராதியில் காணப்படுவது போன்று பொருள் விளக்குதலே அகராதிப்பொருள் கூறும் திறன் எனலாம். இதற்கு,

“நன்மான் - யானை

வாய் - உண்மை

மடக்கணம் - அறியாமை”⁵⁶

என்பவற்றைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

4. இயல்பான பொருள் கூறுதல்:

இயல்பான பொருளாவது எளிய நிலையில் அமைந்து எல்லோருக்கும் விளங்குமாறு உள்ளது உள்ளபடியே பொருள் கூறுதலாகும். இதற்குச் சான்றாக,

“புதிது இயல் பாவை - எஞ்ஞான்றும் புதிதாகவே அழகுற்றுத் திகழும் பாவை”⁵⁷

என்று பொருள் கூறியுள்ளதைச் சுட்டலாம்.

5. விரித்துப் பொருள் கூறுதல்:

சொற்பொருள் கூறுங்கால் அவற்றிலுள்ள தொகைகளை விரித்துப் பொருள் தருதல் விரித்துப் பொருள் கூறுதல் என்னும் வகையைச் சேர்ந்தது ஆகும்.

“சேக்கை - ஐந்து வகைப்படப் படுத்தலமைந்த படுக்கை,
அவையாவன,

1. சிறுபூளை

2. செம்பஞ்சு

3. வெண்பஞ்சு சேணம்

4. உறுதூவி

5. சேக்கையோரைந்து என்பன”⁵⁸

என்னும் சான்றின் வழியே பொ.வே.சோமசுந்தரனார் விரித்துப் பொருள் கூறல் என்னும் சொற்பொருள் கூறும் முறையைத் தம் உரைகளில் பின்பற்றியுள்ளார் என்பது தெரியவருகிறது.

6. சுருக்கமாகப் பொருள் கூறுதல்:

சொல்லுக்குரிய பொருளை நீண்ட தொடராக விரித்துச் செல்லாது, சுருக்க முறையில் ஓரிரு சொற்களில் நேரடியாகப் பொருள் கூறுதல் இம்முறையாகும்.

“இமில் - குட்டேறு”⁵⁹

“பட்டி - கட்டுப்பாடில்லாதவன்”⁶⁰

“பொறைமரம் - காத்தாடி”⁶¹

சுருங்கிய வடிவில் நேரடியாகப் பொருள் கூறும் எளியமுறை சொல்லுக்குரிய பொருளை நேரடியாக உணர்ந்து கொள்வதற்கு வழிவகுக்கிறது.

7. நுட்பமாகப் பொருள் கூறுதல்:

சொல்லுக்குப் பொருள் கூறுமிடத்து, ஆழ்ந்து நோக்கி சொல்லின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு மிக நுணுக்கமாகப் பொருள்கூறுதல் இம்முறையைச் சார்ந்தது ஆகும்.

“அலர்வாய்ப்பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை - என்பதற்கு ஒரு
செய்தியைப் பற்றிப் பேசாதிருப்போர் யான் அதுபற்றி

மூச்சுவிடாதிருந்தேன் என்று கூறும் உலகியலும் உணர்க.
பழிதூற்றுவோர் பேசங்கால் நலங்கூறுவார் போன்று தாம்கூறும் பழியை
இனிய மொழிகளிலே கரந்து வைத்துக் கூறுவார் ஆதலின்
அல்வாய்ப்பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை என்றாள்”⁶²

மேற்கூறிய சான்றின் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் நுட்பமாகப்
பொருள் உரைக்கும் உரைத்திறன் உணர்த்தப்பெற்றது.

8. இடம்நோக்கிப் பொருள் கூறுதல்:

ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள் இருப்பினும் உரிய இடத்தில்
அச்சொல்லுக்குரிய பொருளைத் தேர்ந்து பொருள் கூறுதல் இம்முறையாகும். ‘ஏ’
என்ற ஒரெழுத்து ஒருமொழிக்குப் பெருக்கம் என்று விளக்கம் எழுதும் ஆசிரியர்,

“ஏபெற்றாகும் என்பது தொல்காப்பியம்(உரியியல் - 8) இதற்குச்
சோனவரையர் பெற்று - பெருக்கம். ஈது அக்காலத்துப் பயின்றது
போலும் என உரைத்தலும், ஏகல் அடுக்கம் என எடுத்துக்காட்டலும்
(நற்றிணை - 116) அறிக”⁶³

என்று எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் ‘ஏ’ என்பதற்குப் பெருக்கம் என்று இடம்
நோக்கிப் பொருள் கூறப்பெற்றுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

9. கலைச்சொல் விளக்கம் கூறுதல்:

கோட்பாடுகளின் சிறுசிறு வடிவங்களே கலைச்சொற்களாக அமைந்துள்ளன.
ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை உணர்த்தும் ஆற்றலுடைய சொற்களைக் குறியீட்டுச்
சொற்களாகக் கொள்ளலாம்.

“தொல்காப்பியத்தில் கலைச்சொற்களைக் ‘குறி’ என்றும் ‘குறியீடு’ என்றும் கலைச்சொல்லாக்கத்தைக் குறியிடுதல் என்றும் வழங்கியுள்ளமையைக் காணலாம்.”⁶⁴

என்று உல.பாலசுப்பிரமணியனின் விளக்கம் இங்கு நோக்கத்தக்கதாக அமைகிறது. இவ்வடிப்படையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் ஆங்காங்கே கலைச்சொற்களுக்கான விளக்கம் கூறும்விதமாகப் பொருள் உரைக்கும் தன்மையினைக் காணமுடிகிறது.

“இன்பம் - இம்மை மறுமை வீடு என்னும் முத்திற இன்பமும் கொள்க”⁶⁵

மேற்கூறிய சான்றில் இன்பம் என்பது மகிழ்ச்சி என்ற சாதாரண பொருளில் வழங்கப்பெறாது, அதனை இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மூவகைப்பட்ட இன்பத்தைச் சுட்டும் கலைச்சொல்லாகக் கொண்டு விளக்கம் கூறும் விதமாகப் பொருளுரைத்தமையை அறியமுடிகிறது.

10. சொல் பிரித்துப் பொருள் கூறுதல்:

ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்திருக்கும் சொற்களைப் பிரித்துப் பொருள் கூறுதல் சொல் பிரித்துப் பொருள் கூறுதல் என்னும் வகையாகும்.

“பானாள் - பால் + நாள் - பாதிநாள், நள்ளிரவு”⁶⁶

“நாட்டுயர் - நாள் + துயர் - நாடோறும் வருந்தும் துயர் என்க”⁶⁷

மேற்கூட்டிய சான்றுகளின் வாயிலாகச் சொல் பிரித்துப் பொருள் கூறும் முறையினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் ஆண்டுள்ள தன்மை தெரியவருகிறது.

11. சான்று காட்டிப் பொருள் கூறுதல்:

சொல்லின் பொருளை விளக்கும்போது அவை மேலும் விளக்கம் பெற சான்று காட்டி விளக்குவது ஒரு உரை நடையாகவே கருதப்பெறுகிறது. இதன் வாயிலாகப் படிப்போருக்கு மூலநூலின்கண் ஏற்பட்ட மயக்கம் களைந்து தெளிவு ஏற்படுகிறது. இம்முறையைச் சோமசுந்தரனார்தம் உரையில் காண இயலுகிறது. இவ்வகையான பொருள் கூறுதல் இருவகைகளில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. அவையாவன:

1. மூலநூல் கருத்தைச் சான்றாக்கிப் பொருள் கூறுதல்,
2. வேறு நூலைச் சான்றாக்கிப் பொருள் கூறுதல்.

1. மூலநூல் கருத்தைச் சான்றாக்கிப் பொருள் கூறுதல்:

சொல்லுக்குப் பொருள் கூறவரும் உரையாசிரியர் மூலநூலில் உள்ள கருத்தையே சான்றாக்கிப் பொருள் கூறுவது இம்முறையாகும்.

“துறுகல் - பொற்றைக்கல்

துறுகல் யானையிற் தோன்றும் (குறுந்தொகை, 279)”⁶⁸

என்ற சான்றில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் துறுகல் என்ற சொல்லுக்குப் பொருளுரைக்க தாம் உரையெழுத எடுத்துக்கொண்ட குறுந்தொகையில் இருந்தே ஒருபாடலைச் சான்றாக்கிப் பொருள் உரைத்துள்ளார்.

2. வேறு நூலைச் சான்றாக்கிப் பொருள் கூறுதல்:

ஒரு சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும்போது, அதே பொருளில் வேறொரு நூலில் பயின்று வந்தால், அந்நூலைச் சான்றாக்கிப் பொருள் கூறுவது இம்முறையாகும்.

இவ்வகையிலான பொருள் கூறுதல் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் இடம்பெறுகிறது.

“அழுங்குதல் - மிகவும் கலக்கமெய்தல்

‘அவலக் கவலை கையாறு அழுங்கல் (மணி. 4:12)”⁶⁹

“பணிமொழி - பணிவுடைமையைப் பலப்படுத்தும் மொழிகள்.

‘இரவல் மாக்களிற் பணிமொழி பயிற்ற’ (அகம். 32)”⁷⁰

பணிமொழி என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் உரையாசிரியர் தாம் கொண்ட பொருளிலேயே அச்சொல் வேறொரு இலக்கியத்தில் பயின்று வந்துள்ளதைச் சான்றாக்கிப் பொருள் உரைத்துள்ளார்.

12. மரபுவழிப் பொருள் கூறுதல்:

முன்னோர்கள் ஒரு சொல்லிற்கு எவ்வாறு பொருள் கூறினார்களோ அப்பொருளிலேயே தாமும் பொருள் கூறுதல் மரபுவழிப் பொருள் கூறுதல் ஆகும். இதனை,

“பிள்ளை - ஈண்டுப் பார்ப்புகள், பறைவைக்குஞ்சினைப் பிள்ளை

என்னும் மரபுண்மையைச் சுட்டுகிறார்”⁷¹

என்ற சான்றின் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் மரபுவழிப் பொருள் கூறும் தன்மை தெரியவருகிறது.

13. நிகண்டுப் பொருள் கூறுதல்:

சொற்களுக்கு அகராதிப் பொருள் கூறலன்றி நிகண்டுகளில் கூறியவாறு பொருளுரைத்தல் இவ்வகையைச் சார்ந்தது ஆகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்

உரையில் நிகண்டுகளை மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டு சொற்களுக்குப் பொருள் உரைக்கும் நெறியினைக் கையாள்கிறார். இதனை,

“வேதிமை - ஈர்வாள் (பிங்கல - 1551)”⁷²

“இதை - இறகு (சூடாமணி நிகண்டு)”⁷³

என்னும் சான்றுகள் வாயிலாக அறியலாம்.

14. ஒருசொல் பல பொருள் கூறுதல்:

ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள் அன்றிப் பல பொருள்களைக் கூறுவது இம்முறையாகும். இவற்றின் வாயிலாகச் சொற்கள் உணர்த்தும் பல பொருள்களை ஒரே இடத்தில் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“வைகல் - விடியற்காலம், நாள், நாட்கழிவு என்னும் பலபொருள் தரும்”⁷⁴

“அகம் - மேனி, மார்பு”⁷⁵

“தாழ்வு - தாழ்ந்து, பெய்து”⁷⁶

முதலிய சான்றுகளின் வழி பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள் கூறும் முறையில் உரைவகுத்துள்ள பான்மையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மேற்கட்டியவாறு பதினான்கு வகைகளில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பொருள் கூறும் முறையைப் பின்பற்றித் தம் உரையைச் சிறக்கச்செய்துள்ளார்.

அணிநலம்:

கவிஞர்களால் பொதுவாகக் கவிதைகளில் அமைக்கப்பெறுவன உவமை முதலிய அணிகள் ஆகும். கவிதைகளில் இடம்பெற்ற இவ்வணிகள் நாளடைவில் உரைநடையிலும் இடம்பெறலாயின. உரைநடை ஆசிரியர்களால் ஆளப்பெறும் உவமை முதலிய அணிகள் உரைநடை சிறக்கவும் கருத்து எளிதில் விளங்கவும் பயன்படுகிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுதிய நூல்களில் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள உவமைகளையே மிகுதியாக எடுத்துக்கூறி விளக்க முற்பட்டுள்ளமையை அவர்தம் உரைவழியே அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

குறுந்தொகையில் இரண்டு இடங்களில் எடுத்துக்காட்டு உவமை அணியையும், முரண் அணி எனும் பெயரில் இரண்டு இடங்களிலும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சுட்டிச்சென்றுள்ளமையை அறிய முடிகிறது. சான்றாக,

“கோடை - மேல்காற்று; மேல்காற்று வெப்பமுடைத்து; வெப்பமுடைய காற்று மோதிய வழியும் நீரின்நின்ற குவளை வாடாது அதுபோல, வெப்பமுடைய பாலைவழியும் தலைவிக்கு நின்னோடு வருங்கால் இனிதாம் என்க. இது எடுத்துக்காட்டு உவமையணி”⁷⁷

“பன்மலர்ச் சாரல் என்றது, தலைவியை இயற்கைப் புணர்ச்சியின்கண் எய்திய பொழிலை என்க. சிறுகுடி பெருந்தோள், தீ, நீர் என்பவற்றுள் முரண்அணி தோன்றிச் செய்யுளின்பம் மிகுதல் காண்க.”⁷⁸

முதலியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வகையான அணிகள் மூலநூலில் பயின்று வருவதை எடுத்துக் கூறுவதன் வாயிலாக உரையாசிரியருக்குள்ள அணியிலக்கணப் புலமையானது புலப்படுகிறது.

பாடவேறுபாடு சுட்டுதல்:

உரையாசிரியர் தம் உரையில் பிற உரையாசிரியர் குறிப்பிடும் பாடங்களை மூலபாடத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாடவேறுபாட்டைச் சுட்டிச் செல்வது சுட்டிச் செல்வது இம்முறையாகும். பாடவேறுபாடுகளைக் குறித்துச் செல்லும் இந்நெறியால் மூலபாடத்தை அறியும் வாய்ப்புள்ளது. மேலும், மூலபாட ஆய்வுக்கு உரையாசிரியர்களே சிறந்த துணையாக அமைகின்றனர். இதன் வாயிலாகப் பாடவேறுபாடு சுட்டுதல் என்பது உரையாசிரியருக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாத ஒன்றாக விளங்குகிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்வாறு பாடவேறுபாடு சுட்டுவதன் வாயிலாக உரையாசிரியருக்குள்ள பன்னூல் புலமையானது தெரியவருகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் செய்யுளுக்கு உரையெழுதும்போது அதனோடு நின்றுவிடாமல் மூலநூலில் அமைந்துள்ள ஏடுபெயர்த்து எழுதும்போது ஏற்பட்டதாகக் கருதப்பெறும் பாடபேதத்தையும் குறிப்பிட்டு அவற்றிற்கான பொருளையும் குறிப்பிட்டுச் செல்வதனை அவர்தம் உரையின்வழியே அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு வேறுபாடு குறிப்பிடாவிட்டால் பாடலுக்கான பொருளே மாறுபடும் நிலை அமையலாம். அப்படி எந்தவித மாறுபாடுமின்றி படிப்பவர்க்க எளிதில் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் இவருடைய உரை அமைந்துள்ளது சிறப்பிற்குரியதாகும். இவ்வாறு அமைந்த பாடவேறுபாடுகளாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் ஐநூற்று எண்பதாறு இடங்களில் சுட்டிச் செல்கிறார்.⁷⁹ இது குறித்து இயல் நான்கில் சுட்டப்பெறுகிறது.

நடைநலம்:

உரிய சொற்கள் உரிய இடங்களில் அமைந்து நடப்பதே நடை ஆகும்”⁸⁰

ஆசிரியர்கள் பண்படுத்திப் பயன்படுத்தும் சொற்களாலும், அடைமொழிகளாலும் நடையின் இயல்பினை அறிந்துகொள்ள முடியும். நூலாசிரியர் உரையாசிரியர் என எவராயினும் ஒவ்வொருவருக்கென்றும் பொதுவான மற்றும் சிறப்பான நடைக்கூறுகள் அவர்தம் நூல்கள் மற்றும் உரைகளில் அமைந்திருக்கும். பற்பல ஆண்டுகளாக உரைநடையை வளர்த்துச் செப்பனிட்ட பெருமை உரையாசிரியர்களுக்கு உரியதாகும். கவிஞர் ஒருவரின் உள்ளப் பண்பை மட்டும் அல்லாது அந்த பண்பை உருவாக்கியவற்றையும், அவர் வாழ்ந்த சூழல், கற்ற நூல்கள், பழகிய பழக்கம் முதலியவற்றையும் அவர் பின்பற்றிய நடையானது தெற்றெனப் புலப்படுத்தும். ஒவ்வொரு உரையாசிரியருக்கும் ஒவ்வொரு நடை அமைந்து, ஒவ்வொரு வகையில் சிறப்புக்குரியதாக விளங்கும். குறிப்பிட்ட நூலுக்கான நூலாசிரியர் மற்றும் உரையாசிரியர் யார் என்பதை அறிந்துகொள்ளும் வகையில் அவர்களை அடையாளம் காட்டும் கண்ணாடிபோன்று அவர்கள் பின்பற்றும் நடையானது அமைகிறது. நடையானது எழுதுபவரின் திறமைக்கும் புலமைக்கும் ஏற்றவாறு வேறுபடும். வெளியிடும் கருத்திற்கும் பொருளிற்கும் தக்கவாறு நடையானது வேறுபடும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாருடைய உரையின் வழியே அவர் பின்பற்றிய நடைக்கூறுகள் குறித்து ஈண்டு ஆராயப்பெறுகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பின்பற்றிய நடை வகைகளாக,

1. விளக்கவுரை நடை,
2. மறுப்பு நடை,

3. உணர்ச்சி நடை,
 4. உரையாடல் நடை,
 5. வினாவிடை நடை,
 6. மாட்டேற்று நடை,
 7. நீண்ட தொடர் நடை,
 8. சுட்டுச்சொல் நடை,
 9. வியங்கோள் நடை,
 10. எதிர்மறை நடை,
 11. விவாத நடை,
 12. உரைநடையில் ஒலிநயம்,
 13. திட்பநுட்ப நடை,
 14. ஆற்றொழுக்கான நடை,
- ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. விளக்கவுரை நடை:

மூல நூலாசிரியரின் கருத்தைச் செவ்வனே உரைக்கம் நோக்கில் மூலநூலில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லையும், தொடரையும் மிக நுணுக்கமாக விளக்கிச் செல்வதற்கு உரையாசிரியர்களால் கையாளப்பெறும் நடை விளக்கவுரை நடை ஆகும்.

“வெள்ளாங்குருகு - வெள்ளைக் கொக்கு. இது நாரையின் இனமாகிய ஒருவகைப் பறவை. தோற்றத்திற் பெரும்பான்மையும் நாரையையே ஒக்கும். நிறம் மட்டும் தூய வெண்மையாக இருக்கும். இஃதறியாது இதனை உள்ளான் என்னும் குருவி எனக் கருதிப்

பாரித்து உரைவிரிப்பாரும் உளர். மேலும் இப்பழைய உரையாசிரியர் கருத்தை ஊன்றியுணராமல் ‘செத்தென’ என்பதற்கு பார்ப்பெனக் கருதி என்று உரையில் கூறாநிற்பர்”⁸¹

என்று உரை வகுக்கிறார். இதன் வாயிலாக ஒரு சொல்லை மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து விளக்கிச் செல்லும் உரையாசிரியரின் விளக்கவுரை நடைப் போக்கை அறிய முடிகிறது.

ஒரு கருத்தை விளக்கிக் கூறும் அனைத்தும் விளக்க உரைநடையே ஆகும். விளக்கம் தருவதையே முதன்மை நோக்கமாகவும் முக்கிய நோக்கமாகவும் கொண்டு எழுதப்பெறுவது இவ்வகை நடையாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரைநடைப் போக்கைப் பின்பற்றிய தன்மை மேற்கூட்டியதன் வாயிலாக அறிய வருகிறது.

2. உணர்ச்சி நடை:

ஒருவருக்கு ஏற்படும் உணர்வைப் படிப்போரின் மனக்கண் முன்பு கொண்டு வருவதற்கு உரையாசிரியரால் கையாளப்பெறும் நடை உணர்ச்சி நடை எனப்பெறும். இத்தகைய உணர்ச்சி நடையானது ஒரு உரையாசிரியரின் உணர்திறனையும், தான் மூல நூலில் கண்டதை வாசகனுக்கு உணர்த்தும் திறனையும், உள்ளத்தின் திறனையும் தெளிவாகப் புலப்படுத்துவதாய் அமைகிறது. இத்தகைய உணர்ச்சி நடையினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் ஆங்காங்கே பின்பற்றியுள்ளார்.

“இச்செய்யுள் தலைவனுக்குப் பரத்தையரை அமைத்துக் கொடுக்கின்ற விறலியே தலைவியின் ஊடல் தீர்க்க வாயிலாக வந்துழி அவளை

நோக்கி; ஊராற்கு நாளை மகட்கொடை நேர்ந்த விறலியே! நீதானும்
வழக்கம் போல உன்னுடைய குறுமொழிக்கு உடன்பட்டு ஓர்தலிலிலாத
பரத்தையரின் தாய்மார்க்கு நாளை ஒரு மகன் வேண்டும் என்று அவர்
உடன்படுமாறு உய்யாதுமில்லாத பொய்மொழியைச் சொல்லவில்லை?
சொல்லியிருப்பின் இங்கு வந்திராய் என்றாளாக கோடல் நன்று.
இவ்வாறன்றி அங்ஙனம் சொல்லி அவரையும் பிறர் முயங்குமாறு
விடுக்கலாமன்றோ எனல் நாகரிகமன்மையும் தெளிக”⁸²

என்னும் உரைப்பகுதி பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உணர்ச்சி நடைக்குத் தக்க
சான்றாக உள்ளது.

3. உரையாடல் நடை:

உலகியல் வாழ்வில் ஒருவர் மற்றொருவருடன் இயல்பாக உரையாடுவதுபோல்
அமைவது உரையாடல் நடை எனப்படும். தன்மை இடத்தில் உள்ள ஒருவர்
தனக்கு முன்னிலையாக உள்ள ஒருவரிடம் கூறுவதுபோன்று இவ்வகை நடை
அமைக்கப்பெறும். இவ்வகை உரையாடல் நடையானது உரையின் கடினத்
தன்மையைப் போக்கி வாசகன் மூல நூலாசிரியரின் மனக்கருத்தையும்
உரையாசிரியரின் விளக்கும் தன்மையையும் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள ஏதுவாக
அமைகிறது.

“தலைவர் நினைப்பினைப் பிரிந்து செல்லும் வன்கண்ணர் அல்லர்.

உன்னையும் அழைத்தேகுவர், வருந்தற்க.”⁸³

குறுந்தொகையில் தோழி தலைவியிடம் கூறுவதாக உரையாடல் நடையில்
மேற்கூறிய உரைப்பகுதி அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. மேற்கூறிய உரைப்பகுதி

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையாடல் நடையைத் தம் உரையில் ஆண்டுள்ளார் என்பதற்குரிய சான்றாக அமைகிறது.

4. மறுப்பு நடை:

மூல நூலாசிரியரின் உளக்கருத்தைப் புலப்படுத்தும் நோக்கில் உரையாசிரியர் பிற உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளைக் காரணகாரிய முறையில் ஆராய்ந்து, ஏற்புடைத்தாயின் அக்கருத்துகளை ஏற்றும், ஏற்பின்மையின் அவற்றை மறுத்தும் உரைப்பது உரையாசிரியரின் உரைநடைக் கூறுகளுள் ஒன்றாகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பல இடங்களில் இவ்வகையான மறுப்பு நடைப்போக்கினைக் கையாண்டுள்ளார்.

“பாடல்சால் சிறப்பின் என்பதனை வையை நதிக்கு ஏற்றிக் கூறுதல் சிறப்பாகும். இதனை நச்சர் பூக்களுக்கு ஏற்றிக் கூறுதல் சிறவாமை உணர்க. வையை நதிக்கண் துறையிடத்தே பூத்த மரங்கள் பூந்துணரோடு தாழ்ந்து மகளிர் முகத்திற்கு நேரே தூங்குதலால் அவை அவர்க்கு நீயிர் காட்டின்கண் சினையிலும், சுனையினும் திரிந்து அலைந்து திரிதல் வேண்டா. இப்பூக்களைக் கொண்மின் என்று விரும்பிக் கொடுப்பன போலத் தூங்கின. இவற்றால் துறைகள் பெரிதும் அழகுற்றுத் திகழ்வனவாயின என்பது கருத்து. புலவர் நாவில் பொருந்திய பூங்கொடி என்பர் இளங்கோவடிகளார். அதற்கேற்ப ஈண்டும் பாடல்சால் சிறப்பின் வையை எனக் கூட்டுதலே நன்றாம்”⁸⁴

என்ற இவ்வுரைப்பகுதியில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் நச்சினார்க்கினியரின் உரையைத் தக்க காரணத்தோடு மறுத்து உரைசெய்வதனைக் காண முடிகிறது. இவ்வுரைப்பகுதியை மறுப்பு நடைப்பாங்கிற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

5. வினாவிடை நடை:

வினா கேட்டு விடை கூறுவதாக அமைவது வினாவிடை நடையாகும். மூலநூல் பகுதியில் வாசகனுக்கு ஏற்படும் ஐயத்தைத் தாமே முன்கூட்டியே உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஏற்படும் ஐயத்தை வினா வடிவில் தாமே உரையில் எழுப்பி, ஐயத்தைப் போக்குதற்கான விடையையும் தாமே அளிக்கும் வகையில் இவ்வுரைநடையானது அமைந்திருக்கும்.

“தட்டை - மூங்கிலாலியற்றப்படும் ஒருவகைக் கிளிகடி கருவி, என்னை? “சாரற் சூரல் தகைபெற வலந்த தழலும் தட்டையும் குளிரும் பிறவும் கிளிகடி மரபின”(குறிஞ்சிப்பா - 42-3) என்பவாகலான்.”⁸⁵

என்ற உரைப்பகுதியில் முதலில் தட்டை என்பதற்குரிய பொருளைக் கூறிப் பின்னர் ‘என்னை?’ என்ற வினாவை எழுப்பி அதற்கு விடையாகக் குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பாடலடியை விடையாகக் கூறியிருத்தல் வினாவிடை நடையினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பின்பற்றியிருப்பதற்குத் தக்க சான்றாக விளங்குகிறது.

6. மாட்டேற்று நடை:

ஓரிடத்தில் கூறப்படும் ஒரு செய்தி வேறொரு இடத்தில் பொருந்தி வரும்போது முன்பு கூறப்பெற்ற செய்தியை ‘முன்பே கூறினோம்’ என்னும் பொருளமைந்த மாட்டேற்றிக் கூறலாகிய நடையே மாட்டேற்று நடை எனப்பெறும்.

“மல்லனின் மாந்தையார்

மாக்கடுங் கோதைக்கு” (குறுந்.166)

எனும் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது,

“மாந்தை என்பது ஒரு கடற்கரைப் பட்டினம். அது இக்காலத்தே மாதை என்று வழங்கப்படுகின்றது. மரந்தை என்று பாடமோதுவாருமுளர். மேலும், மாந்தை எனும் சொல் இந்நூல் 43ஆம் செய்யுளினும் கூறப்பட்டுள்ளது”⁸⁶

என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் சுட்டவந்த பொருள் முன்பே குறிப்பிடப்பெற்று உள்ளதைச் சுட்டுகிறார்.

7. நீண்ட தொடர் நடை:

உரையாசிரியர் சிறுசிறு சொற்களால் ஆகிய எளிய தொடர்களாக அமைக்காமல், பல எச்சச் சொற்களையும் நிறுத்தற்குறிகளையும் பயன்படுத்தி நீண்ட தொடராகவும் அமைப்பதுண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை விளக்கம் செய்யும்போது ஒரு தொடருக்குள்ளேயே அது குறித்த அனைத்துச் செய்திகளையும் குறிப்பிட்டு முடித்துவிட வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தில் இவ்விதமான நீண்ட தொடர் நடையானது பின்பற்றப்பெறுகிறது. சொற்களின் தேர்வு எவ்வகையில் உள்ளது, சொற்கள் சேர்ந்த தொடர்களின் தேர்வு எவ்வகையில் அமைந்துள்ளது என்பதனை இதன் வாயிலாக உணரலாம்.

“தொடக்கத்தே மிகவும் விசையுடன் எழுந்து, மேலே செல்லச்செல்ல விசையவிந்து இறுதியில் இயக்கமற்று வீழ்ந்து கிடக்கும் அம்பினைத் தலைவன்பால் தொடக்கத்தே வேனவாவுடன் தோன்றி, நாட்கள் கழியக்கழிய அவ்விழைவு குன்றி, இறுதியில் செயலற்றுப்போன தன் காமத்திற்கு உவமை எடுத்தோதிய அழகு பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதாதல் அறிக”⁸⁷

என்பது பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் நீண்ட தொடர் நடைக்கான சான்றாகும்.

8. சுட்டுச்சொல் நடை:

உரையாசிரியர் தம் உரையில் மிகுதியான சுட்டுச் சொற்களைத் தொடரின் தொடக்கத்திலும் இடையிடையேயும் பயன்படுத்தித் தொடர்களை அமைப்பது இவ்வகை உரைநடை வகையைச் சேர்ந்தது ஆகும்.

“இது கார்ப்பருவ வரவென்றே நீ கருதினையாயின் என்பாள், ‘வம்பென்று காரிது பருவமாயின்’ என்றாள். இது கார்ப்பருவமாயின் என மாறுக. கார்ப்பருவமல்லாமைக்கு அளவை கூறுவாள், ‘காதலர் வாராரோ’ என்றாள். இது கார்ப்பருவமாயின் அவர் வந்திருப்பர். அவர் வாராமையானே இது வம்பென்பது தேற்றம் என்றவாறு.”⁸⁸

மேற்கண்ட மேற்கோள் பகுதியில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் நான்கு சுட்டுச்சொற்களைக் கொண்டு பத்தியினை அமைத்துள்ள பாங்கினை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

9. வியங்கோள் நடை:

வாழ்த்தல், வணங்கல், விதித்தல், வேண்டல் என்னும் பொருளில் தொடர்களை அமைத்து உரைவகுப்பது வியங்கோளாட்சி நடையின்பாற்பட்டதாகும். இவ்வகையில் அமைந்த வியங்கோள் தொடர்கள், க, இய, இயர் என்னும் வினைமுற்று விகுதி கொண்டு முடியும்.

“வாழ்த்தப்படும் பொருளாவன: கடவுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரும் மழையும் நாடும் என்பன (தொல்.செய்யு.109) எனவரும் பேராசிரியர் உரையானும் உணர்க.”⁸⁹

எனவரும் தொடரானது ‘க’ என்னும் வியங்கோள் விகுதியைக் கொண்டு முடிந்திருப்பது உணரத்தக்கது.

10. எதிர்மறை நடை:

உரையாசிரியர் தம் உரையில் கருத்தைக் கூறும்போது சொற்களை எதிர்மறையில் அமைத்து நேர்மறையான பொருளை வருவிக்கும் போக்கினைக் கையாள்வர். இவ்வகையான உரைநடையானது எதிர்மறை உரைநடை எனப்பெறும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இவ்வகையான எதிர்மறை உரைநடை வகையைத் தம் உரையில் பின்பற்றியுள்ளார்.

“வருந்தா நிற்பேன்”⁹⁰

“அணிசெய்யா நிற்கும்”⁹¹

முதலிய சொற்கள் எதிர்மறை வடிவில் இருப்பினும் நேர்மறைப் பொருளைத் தருவனவாக அமைகின்றன. இவ்வாறு எதிர்மறை உரைநடையினைக் கையாளுதல் உரைக்கு அழகு சேர்க்கும் கூறாகத் திகழ்கிறது.

11. விவாத நடை:

கருத்துகளை விவாதித்துச் செல்லும் நடை விவாத நடை ஆகும். ஒரு கருத்தைப்பற்றிப் பலரும் பல்வேறு நோக்குகளில் பல்வேறாக விவாதிப்பர். விவாதிப்போர் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்தம் கருத்தைக் காரணகாரிய அடிப்படையில் ஆராய்ந்து சான்றுகாட்டி நிறுவுவர். இவ்வாறு ஒரு கருத்து விவாதிக்கப்பெற்று நிறுவப்பெறுவதை உணர்த்தும் நடை விவாத நடை ஆகும்.

“தண்டுதல் என்னும் இத்தமிழ்ச் சொல்லைத் தண்டம் என்னும் வடமொழியாக வந்ததென்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் பிறழ்க் கருதி பராஅவை வேனவ பருகெனத் தண்டி எனவரும் பொருநராற்றுப்படையின்கண் தண்டி என்பதற்குப் பலகாலலைத்து என்று பொருள் கூறினர். ஆண்டு அவர் கூறியதால் இப்பாட்டிற்றண்டியோர என்பதற்கு அலைத்தும் பெற்றோர் எனப் பொருள் கூறினர் உ.வே.சா. ஐயரவர்கள். அவர் கருதியபடி கருதினும் காமத்தை அலைத்தோர் என்பதல்லால் அலைத்தும் பெற்றோர் என்பதற்கு இடனின்மை அறிக. பொருநராற்றுப்படையினும் ‘பருகெனத் தண்டி’ என்றவிடத்துப் பருகுக என்று கூற அதற்கமைந்து ஒற்றி முனிகுவமெனினே என்று பொருள் கூறலே சாலப்பொருந்துதல் அறிக”⁹²

என்னும் உரைப்பகுதியில் இருவேறு உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளை எடுத்துக்கொண்டு அவை குறித்து விவாதம் செய்து இறுதியில் சரியான கருத்தைப் பதிவு செய்யும் விவாத நடையானது பின்பற்றப் பெற்றுள்ளமையை அறியமுடிகிறது.

12. உரைநடையில் ஒலிநயம்:

கவிதையைப் போல உரைநடையிலும் ஒலிக்கூறு அமைவதுண்டு. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் சொற்களில் பயின்றுவரும் எழுத்துகளின் மாத்திரை அளவை நீட்டி ஓசைநயத்தோடு உரை அமைக்கும் போக்கினைக் கையாள்கிறார்.

“வில்லோன் என்றதனால் தலைவன் கையில் விற்படையோடே
தலைவியை விழிப்புடன் பாதுகாத்துச் அது
செறிதலும் உண்மையான் என்க”⁹³

இம்மேற்கோளில் ‘விற்படையோடு’ என்னும் சொல்லை இறுதி எழுத்தின் மாத்திரையை நீட்டி ‘விற்படையோடே’ என்று ஒலிநயம் தோன்ற அமைத்திருத்தல் அறியத் தக்கது.

13. திப்பநுட்ப நடை:

பொருட்பொருத்தமுடைய சொற்களைப் பெய்து எழுதும் நடையே திப்பநுட்பம் வாய்ந்த நடையாகும். இவ்வகையான உரைநடையானது உரையாசிரியரின் உரை வன்மையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாய் அமைகிறது.

“வனப்பென்பது பெரும்பான்மையும் பலவுறுப்பும் திரண்டவழிப்
பெறுவதோர் அழகு(தொல்.செய்யு.235) என்பார் பேராசிரியர்”⁹⁴

வனப்பு என்பதற்கு அழகு என்று பொருள் கூறுமிடத்தில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அதற்கு ஆதாரமான பேராசிரியரின் நுட்பமான விளக்கத்தைப் பொருத்தமாக

ஆண்டிருப்பது திட்பநுட்ப நடைக்கான சான்றாக அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

14. ஆற்றொழுக்கான நடை:

உரையில் ஒரு பொருள் குறித்து விளக்க முற்படும்போது படிப்பவர்க்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் அது குறித்த விளக்கம் அனைத்தையும் எவ்வித இடையீடுமின்றி ஆற்றொழுக்கான தொடரமைப்பைக் கொண்டு அமைத்தல் ஆற்றொழுக்கான நடை ஆகும்.

“இனி இச்செய்யுளின்கண் ஊர் அவட்கு அவள் காதலன் என்னுமோ என்றதற்கு, இவ்வூரிலுள்ள அப்பரத்தையினும் காட்டில் அத்தலைவியே சிறந்த காதலையுடையாள் என்று கூறுவரோ? என்று பொருள் கோடலே சிறப்பு. இங்ஙனமின்றி தலைவிபால் அப்பரத்தை மிக்க காதலையுடையாள் ஆதலின் அத்தலைவி விருப்பத்தின்படி தலைவனை விடுத்தனள் எனல் பரத்தைக்குப் புகழே பயத்தலின் அவ்வுரை பொருந்தாமையுணர்க. இனி தலைவி எம்மை நயந்து உறைபவளாதலின் யாம் நயந்தே தலைவனை நல்கினம், நலத்தோனும் அவள்பால் காதலின்றியே தன் சால்புடைமையான் அளிப்பவன் ஆகின்றான். இதனை அறியாது இவ்வூர் அவனுக்கு அப்பரத்தையினும் அத்தலைவியே சிறந்த காதலன் என்னுமோ? யாம் விட்டது என்னாம்? உரை! என்று இச்செய்யுட்குப் பொருள் காண்டலே தகுதியென்க.”⁹⁵

மேற்கூட்டிய மேற்கோளில் ஒரு கருத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதன் சாதக பாதகங்களை ஆராய்ந்து அது குறித்த செய்தி அனைத்தையும் தொடர்ச்சியாகக்

கூறி இறுதியில் சரியான முடிபு கூறும் ஆற்றொழுக்கு நடை
பின்பற்றப்பெற்றிருப்பதை அறியலாம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இவ்வாறான நடைகள் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்
தம்முடைய உரையில் பின்பற்றியுள்ள நடைகளாக அமைகின்றன.

தொகுப்புரை:

“பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை இயல்புகள்” என்னும் மூன்றாம் இயலில் இருந்து இருந்து அறியலாகும் முடிபுகள்:

- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கியப் புலமையானது, 1.இலக்கிய நூல் மேற்கோளாட்சி, 2. இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி, என்னும் இரண்டு நிலைகளில் எடுத்துரைக்கப்பெற்றது.
- இலக்கிய நூல் மேற்கோளாட்சி என்னும் பகுதியில் சங்க இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், புராண இலக்கியம், சாத்திர இலக்கியம், பழமொழி இலக்கியம், நிகண்டு இலக்கியம், பிற இலக்கியம், இடம் விளங்கா இலக்கியம் ஆகியவற்றில் இருந்து உரையில் மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ள திறம் ஆராயப்பெற்றது.
- விளக்கம் கூறுதல், சொற்பொருள் விளக்கம் தருதல், உவமை கூறுதல், துறைவிளக்கம் கூறுதல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக இலக்கிய மேற்கோள்கள் ஆளப்பெற்றுள்ளன.
- உரைச்சுருக்கம் கருதி தேவையான இடத்தில் தேவைப்பட்ட இலக்கியச் சொற்களை மட்டும் ஆளும் நோக்கத்தோடு இத்தகைய இலக்கியச் சொல்லாட்சியைக் கையாண்டிருக்கலாம்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணப் புலமையை அவர் தம்முடைய உரைகளில் பயன்படுத்தியுள்ள, 1. இலக்கண நூல் மேற்கோள் ஆட்சி, 2. இலக்கண உரை மேற்கோளாட்சி, 3.இலக்கணக் குறிப்புகள் ஆட்சி ஆகியவற்றின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள இயலுகிறது.

- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரைகளில் தொல்காப்பியம், நன்னூல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, ஆகிய இலக்கண நூல்களில் இருந்து மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இலக்கணநூல் மேற்கோளாட்சியில் சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு உரையெழுதப் புகும்போது, அகப்பொருள் இலக்கண நூல்களை மட்டும் மேற்கோளாக ஆளாது தக்க இடங்களில் புறப்பொருள் இலக்கணங்களையும் எடுத்தாண்டுள்ளார் என்பது அவர் தம்முடைய உரையில் பயன்படுத்தியுள்ள இலக்கண மேற்கோள்களின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரைகளில் பயன்படுத்தியுள்ள இலக்கண நூல் மேற்கோளாட்சியானது, 1. துறை விளக்கம் கூறுதல், 2. சொற்பொருள் விளக்கம் கூறுதல், 3. தொடர் விளக்கம் கூறுதல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக எடுத்தாண்டுள்ளார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் பயன்படுத்தியுள்ள இலக்கண உரை மேற்கோள்களைக் கொண்டு அவருக்கிருந்த இலக்கண உரை நூல் பயிற்சியை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.
- இலக்கண உரைகள் உரை ஏற்பிற்காகவும், மறுப்பிற்காகவும், தம் கருத்தை வலியுறுத்தவும் மேற்கோள்களாக ஆளப்பெற்றுள்ளன.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ள இலக்கணக் குறிப்புகள் உரையைப் படிப்பவர்களின் இலக்கண அடிப்படை அறிவை மேம்படுத்துவனவாகவும், இலக்கணத்தின் அடிப்படையைத்

தெரிந்துகொள்வதற்கும், இலக்கணம் கற்க விழைவோர்க்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் அமைகின்றன.

- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், தொகைச்சொல் என்னும் நிலைகளில் இலக்கணக் குறிப்புகளைக் குறித்துச் சென்றுள்ளார். சில இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புகளோடு அவற்றிற்கு விளக்கம் கூறிச் செல்லுதல், சில இடங்களில் குறிப்பு ஒன்றையே கூறிச் செல்லுதல் ஆகிய இருவகைகளில் இலக்கணக் குறிப்புகளை ஆண்டுள்ளார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் இலக்கணக் குறிப்பை மட்டும் சுட்டிச் செல்லாது அது குறித்த மிகுதியான விளக்கத்தையும் அளித்துள்ளார்.
- இலக்கியச் சொல்லாட்சியைப் போன்றே இலக்கணச் சொல்லாட்சியும் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் உரையில் ஆங்காங்கே எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன. இத்தகைய இலக்கியச் சொல்லாட்சிகள் அவர்தம் நுட்பமான இலக்கணப் புலமையையும் இலக்கண அறிவைப் பயன்படுத்தும் திறனையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.
- சொற்பொருள் கூறல் என்ற அடிப்படையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் காரணம் காட்டிப் பொருள் கூறல் முதலாக ஒரு சொல் பலபொருள் கூறல் இறுதியாக மொத்தம் பத்தொன்பது வகைகளில் பொருள் கூறும் முறையைப் பின்பற்றியுள்ளார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் செய்யுளுக்கு உரையெழுதும்போது அதனோடு நின்றுவிடாமல் மூலநூலில் அமைந்துள்ள ஏடுபெயர்த்து எழுதும்போது ஏற்பட்டதாகக் கருதப்பெறும் பாடபேதத்தையும் குறிப்பிட்டு அவற்றிற்கான

பொருளையும் குறிப்பிட்டுச் செல்வதனை அவர்தம் உரையின்வழியே அறிய முடிகிறது.

- உரையாசிரியரின் அடையாளமாக அமையக்கூடிய காரணிகளுள் 'நடை'க்குக் குறிப்பிடத்தக்க இடம் உண்டு.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் பயன்படுத்திய நடைக் கூறுகளாக, விளக்க உரைநடை முதலாக ஆற்றொழுக்கான நடை இறுதியாகப் பதினான்கு நடைக் கூறுகள் அமைகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. காண்க. பின்னிணைப்பு.1
2. மேற்படி.
3. மேற்படி.
4. மேற்படி.
5. மேற்படி.
6. குறுந்தொகை, பா.9, ப.57
7. காண்க. பின்னிணைப்பு.1
8. மேற்படி.
9. மேற்படி.
10. ஐங்குறுநூறு, பா.215, பா.284
11. நிகண்டு நூல் மேற்கோளாட்சி,
 1. குறுந்தொகை, பா.361, ப.541
 2. கலித்தொகை, நெய்தல் கலி,பா.150, ப.134
 3. மேற்படி. பா.143, ப.95
 4. குறுந்தொகை, பா.374, ப.559
 5. மேற்படி. பா.140, ப.203
 6. மேற்படி. பா.31, ப.48
12. காண்க. பின்னிணைப்பு.1
13. மேற்படி.
14. மேற்படி.
15. மேற்படி.

16. அகநானூறு, பா.129, ப.472
17. ஐங்குறுநூறு, பா.92, பக்.137-138
18. காண்க. பின்னிணைப்பு.1
19. குறுந்தொகை, பா.263, ப.475
20. மேற்படி. பா.263, ப.475
21. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
22. ஐங்குறுநூறு, பா.259, ப.387
23. அகநானூறு, பா.75, ப.286
24. ஐங்குறுநூறு, பா.151, ப.213
25. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
26. நற்றிணை, பா.72, ப.127
27. கலித்தொகை, பா.15, ப.68
28. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
29. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, பா.12, ப.51
30. குறுந்தொகை, பா.393, ப.584
31. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
32. நற்றிணை, பா.106, ப.183
33. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
34. கலித்தொகை, முல்லைக்கலி, பா.26, ப.109
35. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
36. நற்றிணை, பா.257, ப.441
37. ஐங்குறுநூறு, பா.387, ப.614
38. காண்க. பின்னிணைப்பு.2

39. நற்றிணை, பா.76, ப.133
40. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
41. நற்றிணை, பா.11, ப.22
42. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
43. அகநானூறு, மணிமிடைப்பவளம், பா.141, ப.74
44. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
45. குறுந்தொகை, கடவுள் வாழ்த்து, ப.2
46. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
47. அகநானூறு, மணி., பா.202, ப.265
48. குறுந்தொகை, பா.323, ப.484
49. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
50. அகநானூறு, மணி., 202, ப.265
51. காண்க. பின்னிணைப்பு.2
52. மு.சந்தானம், பேராசிரியர் உரைத்திறன், ப.42
53. க.விநாயகம், சிவஞான முனிவர் உரைத்திறன், ப.46
54. ஐங்குறுநூறு, பா.166, ப.238
55. நற்றிணை, பா.370, ப.238
56. மேற்படி. பா.248, ப.426
57. மேற்படி. பா.192, ப.334
58. குறுந்தொகை, பா.216, ப.387
59. கலித்தொகை, பா.105, ப.38
60. மேற்படி. பா.15, ப.68
61. அகநானூறு, பா.282, ப.481

62. நற்றிணை, பா.143, ப.248
63. அகநானூறு, பா.177, ப.190
64. உல.பாலசுப்பிரமணியன், தொல்காப்பிய கலைச்சொற்களஞ்சியம், ப.16
65. குறுந்தொகை, க.வா., ப.41
66. மேற்படி. பா.94, ப.181
67. குறுந்தொகை, பா.253, ப.454
68. மேற்படி. பா.36, ப.55
69. மேற்படி. பா.289, ப.522
70. குறுந்தொகை, பா.176, ப.316
71. மேற்படி. பா.46, ப.100
72. மேற்படி. பா.140. ப.257
73. மேற்படி. பா.374, ப.669
74. மேற்படி. பா.285, ப.515
75. மேற்படி. பா.280, ப.505
76. மேற்படி. பா.314, ப.567
77. மேற்படி. பா.388, ப.690
78. மேற்படி. பா.95, ப.182
79. காண்க. பின்னிணைப்பு. 4
80. மா.இராசமாணிக்கனார், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி, ப.9
81. ஐங்குறுநூறு, பா.151, ப.213
82. நற்றிணை, பா.310, பக்.528-529
83. குறுந்தொகை, பா.22, ப.59

84. கலித்தொகை, பா.28, ப.106
85. ஐங்குறுநூறு, பா.285, ப.435
86. குறுந்தொகை, பா.166, ப.299
87. மேற்படி. பா.231, ப.415
88. மேற்படி. பா.382, ப.682
89. மேற்படி. பா.270, ப.488
90. மேற்படி. பா.41, ப.92
91. மேற்படி. பா.51, ப.108
92. மேற்படி. பா.177, ப.319
93. மேற்படி. பா.7, ப.53
94. மேற்படி. பா.132, ப.193
95. நற்றிணை, பா.176, ப.306

மூல நூலுக்கு உரையெழுதப் புகும் உரையாசிரியர்கள் தத்தம் உரைகளில் பல்வேறு உரை நெறிகளைப் பின்பற்றியுள்ளனர். முந்தைய இயலானது உரையாசிரியரின் இலக்கிய, இலக்கண, பல்துறைப் புலமையானது உரையில் எவ்விதம் வெளிப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டுவதாய் அமைந்தது. இவ்வியல் உரையாசிரியர் தம் புலமையை உரையில் வெளிப்படுத்துதற்குப் பயன்படுத்தும் வழிமுறைகள் குறித்துக் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு உரையாசிரியரும் தத்தம் புலமைக்கு ஏற்ப பல்வேறு உரைநெறிகளைப் பின்பற்றுவர். ஒரே நூலுக்குப் பலர் உரை எழுதினும் ஒவ்வொரு உரையும் தனித்தன்மையுடன் திகழ்வதற்குக் காரணம் அவர்கள் பின்பற்றும் உரைநெறியே காரணம் எனில் அது மிகையன்று. அவ்வகையில், உரையாசிரியர் உரையெழுதக் கைக்கொள்ளும் நெறிகளை குறித்து அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகிறது. பொ.வே. சோமசுந்தரனார் சங்க இலக்கிய அக நூல்களுக்கு இயற்றிய உரைகள் வழி அவர் பின்பற்றிய உரைநெறிகளை அறிந்து கொள்வதே இவ்வியலின் நோக்கமாக அமைகிறது.

உரை நெறிகள்:

உரை எழுதுவதில் உரையாசிரியர் பின்பற்றும் வழிமுறைகளே உரை நெறிகள் எனப்பெறும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய சங்க இலக்கிய அக நூல்களுக்கு உரையெழுதப் பின்பற்றிய உரைநெறிகளாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கூறலாம்.

1. நூற்சிறப்புக் கூறல்,
2. நூல் வரலாறு கூறல்,
3. நுதலிய பொருள் கூறல்,
4. பாடிய சான்றோரைக் குறிப்பிடல்,
5. பாடவேறுபாடு சுட்டல்,
6. உவமைகளை அமைத்தல்,
7. வரலாற்றை விளக்கிக் கூறி மேற்கோள் சுட்டுதல்,
8. குறிப்பு எனும் தலைப்பில் தன் கருத்தைக் கூறுதல்,
9. ஈருரை கூறுதல்,
10. சொற்பொருள் கூறுதல்,
11. கொண்கூட்டிப் பொருள் கூறல்,
12. உள்ளவாறே பொருள் கூறுதல்,
13. மேற்கோள் கூறுதல்,
14. உலகியலை மேற்கோளாக ஆளுதல்,
15. மரபினை மேற்கோளாக்கல்,
16. பிறர் கருத்தைச் சான்றாக்கல்,
17. தம் காலச் சமூகச் சூழலோடு ஒப்பிட்டுரைத்தல்,
18. விரித்துக் கூறுதல்,
19. ஆசிரிய வசனம் கூறுதல்,
20. மாட்டேற்றிக் கூறுதல்,
21. குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தல்,
22. அளவைகளை ஆளுதல்,
23. உத்திகளை ஆளுதல்,

24. வடநூலார் கருத்தை ஆளுதல்,
25. மூலபாடத்தை உரைநடையாக்கல்,
26. பெறப்பட்டவை கூறல்,
27. அனுபவம் கூறல்,
28. காரணகாரியம் கூறல்,
29. நிறுத்தற் குறிகள் அமைத்தல்,
30. சுருக்கக் குறியீடுகளை அமைத்தல்,
31. பிறர் மேற்கோளை நினைவூட்டல்,
32. சான்றுகாட்டி விளக்கம் கூறுதல்,
33. உள்ளுறை கூறல்,
34. இறைச்சிப்பொருள் கூறல்,
35. மூலநூல் பாடலைப் புகழ்ந்துரைத்தல்,
36. மூலநூலாசிரியர் கருத்தைச் சான்றாக்கல்,
37. உலக இயல்பு கூறல்,
38. மேற்கோள் வழியே சொல் விளக்கம் கூறுதல்,
39. ஒத்த இலக்கிய மேற்கோள்,
40. நுட்பமாக விளக்கம் கூறுதல்
41. மேலும் ஆராயும்படிக் கூறல்,
42. அடிக்குறிப்பு இடுதல்,
43. உரையாசிரியர் என்ற பொதுப்பெயரால் பிறர் உரையை மறுத்தல்,
44. முன்னோரைப் போற்றுதல்,
45. மேற்கோளுக்குரிய நூலையும் இடத்தையும் குறிப்பிடாது ஆளுதல்,
46. மேற்கோள் இலக்கியத்தின் பெயர், பாடல் எண்ணை மட்டும் ஆளுதல்,

47. மேற்கோள் இலக்கியக் கருத்தினை மட்டும் ஆளுதல்,

48. முடிபு கூறல்

ஆகியனவாகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பின்பற்றியுள்ள மேற்கண்ட உரைநெறிகள் குறித்துக் கீழ்வருமாறு ஆராயப் பெறுகிறது.

1. நூற்சிறப்புக் கூறல்:

உரையாசிரியர் தாம் உரை எழுத எடுத்துக் கொண்ட நூலிற்குள்ள சிறப்புகளைக் கூறல் நூற்சிறப்புக் கூறல் ஆகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இந்நெறியைப் பின்பற்றி உள்ளார்.

‘தாம் உரையெழுதிய நூல்களுக்கு எல்லாம் நூலின் முகப்புப் பகுதியில் பொருளடக்கத்தைத் தொடர்ந்து உரையாசிரியரின் அணிந்துரை இடம்பெற்றுள்ளது. அவ்வணிந்துரையில் தாம் உரையெழுதப் புகும் அந்நூல் பற்றிய சிறப்புகளையும் அவை முன்வைக்கும் கருத்துக்களும் ஆசிரியரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.’¹

இவ்வாறு நூற்சிறப்புக் கூறும் நெறி சோமசுந்தரனார் உரையில் காணும் நெறிகளுள் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

2. நூல் வரலாறு கூறல்:

உரையாசிரியர் தாம் உரையெழுதப் புகும் நூல் தோன்றிய சூழல், நூல் தோன்றியதற்கான காரணம், நூல் நுவலும் பொருள் ஆகியவற்றை எடுத்துரைப்பதே நூல் வரலாறு கூறல் என்னும் உரை நெறியாகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இந்நெறியைத் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ளார். குறுந்தொகைக்கு உரையெழுதப் புகும் முன் ஆசிரியர் அந்நூல் குறித்த

வரலாற்றைத் தம்முடைய அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றுள் எட்டுத்தொகை நூல்கள் குறித்த வெண்பாவை முதலில் குறிப்பிட்டு,

“இனி, இவ்வைங்குறு நூறு தோன்றிய வரலாறாக யாம் அறிவது வருமாறு: கடைச்சங்க காலத்தே திகழ்ந்தோங்கிய முவேந்தர் பழம்பெருங்குடியுள் சேரமன்னர் குடியில் கோச்சேரமான் யானைக்கட் சேளய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை என்னும் புகழ்மிக்க முடிவேந்தர் ஒருவர் உளரானார். இம்மன்னர் தமிழ்ப்புலவர்க்குத் தாய் போன்றவர், தமிழ்ப்புலவரையும் தமிழ் இலக்கியங்களையும் நன்கு போற்றிப் புரந்து வந்தனர். இவர்க்குத் தமிழ் இலக்கியங்களில் இன்ப நுதலிய அகப்பொருட் பனுவல்களில் பெரிதும் ஈடுபாடுண்டு. அவற்றின் சுவை தேர்ந்த இவர் அவ்வகப் பொருண்மருங்கில் அதன்கண் அமைந்த ஐந்து திணைகட்கும் தனித்தனியாக நூறு நூறு செய்யுள்களாக நல்லிசைப் புலவர்களைக்கொண்டு பாடுவித்து அவற்றை ஒரு நூலாக்கித் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்திற்கு வழங்குதல் வேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பியிருந்தார்.

‘இதனை இதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்’ என்னும் தமிழ்மறை தேர்ந்த அக்கோச் சேரமான் தமது கருத்தினை நிறைவேற்றுதற்கு இவரே தகுதியுடையார் என்று தெளிந்து புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார் என்னும் நல்லிசைப் புலவர்பால் அக்கருத்தைக் கூறினார். அப்புலவர் பெருமான் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். அச்சேரமானுக்கு ஆருயிர் நண்பருமாவார். மேலும் அவர் புலவர் போற்றும் புலவர் என்பதனை

அவர் பெயர்க்கு முன்னின்ற ‘புலத்துறை முற்றிய’ என்னும்
அடைமொழியே விளக்குகின்றதன்றோ?

கூடலூர் கிழார் தாமே புலத்துறை முற்றியவராக விருந்தும்,
அந்நற்பணியைத் தாமே செய்து முடிக்கத் துணிந்தாரிலர், ஏன்னு?
ஐந்து திணைகளைப் பாடுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நல்லிசைப்
புலவர் ஒவ்வொரு திணையைப் பாடுவதிலே சிறப்பாற்றலுடையவராக
விருத்தல் இயல்பு. இந்நூலைச் சிறந்த நூலாகச் செய்வித்தல்
வேண்டும். ஆதலால் ஒவ்வொரு திணையையும் அவ்வத் திணையைப்
பாடுவதிலே சிறப்பாற்றலுடைய புலவர் ஐவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து
அவர்களைக் கொண்டு தனித்தனியே திணைக்கு நூறு நூறாகப்
பாடுவித்தால் அத்தொகை நூல் ஒப்பற்றதாகத் திகழும் என்று
கருதினர். அவ்வாறே ஐந்து நல்லிசைப் புலவர்களை ஆராய்ந்து
கொண்டனர். அவர்பாற் சென்று தங்கருத்தினைக் கூறி
அவர்களாலேயே தனித்தனி நூறுநூறு பாடலாகப் பாடுவித்து அவற்றை
ஒருங்கே தொகுத்து ஐங்குறுநூறு எனப் பெயரிட்டு மன்னருக்கு வழங்கி
மகிழ்வித்தனர் என்பது”²

இவ்வாறு குறிப்பிடுவதன் அடிப்படையில் நூல் வரலாறு கூறல் என்பதை
உரையாசிரியரின் உரை நெறி என்பதும் இந்நெறியினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்
தம் உரையில் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதும் தெரிய வருகிறது.

3. நுதலிய பொருள் கூறல்:

மூல நூலுக்கு உரையெழுதப் புகும் உரையாசிரியர் அம்மூலநூல்
எப்பொருளைச் சுட்டுகிறது என்பது குறித்து விளக்கிச் செல்வது ‘நுதலிய பொருள்

கூறல்' என்னும் உரைநெறியாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய சங்க இலக்கியப் பதிப்புகளில் அணிந்துரை என்னும் பகுதியில் தாம் உரையெழுதப் புகுந்த நூலிற்கான நுதலிய பொருள் கூறுதலைத் தம் உரைநெறியாகக் கொண்டுள்ளார். குறுந்தொகையில்,

“இக்குறுந்தொகை நூலின்கண் அடங்கிய செய்யுள்கள் அனைத்தும் தமிழ்மொழிக்கே சிறந்த அகம்புறம் என்னும் இருவகைப் பொருள்களில் அகப்பொருள்பற்றி எழுந்தனவாகும். “ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம், அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதொரு பொருளாதலின், அதனை அகம் என்றார். எனவே அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகுபெயராம்,” என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கதினியர். ஆகவே, இந்நூல் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் உறுதிப்பொருள் மூன்றனுள், இன்பம் பொருளாக எழுந்த நூல் ஆதலுணர்க.”³

என்று குறிப்பிடுவததை நுதலிய பொருள் கூறல் என்னும் உரைநெறிக்குத் தக்க சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

4. பாடிய சான்றோரைக் குறிப்பிடல்:

இலக்கியத்திற்கு உரையெழுதப் புகுமுன் உரையாசிரியர் அவ்விலக்கியத்தை இயற்றிய ஆசிரியர் குறித்த அறிமுகத்தைக் கூறுவது ஒரு உரை நெறியாகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சங்க அக நூல்களுக்கு உரையெழுதும்போது சங்கப்

பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் அப்புலவர்களின் பெயர்களை அகர வரிசையில் குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறுந்தொகையில் அணிந்துரைக்கு அடுத்துப் ‘பாடிய சான்றோர்’ என்று தலைப்பிட்டு பாடல் பாடிய புலவர்கள் குறித்தும் அவர்கள் குறுந்தொகையில் பாடிய பாடல் எண் ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கும் தன்மையினைக் காண முடிகிறது. சான்றாக,

“அஞ்சிலாந்தையார் 294

ஆலங்குடி வங்கனார் 545

இடைக்காடனார் 251

.....”⁴

எனக் குறுந்தொகை பாடிய புலவர்களின் பெயர்களைக் கூறுவதைக் குறிப்பிடலாம். இதன் மூலம் பாடிய சான்றோரைக் குறிப்பிடல் எனும் உரைநெறியினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பின்பற்றிய தன்மை அறிய முடிகிறது.

5. பாடவேறுபாடு சுட்டல்:

உரையாசிரியர் தம் உரையில் பிற ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடும் பாடங்களை மூலபாடத்தோடு ஒப்பிட்டு, பாடபேதத்தைச் சுட்டிச் செல்வது இம்முறையாகும்.

“பாடவேறுபாடுகளைக் குறித்துச் செல்லும் இந்நெறியால் மூலபாடத்தை அறியும் வாய்ப்புள்ளது. மேலும், மூலபாட ஆய்வுக்கு உரையாசிரியர்களே சிறந்த துணையாவர்⁵

என்று தமிழண்ணல் குறிப்பிடுவதற்கேற்ப உரையில் பாடவேறுபாடு சுட்டுதல் என்னும் உரைநெறி இன்றியமையா இடம் பெறுகிறது.

செய்யுளுக்கு உரையெழுதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார், அதனோடு நின்றுவிடாமல், மூலநூலில் அமைந்துள்ள பாடவேறுபாடுகளையும் குறிப்பிட்டு அவற்றிற்குரிய பொருளையும் சில இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். இது இவருடைய உரையில் காணப்படும் நெறிகளுள் ஒன்றாகும். சான்றாக, நற்றிணை 268ஆம் பாடலுக்கான உரையில், ‘காதல் செய்தும் காதலம் அன்மை’ என்ற அடிக்கு,

“காதல் செய்தவும் காதலம் அன்மை என்றும் பாடம்”⁶

என்று பாடவேறுபாடு சுட்டுகிறார்.

இவ்வாறு, வேறுபாடு குறிப்பிடாவிட்டால் பாடலுக்கான பொருளே மாறுபடும் நிலை அமையலாம். அப்படி எந்தவித மாறுபாடுமின்றி படிப்பவர்க்கு எளிதில் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் இவருடைய உரை அமைந்துள்ளது சிறப்பிற்கு உரியதாகும். பாடவேறுபாடு சுட்டல் என்பது மூன்றாம் இயலுள் விரிவாகக் கூறப்பட்டது.

6. உவமைகளை அமைத்தல்:

இலக்கிய உரையில் பொருள் புரிதலுக்காக வேண்டி உவமைகளை அமைத்தல் என்பது உரைநெறிகளுள் ஒன்றாகும். பொருள் விளக்கம் கூறும்போதும், சொற்பொருள் விளக்கம் கூறும்போதும் பாடலில் வந்துள்ள உவமையையே பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பெரிதும் சுட்டிச் செல்கிறார். இவ்வாறு உவமைகளை உரையில் கையாளுதல் குறித்து மூன்றாம் இயலுள் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பெற்றுள்ளது.

7. வரலாற்றை விளக்கிக் கூறி மேற்கோள் சுட்டுதல்:

உரையெழுதும் பொழுது ஒருசில பாடல்களில் வரும் மன்னர்களின் பெயரை வைத்து அவற்றிற்கு உரையெழுதும்போது அம்மன்னர்கள் குறித்த வரலாற்றுச் செய்தியினைக் குறிப்பிடுதல் சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்களின் உரையியல்பாக அமைகிறது. இவ்வாறு மன்னர்களின் வரலாற்றைச் சுட்டும் போக்கினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையிலும் நாம் காண முடிகிறது. இவர் உரையில் மத்தி, புல்லி, நந்தன், கரிகாலன், மருதி, எயினன், நன்னன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், கடலன், எழினி, மலையமான் ஆகிய 11 மன்னர்கள் குறித்த வரலாற்றுச் செய்தியும் பொதுநிலையில் மூவேந்தர் குறித்தும் சுட்டப்பெற்றுள்ளது.

“நறுவடி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்

நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழுஉம்

கைவன் மத்தி கழாஅ ரன்ன

நல்லோர் நல்லோர் நாடி

வதுவை யயர விரும்புதி நீயே” (ஐங்குறுநூறு, பா.61)

எனும் பாடலுக்கு விளக்கம் எழுதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார், மத்தி என்ற சங்ககால அரசனைப் பற்றிய செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“இனி, இவ்வள்ளற் பெருமான், ஒரு காலத்தே சோழ மன்னனுடைய ஏவல் பெற்று, நெடுந்தொலைவிலுள்ள நாட்டின் மேற்சென்று அவனுடைய பகைவனாகிய எழினியைக் கொன்று, அவன் பல்லைப் பறித்துக் கொணர்ந்து வெண்மணிவாயில் என்னும் ஊரின்கண் ஒருவாயிலமைத்து அதன் கதவின்கண் அப்பல்லினைத் தனது வெற்றிக்கறிகுறியாகப் பதித்து வைத்தான்”⁷

என்று கூறிய பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில்,

“குழியிடைக் கொண்ட கண்ணுடைப் பெருநிரை

படிபடு பூசலின் எய்தா தொழியக்

கடுஞ்சின வேந்தன் ஏவலின் எய்தி

நெடுஞ்சே ணாட்டில் தலைத்தார்ப் பட்ட

கல்லா எழினி பல்லெறிந் தழுத்திய

வன்கண் கதவின் வெண்மணி வாயில்

மத்தி நாட்டிய கல்கெழு பனித்துறை”⁸

என்னும் மாமூலனார் செய்யுளையும் எடுத்துக்காட்டி இவ்வரலாற்றுச் செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார். இதன் வாயிலாக வரலாற்றை விளக்கி மேற்கோள் சுட்டுவதைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஒரு உரைநெறியாகக் கொண்டுள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது.

8. குறிப்பு எனும் தலைப்பில் தன் கருத்தைக் கூறுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுதப் புகுந்த நூல்களுக்குத் துறைவிளக்கம் கூறும்போது இருவகைப்பட்ட விளக்கங்களைக் கூறிப் பின்னர் தன்கருத்தினைக் ‘குறிப்பு’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் விளக்கிச் செல்கிறார். இம்முறையை தம்முடைய உரையில் ஒரு சில இடங்களில் பின்பற்றியுள்ளார். சான்றாக அகநானூற்றின் நூற்றியிருபத்தாறாம் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது,

“இனி இதற்குத் துறை முன்றனுள் வைத்து முதலாவதற்குக்

கைகோள் கற்பு என்றும், உரிப்பொருளால் மருதம் என்றும்

பின்னிரண்டிற்கும் கைகோள் களவு என்றும், முதற்பொருளால் திணை
மருதம் ஆயிற்றென்றும் நுண்ணிதின் உணர்ந்துகொள்க.”⁹

எனவரும் உரைப்பகுதியைக் குறிப்பிடலாம்.

9. ஈருரை கூறுதல்:

உரையாசிரியர் தாம் உரையெழுதப் புகும் மூலநூல் பாடல்களுக்கு
ஒருரையேயன்றி ஈருரையும் வழங்குவது உண்டு. இவ்வாறு ஈருரை வழங்குதல்
உரையாசிரியரின் புலமைச் செருக்கையும், அவர்தம் சிந்தனைத் திறத்தையும்
எடுத்தியம்புவதாய்த் திகழ்கிறது. அகநானூறு 122ஆம் பாடலுக்கான உரையில்,
துறைவிளக்கம் கூறுமிடத்து,

“ஆங்கணது அவை என்றது, நம்மில்லிலே அவை கூடுதற்குரிய
தலைவாயிற் புறத்தே கூடிய நம்குழு என்றவாறு. தலைவியும்
தோழியும் மனையகத்தாராகலின், ஆங்கணவை என்று சுட்டினாள்.
இனி ஆங்கணவை என்பதற்கு ஊரம்பலம் எனினும் ஆம்”¹⁰

என்ற உரைப்பகுதியில் ஆங்கணவை என்ற சொல்லிற்கு முதலில் ‘நம்
வீட்டின் புறத்தே கூடிய நம் குழு’ என்ற ஒரு பொருளைக் கூறி முடிவில் அதே
சொல்லிற்கு ‘ஊர் அம்பலம்’ என்னும் மற்றொரு விளக்கம் தருதல் ஈருரை கூறுதல்
என்னும் உரைநெறிக்குத் தக்க சான்றாக விளங்குகிறது.

10. சொற்பொருள் கூறுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரைகளில் மூலநூலில் பயின்றுவரும்
கடினச் சொற்களுக்கு நேரடியாகச் சொல்லுக்குப் பொருள் என்னும் அடிப்படையில்

பொருள் கூறும் வழக்கத்தை மேற்கொள்கிறார். இதனைச் சொற்பொருள் கூறும் உரைநெறியாகச் சுட்டலாம். இவ்வாறு சொற்பொருள் கூறுதல் குறித்து முன்றாம் இயலில் சொற்பொருள் கூறுதல் என்னும் பகுதியில் சுட்டப்பெற்றுள்ளது.

11. கொண்கூட்டிப் பொருள் கூறல்:

மூலநூல் பாடலில் உள்ள சொற்களிலும் தொடர்களிலும் எவ்வித மாற்றமும் செய்யாது அவற்றை பொருள் நோக்கோடு முன்பின்னாக இடம்மாற்றிப் பொருள் கொள்வது இவ்வகையான உரைநெறியாகும்.

“கட்டளை யன்ன மணிநிறத் தும்பி

யிட்டிய குயின்ற துறைவயிற் செலீஇயர்

தட்டைத் தண்ணுமைப் பின்ன ரியவர்

தீங்குழ லாம்பலி னினிய விமிரும்

புதன்மலர் மாலையும் பிரிவோ

ரதனினும் கொடிய செய்குவ ரன்னாய்” (ஐங்குறுநூறு, பா.215)

என்ற பாடலுக்கு உரைவகுக்கும்போது,

“இனி, இச்செய்யுளை இயவர் இட்டிய துறைவயின் தட்டை

தண்ணுமை யிவற்றை முழக்கிச் செலீஇயர்(செல்லாநிற்ப) அவற்றின்

பின்னர்த் தும்பி எழுந்து ஆம்பற் குழல் போன்று இனிய இசையை

முரலும் பூம்புதர்கள் மலராநின்ற மலைப்பொழுது எனவியைத்துப்

பொருள் காண்க.”¹¹

“அணி - அண்மையிடம். ஊர்க்கு அணித்தாகிய இடம் என்பது கருத்து. முன்னுற விரைந்த நீர் முன்னுற உரைமின் என மீண்டுங் கூட்டுக”¹²

என்று மூலநூற்பாடலைப் பொருள் நோக்கோடு முன்பின்னாக இயைத்துப் பொருள்கொள்ளப்பெற்றுள்ளது. இதனை கொண்கூட்டிப் பொருள் கூறல் என்னும் உரைநெறிக்குச் சான்றாக் கூறலாம்.

12. உள்ளவாறே பொருள் கூறுதல்:

பாடலில் உள்ள சொற்களையும் தொடர்களையும் எவ்வித மாற்றமும் செய்யாது மூலநூலாசிரியர் கூறியவாறே பொருள் கூறுதல் இம்முறையாகும். இத்தகைய உரைநெறியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதை அவர்தம் உரையின் வழியே நாம் அறியலாம்.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையெழுதப் புகுந்த ஒவ்வொரு மூலநூலுக்கும் ‘சொற்பொருள்’ என்னும் பகுதியில் இத்தகைய உள்ளவாறே பொருள் கூறல் என்னும் உரைநெறியையே பின்பற்றி உரைவகுக்கிறார்.

13. மேற்கோள் கூறுதல்:

உரையாசிரியர்களின் பல்துறைப் புலமையையும் பன்னூல் புலமையையும் அடையாளம் காண்பதற்கான கண்ணாடியாகத் திகழ்வன அவர்கள் தம் உரையில் எடுத்தாளும் மேற்கோள்களாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள மேற்கோள்களை ஆட்சிப் பெரும்பான்மை கருதி,

1. இலக்கிய மேற்கோள்,

2. இலக்கண மேற்கோள்,

எனும் இரும்பெரும் பிரிவினுள் அடக்கலாம். இவை குறித்த விரிவான செய்திகள் மூன்றாம் இயலுள் தொகுத்தளிக்கப்பெற்றுள்ளன.

14. உலகியலை மேற்கோளாக ஆளுதல்:

பாடலில் உள்ள சொற்களுக்கும் தொடர்களுக்கும் பொருள் கூறுமிடத்து, சில உலகியல் நிகழ்வுகளையும் உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது வழக்கம். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரும் தம் உரையில் உலகியல் நிகழ்வுகளை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

“ஒரு செய்தியைப் பற்றிப் பேசாதிருப்போர் யான் அதுபற்றி
மூச்சுவிடாதிருந்தேன் என்று கூறும் உலகியலும் உணர்க.
பழிதூற்றுவோர் பேசுங்கால் நலங்கூறுவார் போன்று தாம் கூறும்
பழியை இனிய மொழிகளினே கரந்து வைத்துக் கூறுவர்”¹³

என்று உலகியல் நடப்பைத் தம் உரையில் மேற்கோளாக ஆண்டுள்ளதை இத்தகைய உரைநெறிக்குத் தக்க சான்றாகக் கூறலாம்.

15. மரபினை மேற்கோளாக்கல்:

எப்பொருளை எவ்வாறு முன்னோர் கூறுகின்றனரோ அப்படியே கூறுவது மரபாகும். பொருள் விளக்கம் கூறுமிடத்து இத்தகைய மரபினை பொ.வே.சோமசுந்தரனார் மேற்கோளாகக் குறிப்பிடுகிறார். மாலையில் மகளிர் வீடுதோறும் விளக்கேற்றும் தமிழர் மரபைச் சுட்டுதற்காக,

“மாலை மணிவிளக்கங்காட்டி

இரவிற்கோர் கோலங் கொடியிடையார்

தாங்கொள்ள” (சிலப்பதிகாரம், 14: 19-20)

என்னும் சிலப்பதிகார அடிகளை எடுத்துக்காட்டி,

“மாலைப்பொழுதிலே மனைதோறும் விளக்கேற்றுதல் மரபு”¹⁴

என்று உரைவகுத்திருப்பதைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

16. பிறர் கருத்தைச் சான்றாக்கல்:

உரையாசிரியர் உரையில் தன் கருத்தோடு ஒத்த பிறர் கருத்துகளையும் எடுத்துக்கூறித் தன் உரைக்கு அரண்சேர்ப்பதை வழக்கமாகக் கொள்வர். மு.சந்தானம் அவர்கள்,

“தம் கருத்தை நிலைநாட்டுதற்கும், பிறர் கருத்துகளைத் தழுவிச்

செல்வதற்கும் இம்முறை பயன்படுகிறது”¹⁵

என்று இவ்வகையான உரைநெறியின் இன்றியமையாமை குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் தம் கருத்தோடு ஒத்த பல சான்றோர்களின் கருத்துகளையும் சுட்டிச் செல்லும் முறையினை ஆள்கிறார்.

“சுரும்பு மூசா சுடர்ப்பூங் காந்தள்” (திருமுருகாற்றுப்படை) சுரும்பு

மூசாமைக்கு ஏதுக்கூறும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் அதனை

முருகன் விரும்புதல் என உரைவகுத்தமையும் உணர்க”¹⁶

என்ற பகுதியில் தம் கருத்தோடு ஒத்த நச்சினார்க்கினியரின் உரைப்பகுதியையும் குறிப்பிட்டுச் செல்வதைக் காண இயலுகிறது.

17. தம் காலச் சமூகச் சூழலோடு ஒப்பிட்டுரைத்தல்:

மூலநூலாசிரியர் கூறும் செய்தியினை உரையாசிரியர் தம் காலத்தோடு ஒப்பிட்டு அக்கால நடைமுறைக்கேற்ப ஏற்றும் மறுத்தும் உரைவகுப்பர். இதனைத் தம் காலச் சமூகச் சூழலோடு ஒப்பிட்டுரைத்தல் என்னும் உரைநெறியாகக் கொள்ளலாம்.

“எருமண் - வண்டற்பொருக்கு மண். நீரோடுகரைந்து பின்னர் உறைந்துலந்த மண் என்க. இம்மண்ணைக் கூந்தலிலுள்ள அழுக்கு, நெய்ப்பு முதலியன போதற்பொருட்டு மகளிர் கூந்தலிலிட்டு முழுகுதல் இன்றும் கண்டது”¹⁷

இவ்வாறு மூலநூலில் பயின்றுள்ள கருத்தினை எடுத்துக்கொண்டு அதற்குத் தம்கால நடைமுறைப் பயன்பாடு குறித்த புரிதலோடு உரைவகுக்கும் நெறியானது பொ.வே.சோமசுந்தரனாரது உரையில் பின்பற்றப்பெற்ற தன்மையை அறியமுடிகிறது.

18. விரித்துக் கூறுதல்:

மூலநூலாசிரியர் சுருக்கமாகத் தொகுத்துக் கூறிய செய்தியை உரையாசிரியர் விரிவாக்கிப் பொருள் உரைத்தல் இம்முறையாகும்.

“பாடுசுமை சேக்கை - ஐந்து வகைப்பட படுத்தலமைந்த படுக்கை. அவையாவன சிறுபூளை, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சுச் சேனம், உறுதூவி, சேக்கையோரைந்து”¹⁸

என்ற சான்றின் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் விரித்துக் கூறுதல் என்னும் உரைநெறியைப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

19. ஆசிரிய வசனம் கூறுதல்:

உரையாசிரியர், மூலநூலாசிரியர் பயன்படுத்திய சொற்களையோ தொடர்களையோ அப்படியே எடுத்துத் தம் உரையில் எடுத்தாண்டு உரைவகுப்பது ஆசிரிய வசனம் கூறுதல் என்னும் உரைநெறி ஆகும்.

“நூலாசிரியர்களின் தொடர்களை ஆங்காங்கே எடுத்தாள்வது வசனங் காட்டல்”¹⁹

என்ற கருத்து இவ்வகை உரைநெறி குறித்ததான சான்றாக அமைகிறது. இவ்வகையான உரைநெறியினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பின்பற்றியுள்ளார். குறுந்தொகை 63ஆம் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும்போது,

“ஈதலும் துய்த்தலும் இல்லோர்க் கில்லை”²⁰

என்னும் பாடலடியை அப்படியே எடுத்தாண்டு உரைவகுக்கிறார். இதனை ஆசிரிய வசனம் கூறுதல் என்னும் உரைநெறிக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

20. மாட்டேற்றிக் கூறுதல்:

மூலநூலில் ஓரிடத்தில் பயின்றுவரும் செய்தி வேறொரு இடத்தில் பொருந்தி வரும்போது முன்பு கூறப்பெற்ற செய்தியை நினைவுபடுத்தி ‘முன்பே கூறினோம்’ என்று சுட்டிச் செல்வது மாட்டேற்றிக் கூறல் என்னும் உரைநெறியாகும். இவ்வுரைநெறியால் உரைச் சுருக்கமடைந்து செறிவாகவும், ‘கூறியது கூறல்’ என்னும் குற்றம் ஏற்படாமலும் திகழ உரையாசிரியர்களால் பின்பற்றப்பெறுகிறது. இவ்வகையான உரைநெறியைப் பின்பற்றுவது உரையாசிரியரின் தனித்த நடையாகவும் விளங்குகிறது. இதுகுறித்த செய்தியானது, முன்றாம் இயலுள் ‘நடைநலம்’ என்னும் தலைப்பினுள் எடுத்துரைக்கப்பெற்றது.

21. குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தல்:

பாடல் பொருளை விளக்கிக் கூறும் உரையாசிரியர், ‘இது குறிப்புப் பொருள் உடைத்து’ என்று கூறிச் செல்வது இந்நெறியாகும். ஒவ்வொரு சொல்லும் தனியாகவும் பொதுவாகவும் ஒவ்வொரு பொருளை உணர்த்தும்.

“இன்ன சொற்களின் குறிப்பினால் இன்ன பொருள் தோன்றுகின்றது.

இன்ன நயம் புலப்படுகின்றது”²¹

என்னுமாறு உரையாசிரியர் மூலநூலில் இலைமறைகாயாகக் சுட்டப்பெற்ற குறிப்பின் பொருளை விளக்கி உரைவகுத்தல் இவ்வகை நெறியாகும்.

“வேங்கை மலருங்காலமே தினையரியும் காலமாகலின் தந்தை தினை காக்க ஏவினமை கேட்ட தாய் விரைவில் தினையரியும்படி வேங்கை மலர்க என்று விரும்பிக் கூறினாள். அங்ஙனம் கூற்றுக்குக் காரணம் அவள் நங்களவொழுக்கத்தை அறிந்தமையேயாம். எனவே அவள் விரைவில் இற்செறிப்பாள் என்று குறிப்பால் உணர்த்தியபடியாம்.”²²

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இவ்வகையான குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தி உரைவகுக்கும் நெறியைப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

22. அளவைகளை ஆளுதல்:

அளவை என்பது ஒன்றன் இயல்பை, அளவினை அளக்கின்ற கருவியைக் குறிக்கும். அளக்கும் கருவி அறிவு என்பதாகும். அருத்தாபத்தி அளவைகளுள் ஒன்றாகும். அருத்தாபத்தி என்பதற்குப் பொருள் குறிப்புடையது என்பது

பொருளாகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் அளவைகளை ஆளுதல் என்னும் உரைநெறியையும் பின்பற்றியுள்ளார். இது,

“தலைவனை எய்தப்பெற்றும் அவனோடே பிரியாது வாழும் பேறும்
பெறாத யான் தீவினையாட்டி என்பாள், ஏனை மகளிர்
நல்வினைப்பாலார் என்று கூறி அருத்தாபத்தியால் கொள்ள
வைத்தார்”²³

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாகத் தெரியவருகிறது.

23. உத்திகளை ஆளுதல்:

பொருள் விளக்கத்திற்காக உரையாசிரியர் இப்பாடல் இவ்வகை உத்தியைச் சார்ந்தது என்று குறிப்பிடுவது இவ்வகையான உரைநெறியாகும்.

“இஃது இன்னதல்ல திதுவென மொழிதல் என்னும் உத்தி என்க”²⁴

என்று துறைவிளக்கம் கூறுமிடத்துப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுவது ‘உத்திகளை ஆளுதல்’ என்னும் உரைநெறிக்குச் சான்றாக விளங்குகிறது.

24. வடநூலார் கருத்தை ஆளுதல்:

உரை இயற்றும்போது உரையில் ஆங்காங்கே வடநூலார் கருத்துகளை எடுத்தாள்வது இவ்வகையான உரைநெறியாகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைவகுக்கும்போது, தம் உரையில் வடமொழி அறிஞர்களின் கருத்துகளை ஆங்காங்கே எடுத்தாளும் முறையைக் கையாள்கிறார்.

“ஈண்டின்ப மென்றது ஒரு காலத்து ஒருபொருளான் ஐம்புலனும்
நுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத்தினை, இச்சிறப்புபற்றி வடநூலுட்

போசராசனும் சுவைபல வென்று கூறுவார் கூறுக. யாம் கூறுவது

இன்பச்சுவை ஒன்றனையுமே என, இதனையே மிகுத்துக் கூறினான்”²⁵

என்று காம இன்பத்தைப் பற்றிச் சுட்டும்போது வடமொழி போசராசன் கருத்தினை எடுத்துரைத்து விளக்குகிறார். இதன் வாயிலாக வடநூலார் கருத்தினை எடுத்தாள்வதை ஒருநெறியாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பின்பற்றியமை புலப்படுகிறது.

25. மூலபாடத்தை உரைநடையாக்கல்:

உரையாசிரியர் பிற நூல்களில் உள்ள மூலபாடத்தைத் தம் உரையில் உள்ளவாறே பயன்படுத்துவதோடன்றி உரைநடைவடிவில் அவற்றை எடுத்துக்கூறுவது மூலபாடத்தை உரைநடையாக்கல் என்னும் உரைநெறியாகும். இம்முறையானது பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் ஒருசில இடங்களில் பின்பற்றப்பெற்றுள்ளது.

“தம்வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலின் இனிதுகொல் தாமரைக்கண்ணான் உலகு”²⁶

என்று திருக்குறளை ஈரடியில் குறிப்பிடாது உரையின் இடையே தொடர்ச்சியாக உரைநடை வடிவில் அமைத்துள்ளமையும், ‘பாலை’ என்ற சொல்லுக்குப் பொருளுரைக்கும்போது,

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் பிறழ்ந்து நல்லியல் பிழந்து நடுங்கு துயருறுத்த நிலையை எய்தியக் கால் பாலைத்தன்மை எய்தும் என்ப.”²⁷

என்ற சிலப்பதிகார அடிகளை உரைநடைப்படுத்திக் கூறியுள்ளமையும் இவ்வகை உரைநெறிக்குத் தக்க சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

26. பெறப்பட்டவை கூறல்:

மூலநூல் அல்லது உரையின் வாயிலாகப் பெறப்பட்ட உண்மை இது என்னும் வகையில் உரைவகுத்துச் செல்வது இவ்வகை நெறியாகும். குறுந்தொகை 307ஆம் பாடலுக்குரிய உரைப்பகுதியில்,

“குன்றுடையருஞ்சுரம் என்றதனால் குறிஞ்சி தன் நல்லியல்புநிந்து பாலை என்பதோர் படிவங்கொண்ட நிலம் என்பது பெற்றாம். முல்லை திரிந்த பாலையினும் குறிஞ்சி திரிந்த பாலை கடத்தற்குப் பெரிதும் துன்பந்தருவதாகலின் குன்றுடையருஞ்சுரம் என்றாள்.”²⁸

என்று குன்றுடையருஞ்சுரம் என்ற மூலநூல் சொல்லால் பெறப்பட்ட செய்தி இது என்னுமாறு உரைவகுத்திருப்பது மேற்கூட்டிய ‘பெறப்பட்டவை கூறல்’ என்னும் உரைநெறிக்குத் தக்க சான்றாக அமைகின்றது.

27. அனுபவம் கூறல்:

உரையாசிரியர் பாடலில் பயின்றுவரும் கதைமாந்தர்களின் செயல்களைக் குறிப்பிடும்போது இவற்றை அனுபவத்தாலும் உணரலாம் என்று கூறுவது இம்முறையாகும்.

“அன்பர்களுடைய பொருளைக் கண்டவுடன் அவரைக் கண்டாற் போன்றதொரு மகிழ்ச்சி உண்டாதலை அனுபவத்தாலும் உணரலாம்”²⁹

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாக ‘அனுபவம் கூறல்’ என்னும் உரைநெறியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பின்பற்றியுள்ளமை தெளிவாகிறது.

28. காரணகாரியம் கூறல்:

உரையாசிரியர்க்கு வேண்டிய இன்றியமையாத உரைநெறிகளுள் ஒன்று காரணகாரியம் கூறல் என்னும் உரைநெறியாகும்.

“ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் காரணம் இருந்தே ஆக வேண்டும் என்பதை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். இதற்கு மேலும் ஒருபடி சென்று காரண நிலையிலும் காரியம் உண்டு என்பதை மெய்ப்பிக்கலாம்”³⁰

என்னும் கூற்றிற்கேற்ப, உரையாசிரியர் மூநூலுக்கு உரைவகுக்கும்போது, மூலநூலில் சுட்டப்பெற்ற ஒரு கருத்தினை எடுத்துக்கொண்டு, ‘இன்ன காரணத்தால் இவ்வாறு நடந்தது என்னும் நோக்கில் பொருள்கூறிச் செல்வது இவ்வகையான உரைநெறியாகும்.

சான்றாக,

“அரும்பதம் என்றது காமநுகர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தகுதியுடைய செவ்வியை ஏனைப் பருவங்களினும் இளவேனிற் பருவமே உடைத்தாயிருத்தலைக் கருதிக் கூறியவாறு. என்னை?

இளவேனிலின்கண் பெரும்பாலும் மரங்களும் செடிகொடிகளும் புதுத்தளி ரீன்று நன்கு மலர்ந்து ‘உலகமே வியத்தகு தோற்றமுடையதாகலும், அருவிகள் ஆடற்கு இனியவாய் வீழ்தலும் இவற்றினும் மேலாக யாண்டும் குயில் கூவுதலும் தண்டதமிழ்த் தென்றல் வந்துலாவுதலும் இரவின்கண் வானத்தே மாசேதுமின்றிக்

கடவுட்டிங்கள் நன்கு ஒளி பரப்புதலானே, அவ்வொளி தழுவிய
உலகம் பாற்கடலில் மிதப்பது போலக் காட்சி தருதலும் ஆகிய
செவ்வியுடைத்தாகலான் “அரும்பதவேனில்” என்றாள்.”³¹

மேற்கூறிய சான்றில் இன்ன காரணத்தால் இச்சொல்லுக்கு இப்பொருள் வந்தது
என்னும் போக்கில் அமைந்தமை காண்க.

29. நிறுத்தற் குறிகள் அமைத்தல்:

நிறுத்தற் குறிகள் என்பன உரைநடைக்கு மிக இன்றியமையாத பகுதியாக
விளங்குவனவாகும். படிப்பவர்க்கு எளிதில் பொருள் விளக்கம் ஏற்படவும், பொருள்
மாறுபாடு ஏற்படாது இருக்கவும், வாசகன் உரையின் தன்மைக்கு ஏற்ப ஏற்ற
இறக்கத்தோடு படிக்கவும் நிறுத்தற் குறிகள் பயன்படுகின்றன. உரையில்
தேவையான இடத்தில் நிறுத்தற் குறி இல்லையென்றால் உரையின் பொருளும்,
வாசிக்கும்போது ஏற்படும் தொனியும் முற்றிலும் மாறுபடும் நிலையும் ஏற்படும்.

“காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, முக்காற்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளி,
கேள்விக்குறி, வியப்புக்குறி, முதலிய நிறுத்தற்குறிகளை இடமறிந்து
தவறாது பயன்படுத்துதல் பொருள் உணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது”³²

எனும் கூற்றும் ஈண்டு கருதத்தக்கதாகத் திகழ்கிறது.

நிறுத்தற்குறி அமைத்தல் என்பதும் ஒரு உரையாசிரியரைத் தனித்து
அடையாளம் காட்டக்கூடிய உரைநெறியாக விளங்குகிறது. உரை எழுதும்
அனைவரும் அறிந்து பின்பற்ற வேண்டிய நெறிகளுள் இது இன்றியமையாததாக
திகழ்கிறது. அவ்வகையில் நிறுத்தற்குறி அமைத்தல் என்பதைப்

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஒரு உரைநெறியாகத் தம் உரை முழுமையும் பின்பற்றியுள்ளார்.

30. சுருக்கக் குறியீடுகளை அமைத்தல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரையில் தாம் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தும் சொற்களுக்கு சுருக்கக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் நெறியைப் பின்பற்றுகிறார். சான்றாக, ஐங்குறுநூற்றின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும் போது, துறைவிளக்கம், சொற்பொருள், விளக்கம் என்று விரிவாகக் கூறியவர், பின்னர் அடுத்தடுத்த பாடல்களுக்கு உரைவகுக்கும்போது, அவற்றைச் சுருக்கி, துறைவிளக்கம் என்பதற்கு, (து.ம்.) என்றும், சொற்பொருள் என்பதற்கு (சொ.ள்) என்றும், விளக்கம் என்பதற்கு (வி.ம்) என்றும் சுருக்கக் குறியீடுகளை அமைக்கிறார். மேலும் தாம் பயன்படுத்தும் மேற்கோள் இலக்கியங்களுக்கும் சுருக்கக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துகிறார். எனவே, இதையும் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரைநெறிகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.

31. பிறர் மேற்கோளை நினைவூட்டல்:

ஒரு செய்யுளுக்குத் தன் கருத்தைக் கூறி அதனோடு சேர்த்துப் பிறர் கொள்ளும் கருத்தையும் எடுத்துக்காட்டி உரைவகுப்பது இவ்வகை உரைநெறியாகும். இவ்வகை உரைநெறியானது பிற உரையாசிரியர்களின் மேற்கோளை வாசகனுக்கு நினைவூட்டுவதாக அமைகிறது.

“இதற்குக் கரணத்தினமைந்து எனவரும்(தொல்.கற்.5) நூற்பாவின்கண் வேற்றுநாட்டகல்வயின் விழுமத்தானும் எனவும் விதி கொள்க.

இளம்பூரணரும், நச்சரும் இவ்விதிக்கு இச்செய்யுளையே
எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.”³³

என்னும் உரைப்பகுதியில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் பயன்படுத்திய மேற்கோளைத் தாமும் பயன்படுத்தியுள்ளமையை நினைவூட்டும் வகையில் உரைவகுத்தமையை அறியமுடிகிறது. துறைவிளக்கம் கூறுமிடத்துப் பிற உரையாசிரியர்களின் உரையை நினைவூட்டும் உரைநெறியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கையாள்கிறார்.

32. சான்றுகாட்டி விளக்கம் கூறுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார், மூலநூல் சொற்களுக்கோ அல்லது தொடருக்கோ விளக்கம் அளிப்பது மட்டுமின்றி தம்முடைய விளக்கத்திற்குத் தக்க சான்றையும் அளிக்கும் முறையைப் பின்பற்றுகின்றார். குறுந்தொகை 335ஆம் பாடலில் வரும் ‘கானவர் தங்கை’ என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் கூறும்போது,

“கானவர் தங்கை என்றது, ‘கானவர் குடிப்பிறந்தாள்’ என்னும் பொருட்டு இங்ஙனம் கூறும் வழக்குண்மையை,

“சிறுதிணைத் துளரெறி நுண்டுகட்களைஞர் தங்கை” (குறுந் - 392)

என்றும்,

“உழவர் தங்கை” (சிறுபாண் - 190)

என்றும்,

“கொலைவி லெயினர் தங்கை” (ஐங் - 393)

என்றும்,

“கானவர் தங்கை” (அகம் - 132)

என்றும், பிற சான்றோர் கூறுமாற்றானுமுணர்க.”³⁴

என்று விளக்கத்தோடு தக்க சான்றுகளையும் தருகிறார். இதனைச் சான்றுகாட்டி விளக்கம் தருதல் என்னும் உரைநெறியாக்குத் தக்க சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

33. உள்ளுறை கூறல்:

ஒரு செய்யுளுக்கு உள்ளுறையாகப் பொருள் கூறும்போது அப்பகுதி மேலும் சிறப்பு பெறுவது என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இம்முறையைத் தம் உரையில் ஒரு உரைநெறியாகப் போற்றியுள்ளார்.

“இதன்கண் வெருளத்தகாத யுகத்தை வெருண்டு வருடைமான் குட்டிகள் ஏறியிறங்குதல் போன்று நந்தலைவனும் நஞ்சுற்றத்தார் உடம்படுவரோ படாரோ என்று ஐயுற்றுக் களவொழுக்கத்தில் வந்து மீள்கின்றனன் என்பது உள்ளுறையாகக் கோடலே சிறப்புடைத்தாம்”³⁵

“இனி, ஞெலிகழை முழங்கழல் வயமா வெருஉம் குன்று என்றது உள்ளுறையுவமம். என்னை? மூங்கிற்புதரையே புகலிடமாகக் கொண்டு அதன்கண் இனிதே உறங்கும் புலி, அதன் கோலிலேயே தோன்றிய தீக்கு அஞ்சுதல் போன்ற நின்னையே புகலிடமாகக் கொண்டு நின்னருளிலேயே இனிது வாழும் எம்பெருமாட்டி நின்னெஞ்சத்தே தோன்றிய இக்கருத்தினை யுணரின் வருந்துவள் என்பது கருத்தென்க.”³⁶

என்னும் உரைப்பகுதிகளின் வழியே மேற்கூட்டிய உள்ளுறை கூறல் என்னும் உரைநெறியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பின்பற்றியுள்ளமையை அறிந்துகொள்ள இயலுகிறது.

34. இறைச்சிப்பொருள் கூறல்:

உள்ளுறை போன்றே சங்க அக இலக்கியப் பாடல்களுக்கு இறைச்சிப் பொருளைச் சுட்டுதல் என்பதைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் ஆள்கிறார்.

“இனி இதன்கண் கடனறி மன்னர் குடைநிழல் போலப் பெருந்தண் மரநிழல் சிறிது இழிந்து இருந்தனை சென்மோ என்ற பொருட்புறத்தே அவ்வாறிருந்துழி நம் நிலையை அருளுடைய இத்தோழி அறிகுவள். அறிந்துழி அவள்தன் கடமையைச் செய்து தலைவியை நம்மோடு கூட்டுவள் காண். ஆதலின் அவள் அறியும் பொருட்டுஞ் சிறிது இழிந்து இருந்தனை சென்மோ என்னும் இறைச்சிப் பொருளும் தோன்றுதல் அறிக.”³⁷

“மாண்பினை யலைத்த குறுமகள் என்னும் பொருட்புறத்தே இவள் அன்பின்மையான் எம்மை யலைத்ததோடன்றி அன்பு கெழுமிய ஆயமகளிரையும் வருத்தினள் என இறைச்சி தோன்றிற்று”³⁸

எனும் சான்றின்வழியே பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இறைச்சிப்பொருள் படும்படியாக உரை வகுத்தமையை அறியமுடிகிறது.

35. மூலநூல் பாடலைப் புகழ்ந்துரைத்தல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுதும்போது மூலநூலின் ஒருசில பாடல்களை அவற்றின் அருமை கருதிப் போற்றும் நெறியைக் கையாள்கிறார்.

“அறம் நிலைபெற்றோர் என்றது, தம்மில் இருந்து தமது பாத்துண்பாரை, அதனினும் சிறந்த இன்பம் இவ்வுலகினின்மையின் அதனை உவமையாக்கினான்.

இனி இச்செய்யுட்கு ஒப்பான சிறந்த செய்யுள் கிடைத்தல் அரிது; தமிழ் இலக்கியத்தின் மணிமுடியாக இதனைக் கொள்ளலாம்”³⁹

எனும் உரைப்பகுதியில் குறிப்பிட்ட பாடலின் சிறப்பு கருதி அதனைப் போற்றும் தன்மையை அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு செய்வது மூலநூலின் சிறப்புக்குரிய பகுதிகளை வாசகன் அறிந்து இன்புற ஏதுவாக அமைகிறது.

36. மூலநூலாசிரியர் கருத்தைச் சான்றாக்கல்:

நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுச் சென்ற ஒரு கருத்தை, உரையாசிரியர் சான்றாக எடுத்துக் காட்டுதல் இம்முறையாகும்.

“இனி இவ்வாசிரியர், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் மாயோன் மேய காடுறையுலகமும், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும் என்று கூறிய முறைபற்றி அகப்பொருட்டொகை நூல்கள் முதலாவதாகிய இந்நற்றிணைக்கு மாயோனையும் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகைக்குச் சேயோனையும் வாழ்த்தி வேந்தன் முதலிய ஏனைத் திணைத் தெய்வங்களை உலகத்தோர் முழுமுதற் கடவுளாக வைத்து வழிபடும்

வழக்கமின்மையின் எஞ்சிய வாழ்த்துகளைத் தம் வழிபடு கடவுளாகிய சிவபெருமான் வாழ்த்தாகவே இயற்றி இருத்தலும் நுண்ணிதின் உணர்க.”⁴⁰

“இக்கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய பெருந்தேவனார் சமயம் சைவ சமயம் ஆகும் என்பதும் இக்கொள்கையையே மேற்கொண்டு வாழ்த்தினர் என்பதும் உணர்க”⁴¹

முதலிய உரைப்பகுதிகள் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் மூலநூலாசிரியரின் கருத்தினையே தன் கருத்திற்குச் சான்றாக்கும் முறையைத் தம் உரையில் பின்பற்றியுள்ள தன்மையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

37. உலக இயல்பு கூறல்:

உலகத்தில் இயல்பாக நடக்கும், மக்களால் பின்பற்றப்பெறும் ஒரு செய்தியை உரையாசிரியர் தம் உரையில் எடுத்துக் கூறவது உலக இயல்பு கூறல் என்னும் உரைநெறியாகும்.

“பாம்பு பாம்பு, தீத்தீ என்பன போன்று தீமை செய்வனவற்றைக் கண்டால் அடுக்கி மொழிதல் உலகினர் இயல்பு”⁴²

என்ற சான்றின்வழியே பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உலக இயல்பு கூறுதலைத் தம் உரையில் ஒரு உரைநெறியாகப் பயன்படுத்தியமையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

38. மேற்கோள் வழியே சொல் விளக்கம் கூறுதல்:

உரையாசிரியர் தம் உரையில் மூலநூலில் பயின்று வரும் ஒரு சொல்லுக்கு மேற்கோள் கூறி விளக்கம் கூற முற்படுதல் மேற்கோள்வழியே சொல் விளக்கம் கூறுதல் என்னும் உரைநெறியாகும்.

‘ஆவணம்’ என்னும் சொல்லுக்கு ‘அங்காடித் தெரு’ என்னும் பொருளைக் குறிப்பிட வரும் ஆசிரியர், ‘அங்காடித்தெரு ஆரவாரமாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக,

“வகைபெற எழுந்து வானம் மூழ்கிச்

சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்

யாறுகிடந் தன்ன அகனெடுந் தெருவிற்

பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந்தொலிப்ப

.....

ஓவுக் கண்டன்ன இருபெரு நியமத்து” (மதுரைக் காஞ்சி, அடி.357-365)

என்னும் மேற்கோளை எடுத்தாள்கிறார். மேலும்,

“இருபெரு நியமம் என்பது நாளங்காடியும் அல்லங்காடியுமாகிய

இருவகை அங்காடிகளையும்”⁴³

என்று மேற்கோளில் பயின்றுவரும் சொல்லுக்கு விளக்கமும் தருகிறார். மேற்கூட்டியதன் வாயிலாகச் சொல் விளக்கம் கூறலுக்கு மேற்கோளைப் பயன்படுத்தும் நெறியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பின்பற்றியுள்ளமை தெளிவாகிறது.

39. ஒத்த இலக்கிய மேற்கோள்:

மூலநூலின் ஒரு பகுதிக்கு உரைவகுக்கும்போது அதற்கு மேலும் விளக்கம் அளிக்கும் நோக்கத்தோடு அப்பகுதியோடு தொடர்புடைய செய்தி அதே நூலின் வேறொரு பகுதியில் குறிப்பிடப்பெற்றிருந்தால் அதனை மேற்கோளாக எடுத்தாளும் முறை உரையாசிரியர்களிடையே வழங்கிவரும் உரைநெறியாகும்.

“வென்வேல் மாவண் கழுவுள் காழர்” (அகம் - 345)

என்னும் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும்போது,

“வீயா விழுப்புகழ் என்றமையால் உள்ளன்மையாலெய்திய புகழ்
என்பது பெற்றாம். கழுவுள் என்பவன் சிறந்த போராற்றலும் சிறந்த
வள்ளன்மையும் ஒருங்கேயுடையன் என்பதனை இப்பரணர் போலவே
மதுரை மருதனிளநாகனார் என்னும் புலவர் பெருமானும்
பாராட்டுகின்றார்”⁴⁴

என்று கழுவுள் என்ற மன்னன் குறித்துக் குறிப்பிடும்போது அதே இலக்கியத்தில்
அவனைப்பற்றி மருதனிளநாகனார் கூறிய செய்தியையும் எடுத்துக் கூறி உரை
வகுக்கிறார். மேலும்,

“வானம் வேண்டா வறனில் வாழ்க்கை” (அகம் - 186)

என்னும் பாடலின் உரையில்,

“கணவன் செய்த கொடுமைக்கு மகளிர் கைவளையலையுடைத்தல்
ஒரு வழக்கம். இதனை “என்னொடு திரியேனாயின்-உடைக என்றேர்
இறை முன்கை வீங்கிய வளையே” என இந்நூலின்கண்(336) பின்னர்
வருதலும் நோக்குக.”⁴⁵

என்றும் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக ‘ஒத்த இலக்கிய மேற்கோள்’ சுட்டுதலைப்
பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஒரு உரைநெறியாகக் கொண்டதனை அறிய முடிகிறது.

40. நுட்பமாக விளக்கம் கூறுதல்:

மூலநூல் பாடலுக்கு மேலோட்டமான பொருளன்றி நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து
விளக்கம் கூறுதல் இவ்வகையான உரை நெறியாகும். குறுந்தொகை 163ஆம்

பாடலின் உரையில், குறித்த காலத்தில் இல்லத்திற்குத் திரும்பாத காரணத்தால் ‘மலர்ந்த முல்லை மலர் தன்னை எள்ளுவதாகத் தலைவன் எண்ணுகிறான்’ என்று மேலோட்டமாகப் பொருள் கூறிப் பின்பு,

“முல்லை தலைவனை எள்ளுதற்கு ஏது, கார்த்தொடக்கத்தே மீண்டு வருவல் என்று கூறி அப்பருவம் கடந்தபிற சேறல் என்க. தலைவிக்கு யான் கார்ப் பருவத் தொடக்கத்தே வருவன் என்ற வாய்மை தவறி அப்பருவம் நெடுநாள் நிகழ்ந்தபின் வருகின்றானாகலின், தன்னைப் பிறர் எள்ளல்கூடும் என்னும் நினைவுடையானாய் முல்லை தன்னை எள்ளுவதாக எண்ணினன் என்று நுண்ணிதின் உணர்க.”⁴⁶

என்று உரை வகுத்திருப்பது மேற்கூட்டிய ‘நுட்பமாக விளக்கம் கூறுதல்’ என்னும் உரைநெறிக்குத் தக்க சான்றாக அமைகிறது.

41. மேலும் ஆராயும்படிக் கூறல்:

உரையாசிரியர் மூலநூலில் வரும் ஒரு செய்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அச்செய்தி குறித்த தன் கருத்தை முதலில் வெளிப்படுத்திப் பின்னர் அதனையே முற்ற முடிபாகக் கொள்ளாமல் மேற்கொண்டு அச்செய்தி குறித்த கருத்தினைச் சான்றோரின் ஆராய்ச்சிக்கே விட்டுவிடுதல் என்பதையும் ஒரு நெறியாகக் கொள்வர். இவ்வாறு உரைவகுப்பது உரையாசிரியரின் உரை நேர்மைக்குச் சான்று பகர்வதாகவும் அமைகிறது.

நற்றிணை 216ஆம் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும்போது அப்பாடலில் பயின்றுவரும் ‘திருமாவுண்ணி’ என்ற பெயர் குறித்த வரலாற்றை ஆராய்மிடத்து,

“ஏதிலாளன் செயலாலே கவலையுற்ற திருமாவுண்ணி என்பாள் ஒரு பரத்தையே ஆதல் வேண்டும். அவள் தான் காதலித்த தலைவன் தன்னைக் கைவிட்ட காரணத்தாலே தனது ஒரு முலையை அறுத்துக்கொண்டனள் என்னும் அச்செயல் கேட்ட பிறரெல்லாம் அவட்கு இரங்கினரேனும், உண்மையாக வருந்தினாரிலர் ஆகலின் என் வருத்தத்தைக் கேட்டவரெல்லாம் அத்திருமா வுண்ணியின் வருத்தம் கேட்டவர் போல ஓரளவு இரங்குவாரேனும் வருந்துபவரல்லர். அன்புடையோர் மட்டுமே வருந்துவர். என்பாற் தலைவன் அன்பிலன் ஆகலின் அவன்கூட என்னிலை கேட்டு வருந்துவானல்லன் போலும் எனப் புலந்து கூறினாள் எனக் கோடலே தகுதியாம் என்க. பிறர் என்றது தலைவனை என்க. மதுரை மருதனிளநாகனார் சிலப்பதிகார காலத்துக்கு முந்தியவர் ஆதல் வேண்டும் என்று ஊகிக்கப்படுவதாலும் திருமாவுண்ணி என்று கண்ணகியாரை யாண்டும் கூறக் கேட்கப்படாமையாலும் கண்ணகியார் என்று கருத இடனில்லை. ஆராய்க!”⁴⁷

மேற்கண்ட சான்றின்வழியே தன் கருத்தை மட்டுமின்றிப் பிறர் கருத்தையும் அறிய முற்படும் உரையாசிரியரின் உள்ளக் கிடக்கை புலப்படுகிறது.

42. அடிக்குறிப்பு இடுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் மூலநூற்பாடல்களுக்கு மேலான விளக்கம் வேண்டிய இடங்களுக்கும் மூலபாடத்தோடு நேரடியாகத் தொடர்பில்லாத செய்திகளைக் கூறும்போதும் அப்பாடலுக்கு உரையெழுதிய பக்கத்திலேயே

அடிக்குறிப்பாக விளக்கத்தைக் கூறிச் செல்லும் போக்கினைக் கையாள்கிறார். சான்றாக, குறுந்தொகை இறுதிப் பாடலின் உரையில்,

“ஈண்டுக் கூறிய அடிவரையறைக்கு முரணி 307ஆம் செய்யுளம்
391ஆம் செய்யுளம் ஒன்பது ஒன்பது அடிகளை உடையனவாகக்
காணப்படுகின்றன”⁴⁸

என்று அடிக்குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டிருத்தலைக் கூறலாம். இவ்வாறான அடிக்குறிப்பிடுதல் என்னும் உரைநெறியை அவர் கையாண்ட தன்மையினை உரையின் ஆங்காங்கே காணப்பெறும் அடிக்குறிப்புகளின் வழியே அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

43. உரையாசிரியர் என்ற பொதுப்பெயரால் பிறர் உரையை மறுத்தல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் சில இடங்களில் பிறருடைய உரையை மறுத்துரைக்கும்போது அவ்வுரையாசிரியரின் பெயரைக் குறிப்பிடாது பொதுவாக ‘உரையாசிரியர்’ என்று மட்டும் சுட்டும் தன்மையைக் கையாள்கிறார். இதனை,

“தேங்கமழ் சிலம்பின் என்பதற்குத் தேன் மணங்கமழும் மலையின்
கண்ணே! என்றல் தெளிபொருளாகப் பொருந்திக் கிடப்பவும் தேங்கமழ்
சிலம்பின் என்பதற்கு உரையாசிரியர் இடமகன்ற மலையின் கண்ணே
என்று இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கூறியதனால் சிறப்பு
ஒன்றுமின்மையுணர்க”⁴⁹

என்ற சான்றின் வழி அறியலாம்.

44. முன்னோரைப் போற்றுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் தமக்கு முன்பு வாழ்ந்த உரையாசிரியர்களை மரியாதையோடு குறிப்பிடும் வழக்கத்தைக் கையாள்கிறார். பிற உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளோடு மாறுபடும் இடங்களிலும் அவர்களின் கருத்தினை ஆளுமிடங்களிலும் மரியாதையோடு அவர்களின் கருத்துகளை மறுக்கிறார். குறிப்பாக, நச்சினார்க்கினியரை,

“ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்”⁵⁰

என்றும், இளம்பூரணரை,

“ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளார்”⁵¹

என்றும், உரைவேந்தர் ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளையைப் பெயரை முழுமையாகக் குறிப்பிடாது,

“உயர்திரு. ஒளவை சு.து. பிள்ளையவர்கள்”⁵²

என்றும் குறிப்பிடுவதில் இருந்து இது புலப்படுகிறது. இதன்வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் தம் காலத்திற்கு முன்பாக இருந்த உரையாசிரியர்களை மதிக்கும் உயர்ந்த எண்ணத்தையும் அவர்கள் மீது கொண்ட பற்றுதலையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

45. மேற்கோளுக்குரிய நூலையும் இடத்தையும் குறிப்பிடாது ஆளுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சங்க இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதும்போது சில இடங்களில் இலக்கண இலக்கியங்களில் இருந்து மேற்கோளை ஆளும்போது அம்மேற்கோள் பயின்றுவரும் நூல், இடம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடாது பயன்படுத்துகிறார். இன்ன நூல் என்றோ, இத்தனையாவது பாடல், நூற்பா என்றோ

எந்தவிதக் குறிப்பும் தரப்பெறவில்லை. இதையும் ஒரு உரைநெறியாகக் கொள்ளலாம்.

ஐங்குறுநூற்றில், நெடுமலை நாடன் என்று குறிப்பிட்டு, தலைவனை இயற்பட மொழிந்த தோழி, அவனைப் புகழ்வதாக வரும் இடத்தில்,

“அளக்க லாகா வளவும் பொருளும்

துளக்க லாகா நிலையும் தோற்றமும்

வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையும்”⁵³

எனும் நன்னூல் நூற்பாவைப் பயன்படுத்துகிறார். எனினும் உரையில் மேற்கோளுக்குரிய நூலின் பெயர் இடம்பெறவில்லை. இதன் வாயிலாக மேற்கோளுக்குரிய நூற்பெயர், இடம் ஆகியவற்றைச் சுட்டாமல் உரை வரையும் நெறியினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பின்பற்றியுள்ளார் என்பது தெரியவருகிறது.

46. மேற்கோள் இலக்கியத்தின் பெயர், பாடல் எண்ணை மட்டும் ஆளுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் மேற்கோள்களாக இலக்கியப் பாடல்களை மட்டுமின்றிப் மேற்கோள் இலக்கியத்தின் பெயரையும் பாடல் எண்களையும் மட்டும் சுட்டிச் செல்லும் உரை நெறியையும் பின்பற்றுகிறார். அகநானூறு 141ஆம் பாடல் உரையில்,

“இற்றை நாளினும் தந்தமிழகத்தில் - தெருவிலே விளக்கேற்றி வைத்து விழாக் கொண்டாடும் வழக்கமுண்மையுணர்க. இத்திருவிழா பண்டை நாளினும் கொண்டாடப்பட்டமை இச்செய்யுளானும் சீவகசிந்தாமணியானும், (உருசகா - கூஉ) சூளாமணி (மந்திர - கள)யானும் உணரலாம்.”⁵⁴

என்ற உரைப்பகுதி இதற்குத் தக்க சான்றாக விளங்குகிறது. இவ்வுரைப்பகுதியில் சீவக சிந்தாமணி மற்றும் சூளாமணி நூல்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றில் இருந்து உரைப்பகுதிக்குத் தேவையான பாடல் எண்கள் மட்டும் ஆகியன மட்டும் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.

47. மேற்கோள் இலக்கியக் கருத்தினை மட்டும் ஆளுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய உரையில் மேற்கோளாக இலக்கி, இலக்கண அடிகளை மட்டுமின்றி அவற்றின் கருத்தினை மட்டும் எடுத்தாளும் உரைநெறியையும் பின்பற்றியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. ஐங்குறுநாறு 383ஆம் பாடலின் உரையில்,

“ஈண்டு இச்செய்யுள் கொற்றமுடியும் கோலுந் துறந்து நாடிறந்து காடு
நோக்கிச் செல்லும் இராமனோடு உடன் போகும் பேறு பெற்ற சீதை
ஏனைத் துயரெலாம் விட்டக் கங்கையிலே சேலுடை நெடுநன்னீர்
சிந்தினள் விளையாடிச் செல்லும் அன்புடைக் காட்சியையும்
நினைவூட்டுகின்றது.”⁵⁵

என்று இராமாயணச் செய்தியை மட்டும் எடுத்தாள்வதை இவ்வகை உரைநெறிக்குத் தக்க சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

48. முடிபு கூறல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் முடிபு கூறல் என்பதை இரண்டு வகைகளில் பின்பற்றுகிறார். அவை:

அ. திணை விளக்க முடிபு கூறுதல்,

ஆ. நூல் முடிபு கூறுதல்

ஆகியனவாகும்.

அ. திணை விளக்க முடிபு கூறுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஐங்குறுநூற்றுக்கு உரையெழுதும்போது, ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரை எழுதும் முன்பு, அத்திணை குறித்த விளக்கம் கூறிப் பின்பு இறுதியில் ‘திணை விளக்கம் முற்றிற்று’ என்று சுட்டுகிறார். இதனைத் ‘திணை விளக்க முடிபு கூறுதல்’ என்னும் உரைநெறியாகக் கொள்ளலாம்.

ஆ. நூல் முடிபு கூறுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுத எடுத்துக்கொண்ட நூல்களின் நிறைவுப்பகுதி வரையில் உரையெழுதி முடித்தபின்பு, நூலினைத் தொகுத்தவர் பெயர், பாடிய கவிஞர்களின் எண்ணிக்கை, அடிவரையறை முதலியவற்றைக் கூறி ‘நூல் முற்றிற்று’ என்று உரையை நிறைவு செய்கிறார். இவ்வாறு கூறி உரையை நிறைவு செய்வதை ‘நூல் முடிபு கூறுதல்’ என்னும் உரைநெறியாகக் கொள்ளலாம்.

தொகுப்புரை:

“பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைநெறிகள்” என்னும் நான்காம் இயலின் வாயிலாக அறியவரும் செய்திகள்:

சங்க எட்டுத்தொகை அகநூல்களுக்குப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் எழுதிய உரைகளில் அவரால் பின்பற்றப்பெற்ற உரைநெறிகளாக,

- நூற்சிறப்புக் கூறல்,
- நூல் வரலாறு கூறல்,
- நுதலிய பொருள் கூறல்,
- பாடிய சான்றோரைக் குறிப்பிடல்,
- பாடவேறுபாடு சுட்டல்,
- உவமைகளை அமைத்தல்,
- வரலாற்றை விளக்கிக் கூறி மேற்கோள் சுட்டுதல்,
- குறிப்பு எனும் தலைப்பில் தன் கருத்தைக் கூறுதல்,
- ஈருரை கூறுதல்,
- சொற்பொருள் கூறுதல்,
- கொண்கூட்டிப் பொருள் கூறல்,
- உள்ளவாறே பொருள் கூறுதல்,
- மேற்கோள் கூறுதல்,
- உலகியலை மேற்கோளாக ஆளுதல்,
- மரபினை மேற்கோளாக்கல்,
- பிறர் கருத்தைச் சான்றாக்கல்,

- தம் காலச் சமூகச் சூழலோடு ஒப்பிட்டுரைத்தல்,
- விரித்துக் கூறுதல்,
- ஆசிரிய வசனம் கூறுதல்,
- மாட்டேற்றிக் கூறுதல்,
- குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தல்,
- அளவைகளை ஆளுதல்,
- உத்திகளை ஆளுதல்,
- வடநூலார் கருத்தை ஆளுதல்,
- மூலபாடத்தை உரைநடையாக்கல்,
- பெறப்பட்டவை கூறல்,
- அனுபவம் கூறல்,
- காரணகாரியம் கூறல்,
- நிறுத்தற் குறிகள் அமைத்தல்,
- சுருக்கக் குறியீடுகளை அமைத்தல்,
- பிறர் மேற்கோளை நினைவூட்டல்,
- சான்றுகாட்டி விளக்கம் கூறுதல்,
- உள்ளுறை கூறல்,
- இறைச்சிப்பொருள் கூறல்,
- மூலநூல் பாடலைப் புகழ்ந்துரைத்தல்,
- மூலநூலாசிரியர் கருத்தைச் சான்றாக்கல்,
- உலக இயல்பு கூறல்,

- மேற்கோள் வழியே சொல் விளக்கம் கூறுதல்,
- ஒத்த இலக்கிய மேற்கோள்,
- நுட்பமாக விளக்கம் கூறுதல்
- மேலும் ஆராயும்படிக் கூறல்,
- அடிக்குறிப்பு இடுதல்,
- உரையாசிரியர் என்ற பொதுப்பெயரால் பிறர் உரையை மறுத்தல்,
- முன்னோரைப் போற்றுதல்,
- மேற்கோள் இலக்கியத்தின் பெயர், பாடல் எண்ணை மட்டும் ஆளுதல்,
- மேற்கோளுக்குரிய நூலையும் இடத்தையும் குறிப்பிடாது ஆளுதல்,
- மேற்கோள் இலக்கியக் கருத்தினை மட்டும் ஆளுதல்
- முடிவு கூறல்

ஆகிய நாற்பத்தெட்டு உரைநெறிகள் திகழ்கின்றன என்பது இவ்வியலின் வாயிலாக அறியப்பெற்றது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சோமசுந்தரனார் உரையெழுதிய நூல்களின் அணிந்துரை.
2. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்.(உ.ஆ.), ஐங்குறுநூறு, அணிந்துரை, பக்.Xi - Xii
3. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.), குறுந்தொகை, அணிந்துரை, பக்.6 - 7
4. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), குறுந்தொகை, பாடிய சான்றோர், ப.35
5. தமிழண்ணல், உரைவிளக்கு, ப.183
6. நற்றிணை, பா.268, ப.459
7. ஐங்குறுநூறு, பா.61, ப.96
8. அகநானூறு, பா.211
9. அகநானூறு, பா.126, ப.20
10. அகநானூறு, மணிமிடைப் பவளம், பாடல்.122, ப.4
11. ஐங்குறுநூறு, பா.215, ப.319
12. ஐங்குறுநூறு, பா.397, ப.632
13. நற்றிணை, பா.143, ப.248
14. குறுந்தொகை, பா.398, ப.707
15. மு.சந்தானம், பேராசிரியர் உரைத்திறன், ப.53
16. ஐங்குறுநூறு, பா.299, ப.463
17. குறுந்தொகை, பா.113, பக்.212-213
18. மேற்படி. பா.216, ப.315
19. ச.வே.சுப்பிரமணியன், அடியார்க்குநல்லார் உரைத்திறன். ப.223
20. குறுந்தொகை, பா.63, ப.127
21. மு.சந்தானம், பேராசிரியர் உரைத்திறன், ப.61

22. நற்றிணை, பா.206, ப.358
23. குறுந்தொகை, பா.246, ப.440
24. குறுந்தொகை, பா.169, ப.304
25. குறுந்தொகை, பா.99, ப.187
26. குறுந்தொகை, பா.99, ப.187
27. ஐங்குறுநூறு, பா.213, ப.315
28. ஐங்குறுநூறு, பா.307, ப.479
29. குறுந்தொகை, பா.228, ப.409
30. ந.சுப்புரெட்டியார், சைவசமய விளக்கு, ப.36
31. ஐங்குறுநூறு, பா.400, ப.639
32. மா.இராமலிங்கம், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி, ப.20
33. அகநானூறு, பா.123, ப.9
34. குறுந்தொகை, பா.335, ப.604
35. கலித்தொகை, பா.7, ப.38
36. ஐங்குறுநூறு, பா.307, ப.480
37. நற்றிணை, பா.146, ப.253
38. ஐங்குறுநூறு, பா.394, ப.628
39. நற்றிணை, பா.166, ப.289
40. நற்றிணை, கடவுள் வாழ்த்து, ப.3
41. நற்றிணை, கடவுள் வாழ்த்து, பா.3
42. குறுந்தொகை, பா.126, ப.250
43. அகநானூறு, மணிமிடைப்பவளம், பா.122, ப.6
44. குறுந்தொகை, பா.126,ப.250

45. குறுந்தொகை, பா.162, ப.294
46. அகநானூறு, மணிமிடைப்பவளம், பா.186, ப.220
47. நற்றிணை, பா.216, பக்.379-380
48. குறுந்தொகை, பா.401, ப.711
49. நற்றிணை, பா.104, ப.180
50. ஐங்குறுநூறு, பா.299, ப.463, நற்றிணை, பா.62, ப.109
51. நற்றிணை, பா.62, ப.109, உரை.
52. ஐங்குறுநூறு, பா.246, ப.367
53. ஐங்குறுநூறு, பா.202, ப.296
54. அகநானூறு, மணிமிடைப்பவளம், பா.141, ப.77
55. ஐங்குறுநூறு, பா.383, ப.533

சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றிற்கு உரைகண்ட சோமசுந்தரனார் தாம் இயற்றிய உரையில் பல்வேறு வகையான இலக்கிய, இலக்கண மேற்கோள்களைக் கையாண்டுள்ளார். அவை மட்டுமல்லாது பொருள் விளக்கத்திற்காக அவர் காலத்துச் சமுதாயத்தில் காணப்படும் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கை, பழமொழி, மரபு, போன்ற பல்வேறு செய்திகளை மிகவும் பொருத்தமாகக் கையாண்டுள்ளார். அவ்வாறு குறிப்பிடப்பெறும் கருத்துகள் இடத்திற்குத் தக்கவாறு மிகச் சரியான எடுத்துக்காட்டுகளாகவே அமைகின்றன. உரை எழுதுவதொன்றே நோக்கமாகக் கொண்ட ஆசிரியர்க்கு உரையானது மேலும் விளக்கம் பெறவும், கற்போர் எளிதில் புரிந்து கொள்வதற்காகவும், இத்தகைய சமுதாய நிலைப்பாடுகளைத் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுச் செல்வது உரைக்கு மேலும் சிறப்புச் சேர்ப்பதாக அமைகிறது. அவற்றையெல்லாம் இடத்திற்குத் தக்கவாறு உரையாசிரியர் எவ்வாறு பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதை ஆய்ந்து கூறுவதாக இவ்வைந்தாம் இயல் அமைகிறது.

வழக்கம்:

வழக்கம் என்பது நம் முன்னோரால் வழிவழியாக ஏதேனும் ஓர் காரணம் பற்றி வழங்கி வருதலாகிய நெறி எனக் கொள்ளலாம். இவ்வகை வழக்கங்களைப்,

“பொருள் விளக்கத்திற்காக நடைமுறை வழக்காறுகளை
உரையாசிரியர்கள் உரையில் காட்டுவதுண்டு. உரையாசிரியர்களின்
உலகியல் அறிவும், அனுபவமும் இதனால் புலப்படும்”¹

பல்வேறு வழக்கங்கள் பற்றித் தம் உரையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்
குறிப்பிடுகிறார். இவ்வழக்கங்களே அக்காலச் சமுதாயம் குறித்து நமக்கு ஒரு
தெளிவான புரிதலை அளிக்கின்றன. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்
உரையில் காணலாகும் சமுதாயம் குறித்த வழக்கங்களாக,

அ. வழிபாடு தொடர்பான வழக்கங்கள்,

ஆ. விளையாட்டு தொடர்பான வழக்கங்கள்,

இ. வழக்குச் சொற்கள் குறித்தன,

ஈ. உறவுமுறை குறித்த வழக்கங்கள்,

உ. மகளிர் குறித்த வழக்கங்கள்,

ஊ. நம்பிக்கை குறித்த வழக்கங்கள்,

எ. பொதுவான வழக்கங்கள்,

ஏ. பழமொழி கூறும் சமுதாயம்,

எனும் ஒன்பது வகைகளாகப் பகுத்துக் கொள்ளலாம்.

அ. வழிபாடு தொடர்பான வழக்கங்கள்:

இயற்கையின் சீற்றங்களைக் கண்டு அஞ்சிய பண்டைய மக்கள்
அவ்வியற்கையின் சீற்றத்தில் இருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ள சில
சடங்குகளைச் செய்தனர். இதன் வாயிலாக அவ்வியற்கை குறித்த சில
நம்பிக்கைகள் மக்கள் மனத்தில் உருவாயின. இந்நம்பிக்கைகளே பிற்காலத்தில்
வழிபாடாக முகிழ்த்தன. இவ்வழிபாட்டு முறைமைகளே காலப்போக்கில் பண்பாடு

என்ற ஒன்று மலர்வதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. இவ்வாறு, தொடக்க நிலையில் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவாக அமைந்த வழிபாடானது நாளடைவில் அந்தந்த மக்கள் வாழும் பகுதிகளின் இயற்கை அமைப்பிற்கு ஏற்ப பல மாறுதல்களை ஏற்றது. ஒவ்வொரு பகுதி மக்களும் தங்களுக்கென தெய்வங்களை உருவாக்கிக்கொண்டு அத்தெய்வங்களை வழிபடலாயினர். இவ்வாறான வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாகவே பலியிடுதல், துணங்கைக் கூத்தாடுதல், படையல் இடுதல் முதலான சடங்குகள் தோன்றின. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் காணும் வழிபாடு தொடர்பான வழக்கங்களாக,

1. துணங்கைக் கூத்து ஆடுதல்,
2. திணையை இறைவனுக்குப் படைத்தல்,
3. கொற்றவை முதலிய தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல்,
4. பிறைதொழும் வழக்கம்,
5. வெறியாட்டெடுக்குமிடத்து ஆயர்கள் குருதி தோய்ந்த மண்ணை இடுதல்,
6. கார்த்திகைத் திங்களில் மலையின் மேல் தீபம் ஏற்றுதல்,
7. தெருவில் விளக்கேற்றி விழா கொண்டாடும் வழக்கம்,
8. மாலையில் மகளிர் விளக்கேற்றும் மரபு,
9. பெருநெல் எனப்படும் கார்நெல்லை இறைவனுக்குப் படைக்கும் வழக்கம்,
10. இளவேனிற் காலத்தே காமவேளுக்கு விழா எடுக்கும் வழக்கம்,
11. மார்கழி நோன்பு,
12. மரத்திற்கு மாலை அணிவிக்கும் வழக்கம்,
13. முரசிற்கு நீராட்டி அணிசெய்யும் வழக்கம்,

ஆகிய பதின்மூன்று வழக்கங்கள் சுட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை குறித்துக் கீழே விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பெறுகிறது.

1. துணங்கைக் கூத்து ஆடுதல்:

குறுந்தொகையில் முப்பத்து ஒன்றாம் பாடலுக்கு விளக்கம் எழுதும் ஆசிரியர்,

‘மகளிர் துணங்கைக் கூத்தாடும் வழக்கத்தை,

“நிறைதொடி நல்லவர் துணங்கையுட்

தலைக்கொள்ளக் கரையிடைக் கிழிந்த

நின் காழகம் வந்துரையாக் கால்” (கலித்தொகை 73:16-7)

என்ற கலித்தொகைப் பாடலை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார். ஆட்டனத்தியைக் காணவில்லையென்று அறிந்து அவனைத் தேடும் ஆதிமந்தி, ஆடுகள மகன் என்பதால் மகளிர் துணங்கைக் கூத்தாடும் இடங்களிலும் தேடுகிறாள் என்று குறிப்பிடுகிறார். இச்செய்தியின் வாயிலாக அக்காலத்தில் மகளிர் ஆடும் துணங்கைக் கூத்து என்பது வழக்கத்தில் இருந்துள்ளது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக இவ்வடிகளைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.²

மேலும், மகளிர் துணங்கைக் கூத்தாடுதல் என்பது அக்காலத்தில் மரபாக இருந்தது என்பதை,

“சங்ககால மகளிர் துணங்கையாடுங்கால் மள்ளர் விளையாட்டுப்போர்

நிகழ்த்துதல் மரபு”³

என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை முன்னூற்று அறுபத்து நான்காம் பாடல் உரையில் குறிப்பிடுகிறார். இதன் வாயிலாக துணங்கைக் கூத்தாடுதல் பண்டைக்கால மக்களின் வாழ்வியலில் ஒரு வழிபாட்டுக் கூறாக விளங்கிய தன்மை பெறப்படுகிறது.

2. திணையை இறைவனுக்குப் படைத்தல்:

சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரையில் மக்கள் தங்கள் நிலத்தில் புதிதாக விளைந்த பொருட்களை இறைவனுக்குப் படையலிட்ட பின்னரே தங்கள் மற்ற தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

‘இதனை குறுந்தொகை 105ஆம் பாடலுக்கு உரை தருகையில்,

“புனத்தினைக் கிள்ளிப் புதுவவிக் காட்டி

நின்பொன்னடி வாழ்கவென் றினக்குறவர்

புதிய துண்ணும் திருமாலிருஞ் சோலை” (பெரிய திருமொழி)

என்ற பாடல் அடிகளைச் சுட்டுகிறார். தினை, நெல் முதலியவற்றை விளைவிப்போர் ஓர் ஆண்டின் விளைவினை முதன்முதலாக உண்பதனைப் புதிதுண்ணல் என்பர். இப்புத்துணவினைத் தெய்வத்திற்கு நிவேதித்துண்ணல் வழக்கம் என்று கூறுமிடத்து இப்பாடலை எடுத்துக்காட்டி விளக்கம் தரப்பெற்றுள்ளது. மேலும், இதற்குச் சான்று பகரும் வகையில்,

“சிறுதினை முந்துவிளை யாணர்நாட்

புதிதுண்மார்” (புறம் - 168)

என்ற புறப்பாடலும் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளது.⁴

3. கொற்றவை முதலிய தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல்:

கொற்றவை வழிபாடு என்பது தமிழகத்தில் பழங்காலம்தொட்டே கடைப்பிடிக்கப்பெற்றுவரும் வழிபாட்டு முறையாகத் திகழ்கிறது. பொருள்வயின் காரணமாகப் பிரிந்த,

“தலைவன் தீதின்றி வருதல் வேண்டும் எனப் பிரிந்த மகளிர்
கொற்றவை முதலிய தெய்வங்களுக்குப் பலியிட்டுப் பராவுதல்
வழக்கம்”⁵

என்பது பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின் மூலமாக அறியவரும் செய்தியாக அமைகிறது. போர்த்தொழிற்குரிய தெய்வமாக விளங்கும் கொற்றவையை, கணவன் மீண்டும் திரும்பி வருதற்கண் வணங்கும் வழக்காறு இதன் வாயிலாக அறிய வருகிறது.

4. பிறை தொழும் வழக்கம்:

ஆரம்ப காலத்தில் மக்கள் இயற்கையை வழிபட்டனர். அதன் பின்னரே தெய்வ வழிபாடு தோன்றியது எனலாம். குறுந்தொகையின் முன்னூற்று ஏழாம் பாடலுக்கு உரையெழுதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்,

‘தம்முடைய உரையில்,

“தொன்றுதொழு பிறை” (மதுரைக்காஞ்சி - அடி.193)

என்று மதுரைக்காஞ்சி அடிகளைச் சான்றாக்கிக் கூறுவதில் இருந்து பிறை தொழும் வழக்கம் அக்காலத்தில் உண்டு என்பதைத் தன்னுடைய உரை வாயிலாக நிறுவுகிறார்’.⁶ சங்க காலத்தில்,

“காட்சிக்குப் புலனாய் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் ஞாயிறும் திங்களும் வழிபடப்பட்டன. அவையிரண்டிலும் திங்களே மிகுதியும் போற்றப்பெற்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் திங்களைப் போற்றுவதும் என்று முதற்கண் கூறிப் பிறகே ஞாயிறு போற்றுவதும் என்றார். பெரும்பாலும் பிறைச்சந்திரனே வழிபாடு பெற்றது. பிறை தொழுதல் என்னும்

மரபிற்குப் பெரிய வரலாறு உண்டு. மூன்றாம் நாள் திங்கள் ‘பிறை’ எனப்படும். அ.து இறைவன் முடி மேலது, பிறை வழிபாடு மிக எளியது. அதனைக் கண்டோர் யாவரும் அதனை வழிபடுமாறு வேண்டப்பெற்றனர். தமிழகத்தில் அது மிகப் பண்டைய மரபு. மகளிரே மிகுதியாகப் பிறை தொழுதனர்”⁷

எனும் ந.சுப்பிரமணியனின் கருத்தினால் பிறை தொழுதல் என்பது அக்காலம் முதல் நடைமுறையில் இருக்கும் ஒரு நிகழ்வாக உள்ளது என்பது பெறப்படுகிறது. இன்றும் இசுலாமிய இனத்தவரிடையே பிறை பார்த்து நோன்பு இருப்பதும், பிறை பார்த்து நோன்பு முடிப்பதும் என ரமலான் பண்டிகைக்குப் பிறை ஒரு முக்கிய அடையாளமாகத் திகழ்வதைக் காணலாம்.

5. வெறியாட்டெடுக்குமிடத்து ஆயர் குருதி தோய்ந்த மண்ணை இடுதல்:

சங்க காலத்தில் தலைவன் மீது காதல் கொண்ட தலைவியின் உடல், மன மாற்றங்களுக்கான காரணம் அறியும் நோக்கில் அவளது பெற்றோர் வேலனை எண்ணி ‘வெறியாட்டு’ எடுப்பது வழக்கம். இதனை,

“வெறியாட்டிடத்து வெருவின் கண்ணும்”⁸

எனவரும் தொல்காப்பிய அடியானது உறுதிப்படுத்துகிறது.

‘அவ்வாறு வெறியாட்டு எடுக்கும்போது பின்பற்றப்பெறும் ஒரு வழக்கத்தைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் சுட்டிச் செல்கிறார்.

“வெறியாட்டெடுக்குங்கால் மறியின் குருதி தோய்ந்த மண்ணினை நோயுற்ற மகளிர் நுதலினிடத்துத் தடவுதல் வழக்கம் இதனை,

“வாணுதலின் மன்றிலரிந்த மறியின்

குருதியின் மண்ணும் அள்ளிச்

சென்றொரு வேலர்கை தீண்ட

என்செய்தது தீவினையே” (அம்பிகாபதிக்கோவை - 267)

என்று பிறர் கூறுமாற்றானும் உணர்க”.

என்று சுட்டுகிறார்”⁹

இதன் வாயிலாகப் பண்டைக் காலத்தில் வெறியாட்டு நிகழ்த்தி வேலனைவழிபடும்போது கடைப்பிடிக்கப்பெறும் வழக்கம் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

6. கார்த்திகைத் திங்களில் மலையின் மீது தீபம் ஏற்றுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் நற்றிணையில் பயின்று வரும், ‘அறுமீன் பயந்த அறஞ்செய் திங்கள்’ (நற்றிணை, பா.202) என்னும் அடிக்கு ஆய்வுரை இயற்றும்போது,

“கார்த்திகைத் திங்களிலே மலையின்மிசை விளக்கேற்றி

அறஞ்செய்யும் வழக்கம் பண்டுமிருந்தமையை இதனால் உணர்க”¹⁰

என்று குறிப்பிடுகிறார். இதன் வாயிலாகக் கார்த்திகைத் திங்களில் மலைமீது தீபம் ஏற்றும் வழிபாட்டு வழக்கம் சங்க காலத்திலேயே ஒரு பெருவழக்கமாக இருந்து வந்தமையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. மேலும்,

“நூலுக்கு உரையெழுதும்பொழுது ஆசிரியருடைய கூற்றிலிருந்தே

எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருவது சிறந்த மரபு”¹¹

என்னும் கூற்றிற்கு ஏற்ப, பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கார்த்திகைத் திங்களில் மலையின் மீது தீபமேற்றும் வழக்கத்திற்கு மூலநூல் பாடலில் இருந்தே சான்றினை எடுத்துக்காட்டியிருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும்.

7. தெருவில் விளக்கேற்றி விழா கொண்டாடும் வழக்கம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அகநானூற்றின் நூற்று நூற்பத்தொன்றாம் பாடலுக்கான உரையில், பண்டைக் காலத்தில் தெருவில் விளக்கேற்றி விழா கொண்டாடும் வழக்கம் குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார்.

“இற்றை நாளினும் நந்தமிழகத்தில் - தெருவிலே விளக்கேற்றி வைத்து விழாக் கொண்டாடும் வழக்கமுண்மையுணர்க. இத்திருவிழா பண்டை நாளினும் கொண்டாடப்பட்டமை இச்செய்யுளானும், சீவகசிந்தாமணியானும் (256-92) சூளாமணி (மந்திர - 17)யானும் உணரலாம்”¹²

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக இதனை அறியலாம். அநேகமாக இதுவும் கார்த்திகை விழாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். கார்த்திகை மாத முழுமதி நாளில் மக்கள் அன்றைய தினம் முதல் மூன்று நாட்களுக்கு ஆங்காங்கே விளக்கேற்றி வீட்டினை அலங்கரிப்பர். தமிழர் விழாக்களில் இவ்விழா குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

8. மாலையில் மகளிர் விளக்கேற்றும் மரபு:

குறுந்தொகை 398ஆம் பாடலுக்கு உரையெழுதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்,

“மாலைப்பொழுதிலே மனைதொறும் விளக்கேற்றுதல் மரபு. இதனை,

“மங்கையர் நெய்யுமிழ் சுரையர்

நெடுந்திரிக் கொளிக் கையமை

விளக்கம் நந்துதொறு மாட்ட” (முல்லைப்பாட்டு - 47 - 9)

“மாலை மணிவிளக்கங் காட்டி

இரவிற்கோர் கோலங்கொடியிடையார்

தாங்கொள்ள” (சிலப்பதிகார, காதை14, அடி.19-20)

என்றும் பிற சான்றோர் ஓதுமாற்றானும் உணர்க.”¹³

என்று குறிப்பிடுகிறார். இவற்றின் வழியே மாலைப் பொழுதிலே மகளிர் விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்தனர் என்பது பெறப்பட்டது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடும் ‘மரபு’ என்ற சொல்லின் வாயிலாகச் சங்ககால மகளிர், இதனை ஒரு மரபாகப் போற்றினர் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

9. பெருநெல் எனப்படும் கார்நெல்லை இறைவனுக்குப் படைக்கும் வழக்கம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் அகநானூற்றின் 141ஆம் பாடலில் பயின்றுவரும் ‘பெருநெல்’ என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் கூற முற்படும்போது,

“பெருநெல் என்றது கார்நெல்லை; இற்றை நாளினும் கார்த்திகை

விழாவிற்குக் காரவலிடித்துப் பாற்பொங்கல் சமைத்துக் கடவுட்குப்

படைக்கும் வழக்கம் தமிழகத்துண்மையுணர்க”¹⁴

என்று உரை வகுக்கிறார். பெருநெல் என்ற சொல்லிற்கான விளக்கத்தோடு அதன் வழிபாட்டுப் பயன்பாட்டை உணர்த்தும் சமூக வழக்கத்தையும் உரையில் பதிவுசெய்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

10. இளவேனிற் காலத்தில் காமவேளுக்கு விழா எடுக்கும் வழக்கம்:

காமவேளாகிய மன்மதனுக்கு விழா எடுத்தல் என்பது தொன்றுதொட்டுத் தமிழகத்தில் மரபாகக் கடைப்பிடிக்கப்பெற்று வருவதாகும். கலித்தொகையில் வரும் பாலைக்கலி, 27ஆம் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது,

“காமவேள் விழவாயின் - என்றது இளவேனிற் பருவத்தில் மதுரை நகரத்தில் காமவேளுக்கு வழவெடுக்கும் வழக்கமுண்மையைத் தெரிவித்து நின்றது. இச்செய்தி சிலப்பதிகாரத்து மதுரைக் காண்டத்தில் வரும் ஊர்க்காண் காதையினும் காணப்படும்.”¹⁵

என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தக்க சான்றுகளுடன் காமவேளுக்கு விழா எடுக்கும் மரபு குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார்.

11. மார்கழி நோன்பு இயற்றும் வழக்கம்:

மார்கழி நோன்பு இயற்றுதல் என்பது தமிழகத்தில் திருமணமாகாத இளம்பெண்களால் தங்களுக்கு மனம் கவர்ந்த கணவன் கிடைக்க வேண்டிக் கடைப்பிடிக்கப்பெறும் ஒரு வழிபாட்டு வழக்கமாகப் பன்னெடுங்காலமாகவே திகழ்கிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிஞ்சிக்கலி, 23ஆம் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது,

“தைநீராடுதல் மணமாகாத மகளிர் சிறந்த கணவர் கிடைத்தற்பொருட்டு மார்கழி மாதம் முழுமதி நாள் தொடங்கித் தைத்திங்களில் முடிக்கும் ஒரு நோன்பு. இந்த நோன்பே பின்னர்த் திருமாலை வழிபடுகின்ற நோன்பாகவும் சிவனை வழிபடுகின்ற நோன்பாகவும் மாறியது.”¹⁶

என்று இந்நோன்பு குறித்த செய்தியைப் பதிவு செய்கிறார். மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவையும், ஆண்டாளின் திருப்பாவையும் இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தவையாகக் கொள்ளலாம்.

12. மரத்திற்கு மாலை அணிவிக்கும் வழக்கம்:

பழந்தமிழர்கள் இயற்கையையே கடவுளாக வழிபட்டு வந்தனர் என்பதற்குச் சங்க இலக்கியங்களே அகச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. இன்றும் கிராமப்புறங்களில் ஏரி, குளக்கரைகளிலும், வேம்பு, ஆல், அரச மரங்களை வழிபடும் வழக்கம் இருப்பதை அறிகிறோம். மரங்களை வழிபடும் இத்தகைய வழிபாட்டு வழக்கம் குறித்தும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

“ஆலமரம், கடம்ப மரம் இரண்டும் மாந்தர் தெய்வமுறையும்

மரங்களாகக் கருதி அவற்றை மாலையால் அணிசெய்தல் மரபு”¹⁷

மேலும், வழிபாட்டு நிலையில் இம்மரங்களுக்கு பாவாடை, புடவை முதலிய ஆடைகளை அணிவித்துத் தெய்வங்கள் போலவே வழிபடும் நிலை நம் தமிழகத்தில் இன்றும் வழங்கிவரும் வழக்கமாகத் திகழ்வதை நாம் காண்கிறோம்.

13. முரசிற்கு நீராட்டி அணிசெய்யும் மரபு:

பண்டைக் காலத்தில் மன்னனுடைய போர் முரசானது தெய்வத்திற்குச் சமமாகக் கருதப்பெற்றது. மன்னனுக்கு அளிக்கப்பெறும் அனைத்து மரியாதைகளும் போர் முரசத்திற்கும் வழங்கப்பெற்று வந்ததைச் சங்கப் புறப் பாடல்கள் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. போர் முரசினை வைப்பதற்கு ‘முரசுக் கட்டில்’ என்ற ஒன்று இருந்தது என்பது குறித்து மோசிகீரனார்

பாடலால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்வாறு போர் முரசினை வழிபாட்டுப் பொருளாகக் கருதுதல் குறித்துப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்,

“கொற்ற முரசத்திற்கு நீராட்டி அணிசெய்து பலியூட்டி வணங்குதல்
மரபு. இதனை,

“மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்

மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை

ஒலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்

பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்

குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம் மண்ணி” (புறம்.50)

என பிற சான்றோர் கூறுமாற்றானு முணர்க.”¹⁸

என்று உரை வகுக்கிறார். மேலும், அவை வெற்றியைத் தேடித்தரும் முரசம் ஆதலால் அவற்றிற்கு இதுபோன்றதொரு நிகழ்வினைச் செய்தல் ஒரு சமுதாய மரபாகச் சங்ககால மக்களிடம் காணப்பெற்றதை உரையின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஆ. விளையாட்டு தொடர்பான வழக்கங்கள்:

விளையாட்டு என்பது சிறந்த பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சியாகும். உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் ஒருசேர புத்துணர்ச்சி அளிக்கக்கூடிய செயல்பாடுகளில் விளையாட்டிற்கு முக்கிய இடம் உண்டு. அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரையில் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பெற்றுவரும் ஒரு வாழ்வியல் நிகழ்வு விளையாட்டு ஆகும். சங்ககாலத்தில் எத்தகைய விளையாட்டுகள் வழக்கத்தில் இருந்தன என்பது குறித்து பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரைவழியே ஆராயும்மிடத்து,

1. நீராடும் விளையாட்டு,
2. போர் மறவர் விளையாட்டுப்போர் நிகழ்த்தும் மரபு,
3. பாவையை மகவாகக் கொண்டு விளையாடும் வழக்கம்,

முதலிய விளையாட்டு தொடர்பான வழக்கங்களைப் பற்றி உரைத்துச் சென்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

1. நீராடும் விளையாட்டு:

நீராடும் வழக்கம் என்பது சங்ககாலம் முதற்கொண்டு இக்காலம் வரையில் மனமகிழ்ச்சிக்காகக் கடைப்பிடிக்கப்பெற்றுவரும் ஒரு பொழுதுபோக்காகவே திகழ்கிறது. ஆற்று நீரிலும், அருவிகளிலும், குளங்களிலும் அக்கால மக்கள் நீராடினர். இதனால், எந்தவித நோயுமின்றி இன்பமாக வாழ்ந்தனர்.

‘சனிநீராடு’ (ஆத்திச்சூடி.16)

என்ற தொடர் குளிர்ந்த நீரில் நீராட வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுவது எண்ணுதற்குரியது. அவ்வாறு நீராடும்போது ஒருசில மிதவைப் பொருட்களைக் கொண்டு நீராடுவது உண்டு.

தலைவன் பரத்தையுடன் ஒருமுறை கூடியிருந்து கைவிட்டுப்போய்விடும் நிலைகுறித்துக் குறிப்பிடும் அகநானூறு ஆறாம் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது, அப்பாடலில் பயின்றுவரும் வேழம் என்ற சொல்லுக்குக் கொறுக்கம்புல் என்று பொருள் உரைக்கிறார். அவ்விடத்தில் நீராடுதல் குறித்த ஒரு வழக்கத்தையும் சுட்டிச் செல்கிறார்.

“கொறுக்கம்புல்லின் தட்டுகளைச் சேர்த்துக் கட்டி அதனைத் தெப்பமாகக் கொண்டு நீராடுதல் வழக்கம். அத்தெப்பத்தோடு

நீராடுவார்க்கு உண்டான தொடர்பு நீராடும்போது மட்டுமேயாம். ஆடி

முடித்தவுடன் அத்தெப்பத்தைக் கைவிட்டுப் போய்விடுவர்.”¹⁹

என்று கொறுக்கம்புல்லால் தெப்பம் செய்து நீர்விளையாட்டு நிகழ்த்தும் வழக்கத்தைப் பதிவு செய்கிறார். மேலும், அகநானூறு 186ஆம் பாடலின் உரையிலும் இது குறித்த செய்தியைப் பதிவு செய்கிறார்.

“சமூகத்தில் தூய நீர் நிலைகளில் ஆடுதல் நீர்விழா எனப்பட்டது.

நல்ல நேரங்களில் கடைமுகத்து(காவிரி கடலொடு கலக்குமிடத்தில்)

நீராடுதல் இன்றும் பயிலப்படும்”²⁰

என்ற ந.சுப்பிரமணியனின் கூற்றும் மேற்கூட்டிய நீர்விளையாட்டு குறித்த பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கூற்றை மெய்ப்பிக்க வல்லதாகத் திகழ்கிறது. காவிரி, வையை ஆறுகளில் புனலாடல் விழாக்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடப்பெறுகின்றன. பரிபாடலில் இத்தகைய நீர்விளையாட்டுகள் வையையாற்றில் நிகழ்வது விரிவாகச் சுட்டப்பெறுவதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

2. போர் மறவர் விளையாட்டுப்போர் நிகழ்த்தும் வழக்கம்:

போர் மறவர்கள் விளையாட்டுப்போர் நிகழ்த்தியமையை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்கின்றன. குறுந்தொகையில் இச்செய்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்,

“திருவிழாக்காலங்களில் போர் மறவர் சேரிகளிலே கூடி

விளையாட்டுப்போர் நிகழ்த்துதல் வழக்கம்.

“மாயோன் மேய ஓண நன்னாள்

கோணம் தின்ற வடுஆழ் முகத்த

சாணம் தின்ற சமம்தாங்கு தடக்கை

மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவில்

மாறா துற்ற வடுப்படு நெற்றிச்

சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்புகல் மறவர்” (மதுரைக்காஞ்சி, அடி.591-596)

எனவரும் மதுரைக்காஞ்சியானும் உணர்க.”²¹

என்று சுட்டிச் செல்கிறார். விளையாட்டுப்போர் என்று பொதுவாகச் சுட்டப்பெற்றுள்ளதே ஒழிய அவ்விளையாட்டின் தன்மைகள் குறித்து ஏதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடவில்லை.

3. பாவையை மகவாகக் கொண்டு விளையாடும் வழக்கம்:

குறுந்தொகை 114ஆம் பாடலுக்கு உரையெழுதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார், அப்பாடலில் பயின்றுவரும், ‘நெய்தற் பரப்பிற் பாவை கிடப்பி’ என்ற தொடரில் ‘கிடப்பி’ என்ற சொல்லுக்குத் துயிலக் கிடப்பி என்று குறிப்பிட்டு,

“பாவையை மகவாகக் கொண்டு மகளிர் விளையாடுதல் வழக்கம்”²²

என்று சுட்டுகிறார். இதன் வாயிலாகப் பாவையை மகவாகக் கருதி விளையாடும் வழக்கம் சங்க காலத்தில் வழக்கில் இருந்தமையை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இ. வழக்குச் சொற்கள் குறித்தன:

மூலநூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுச் சென்ற ஒருசில இன்றியமையாச் சொற்களுக்குப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின் இடையே அச்சொற்கள் என்ன

பொருளில் வழங்கி வருகின்றன என்பது குறித்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், அச்சொல் வழக்கத்தில் உள்ள நிலையையும் எடுத்துரைக்கிறார். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுதிய சங்க இலக்கிய நூல்களில் காணப்பெறும் வழக்கு தொடர்பான சொற்களுக்கு அளித்துள்ள விளக்கங்கள் குறித்து ஈண்டு தொகுத்துரைக்கப்பெறுகிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் விளக்கம் அளிக்கப்பெறும் வழக்குச் சொற்களாக,

1. வங்கா,
2. எழாஅல்,
3. குன்றக்கூகை,
4. தில்லை,
5. இற்றி,
6. வெள்ளிலோத்திரம்,
7. தட்டை,
8. நுவணை,
9. கன்னம்,
10. ஆலி,
11. உழுந்து,
12. தாயம்,
13. அடை - கையடை,
14. சுடுபடை,
15. இமில்,
16. சிறுமுத்தன்,
17. பட்டி,

18. பொறைமரம்,
19. எருமண்,
20. புலிப்பல்தாலி,
21. வேங்கை விரியிடம்,
22. அலர்வாய்ப்பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை

ஆகியன திகழ்கின்றன. இவை குறித்து விரிவாகச் சுட்டப்பெறுகிறது.

1. வங்கா:

வங்கா என்பது ஒருவகைப் பறவைக்குரிய பெயராகும்.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை 151ஆம் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது,

“வங்கா - ஒருவகைப் பறவை. ‘வங்கா வரிப்பறை’(341) என

நற்றிணையினும் வருதல் காண்க.”²³

இச்சொல்லுக்குரிய விளக்கத்தைத் தந்து அதற்குரிய சான்றையும் ஒருங்கே தருகிறார்.

2. எழாஅல்:

இதுவும் ஒருவகைப் பறவைப் பெயராகும். இது வேட்டையாடும் வகையைச் சேர்ந்தது.

“எழாஅல் - என்பது புல்லாறு என்னும் ஒருவகை வன்பறவை. அது

பறவைகளை அடித்துண்ணும் இயல்புடையது என்ப. இக்காலத்தே

வல்லாறு என்று வழங்கப்படும் பறவை இதுவே போலும்”²⁴

என்று இப்பறவை குறித்த செய்தியைப் பதிவு செய்கிறார். அதுமட்டுமின்றி,

“நூல் தோன்றிய காலத்தில் வழங்கிய சொல் வடிவங்களை உரையாசிரியர் தம் காலத்து வழங்கும சொல் வடிவங்களுடன் சமப்படுத்திப் பாத்தலும் குறிப்பிடத்தக்கதாக விளங்குகிறது.”²⁵

என்னும் கூற்றிற்கு ஏற்ப பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சங்கப் பாடலில் எழாஅல் என்ற பறவையினத்தின் தற்போதைய பயன்பாட்டுப் பெயர் குறித்துக் குறிப்பிட்டிருப்பது எண்ணத்தக்கது.

3. குன்றக் கூகை:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை 153ஆம் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும்போது அப்பாடலில் பயின்றுவரும் ‘குன்றக்கூகை என்ற சொல்லுக்குரிய பொருள் கூறுமிடத்து,

“குன்றக்கூகை - மலையில் வாழும் இயல்புடைய கூகை. கூகை -

பேராந்தை. கூகை கத்துவதைக் குழறுதல் என்பது மரபு”²⁶

என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலம் இப்பறவையின் ஒலிக்குறிப்புக்குரிய மரபுச் சொல்லையும் குறிப்பிடுதல் கருதத்தக்கது. இத்தகைய கூகைகள் காண்பதற்கு அரிதாகத் திகழ்கின்றன.

4. தில்லை:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் நெய்தற்கலி, 16ஆம் பாடலின் உரையில், தில்லை என்னும் மரத்தின் இயல்பு குறித்தும் அதன் கொடிய தன்மை குறித்தும் விளக்குகிறார்.

“தில்லை - இது நெய்தனிலத்தில் மட்டுமே இருக்கும் இயல்புடைய ஒருவகை மரம். இதன் இலையைக் கிள்ளிற் பால் வடியும். அந்தப் பால் பெரிதும் நச்சுத்தன்மை உடையதாம். இதன் நிழலில் சிறிது நேரம் தங்கியிருப்பினும் உடம்பு வீங்கிவிடும். அதன் பால் பட்டால் புண்ணாகிவிடும். இற்றை நாளினும் தஞ்சை மாவட்டத்துத் தென்கடற்கரையில் காணலாம்.”²⁷

என்று இம்மரம் குறித்த செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் இதனைப்பற்றி அறிந்திருக்கக்கூடும் என்பதை இம்மரம் குறித்த செய்தியை விரிவாகக் குறிப்பிடுவதில் இருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

5. இற்றி:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை, 106ஆம் பாடலுக்கு உரையெழுதும்போது, இற்றி என்ற ஒருவகை மரம் குறித்த செய்தியைச் சுட்டுகிறார்.

“இற்றி - ஒருவகை மரம். இதனை இச்சி என இக்காலத்தார் வழங்குப. இம்மரம் யாதானும் பிறிதொரு மரத்தைப் பற்றியே வளரும் இயல்பினது”²⁸

இது புதிய வகை மரப்பெயராக உள்ளது. இம்மரம் குறித்துப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அறிந்திருந்த காரணத்தால் இம்மரம் குறித்த செய்தியைத் தம் உரையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

6. வெள்ளிலோத்திரம்:

ஐங்குறுநாறு, 301ஆம் பாடலின் உரையில் வெள்ளிலோத்திரம் என்ற மரம் குறித்தும் அதன் பயன்பாடு குறித்தும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுகிறார்.

“வெள்ளிலோத்திரம் என்பது ஒருவகை இலவ மரம். இதன் மலர்களை உலர்த்திச் சாந்தாக அரைத்துப் பூசிக்கொள்வது வழக்கம். இவற்றின் மலர்களையும் குளிரச்சியின் பொருட்டு மாலையாகப் புனைந்து அணிந்து கொள்வதுண்டு”²⁹

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாக இதுகுறித்த செய்தியை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

7. தட்டை:

ஐங்குறுநாற்றின் 285ஆம் பாடலுக்கான உரையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தட்டை என்ற ஒருவகை இசைக் கருவி குறித்த செய்தியைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

“தட்டை - மூங்கிலாலியற்றப்படும் ஒருவகைக் கிளிகடி கருவி”³⁰

என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு தட்டை என்ற கருவி செய்யப் பயன்படுத்தும் பொருள், அதன் பயன்பாடு ஆகிய செய்திகளையும் குறிப்பிட்டிருப்பது கருதத்தக்கது.

8. நுவணை:

தினைமாவானது சங்ககால மக்களின் உணவுப் பொருள்களுள் இன்றியமையாத இடம்பெற்றிருந்தது. குறிஞ்சிநில மக்கள் இந்த தினைமாவோடு தேன் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் குறிஞ்சிக் கடவுளாகிய முருகப்பெருமானுக்கு

நிவேதனம் செய்தலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்தத் தினைமாவானது சங்ககாலத்தில் ‘நுவணை’ என்னும் பெயரில் வழங்கப்பெற்று வந்தது. இச்செய்தியானது,

“நுவணை - தினைமா. “விசையங் கொழித்த பூழியன்ன உண்ணுநர்த் தடுத்த நுண்ணிடி நுவணை” எனவரும் மலைபடுகடாஅத்தினும் அ.:தப் பொருட்டாதல் உணர்க. ஈண்டுத் தினைமா என்க.”³¹

என்னும் உரைப்பகுதி வாயிலாக அறியவருகிறது.

9. கன்னம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஐங்குறுநாறு 245ஆம் பாடலுக்கு உரைவகுக்கும்போது, ‘கன்னம்’ என்ற ஒரு பொருள் குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார். இது தற்காலத்தில் வழங்கப்பெறும் தாயம் என்னும் விளையாட்டை ஆடுவதற்குப் பயன்படும் பொருளைக் குறிக்கிறது. இதனை,

“கன்னம் - இக்காலத்துத் தாயத்துப் போல்வதொரு பொருள். இது பொன்னாற் செய்யப்படும் என்பது “பொன்செய் கன்னம்” என்பதானும் உணரலாம்.”³²

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக அறிகிறோம். சங்ககாலத்தில் விளையாடப் பயன்படுத்தப்பெறும் ஒரு பொருளின் தற்காலப் பெயரைச் சுட்டுவதன் வாயிலாக, அவ்விளையாட்டு அக்காலச் சமுதாயத்தில் விளையாடப்பெற்று வந்த செய்தியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பதிவுசெய்கிறார். மேலும், விளையாட்டுப் பொருட்களுள் ஒன்றான இதனையே சங்ககால மக்கள் பொன்னால் செய்தனர் என்பதைக்கொண்டு அக்கால மக்களின் செல்வ வளத்தை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

10. ஆலி:

மழைக்காலங்களில் மழைத்துளியோடு வீழும் பனிக்கட்டியை ஆலங்கட்டி என்று குறிப்பிடுவர். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஐங்குறுநூறு 213ஆம் பாடலுக்கு உரை வகுக்கும்போது, இச்சொல்லைக் குறிப்பிட்டு அது தொடர்பான அக்கால வழக்கம் ஒன்றையும் சுட்டுகிறார்.

“ஆலி - ஆலங்கட்டி. மழைத்துளியோடு வீழும் பனிக்கட்டியை ஆலங்கட்டி என்று கூறுப. குளிர்மிக்க நாட்டில் ஆலிமழை மிகப் பெய்யும் நந்தமிழ்நாட்டின்கண் தட்பவெப்பஞ் சமமாயிருத்தலின் எப்போதாவது மழைத் துளியோடு ஆலிகள் வீழ்தலுண்டு. அங்ஙனம் வீழ்வது ஒரு புதுமையாகத் தோன்றுதலால் அவற்றைத் தமிழ் மக்கள் விரைந்து பொறுக்கித் தொகுப்பர்.”³³

என்ற உரைப்பகுதியில் அக்கால வழக்கத்தைச் சுட்டிச் செல்வதைக் காணலாம்.

11. உழுந்து:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஐங்குறுநூறு 211ஆம் பாடலுக்கான உரையில் ‘உழுந்து’ என்ற ஒருவகைப் பயறு வகையின் சங்ககாலப் பயன்பாடு குறித்த செய்தியைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

“உழுத்தமாவினை நெய்பெய்து நன்கு பிசைந்து கொடிபோன்று கையாற்றிரித்து வெயிலில் உலர்த்திப் பயன்படுத்துவர். இது வடகம் எனப்படும். இக்காலத்தே அச்சிலிட்டுப் பிழிதல் உண்டு. பழைய காலத்தே கையாலேயே திரித்துக் கொள்வர்.”³⁴

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு உழுந்தினைப் பயன்படுத்துவதை நாம் ‘வற்றல்’ என்ற பெயரால் குறிப்பிடுகிறோம். ஆனால் அக்காலத்தில் ‘வடகம்’ என வழங்கப்பெற்று வந்ததை மேற்குட்டியதன் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ‘வற்றல்’ என்பதனை ‘வடகம்’ என்று குறிப்பிடுதலைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒருசில மக்களிடம் இன்றும் காணலாம்.

மேற்குட்டிய உரைப்பகுதியின் வாயிலாக உழுந்தின் பண்டைய காலப் பயன்பாடு, பண்டைக்காலத்திலும் தற்காலத்திலும் அதனைப் பயன்படுத்தும் விதம் ஆகிய சமூக வழக்கங்கள் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது

12. தாயம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கிராமங்களில் சூதாட்டமாக மக்களால் விளையாடப்பெறும் தாயக்கட்டை உருட்டல் என்னும் விளையாட்டு குறித்த செய்தியைக் கலித்தொகைக்குத் தாம் எழுதிய உரைப்பகுதியில் சுட்டுகிறார்.

“முன் ஆயம் - என்பதற்கு முதலிலே இடப்படுந்தாயம் என்பது சூதாட்டத்தில் காயைப் புகுத்தற்கு வேண்டிய தாயம் ஒற்றை எண் என்ப. நச்சர் காலத்தே ஈரைந்து என்பதே தாய எண் என்பது இவ்வரையால் உணர்க”³⁵

என்ற உரைப்பகுதியில் நச்சர் காலத்திலேயே தாய விளையாட்டு குறித்த வழக்கம் இருந்ததைப் பதிவு செய்கிறார்.

13. அடை - கையடை:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார், ஆயர்களின் திருமண குறித்த வழக்காறு ஒன்றினைக் கலித்தொகை உரையில் சுட்டுகிறார்.

“அடை - என்பதற்கு கையடை(ஒப்படைத்தல்) அதன்கண் வரைப்பு என்றதனால் முற்றம் என்றார்.(நச்சர்) திரைப்பின் கலியாணம் செய்வர் என்பதனால் ஆயர்கள் திரையினுள்ளே மணமக்களை வைத்துச் சடங்கு செய்வார்கள் என்பது பெற்றாம்.”³⁶

என்று சுட்டுவதன் வாயிலாக அடை என்பதற்கு ஒப்படைத்தல் என்ற பொருள் மட்டுமின்றி, ஆயர்களின் திருமண வழக்கங்களுள் ஒன்றான திரையினுள்ளே மணமக்களை வைத்துச் சடங்கியற்றும் முறையைச் சுட்டுதல் குறித்தும் அறிய முடிகிறது.

14. சுடுபடை:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கலித்தொகை 106ஆம் பாடலுக்கான உரையில் ‘சுடுபடை’ என்ற சொல்லிற்கான நடைமுறைப் பயன்பாட்டு வழக்கத்தைப் பற்றிய செய்தியைப் பதிவு செய்கிறார்.

“சுடுபடை - மாடுகட்குப் பிணிவாராமைப் பொருட்டு இரும்புக்கோலைக் காய்ச்சிச் சுடுதல் வழக்கம். அக்கோல் ஈண்டு சுடுபடை எனச் செய்யுளினும், நச்சர் உரையில் சூட்டுக்கோல் எனவும் கூறப்பட்டதால் இவ்வழக்கம் புலப்படுகிறது.”⁴⁷

இதன் வாயிலாகச் ‘சுடுபடை’ என்ற சொல்லானது அக்காலச் சமுதாயத்தில் எத்தகைய பயன்பாட்டுக்காக வழங்கப்பெற்று வந்தது என்பது குறித்து அறிந்துகொள்ள இயலுகிறது.

15. இமில்:

“குட்டேறு(இக்காலத்தே கொண்டை என்பர்)”³⁸

என்று தம் உரையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாகக் கொண்டை என்ற சொல்லின் பண்டைக்கால வழக்குச் சொல் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

16. சிறுமுத்தன்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கலித்தொகை உரையில், தைநீரடும் பெண்கள் பாவை வழிபாடு செய்தல் குறித்த செய்தி ஒன்றைச் ‘சிறுமுத்தன்’ என்று சொல்லுக்குப் பொருள் உரைக்குமிடத்துப் பதிவு செய்கிறார்.

“சிறுமுத்தன் - என்றது தைநீரடும் மகளிர் வழிபடும் பாவை.

இதனைக் குழமகன் என்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். நீலகேசி ஆசிரியர்

‘குழமணா’ என்றும், இப்பாவைக்குக் கைகால் முதலியன இரா என்றும்

ஓதுவர் (நீலகேசி, செய். 408) எனவே ஒரு மரக்கட்டையைக்

குழந்தையாகப் பாவனை செய்தல் என்றுணர்க. இக்காரணத்தால்

இந்த நோன்பு பாவை நோன்பு எனப் பெயர் பெற்றது.”³⁹

என்று உரைப்பதால் மரப்பாவையைச் சங்ககால மக்கள் வழிபட்டனர் என்ற சமூக வழக்கம் பெறப்படுகிறது.

17. பட்டி:

“பட்டி - கட்டுப்பாடில்லாதவன். கட்டுப்பாடின்றித் திரியும் மாடுகளைப்

பட்டிமாடு என்னும் வழக்கம் இக்காலத்தும் உள்ளமையுணர்க”⁴⁰

என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாகப் ‘பட்டி’ என்ற சொல்லானது அக்காலத்தும் இக்காலத்தும் வழக்குச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பெற்று வந்தமையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

18. பொறைமரம்:

“பொறைமரம் - காத்தாடி. அ.:தாவது காவுதடி. இக்காலத்தார்

இதனைக் காவடி என்பர்”⁴¹

காவுதல் என்பது தொங்குதல் என்ற பொருளிலும் வரும். இதன் அடிப்படையில் இச்சொல் காவடியைக் குறித்தது எனலாம்.

19. எருமண்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை உரையில் ‘எருமண்’ என்ற ஒருவகை மண்ணைப் பற்றியும் அதனைப் பெண்கள் தலையில் தேய்த்து நீராடும் அக்காலப் பயன்பாட்டு வழக்கத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“எருமண் - வண்டற் பொருக்கு மண். நீரோடு கரைந்து பின்னர் உறைந்துலர்ந்த மண் என்க. இம்மண்ணைக் கூந்தலிலுள்ள அழுக்கு, நெய்ப்பு முதலியன போதற்பொருட்டு மகளிர் கூந்தலிலிட்டு மூழ்குதல் இன்றும் கண்டது.”⁴²

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாக ‘எருமண்’ என்பதைப் பற்றிய விளக்கம், அதன் பயன்பாட்டு வழக்கம் ஆகிய செய்திகள் பெறப்படுகின்றன.

20. புலிப்பல் தாலி:

பண்டைக் காலத்தில் சிறுவர்களுக்குப் புலிப்பல்லால் செய்யப்பெற்ற அணிகலனை அணிவிப்பது வழக்கம். இவ்வழக்கத்தைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். குறுந்தொகை 161ஆம் பாடலுக்குரிய உரையில்,

“புலிப்பல்தாலி - புலிப்பல்லால் கோத்தியற்றிய ஒருவகையணி. இது

சிறுவர்க்கு அணிவது.”⁴³

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

21. வேங்கை விரியிடம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிஞ்சிக்கலி 2ஆம் பாடலுக்கான உரையில் ‘வேங்கை விரியிடம்’ என்ற சொல்லாட்சியைக் கொண்டு கானவரின் வழக்காறு குறித்த செய்தியைப் பதிவு செய்கிறார்.

“வேங்கை விரியிடம் - என்றது வேங்கை மலர்கின்ற பொழுதினை.

வேங்கை மலரும் காலத்தில் கானவர் திருமணம் செய்தல் மரபு”⁴⁴

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாகக் கானவரின் வழக்கு தொடர்பான செய்தி புலப்படுகிறது.

22. அலர்வாய்ப் பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உலகியல் நிகழ்வுகளையும் தம் உரையில் பொதித்து எழுதுவதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தமையை ‘அலர்வாய்ப் பெண்டிர்

இன்னா இன்னுரை' என்னும் தொடருக்கு அவர் விளக்கம் கூறுவதன் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. நற்றிணை, 143ஆம் பாடலுக்குரிய உரையில்,

“ஒரு செய்தியைப் பற்றிப் பேசாதிருப்போர் யான் அதுபற்றி
மூச்சுவிடாதிருந்தேன் என்று கூறும் உலகியலும் உணர்க.
பழிதூற்றுவோர் பேசுங்கால் நலங்கூறுவார் போன்று தாம் கூறும்
பழியை இனிய மொழிகளிலே கரந்து வைத்துக் கூறுவார் ஆதலின்
அலர்வாய்ப் பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை என்றாள்”⁴⁵

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக இது தெரியவருகிறது.

இவ்வாறு, ஒருசொல் குறித்த வழக்குச் சொற்கள் சமுதாயத்தில் காணப்படும் வழக்குச் சொற்களாக, பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் பயின்று வந்துள்ளமையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஈ. உறவுமுறை குறித்தன:

நம்மைச் சுற்றிலும் உள்ள சமூகத்தோடு நாம் தொடர்புகொண்டு பழகுதற்கேற்ப நம் முன்னோர் ஒவ்வொரு உறவுமுறைப் பெயரை வழங்கியுள்ளனர். அந்தந்த உறவுமுறைப் பெயர்களைக்கொண்டு அவர்களோடு நாம் கொண்ட நெருக்கம் புலப்படும். தாய், தந்தை, தமையன் முதலிய உறவுமுறைச் சொற்கள் எல்லாம் காலங்காலமாக நம் சமூகத்தில் நடைமுறையில் உள்ளன. பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையின்வழியே சங்ககாலத்து உறவுமுறையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பெற்ற சொற்கள் குறித்த வழக்கங்கள் ஈண்டு எடுத்துரைக்கப்பெறுகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் இடம்பெறும் உறவுமுறை குறித்த வழக்கங்களாக,

1. ஆண்மகவினைப் பெண்மகவு போல விளித்தல்,
2. தன் குடிப்பிறந்தாளைத் தங்கை எனல்,
3. புனையிழாய் என்று ஆடவரைக் குறிக்கும் வழக்கம்,
4. தோழியைத் தலைவி அன்னை என்றும் தலைவியைத் தோழி அன்னை என்றும் கூறுதல்,
5. ‘எல்லா’ என்னும் முறைப்பெயர்

ஆகியன திகழ்கின்றன. இவை குறித்துக் கீழே விரிவாக ஆராயப்பெறுகிறது.

1. ஆண்மகவினைப் பெண்மகவு போல விளித்தல்:

உயர்திணையை அ.நிணையாகவும் அ.நிணையை உயர்திணையாகவும் விளித்தல் வழக்கத்தில் உள்ளதாகும். பசுவைக் குறிப்பிடும்போது, ‘என் அம்மை வந்தாள் அவளுக்குப் புல்லிடு’ என்றும் காளையைக் குறிப்பிடும்போது, ‘என் அப்பன் வந்தான் அவனுக்குத் தண்ணீர் காட்டு’ என்றும் அன்பு காரணமாகக் குறிப்பிடுவது உண்டு. இவற்றை இலக்கணங்கள் விரவுப்பெயர்களுக்கான உதாரணங்களாகச் சுட்டும். அதுபோன்று, காளையின் பெருமையை உணர்த்தும் விதமாக, கடுமையாக உழைக்கும் ஆண்களைக் ‘காளை போன்று உழைத்தான்’ என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. இவையாவும் திணவழுவமைதிக்குச் சான்றுகளாக அமைவன. அதுபோன்று, அன்பு காரணமாக ஆண் பிள்ளையைப் பெண் பிள்ளையாகவும் பெண் பிள்ளையை ஆண் பிள்ளையாகவும் விளித்தல் என்பது வழக்கத்தில் உள்ளது என்பதை,

“ஆண்மகவினைப் பெண்மகவு போலவும் பெண்மகவினை ஆண்மகவு

போலவும் விளித்தல் தாயர் வழக்கமாதலை இன்றும் காணலாம்”⁴⁶

என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

2. தன்குடிப் பிறந்தாளைத் தங்கை எனல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார், குறுந்தொகை 335ஆம் பாடலின் உரையில் பெண்கள் தொடர்பான தங்கை என்ற உறவுமுறைப் பெயர் குறித்த வழக்கம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறார். அப்பாடலில் வரும் ‘கானவர் தங்கை’ என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் அளிக்கும்போது,

“கானவர் தங்கை என்றது, ‘கானவர் குடிப்பிறந்தாள்’ என்னும்

பொருட்டு இங்ஙனம் கூறும் வழக்குண்மையை,

“சிறுதிணைத் துளரெறி நுண்டுகட்களைஞர் தங்கை” (குறுந் - 392)

என்றும்,

“உழவர் தங்கை” (சிறுபாண் - 190)

என்றும்,

“கொலைவி லெயினர் தங்கை” (ஐங் - 393)

என்றும்,

“கானவர் தங்கை” (அகம் - 132)

என்றும், பிற சான்றோர் கூறுமாற்றானுமுணர்க.”⁴⁷

என்று தங்கை என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் கூறி, அதற்கான இலக்கியச் சான்றுகளையும் கூறுதல் காண முடிகிறது.

3. புனையிழாய் என்று ஆடவரைக் குறிக்கும் வழக்கம்:

பண்டைக்காலத்தில் பெண்களைக் குறிக்கும் வழக்குச் சொற்களை ஆடவரைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையின் வழியே அறியமுடிகிறது.

“புனையிழாய்! என்றது தலைவனைத் தோழி விளித்தவாறு.

புனையிழை என்னும் அன்மொழித்தொகை ஆடவரைக் குறிக்கும்.

இவ்வழக்கு அரியதொரு வழக்கே”⁴⁸

என்ற உரைப்பகுதி வழியாக இதனை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அணிகலன்களைப் பெண்கள் மட்டுமின்றி ஆண்களும் அணிந்தார்கள் என்ற செய்தி இதன்வாயிலாகப் பெறப்படுகிறது.

4. தோழியைத் தலைவி அன்னை என்றும் தலைவியைத் தோழி அன்னை என்றும் கூறுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை 33ஆம் பாடலில் பயின்று வரும் ‘அன்னாய்’ என்ற சொல் குறித்துக் குறிப்பிடும்போது,

“தோழியைத் தலைவி அன்னை என்றலும் தலைவியைத் தோழி

அன்னை என்றலும் மரபு. இதனை,

“அன்னை என்னை யென்றலும் உளவே

தொன்னெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்

தோன்றா மரபின என்மனார் புலவர்” (தொல்-பொருள்.52)

எனவரும் நூற்பாவான் உணர்க.”⁴⁹

என்று மேற்கூட்டிய மரபு குறித்த விளக்கம் கூறி, அதற்குச் சான்றாகத் தொல்காப்பிய நூற்பாவையும் குறிப்பிடுகிறார்.

5. ‘எல்லா’ என்னும் முறைப்பெயர்:

ஆண்மக்களை விளிப்பதற்குச் சங்ககாலத்தில் ‘ஏடா’ என்ற சொல் (கலித்தொகை, பா.87) பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளதைக் கலித்தொகைச் செய்யுள்களால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதுபோன்று தலைவன், தலைவி, தோழி, தோழன் ஆகியோரைக் குறிப்பிடும் பன்மைச் சொல்லாக ‘எல்லா’ என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பெற்றமையைக் கலித்தொகைப் பாடல்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்வாறு வழங்கும் முறைப்பெயர் குறித்து,

“எல்லா - தலைவன், தலைவி, தோழி என்னும் இந்நால்வரும் ஒருவர் ஒருவரை விளித்தற்குரியதாய் வருகின்றதொரு முறைப்பெயர். இது இருபாலர்க்கும் பொதுவாகிய சொல்லும், அன்பு வலிமையுடையாருடே வழங்கப்படும் சொல்லும் ஆதலால் இதனை, கெழுதகைப் பொதுச்சொல் என்று தொல்காப்பியம் (பொருளியல்.23) கூறும். இப்பெயர் எலா, எல்ல, எலுவ என்னும் உருவங்களிலும் வருவதை அறிந்துகொள்க.”⁵⁰

என்று தம் உரையில் ‘எல்லா’ என்ற முறைப்பெயர் குறித்த விளக்கத்தை அளிக்கிறார்.

உ. மகளிர் குறித்த வழக்கங்கள்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் மகளிர் குறித்த பல வழக்கங்களைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். அவையாவன:

1. மகளிர் ஞாழல் பூ சூடும் வழக்கம்,
2. பொருள்வயின் பிரிந்து மீண்ட தலைவனுக்கு விருந்து அளிக்கும் வழக்கம்,

3. கணவன் செய்த கொடுமைக்கு மகளிர் வளையலை உடைக்கும்
வழக்கம்,
 4. பெண்கள் வளையணியும் மரபு,
 5. கணவனைப் பிரிந்த மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாட்களை எண்ணும்
வழக்கம்,
 6. மகளிர் நறுமணப் பொருட்களால் தம்மை அழகுபடுத்திக்கொள்ளல்
 7. கணவனைப் பிரிந்துறையும் மகளிர் கைநூல் யாத்தல் வழக்கம்
- இவை குறித்து விரிவாகக் கீழே காண்போம்.

1. மகளிர் ஞாழல் பூ குடும் வழக்கம்:

சங்ககாலத்தில் பெண்கள் பல்வேறு வகையான மலர்களைத் தம் தலையில்
சூடினர் என்பதை பல இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. குறுந்தொகை 50ஆம்
பாடலுக்குரிய உரையில்,

‘பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பெண்கள் ஞாழல் பூ அணியும் வழக்கத்தைச்

சுட்டி அதற்குச் சான்றாக,

“கொழுநிழல் ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு

கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை

சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ, அகன்மதி

திங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்து

ஈங்கே வருவாள் இவள் யார்கொல்” (கலி-56)

என்ற பாடலையும் சான்றாகக் குறிப்பிடுகிறார்.⁵¹

இதன் வாயிலாக ஞாழல் பூவைச் சூடும் வழக்கம் சங்ககால மகளிரிடம் மிகுந்திருந்ததை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

2. பொருள்வயின் பிரிந்து மீண்ட தலைவனுக்கு விருந்து அளித்தல்:

சங்க காலத்தில் தலைவன் பொருள்வயின் பிரிந்து சென்று மீண்டு வந்தவுடன் அவனுடைய அலுப்புத் தீரும் வண்ணம் மனையுறை மகளிர் அவர்க்கு விருந்து உபசரித்தல் என்பது வழக்கமாகத் திகழ்ந்தது. இவ்வழக்கத்தைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

“தலைவர் மீண்டும் வந்தவுடன் தலைவியர் அவர்க்கு விருந்து செய்தல் வழக்கம். இதனை “அரிவை விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தினாள் அசைஇய முறுவ வின்னகை காண்கம்” (நற்-81) என்றும், “வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனை கலந்து, மாலை யயர்கம் விருந்து” (குறள்-1268) என்றும் பிறர் கூறுமாற்றானும் உணர்க.”⁵²

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாக இச்செய்தியானது புலப்படுகிறது. பொருள் கருதிச் செல்லும் தலைவன் கால்நடையாக வெகுதூரம் சென்று, பலநாட்கள் பசியும், பட்டினியுமாகக் கிடந்து பொருளீட்டித் திரும்பி வருவதால் இத்தகைய விருந்தளிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

3. கணவன் செய்த கொடுமைக்கு மகளிர் வளையலை உடைக்கும் வழக்கம்:

சங்ககாலத்தில் பெண்கள் கணவன் தனக்குச் செய்யும் கொடுமையின் பொருட்டும், கணவனோடு கருத்து வேறுபாடு ஏற்படும்போதும் தம்முடைய எதிர்ப்பினைப் பதிவு செய்யும் விதமாகவும், ஊராரின் கவனத்தைக் கவரும்

விதமாகவும் தங்களின் கைவளையலை உடைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. பொ.வே.சோமசுந்தரனாரும் பெண்களின் இவ்வழக்கத்தைத் தம் உரையில் தக்க சான்றுகளோடு பதிவு செய்கிறார்.

“கணவன் செய்த கொடுமைக்கு மகளிர் கைவளையலையுடைத்தல் ஒரு வழக்கம். இதனை “என்னொடு திரியேனாயின் - உடைக என்னேர் இறை முன்கை வீங்கிய வளையே” என இந்நூலின்கண்(336) பின்னர் வருதலும் நோக்குக. அன்றியும் தயரதனுடன் பிணங்கக் கருதிய கைகேயி -

“வளைது றந்தனள் மதியினின் மறுத்துடைப் பாள்போல்

அளக வாணுத லரும்பெறற் றிலகமு மழித்தாள்” (கைகேசி-சூழ் - 16)

எனக் கம்பநாடர் ஓதுமாற்றானும் அறிக.”⁵³

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாக இச்செய்தியை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

4. பெண்கள் வளையணியும் மரபு:

சங்க காலத்தில் திருமணமான பெண்கள் மற்றும் திருமணமாகாத பெண்கள் எவ்வாறு வளையல் அணிந்திருந்தனர் என்பதைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் சுட்டிச்செல்கிறார். குறுந்தொகை, 189ஆம் பாடலுக்கான உரையில்,

“மணமாகாத மகளிர் பன்னிரை வளையல் உடையராதலும் மணமான மகளிர் சின்னிரை வளையலே அணிதலும் மரபு.”⁵⁴

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக இதனை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இத்தகைய வழக்கம் திருமணம் ஆன, திருமணம் ஆகாத மகளிரை வேறுபடுத்தி அறிதலுக்காகக் கடைப்பிடிக்கப்பெற்றிருக்கலாம்.

5. கணவனைப் பிரிந்த மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாட்களை எண்ணும்

வழக்கம்:

பொருள்வயின் பிரிந்து சென்ற தன் கணவன் தான் மீண்டு வருவதாகக் கூறிச்சென்ற காலத்தை அறிதல் பொருட்டுத் தம் இல்லத்தின் சுவரில் கோடிட்டு நாட்களைக் கணக்கீடு செய்தலை வழக்கமாகக் கொள்வர். இச்செய்தியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் தக்க சான்றோடு குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“கணவனைப் பிரிந்துறையும் மகளிர், கணவன் வருவல் எனக் கூறிச்சென்ற நாட்களைச் சுவரிற் கோடிட்டு நாடோறும் இன்னும் எத்துணை நாள்கள் உள என, ஒற்றி, ஆராய்தல் மரபு; இதனை,

“வாற்றறுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற

நாள்ஒற்றித் தேய்ந்த விரல்” (குறள் - 1261)

என வரும் திருக்குறளானும் அறிக.”⁵⁵

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

6. மகளிர் நறுமணப்பொருட்களால் தம்மை அழகுபடுத்திக்கொள்ளல்:

பண்டைக் காலத்தில் பெண்கள் பல்வேறு வகைகளில் தங்களை அழகுபடுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறு அழகுபடுத்திக்கொள்வதை ஒரு கலையாகவே அவர்கள் போற்றினர். அவ்வகையில், நறுமணப்பொருட்களைக்

கொண்டு மகளிர் தம்மை அழகுபடுத்திக்கொள்ளல் என்பது அக்காலத்தில் மட்டுமல்லாது இக்காலத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பெற்று வரும் வழக்கமாகத் திகழ்கிறது. சங்ககாலத்தில் மகளிர் நறுமணப்பொருட்களால் அழகுபடுத்திக்கொண்டனர் என்பதை,

“இளமகளிர் புன்கு முதலியவற்றின் இளந்தளிர்களைத் தம் மிளமுலை அப்பிக் கொண்டு அணிசெய்து கொள்ளுதலை,

“குவிமுகிழ் இளமுலை ...

வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர

வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா” (முருகாற் - 35)

எனவும்,

“பொரிப்பூம் புன்கின் எழிற்றகை யொண்முறி

சுணங்கணி வனமுலை அணங்குகொளத் திமிரி” (நற்றிணை - 9)

எனவும், பிறசான்றோர் ஓதுதலானும் உணர்க.”⁵⁶

என்ற உரைப்பகுதி வாயிலாக வெளிப்படுத்துதலைக் காணலாம்.

7. கணவனைப் பிரிந்துறையும் மகளிர் கைநூல் யாத்தல் வழக்கம்:

சங்ககாலத்தில் தம்மைப் பிரிந்து சென்ற கணவன் மீண்டும் தம்மோடு சேர்தல் பொருட்டுப் பெண்கள் நோன்பு இயற்றுவர். அவ்வாறு நோன்பு நோற்கும்போது கடைப்பிடிக்கப்பெறும் வழக்கமொன்றினைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் விளக்குகிறார். குறுந்தொகை, 218ஆம் பாடலின் உரையில்,

“கைந்நூல் யாத்தல் - நோன்பு மேற்கொண்டு காப்புநூல் கையிற்
கட்டிக் கோடல்; தலைவனைப் பிரிந்துரையும் மகளிர், நோன்பு
மேற்கொண்டு கைந்நூல் யாத்தல் மரபு. இதனை,
“பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை
வலம்புரை வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து” (நெடுநல்வாடை.141-2)
எனவரும் நெடுநல்வாடையானும் அறிக.”⁵⁷

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஊ. நம்பிக்கை குறித்த வழக்கங்கள்:

மக்கள் சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தத்தம் அனுபவங்களுக்குத்
தக சில நம்பிக்கைகளை வழிவழியாகக் கொண்டிருப்பர். கடந்த கால
அனுபவங்களின் திரட்சியாகவே இத்தகைய நம்பிக்கைகள் அவர்களிடம்
வேருன்றியிருக்கின்றன. சங்ககாலத்தில் மக்களிடம் நிலவிய நம்பிக்கைகள்
குறித்த செய்தியினைச் சங்கப் புலவர்களின் பாடல்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள
முடிகிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின் வாயிலாகப் பழங்கால மக்களின்
நம்பிக்கைகள் தற்கால நம்பிக்கைகளோடு எவ்வகையிலெல்லாம்
பொருந்திப்போகின்றன என்பது குறித்து அறிய முடிகிறது. இப்பகுதியில்
பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள நம்பிக்கைகள் குறித்த
வழக்கங்கள் எடுத்துரைக்கப்பெறுகின்றன.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் சுட்டப்பெற்றிருக்கும் பழந்தமிழர்
நம்பிக்கைகளாக,

1. மழை உண்டாதல் குறித்த நம்பிக்கை,

2. முற்பிறவி குறித்த நம்பிக்கை,
3. வேங்கைமரம் தொடர்பான நம்பிக்கை,
4. நாரை குறித்த நம்பிக்கை

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை உரையில் எவ்விதம் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன என்பதை விரிவாகக் காணலாம்.

1. மழை உண்டாதல் குறித்த நம்பிக்கை:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பாலைக்கலி, ஏழாம் பாடலின் உரையில் பண்டைத் தமிழர்களின் மழை பொழிதல் தொடர்பான நம்பிக்கை குறித்த செய்தியைப் பாடல் வழியே எடுத்துரைக்கிறார். நீர்த்துளி வீழ்க்கும் நீலமலரைத் தலைவியின் கண்ணுக்கு உமையாகக் கூறுமிடத்து,

“நீலமலரில் நீர் சுரந்து துளியாக வீழ்ந்தால் மழை உண்டாகும்
என்பதொரு கோட்பாடு.”⁵⁸

என்று பழந்தமிழரின் மழைபொழிதல் குறித்த நம்பிக்கையைப் பதிவு செய்கிறார்.

2. முற்பிறவி குறித்த நம்பிக்கை:

நமக்கு ஏற்படும் இன்பதுன்பங்கள் யாவும் நாம் இப்பிறவியிலும் முற்பிறவியிலும் செய்த நல்வினை தீவினைக்கேற்பவே உண்டாகும் என்பதில் பண்டைத் தமிழர் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். தொல்காப்பியத்தில் பயின்றுவரும்,

“ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்
ஒன்றி உயர்ந்த பாலது ஆணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப”⁵⁹

என்ற நூற்பாவில் இடம்பெறும் “பாலது ஆணை” என்னும் சொல் முற்பிறவியில் செய்த ஊழ்வினை குறித்ததாகக் கருதப்பெறுகிறது. திருவள்ளுவரும் மனிதனுக்கு ஏழு பிறவிகள் உண்டு என்னும் பொருள்பட,

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”⁶⁰

என்றும்,

“ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”⁶¹

என்றும் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக மனிதனுக்கு ஏழு பிறவிகள் உண்டென்ற பண்டைத் தமிழரின் நம்பிக்கையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

கலித்தொகை, 141ஆம் பாடலில் தலைவன் மடலேறுவதற்கான காரணமாக அவனது ஊழ்வினையானது குறிப்பிடப்பெறுகிறது. இப்பாடலுக்கு உரையெழுதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்,

“காதல் செய்வார் மடலேறும்படி நேருதற்குக் காரணம் அவர்

முற்பிறப்பின்கண் அறநெறி நில்லாமல் தீவினை செய்தமையேயாகும்.

இத்தகைய தீவினையாளர் பொருட்டே நூல் மடலேறும் இவ்விதியினை

விதிப்பதாயிற்று என்பது இத்தரவின் திரண்ட பொருள்”⁶²

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக, இப்பிறவியில் அனுபவிக்கும் துன்பத்திற்குக் காரணம் முற்பிறவியில் செய்த தீவினையே என்னும் நம்பிக்கையானது பெறப்படுகிறது.

3. வேங்கை மரம் தொடர்பான நம்பிக்கை:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அகநானூறு 52ஆம் பாடலுக்கான உரையில் வேங்கை மரம் தொடர்பான நம்பிக்கை குறித்த ஒரு செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“வேங்கை மலர் கொய்யும் மகளிர் புலிபுலி என்று கூவி அம்மரத்தை அச்சுறுத்தினால் அது வளைந்து கொடுக்கும் என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இக்காரணம் பற்றியே உயர்ந்த கிளையிலுள்ள புதிய வேங்கை மலரைப் பறிக்கக் கருதிய குறத்தி புலிபுலி என்றாரவாரித்தனள் என்க.”⁶³

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக அக்கால நம்பிக்கை குறித்த செய்தியைப் பதிவு செய்கிறார்.

4. நாரை குறித்த நம்பிக்கை:

தமிழர் வாழ்வில் பறவைகள் குறித்த நம்பிக்கைகள் பல உண்டு. காக்கை கரைந்தால் சுற்றத்தவர் தம் இல்லம் வருவர் என்ற நம்பிக்கை இன்றும் நிலவுதல் நாம் அறிந்த ஒன்றே. அவ்வாறே பண்டைக்காலத்தும் நிலவிவந்தது என்பதை,

“மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை

அன்புடை மரபினின் கிளையோடு ஆராப்

பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி

பொலம்புனை கலத்தில் தருகுவென் மாதோ

வெஞ்சின விறல்வேல் காளையொடு

அஞ்சில் ஓதியை வரக்கரைந் தீமே”⁶⁴

என்ற பாடல் உணர்த்துகிறது. அதே போன்று நாரை வானத்தில் உயர்ந்து பறந்தால் மழைவரும் என்பது ஒரு நம்பிக்கையாக விளங்கியது. இந்நம்பிக்கை குறித்து,

“நாரை உயர்ந்து பறந்தால் மழை உண்டாகும் என்பது இக்காலத்தும் பலருடைய நம்பிக்கையாக உள்ளது.”⁶⁵

என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

நம்பிக்கைகள் சமுதாயத்தில் மிகவும் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுவன. பண்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பல்வேறு நம்பிக்கைகள் நிலவியபோதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பழக்கவழக்கங்கள் குறித்துக் குறிப்பிடும் அளவிற்கு நம்பிக்கைகள் குறித்துக் குறிப்பிடவில்லை. பொருள் விளக்கத்திற்காக மட்டுமே மேற்கூட்டிய நம்பிக்கைகள் குறித்த செய்தியைத் தம் உரையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

எ. பொதுவான வழக்கங்கள்:

சங்க காலத்தில் அனைத்து மக்களாலும் பின்பற்றப்பெறும் வழக்கங்கள் பொதுவான வழக்கங்கள் என்னும் பிரிவினுள் அடக்கப்பெறுகின்றன. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் கூட்டும் பொதுவான வழக்கங்களாக,

1. திருமணம் குறித்த வழக்கம்,
2. இரண்டாம் திருமணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கம்,
3. கள்ளைக் குப்பியில் பெய்துவைக்கும் வழக்கம்,
4. அரண்மனைக் காவலர் விண்மீன் ஆராய்ந்து நாழிகை காணும் வழக்கம்,
5. தவறு செய்யும் ஒருவனுக்குத் தக்க தண்டனை வழங்கும் வழக்கம்,

6. யானையை நீரில் விடுங்கால் பறையறைந்து விடுதல்,
7. பாலைக் காய்ச்சாமல் வெண்ணைய் எடுக்கும் வழக்கம்,
8. வேற்படைகளை நிரலாகத் தைத்து கதவமைக்கும் வழக்கம்,
9. முன்னோர் பெயரைக் குழந்தைகளுக்கு இடும் வழக்கம்,
10. குடவோலைத் தேர்தல் முறை,
11. போரில் வீரமரணம் அடைந்தோருக்கு நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம்

ஆகியன இடம்பெறுகின்றன. இவை குறித்து விரிவாகக் கீழே ஆராயப்பெறுகிறது.

1. திருமணம் குறித்த வழக்கம்:

சங்ககாலம் முதற்கொண்டு இக்காலம் வரையில் சடங்குமுறை மணமானது நல்ல நாளில் நடைபெற வேண்டும் என்று மக்களால் கருதப்பெற்று வருவதாகிய ஒரு வழக்கமாகும். அகநானூற்றில் வளர்பிறை ரோகிணி நட்சத்திரம் கூடிய நாள் நன்னாளாகக் கூறப்பெறுகிறது.

“குறிஞ்சி நில மக்கள் வேங்கை மரம் பூக்கும் நாளில் மணமுடிப்பர்.

வேங்கை, நன்னாளில்தான் பூக்கும் என்பது ஒரு கொள்கை.”⁶⁶

சிலப்பதிகாரம் மற்றும் அகநானூற்றின் கூற்றுகளில் இருந்து மணவுறவு திருமணநாள் இரவே நிறைவெய்தும் என்று அறியமுடிகிறது. தாலி அணிதல் என்பது ஆரியர்களின் வருகைக்குப் பின்பு பிற்காலத்தில் தமிழர்களின் சடங்குகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றது. தொல்காப்பியத்தில் வரும்,

“பொய்யும் வழுவும்தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”⁶⁷

என்ற நூற்பாவின் வாயிலாக, திருமணத்தின்போது தாலி அணிவித்தல் என்பது தமிழர்களிடையே ஆதிகாலத்தில் இருந்து இல்லாமல் இடையே வந்த ஒரு வழக்கம் என்பது பெறப்படுகிறது. இவ்வாறான திருமணம் குறித்துப் பழந்தமிழர்களிடையே இருந்துவரும் மரபு குறித்ததான செய்திகள் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் தம் உரையில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பெற்றுள்ளன என்பதை இப்பகுதி ஆராய்கிறது.

பண்டைக் காலத்தினும் இக்காலத்தினும் திருமணம் குறித்த முதல் நிகழ்வாக அமைவது பெண் பார்த்தல் நிகழ்வாகும். மணமகன் வீட்டார் சார்பாக வயது முதிர்ந்த பெரியோர் முதலில் பெண் பார்க்கச் செல்வது வழக்கம். இவ்வழக்கம் குறித்த செய்தியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பதிவு செய்கிறார். குறுந்தொகை, 146ஆம் பாடலுக்குரிய உரைப்பகுதியில்,

“பண்டு மகட்பேசுதற்கு ஆண்டானும் அறிவானும் முதிரிந்த சான்றோர்
செல்லும் வழக்கம் உண்மையும் அறிக.”⁶⁸

என்று கூறுவதன் வாயிலாக அறிந்துகொள் முடிகிறது.

திருமணச் சடங்கின் அடுத்த நிகழ்வாக திருமண விழாவிற்சூரிய இடத்தினை அலங்கரித்தல் என்பது அமைகிறது. பண்டைக்காலத்தில் தெய்வத்திற்குச் சிறப்புச் செய்யும்போது பழமணல் மாற்றிப் புதுமணல் கொண்டுவந்து பரப்புவர். இதனை,

“விழவுமலி மூதூர் வீதியும் மன்றமும்
பழமணல் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியும் காழ்ஊன்று விலோதமும்
மதலை மாடமும் வாயிலும் சேர்த்துமின்”⁶⁹

என்னும் பாடலடிகளால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதேபோன்று திருமண விழாவிலும் இவ்வாறு நடைபெறும் என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

“திருமணக் காலத்தில் பந்தரிட்டுப் புதுமணல் பரப்புதலும் விளக்கேற்றி வைத்து அதற்கு மாலைகுட்டுதலும் இற்றைநாள் போலவே பண்டைநாளினும் வழக்கமாய் இருந்தமை உணரலாம்.”⁷⁰

என்ற உரைப்பகுதியின் வழியாகத் திருமணம் நடைபெறும் இடமானது அலங்கரிக்கப்பெறும் வழக்கத்தை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அடுத்ததாகத் திருமணத்திற்கு நல்லநாள் பார்த்தல் நிகழ்வு குறித்துச் சுட்டும்போது,

“பண்டைநாள் தமிழ்ச் சான்றோர் திருமணத்திற்குத் திங்களும் உரோகணியும் சேர்ந்த நாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டனர்”⁷¹

என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாகத் திருமணத்திற்கு நல்லநாள் பார்த்தல் என்பது பண்டைக்காலம் முதற்கொண்டே இருந்துவரும் வழக்கம் என்பது தெரியவருகிறது.

மேற்கூட்டியவற்றால் சங்ககாலத்தில் திருமணப் பேச்சு முதற்கொண்டு திருமணம் செய்யும் இடம், திருமண நாள் பார்த்தல் ஆகியவற்றில் கடைப்பிடிக்கப்பெறும் வழக்கங்கள் குறித்துப் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

2. இரண்டாம் திருமணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கம்:

காதல் பரத்தை, காமக் கிழத்தி முதலியோர் குறித்து இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடினும் பண்டைக்காலத்தில் ஆடவனுக்கு முறைப்படி ஒரு பெண்ணோடு

மட்டுமே திருமணம் நடைபெற்றது. அவள் உயிருடன் இருக்கும் வரையில் வேறு ஒரு பெண்ணுக்கு மனைவிக்குரிய இடம் வழங்கப்பெறவில்லை. ஆயினும், இல்லற வாழ்க்கையில் குழந்தைப்பேறு வாய்க்காதபோது ஆடவர் முதல் மனைவி இருக்கும்போதே குழந்தைப் பேற்றிற்காக இரண்டாவது திருமணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது என்பது,

“பின்முறை ஆக்கிய பெரும்பொருள் வதுவை”⁷²

என்னும் தொல்காப்பிய அடியின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனாரும் தம்முடைய உரையில்,

“பழைய தமிழ்ச் சான்றோர் மகப்பேறு கருதித் தலைவன்
இரண்டாமுறை திருமணம் செய்துகொள்ளல் முறையே என்னும்
கொள்கையுடையார்”⁷³

என்று பண்டைக் காலத்தில் இரண்டாம் திருமணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கத்தைப் பதிவு செய்கிறார். மேலும்,

“இனி இரண்டாவதாக வதுவை செய்தல் மகப்பேற்றின் பொருட்டே
என்றுணர்த்தற்கு ‘பெரும்பொருள் வதுவை’ என்று கூறியிருத்தலும்
‘மகன்தாய்’ என வழிமுறைக் கிழத்தியைக் குறிப்பிட்டிருத்தலும்
நுண்ணிதின் உணர்க”⁷⁴

என்று இரண்டாவது திருமணம் செய்யும் வழக்கம் குழந்தைப்பேற்றுக்காகவே என்பதை விளக்கும் விதமாக வழங்கப்பெறும் சொல் பயன்பாடுகள் குறித்தும் எடுத்துரைக்கிறார்.

3. கள்ளைக் குப்பியில் பெய்துவைக்கும் வழக்கம்:

பண்டைக் காலத்தில் மக்கள் கள்ளைக் குப்பியில் இட்டு வைத்தலை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இது பக்குவப்படுத்துதல் எனப்பெறும். இவ்வாறு கள்ளைக் குப்பியில் அடைத்து வைக்கும் வழக்கம் குறித்துப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் தக்க சான்றுகளோடு குறிப்பிடுகிறார்.

“கள்ளைக் குப்பியில் பெய்துவைத்தல் வழக்கம். இதனை,

“சோலைக் கழுகின் சூல்வயிற் றன்ன

நீலப் பைங்குடம்” (பெரும்பாண்-381-2)

என்றும்,

“கன்னி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு” (மதுரைக்-228)

என்றும் பிற சான்றோர் கூறுமாற்றானும் உணர்க.”⁷⁵

என்று தம் உரையில் இதுகுறித்துக் குறிப்பிடுகிறார்.

4. அரண்மனைக் காவலர் விண்மீன் ஆராய்ந்து நாழிகை காணும் வழக்கம்:

பண்டைக் காலத்தில் பகல் பொழுதில் வானில் சூரியனின் நிலையைக் கொண்டும், இரவுப்பொழுதில் சந்திரனின் நிலையைக் கொண்டும் மக்கள் ஒரு நாளின் பொழுதினைக் கணித்தனர். மேலும், இரவில் தெரியும் விண்மீன்களைக் கொண்டு திசையையும் காலத்தையும் கணிக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை 261ஆம் பாடலின் உரையில், அரண்மனைக் காவலர் இவ்வாறு வானில் விண்மீன்களின் நிலையைக் கொண்டு நாழிகை கண்டு உரைக்கும் வழக்கத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

“காவலர் - அரண்மனை காக்கும் காவலர். இவர்கள் இரவில்

விண்மீன்களை ஆராய்ந்து நாழிகை காணும் வழக்கமுடையர்”⁷⁶

என்று சுட்டுகிறார். தலைவியானவள் ‘தலைவன் வருகின்ற நாளினும் வாரா நாளினும் இரவின்கண் வான்நோக்கி நாழிகை ஆராய்ந்தும் வாராமையால் என் நெஞ்சம் புண்ணாகிவிட்டது’, என்று கூறி வருந்துவதாக அமைந்தவிடத்து இவ்வழக்கத்தைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுகிறார்.

5. தவறு செய்வோருக்குத் தக்க தண்டனை வழங்குதல்:

பண்டைக் காலத்தில் தவறு செய்த ஒருவனைப் பெரியோர்கள் ஊர்ப் பொதுவில் தக்கவாறு விசாரணை செய்து அவன் செய்த குற்றத்தை நிரூபித்துத் தக்க தண்டனை வழங்குவதை மரபாக விளங்கியது. இக்காலத்தில் நீதிமன்றங்கள் அவ்வாறே இயங்குவது காணலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் சதுக்கப் பூதம் முன்பு இவ்வாறு வழக்கு செல்லும்போது பொய்யுரைப்போரை அச்சதுக்கப் பூதம் புடைத்துண்ணும் என்னும் செய்தி இடம்பெறுவதைக் காணலாம். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் சங்ககாலத்தில் இவ்வாறான வழக்கம் நிலவியமை குறித்து அகநானூற்றில் இடம்பெறும் குறிப்பினைக் கொண்டு விளக்கிச் செல்கிறார்.

“கள்ளூர் என்னும் ஊரில் ஒருவன் ஒரு தலைவியுடன் களவொழுக்கம் புணர்ந்து பின்னர் யான் அவளை ஒருபொழுதும் பார்த்ததில்லை என்று பொய் கூறிவிட்டான். அவ்வூர் அறவோர் அவ்வழக்கினை ஆராய்ந்து அவனைப் பற்றி மரத்தில் பிணித்துச் சான்று கூறுவாரைக் கொண்டு அக்குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்து அக்குற்றத்திற்குத் தண்டனையாக அவனை நின்றறையில் இட்டுத் தீக்கொளுவுவார். அவ்வூர் மக்கள்

காணும்படி நீற்றைப் பெய்தனர். அது கண்டவூர் மக்கள் இஃது இக்குற்றத்திற்குத் தகுந்த ஒழுப்பேயாகும் என்று மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தனர் என்னும் வரலாறு பெற்றாம்”⁷⁷

என்று பெண்ணை ஏமாற்றிய குற்றம் புரிந்தவன் அடையும் தண்டனை குறித்த பாடல் செய்தியை விளக்கிச் செல்கிறார். மேலும்,

“ஒரு பெண் தனது காதலன் தன்னைக் கற்பழித்துவிட்டுப் பிறகு மணந்துகொள்ள மறுத்துவிட்டதாகக் குற்றம் சாட்டினால் அவையத்தார், விவரமறிந்த சாட்சிகள் வாயிலாக உண்மையறிந்து குற்ற விசாரணைக்கப்பால் முக்கோல் சட்டகத்தில் பிணைத்து, நையப் புடைத்து, அவன் தலைமீது மிகுதியான சுடுமண்ணை(சாணம்) இறைத்து ஒறுப்பது மரபு”⁷⁸

என்ற நா.சுப்ரமணியன் கருத்தும் மேற்கூட்டியதை வலியுறுத்துவதாய் அமைகிறது. இத்தகைய தண்டனைகள் வாயிலாக இதுபோன்று தவறுசெய்வோர் எண்ணிக்கை குறைய வாய்ப்புள்ளது. இதற்காகவே கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பெற்றிருக்கலாம்.

இதுமட்டுமின்றி, பெண்ணை ஏமாற்றியவனை ஊர்ப்பொதுவில் விசாரித்தல், சான்று கூறுவார் மூலமாகக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பெறல், குற்றத்திற்குத் தண்டனையாக நீற்றறையில் இடல் முதலிய நீதி வழங்கலில் கடைப்பிடிக்கப்பெறும் படிநிலைகவழக்கங்கள் குறித்து மேற்குறிப்பிட்டதன் வாயிலாக அறிந்துகொள் முடிகிறது.

6. யானையை நீரில் விடுங்கால் பறையறைந்து விடுதல்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கலித்தொகை, 20ஆம் பாடலின் உரையில் யானையைக் குளிக்க அழைத்துச் செல்லும்போது பறையறைந்து அறிவிக்கும் வழக்கம் பற்றிய செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார். இப்பாடலில் வரும் ‘நீர்க்குவிட்டாங்கு’ என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் எழுதும்போது,

“கொல்யானையை நீர்க்கு விடுங்கால் பறையறைந்து விடும் வழக்க முண்மை பெற்றாம்”⁷⁹

என்று சுட்டுகிறார். மதம்கொண்ட யானை என்பதைக் குறிக்க ‘கொல்யானை’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். யானையைக் குளிப்பாட்ட ஆறு முதலிய நீர்நிலைகளுக்குக் அழைத்துச் செல்லும்போது மக்கள் யாரும் அவற்றின் குறுக்கே சென்று அகப்பட்டுக்கொள்ளக் கூடாது என்ற முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக அக்காலத்தில் பறையறைந்து அறிவிக்கும் வழக்கம் இருந்ததை மேற்கூட்டிய விளக்கத்தால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

7. பாலைக் காய்ச்சாமல் வெண்ணெய் எடுக்கும் வழக்கம்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் கலித்தொகை, 110ஆம் பாடலின் உரையில் பாலில் இருந்து வெண்ணெய் எடுக்கும் அக்கால முறை குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார்.

“நெய்கடைபாலின் பயன்யாதும் இன்றாகி என்பதால் -
இக்காலத்தைப்போலவே பாலைக் காய்ச்சாமலேயே கடைந்து
வெண்ணெய் திரட்டல் உண்டு என்பது பெற்றாம்”⁸⁰

என்ற உரைப்பகுதியின் வாயிலாகப் பாலைக் காய்ச்சி மட்டுமின்றி காய்ச்சாமலேலே வெண்ணெய் எடுக்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் மட்டுமின்றி இக்காலத்திலும் வழக்கத்தில் இருக்கும் தன்மையை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

8. வேற்படைகளை நிரலாகத் தைத்துக் கதவமைக்கும் வழக்கம்:

சங்க காலத்தில் மக்கள் வசித்த வீடுகளின் கதவமைப்பு குறித்த செய்தியைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பதிவு செய்கிறார். கலித்தொகை, 135ஆம் பாடலில் பயின்றுவரும் ‘அயில்திணி நெடுங்கதவம்’ என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் அளிக்குமிடத்து,

“வேற்படைகளை நிரலாகத் தைத்துக் கதவமைக்கும் வழக்க முண்மை

“அயில்திணி நெடுங்கதவு” என்பதனாலும் அறியலாம்.”⁸¹

என்று சுட்டுகிறார். இதன் வாயிலாகச் சங்ககால மக்கள் வசித்த வீடுகளின் கதவு அமைப்பு குறித்த செய்தியை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

9. முன்னோர் பெயரைக் குழந்தைகளுக்கு இடும் வழக்கம்:

தமிழ்ச் சமூகத்தில் பாட்டன் பெயரைப் பெயரனுக்கு வைப்பது என்பது நடைமுறையில் இருக்கும் வழக்கமாகும். இதன் காரணமாகவே ‘பெயரன்’ என்னும் பெயரே உருவானது. தமிழர்களின் இத்தகைய பெயரிடும் வழக்கம் குறித்துப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் குறிப்பிடுகையில்,

“ஒரு பண்பட்ட குடியின் சிறப்பினைக் கொண்டு செலுத்துவோர் அக்குடியின் கால்வழித் தோன்றல்களையாதலின் முன்னோர் பெயரையே

மக்கட்கு வழங்கும் முறை நம் தமிழகத்தே தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருகிறது. இன்றும் அவ்வழக்கம் உள்ளது”⁸²

என்று உரைக்கிறார். தற்காலத்தில் வடமாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குடும்பப்பெயர் என்ற ஒன்றை அமைத்துக் கொள்வதையும் காணலாம்.

10. குடவோலைத் தேர்தல் முறை:

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர் தம்முடைய கிராமங்களின் ஆட்சியாளரைத் தாமே தேர்ந்தெடுக்கக் ‘குடவோலை முறை’ என்ற நடைமுறையைப் பின்பற்றினர். இது இன்றைய மக்களாட்சியின் ஆதி வடிவமாகக் கருதப்பெறுகிறது. சங்க நூலாகிய அகநானூற்றில் இக்குடவோலைமுறை குறித்த குறிப்பு இடம்பெறுகிறது. அகநானூறு 77ஆம் பாடலுக்கு உரையெழுதும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்,

“பண்டைக் காலத்தே இத்தமிழகத்தில் ஊராட்சியாளரைத் தேர்ந்தெடுத்தற்கு ஊர் மக்கள் தாம் விரும்பிய தலைவர் பெயரை ஓலையில் எழுதிச் சுருள் செய்து குடத்தினுள் விடுதலும், நடுவர் அக்குடங்களை மூடிப் பின்னர் கயிற்றால் வரிந்து கட்டி இலச்சினையிடுதலும் பின்னர் ஆவணக்களரியாளர் அவ்விலச்சினையை ஆராய்ந்து பார்த்து அதனை அழித்துக் குடத்தினுள்ளிருந்து ஓலைச் சுருள்களை வெளியிலெடுத்து பிரித்து நோக்குதலும்”⁸³

என்று குடவோலைத் தேர்தல் நடைமுறை குறித்து விளக்கிச் செல்கிறார். இக்குடவோலைமுறையின் எச்சமாகவே இன்றைய தேர்தல் முறை உலகம் முழுவதும் திகழ்வதை நாம் அறிய முடிகிறது.

11. போரில் வீரமரணம் அடைந்தோருக்கு நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம்:

பண்டைக் காலத்தில் போரில் தீரமுடன் போரிட்டு வீரமரணம் அடைந்த போர் வீரர்களைப் போற்றும் வண்ணம் அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாக நடுகல் எழுப்பும் வழக்கம் இருந்ததைப் பழந்தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. தொல்காப்பியத்தில் வரும்,

“காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்

சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தல்”⁸⁴

என்ற நூற்பாவின் வழியே இத்தகைய நடுகல் வழக்கம் தொல்காப்பியக் காலத்திலேயே இருந்தமையை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஐங்குறுநூறு 352ஆம் பாடலுக்குரிய உரையில்,

“போர்க்காலத்திலே உயிர்கொடுத்த மறவர்க்கு அவர்தம் பீடும்

பெயரும் எழுதி, கல்நட்டு வணங்குதல் பண்டைத் தமிழர் வழக்கம்”⁸⁵

என்று சுட்டுவதன் வாயிலாக நடுகல் வழக்கத்தைப் பற்றிய அவர்தம் கருத்தினை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஏ. பழமொழி கூறும் சமுதாயம்:

பழமொழிகள் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியலை உள்ளது உள்ளவாறே படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாகத் திகழ்வனவாகும். அவை மக்களின் அனுபவப் பிழிவாக உருவானவையாகும். இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு முன்பு பண்டைப் பெருமக்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குப் பழமொழிகளைவிடப் பெரிதும் நம்பத்தகுந்த சிறந்த துணை இல்லை. மேலும், இத்தகைய பழமொழிகள்,

“அறிவின் வளர்ச்சியிலே பிறந்தவை; சுருக்கம், தெளிவு, பொருத்தம் ஆகிய சிறப்பியல்புகளால் நாள்தோறும் இறந்து கொண்டிருக்கும் இந்த உலகினில் என்றும் இறவாது வாழ்கின்றன.”⁸⁶

என்று ப.முருகன் பழமொழிகளின் சிறப்பு குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார். இப்பழமொழிகளின் சிறப்பினைத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும்போது, நுண்ணிய கருத்துகளை அறிவிப்பன, சுருங்கச் சொல்வன, விளங்க வைப்பன, எளிமையுடையன, யாவரும் அறிந்து கொள்ளுமாறு உவமையுடன் பொருந்திவருவன என்கிறது. இதனை,

“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடை மையும்
மென்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப”⁸⁷

என்ற நூற்பாவின் வழியே அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“உவமைகள், பழமொழிகள் முதலானவற்றையும் இடத்திற்கேற்ப ஆளுதல் நடைக்கு அழகையும் பொருள் தெளிவையும் தரும்”⁸⁸

என்னும் கருத்திற்கேற்ப பொருள் விளக்கத்திற்காகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தி உள்ளார். அவ்வகையில், தம் உரையில் மொத்தம் ஏழு பழமொழிகளை எடுத்தாள்கிறார். அவையாவன:

1. மைக்காலிருளாயினும் மந்தி கொம்பிழக்கப் பாயாது,
2. மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா,
3. வந்த வெள்ளம் இருந்த வெள்ளத்தையும் கொடு போயிற்று,
4. விளையாட்டே வினையாயிற்று,

5. கொண்டான் தூற்றின் கூறையும் தூற்றும்,

6. நுணலும் தன் வாயால் கெடும்,

7. சனியன் பிடித்த நாரை கெளுத்தி மீனை விழுங்கிற்றாம்

ஆகியனவாகும். இப்பழமொழிகள் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் ஆளப்பெறும் தன்மை குறித்துக் கீழே விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பெறுகிறது.

1. மைக்காலிருளாயினும் மந்தி கொம்பிழக்கப் பாயாது:

குறுந்தொகை 121ஆம் பாடலுக்கான உரையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இப்பழமொழியை ஆள்கிறார்.

“மைக்காலிருளாயினும் மந்தி கொம்பிழக்கப் பாயாது’ என்பது ஒரு பழமொழி. இருளின்கண் தன்னை ஏற்றித் தாங்கும் கொம்பென்று நினைத்து ஏலாக் கொம்பிற் பாய்ந்தமையால் அக்கொம்பு முறிந்ததாக அத்தவறு குரங்கினுடையதாகவும் கொம்பு முறிந்ததெனக் கொம்பின் மேலேற்றுமாறு போல, குறியுணர்த்துங்கால் வாய்ப்புணர்த்தாத் தலைவன் தவற்றிற்கு தவறிலவாகிய இத்தோள்கள் நோயுற்றன என்றவாறு.”⁸⁹

என்று அல்லகுறிப்படுதலால் தலைவனின் தவற்றிற்குத் தவறே செய்யாத தலைவியின் தோள்கள் தண்டனையை அனுபவிக்கின்றன என்று குறிப்பிடும் இடத்தில் இப்பழமொழி ஆளப்பெற்றுள்ளது.

2. முர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா:

இப்பழமொழி, குறுந்தொகை 341ஆம் பாடலின் உரையில் பெரியோர் தாம் மேற்கொண்ட செயல்களில் சிறந்த ஒன்றிற்காக மற்ற செயல்களைத் துறந்துவிடுவர்

என்னும் கருத்தை விளக்கும் விதமாக இப்பழமொழி பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் உரையில் ஆளப்பெற்றுள்ளது.

“பெரியோர்கள் தங்கொள்கைகளுட் சிலவற்றைச் சில செவ்விகளில் தளரவிடும் இயல்புடையோர் ஆவர். ‘முர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா’ என்னும் பழமொழி அருத்தாபத்தியாற் பெரியோர் கொண்டது விடுதலும் உண்டென்பதை விளங்குதல் காணலாம். தாம் மேற்கொண்ட கொள்கைகள் ஒன்றனை ஒன்று முரணியவிடத்து, அவற்றின் மென்மை வன்மைகளைச் சீர்தூக்கி இன்றியமையாதொன்றனை மேற்கொண்டு ஏனையதை விடுதலும் பெரியோர் இயல்பு என்பது கருத்து.”⁹⁰

மேற்கூட்டிய பழமொழி வாயிலாகப் பெரியோரின் வினைத் திட்டத்தைப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் எடுத்துரைத்த தன்மை பெறப்படுகிறது.

மேலும், இதே பழமொழியானது கலித்தொகை, 34ஆம் பாடலுக்கான உரையில் சொற்களை முன்பின்னாக்கி, ‘முதலையும் முர்க்கரும் கொண்டது விடார்’ என்று பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் ஆளப்பெற்றுள்ளது.⁹¹

3. வந்த வெள்ளம் இருந்த வெள்ளத்தையும் கொடுபோயிற்று:

இப்பழமொழியானது குறுந்தொகை 381ஆம் பாடல் உரையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது.

“வந்தவெள்ளம் இருந்த வெள்ளத்தையும் கொடு போயிற்று என்னும் பழமொழிப்படி, கேண்மையால் உண்டாக வேண்டிய நலம்

இல்லையானதோடன்றி நமக்கியல்பாகவுள்ள நலத்தையும் அழித்த
தென்பாள்”⁹²

என்ற உரைப்பகுதியில் இப்பழமொழி ஆளப்பெற்றுள்ளது. தலைவனைக்
காணாதபோது இருந்த அழகும் அவனைக் கண்டபின்பு தன்னைவிட்டுப் போனது
என்று குறிப்பிடவந்த இடத்தில் இப்பழமொழியானது பொருத்தமாகப்
பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது.

4. விளையாட்டே வினையாயிற்று:

இப்பழமொழியானது குறுந்தொகை, 394ஆம் பாடலின் உரையில்
எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில் பயின்றுவரும் ‘பகைஆ கின்று அவர்
நகைவிளை யாட்டே’ என்னும் அடிக்கு விளக்கம் உரைக்குமிடத்து,

“யானைக்கன்று முன்னாள் விளையாடி இன்புறுத்திப் பின்னாள்
அவருடைய திணையை அழித்துத் துன்புறுத்தினாற்போன்று தலைவன்
தொடக்கத்தே நம்மோடு விளையாடி இப்போது பிரிந்து நமது நலத்தை
அழித்துத் துன்புறுத்துவானாயினான் என்க. விளையாட்டுத்
துன்புறுதற்கு ஏதுவாதல் பற்றி விளையாட்டுப் பகையாயிற்று என்றாள்.
“விளையாட்டே வினையாயிற்று” என்னும் பழமொழி யுண்மையும்
நினைக.”⁹³

என்ற உரைப்பகுதியில் இப்பழமொழியானது ஆளப்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

5. கொண்டான் தூற்றின் கூறையும் தூற்றும்:

இப்பழமொழியானது ஐங்குறுநாறு, 67ஆம் பாடலின் உரையில் தலைவியின்
கூற்றாக எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது.

“கொண்டான் தூற்றின் கூறையும் தூற்றும்” என்பது ஒரு பழமொழி;

நீயே என்னை இகழின் அவள் இகழ்தல் தவறன்றே என்பது கருத்து.”⁹⁴

தலைவி தலைவனைப் பார்த்து ‘நீயே என்னைத் தவறாகப் பேசும்போது அந்தப் பரத்தையும் என்னை இகழ்வாகப் பேசுவதில் தவறில்லை’ என்ற பொருள் வருமாறு பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இப்பழமொழியைத் தம் உரையில் பொருள் விளக்கத்திற்காக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

6. நுணலும் தன் வாயாற் கெடும்:

இப்பழமொழியானது ஐங்குறுநூறு, 88ஆம் பாடலின் உரையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது.

தலைவி, தன் தலைவனை மடக்கிக்கொள்ள நினையாதவள் போன்று பேசுகின்றாள். பரத்தையோ, உண்மையில் அச்செயலைச் செய்யவே பெரிதும் முயல்கின்றாள். அது அவளால் இயலாது என்று தன்னைப் புறங்கூறினள் என்பதை அறிந்த பரத்தை, தலைவியை அறிவில்லாதவள் என்றும், அவளுக்குத் தகுந்த தண்டனையை நான் இனிச் செய்வேன் என்றும் கூறித் தலைவனைத் தன்னோடே இருத்திக்கொள்கிறாள். இச்செய்தியை விளக்க வந்த பொ.வே.சோமசுந்தரனார், தலைவி பரத்தையைப் பழித்துத் தம் வாயாலேயே வினையைத் தேடிக்கொண்டாள் என்னும் கருத்தமைய,

“தலைவி, ‘நுணலும் தன் வாயாற் கெடும்’ என்ற பழமொழிக்கு

இலக்கியமாவள்”⁹⁵

என்று இப்பழமொழியை அழகாக எடுத்தாள்கிறார்.

7. சனியன் பிடித்த நாரை கெளுத்தி மீனை விழுங்கிற்றாம்:

இப்பழமொழி ஐங்குறுநாறு 167ஆம் பாடலின் உரையில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது. ‘தலைவன், நல்ல மீனைப் போல நான் இருக்க, என்னை விடுத்துக் முட்களை உடைய கெடிற்று மீனைப் போன்ற பரத்தையை நாடிச் சென்றான்’ என்னும் இறைச்சிப் பொருளை உணர்த்தும் இடத்தில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இப்பழமொழியை ஆள்கிறார்.

“சனியன் பிடித்த நாரை கெளுத்தி மீனை விழுங்கிற்றாம்’ என்பது ஒரு பழமொழி. இதனை இக்காலத்தார் கெளுத்தி மீன் என்றும் வழங்குப.”⁹⁶

என்ற உரைப்பகுதியில் இப்பழமொழியானது ஆளப்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

மேற்கூட்டிய பழமொழிகள் யாவும் குறுந்தொகை, ஐங்குறுநாறு, கலித்தொகை ஆகிய மூன்று அகநூல்களின் உரைகளில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரால் ஆளப்பெற்றுள்ளன. இதன் வாயிலாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பழமொழிகளைத் தம் உரையில் ஆளும் தன்மையை அறிந்துகொள் முடிகிறது.

தொகுப்புரை:

“பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின்வழி அறியலாகும் சமுதாயம்” என்னும் ஐந்தாம் இயலின் மூலமாக அறியவரும் செய்திகள்:

- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் அக்காலச் சமுதாயத்தைப் பற்றிய பல்வேறு குறிப்புகள் ஆராயக் கிடைக்கின்றன.
- அக்கால மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையெல்லாம் ‘வழக்கங்கள்’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் அ. வழிபாடு தொடர்பான வழக்கங்கள், ஆ. விளையாட்டு தொடர்பான வழக்கங்கள், இ. வழக்குச் சொற்கள் குறித்தன, ஈ. உறவுமுறை குறித்த வழக்கங்கள், உ. மகளிர் குறித்த வழக்கங்கள், ஊ. நம்பிக்கை குறித்த வழக்கங்கள், எ. பொதுவான வழக்கங்கள், ஏ. பழமொழி கூறும் சமுதாயம் என்னும் எட்டு பிரிவுகளின் கீழ் அடக்கி ஆராயப்பெற்றது.
- பண்டைத் தமிழரிடையே வழங்கிய வழிபாடு தொடர்பான வழக்கங்களாக, 1. துணங்கைக் கூத்து, 2. திணையை இறைவனுக்குப் படைத்தல், 3. கொற்றவை முதலிய தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல், 4. பிறைதொழும் வழக்கம், 5. வெறியாட்டெடுக்குமிடத்து ஆயர்கள் குருதி தோய்ந்த மண்ணை இடுதல், 6. கார்த்திகைத் திங்களில் மலையின் மேல் தீபம் ஏற்றுதல், 7. தெருவில் விளக்கேற்றி விழாக் கொண்டாடும் வழக்கம், 8. மாலையில் மகளிர் விளக்கேற்றும் மரபு, 9. பெருநெல் எனப்படும் கார்நெல்லை இறைவனுக்குப் படைக்கும் வழக்கம், 10. இளவேனிற் காலத்தே காமவேளுக்கு விழா எடுக்கும் வழக்கம், 11. மார்கழி நோன்பு, 12. மரத்திற்கு மாலை அணிவிக்கும் வழக்கம், 13. முரசிற்கு நீராட்டி அணிசெய்யும் வழக்கம் ஆகியன விளங்கியதை உரையின் வாயிலாக அறிந்துகொள் முடிகிறது.

- உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் நலம் பயக்கும் விளையாட்டுகள் அக்காலச் சமுதாயத்தில் குறிப்பிட்ட இடம்பெற்றிருந்தது. விளையாட்டுகள் பண்டைக்காலம் தொட்டுக் கடைப்பிடிக்கப்பெற்று வரும் வழக்கமாகத் திகழ்கிறது.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் குறிப்பிடும் விளையாட்டுகளாக, 1. நீராடும் விளையாட்டு, 2. போர் மறவர் விளையாட்டுப்போர் நிகழ்த்துதல், 3. பாவையை மகவாகக் கொண்டு விளையாடுதல் ஆகியன திகழ்கின்றன.
- மூலநூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுச் சென்ற ஒருசில இன்றியமையாச் சொற்களுக்குப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையின் இடையே அச்சொற்கள் என்ன பொருளில் வழங்கி வருகின்றன என்பது குறித்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், அச்சொல் வழக்கத்தில் உள்ள நிலையையும் எடுத்துரைக்கிறார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் சுட்டும் வழக்குச் சொற்களாக, 1. வங்கா, 2. எழாஅல், 3. குன்றக்கூகை, 4. தில்லை, 5. இற்றி, 6. வெள்ளிலோத்திரம், 7. தட்டை, 8. நுவணை, 9. கன்னம், 10. ஆலி, 11. உழுந்து, 12. தாயம், 13. அடை - கையடை, 14. சுடுபடை, 15. இமில், 16. சிறுமுத்தன், 17. பட்டி, 18. பொறைமரம், 19. எருமண், 20. புலிப்பல்தாலி, 21. வேங்கை விரியிடம், 22. அலர்வாய்ப்பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை முதலிய இருபத்திரண்டு சொற்கள் இடம்பெறுகின்றன.
- உரையில் காணும் வழக்குச் சொற்கள் மூலமாக அக்காலச் சமுதாயதின் அன்றாட இயங்கியல் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் காணும் உறவுமுறை குறித்த வழக்கங்களாக, 1. ஆண்மகவினைப் பெண்மகவு போல விளித்தல், 2. தன் குடிப்பிறந்தாளைத் தங்கை எனல், 3. புனையிழாய் என்று ஆடவரைக் குறிக்கும் வழக்கம், 4. தோழியைத் தலைவி அன்னை என்றும் தலைவியைத் தோழி அன்னை என்றும் கூறுதல், 5. ‘எல்லா’ என்னும் முறைப்பெயர் ஆகியன திகழ்கின்றன.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையின்வழியே சங்ககாலத்து உறவுமுறையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பெற்ற சொற்கள் குறித்த வழக்கங்கள் குறித்த தெளிவு ஏற்படுகிறது.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் மகளிர் குறித்த பல வழக்கங்களைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார்.
- 1. மகளிர் ஞாழல் பூ சூடும் வழக்கம், 2. பொருள்வயின் பிரிந்து மீண்ட தலைவனுக்கு விருந்து அளிக்கும் வழக்கம், 3. கணவன் செய்த கொடுமைக்கு மகளிர் வளையலை உடைக்கும் வழக்கம், 4. பெண்கள் வளையணியும் மரபு, 5. கணவனைப் பிரிந்த மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாட்களை எண்ணும் வழக்கம், 6. மகளிர் நறுமணப் பொருட்களால் தம்மை அழகுபடுத்திக்கொள்ளல், 7. கணவனைப் பிரிந்துறையும் மகளிர் கைநூல் யாத்தல் வழக்கம் முதலானவை குறிப்பிடத்தக்க வழக்கங்களாகத் திகழ்கின்றன.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் காணும் மகளிர் குறித்த வழக்கங்கள் வாயிலாக அக்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களின் இடம் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

- நம்பிக்கைகள் என்பன தொன்றுதொட்டு மக்களிடம் இருந்துவரும் வழக்காறாகத் திகழ்கிறது.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் சுட்டப்பெற்றிருக்கும் நம்பிக்கைகளாக 1. மழை உண்டாதல் குறித்த நம்பிக்கை, 2. முற்பிறவி குறித்த நம்பிக்கை, 3. வேங்கைமரம் தொடர்பான நம்பிக்கை, 4. நாரை குறித்த நம்பிக்கை ஆகியன திகழ்கின்றன.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் காணும் பழந்தமிழர் நம்பிக்கைகள் குறித்த செய்திகள் வாயிலாகப் பழங்கால மக்களின் நம்பிக்கைகள் தற்கால நம்பிக்கைகளோடு எவ்வகையிலெல்லாம் பொருந்திப்போகின்றன என்பது குறித்து அறிய முடிகிறது.
- சங்க காலத்தில் அனைத்து மக்களாலும் பின்பற்றப்பெறும் வழக்கங்களாகப் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரையில் இடம்பெறுவன பொதுவான வழக்கங்கள் என்னும் பிரிவினுள் அடக்கப்பெறுகின்றன.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் சுட்டும் பொதுவான வழக்கங்களாக, 1. திருமணம் குறித்த வழக்கம், 2. இரண்டாம் திருமணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கம், 3. கள்ளைக் குப்பியில் பெய்துவைக்கும் வழக்கம், 4. அரண்மனைக் காவலர் விண்மீன் ஆராய்ந்து நாழிகை காணும் வழக்கம், 5. தவறு செய்யும் ஒருவனுக்குத் தக்க தண்டனை வழங்கும் வழக்கம், 6. யானையை நீரில் விடுங்கால் பறையறைந்து விடுதல், 7. பாலைக் காய்ச்சாமல் வெண்ணைய் எடுக்கும் வழக்கம், 8. வேற்படைகளை நிரலாகத் தைத்து கதவமைக்கும் வழக்கம், 9. முன்னோர் பெயரைக் குழந்தைகளுக்கு இடும் வழக்கம், 10. குடவோலைத் தேர்தல் முறை, 11. போரில் வீரமரணம் அடைந்தோருக்கு நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம் ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

- பொதுவான வழக்கங்கள் வாயிலாக அக்கால மக்கள் சமுதாயத்தின் பொதுவான வாழியல் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.
- பழமொழிகள் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியலை உள்ளது உள்ளவாறே படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாகவும் மக்களின் அனுபவப் பிழிவாகவும் திகழ்வனவாகும்.
- பழமொழிகள் மக்கட் சமுதாயம் தோன்றிய காலம்தொட்டே அவர்களோடு இரண்டறக் கலந்த ஒன்றாக விளங்கி வருகின்றன.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரையில் 1.மைக்காலிருளாயினும் மந்தி கொம்பிழக்கப் பாயாது, 2. மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா, 3. வந்த வெள்ளம் இருந்த வெள்ளத்தையும் கொடு போயிற்று, 4. விளையாட்டே விளையாயிற்று, 5. கொண்டான் தூற்றின் கூறையும் தூற்றும், 6. நுணலும் தன் வாயால் கெடும், 7. சனியன் பிடித்த நாரை கெளுத்தி மீனை விழுங்கிற்றாம் முதலிய பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பழமொழிளைத் தம் உரையில் பயன்படுத்தியிருப்பதன் வாயிலாகப் பழமொழிகளுக்கு அவர் அளித்த முக்கியத்துவம் தெரியவருகிறது. இப்பழமொழிகளின் வாயிலாக அக்காலம் மற்றும் இக்காலச் சமுதாயத்தின் அக, புற வாழ்வியல் குறித்து அறிந்துகொள் முடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தமிழண்ணல், உரைவிளக்கு, ப.68
2. குறுந்தொகை, பா.31, ப.48
3. குறுந்தொகை, பா.364, ப.545
4. மேற்படி. பா.105, ப.153
5. மேற்படி. பா.218, ப.318
6. மேற்படி. பா.307, ப.460
7. ந.சுப்பிரமணியன், சங்ககால வாழ்வியல், பக்.424-425
8. தொல்காப்பியம், களவியல், நூ.111
9. குறுந்தொகை, பா.362, ப.542
10. நற்றிணை, பா.202, ப.351
11. மு.அருணாசலம், இளம்பூரணர், ப.65
12. அகநானூறு, தொகுதி - 2, பா.141, ப.77
13. குறுந்தொகை, பா.398, ப.592
14. அகநானூறு, பா.141, ப.76
15. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, பா.27, ப.104
16. மேற்படி, குறிஞ்சிக்கலி, பா.23, ப.96
17. மேற்படி. முல்லைக்கலி, பா.106, ப.47
18. ஐங்குறுநூறு, பா.443, ப.612
19. அகநானூறு, பா.6, ப.
20. ந.சுப்பிரமணியன், மு.கு.நூ., ப.435
21. குறுந்தொகை, பா.31, 47

22. மேற்படி. பா.114, ப.167
23. மேற்படி. பா.151, ப.219
24. மேற்படி.
25. சோ.ந.கந்தசாமி, தெய்வச்சிலையார் உரைத்திறம், ப.16
26. குறுந்தொகை, பா.153, ப.222
27. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா.16, பக்.52-53
28. குறுந்தொகை, பா.106, ப.155
29. ஐங்குறுநூறு, பா.301, ப.416
30. மேற்படி. பா.285, ப.387
31. மேற்படி.
32. மேற்படி. பா.245, ப.325
33. மேற்படி. பா.213, பக்.280-281
34. மேற்படி. பா.211, ப.277
35. கலித்தொகை, பா.136, ப.62
36. மேற்படி. முல்லைக்கலி, பா.15, ப.90
37. மேற்படி. பா.5, ப.45
38. மேற்படி. ப.38
39. மேற்படி. குறிஞ்சிக்கலி, பா.23, ப.97
40. மேற்படி. பா.15, ப.68
41. அகநானூறு, பா.282, ப.481
42. குறுந்தொகை, பா.113, ப.166
43. மேற்படி. பா.161, ப.233
44. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா.2, ப.9

45. நற்றிணை, பா.143, ப.248
46. காண்க. அடிக்குறிப்பு.43
47. மேற்படி. பா.335,ப.502
48. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா.10, ப.51
49. குறுந்தொகை, பா.33, ப.51
50. கலித்தொகை, முல்லைக்கலி, பா.7, ப.51
51. குறுந்தொகை, பா.50, ப.74
52. மேற்படி. பா.155, ப.225
53. அகநானூறு, பா.186, தொகுதி - 2, ப.220
54. குறுந்தொகை, பா.189, ப.274
55. மேற்படி. பா.358, ப.536
56. ஐங்குறுநூறு, பா.347, ப.482
57. குறுந்தொகை, பா.218, ப.318
58. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, பா.7, ப.31
59. தொல்காப்பியம், களவியல், நூ.2
60. திருக்குறள், 126
61. திருக்குறள்,398
62. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா.24, ப.81
63. அகநானூறு, பா.52, ப.209
64. ஐங்குறுநூறு, பா.391, ப.545
65. குறுந்தொகை, பா.260, ப.385
66. ந.சுப்பிரமணியன், மு.கு.நூ., ப.347
67. தொல்காப்பியம், கற்பியல், நூ.4

68. குறுந்தொகை, பா.146, ப.213
69. மணிமேகலை, விழாவறை காதை, அடி.50 - 53
70. அகநானூறு, பா.86, ப.317
71. அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, பா.86, ப.317
72. தொல்காப்பியம், கற்பியல், நூ.31
73. ஐங்குறுநூறு, பா.292, ப.447
74. மேற்படி. பா.292, ப.397
75. குறுந்தொகை, பா.193, ப.280
76. மேற்படி. பா.261, ப.387
77. அகநானூறு, மணிமிடைப்பவளம், பா.256, ப.412-413
78. ந.சுப்ரமணியன், மு.கு.நூ., ப.234
79. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா.20, ப.87
80. கலித்தொகை, பா.110, ப.71
81. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா.135, ப.58
82. ஐங்குறுநூறு, பா.403, ப.567
83. அகநானூறு, பா.77, ப.292
84. தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், நூ.50
85. ஐங்குறுநூறு, பா.352, ப.487
86. ப.முருகன், பழமொழியும் வாழ்வியலும், ப.10
87. தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூ.175
88. இ.சுந்தரமூர்த்தி, நடையியல் அறிமுகம், ப.68
89. குறுந்தொகை, பா.121, ப.177
90. மேற்படி. பா.341, ப.511

91. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, பா.34, ப.130
92. குறுந்தொகை, பா.381, பா.569
93. மேற்படி. பா.394, ப.586
94. ஐங்குறுநூறு, பா.67, ப.93
95. மேற்படி. பா.88, ப.116
96. மேற்படி. பா.167, ப.214

“பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன்” (சங்க இலக்கியம்) என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இவ்வாய்வின் வாயிலாக ஆய்ந்தறியப்பெற்ற முடிபுகள் இங்கு தொகுத்தளிக்கப்பெறுகின்றன.

தமிழகம் ஈன்றெடுத்த தலையாய உரையாசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க இடம்பெறுபவராகத் திகழ்பவர் பெருமழைப்புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆவார்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மேலைப்பெருமழை என்னும் சிற்றூரில் பிறந்த சோமசுந்தரனார். அவர்கள் தன்னுடைய ஊரின் பெயரையே தனக்கு அடையாகக் கொண்டு பெருமழைப்புலவர் என்று தமிழுலகத்தோரால் அறியப்பட்டவர். இவ்வியற்பெயர் பின்பு இவரது புலமையுரைக்கும் காரணப் பெயராகவும் அமைந்து சிறக்கிறது எனலாம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டியை அடுத்துள்ள மேலைப்பெருமழை என்னும் சிற்றூரில் வேளாண் தொழில் செய்து வந்த பொன்னுசாமி என்பவரின் மகனான வேலுத்தேவர் - சிவகாமி அம்மாள் என்பாருக்கு மகனாக 05.09.1909 அன்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பிறந்தார்.

தந்தை தன்னை வேளாண் தொழிலில் ஈடுபடுத்திய போதிலும் பல தமிழ் நூல்களைத் தாமே முயன்று கற்று, பிறகு சர்க்கரைப் புலவரின் உதவியால்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டயப் படிப்பை முடித்தார். சிறுவயதிலேயே தாய் இறந்துவிட்ட காரணத்தால் தன் மாமன் வீட்டில் வளர்ந்து பிறகு மாமன் மகளையே மணம்புரிந்தார்.

சோழவந்தான் கந்தசாமியார், விபுலானந்த அடிகள், பண்டிதமணி மு.கதிரேசன் செட்டியார், பூவராகம்பிள்ளை போன்றோர் இவருக்கு ஆசிரியராக வாய்த்தனர். தமிழ் மீது இவர் கொண்ட ஆர்வம் பின்னாளில் இவரை உரைப்பணி, பதிப்புப் பணி, படைப்புப் பணி முதலிய பணிகளைச் செய்யத் தூண்டியது எனலாம்.

இலக்கியம், இலக்கணம், காப்பியம், புராணம், சமய இலக்கியம் முதலியவற்றிற்கு இவர் சிறப்பாக உரையெழுதியுள்ளார் என்பதோடு அல்லாமல் இவர் நூல் இயற்றும் திறனும் வாய்க்கப்பெற்றவர் என்பது இவர்தம் படைப்பின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

இவர் உரையியற்றிய நூல்களையும் தனியே படைத்த நூல்களையும் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகமே பதிப்பித்தது. மேலும், இவர் உரையியற்றிய நூல்களுக்கெல்லாம் இவரே பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கியுள்ளார்.

ஓயாத தமிழ்ப்பணியின் காரணமாகத் தம் உடல் நலனில் கவனம் செலுத்தாத காரணத்தால் உடல் நலம் இழந்து 03.01.1973 அன்று புதுவை ஜிப்மர் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பலனின்றி இயற்கை எய்தினார்.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாருடைய பெருமையைப் போற்றும் விதமாக அவருடைய நூல்களை நாட்டுடைமையாக்குதல், திருவாரூர் மத்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைக்கு அவர்தம் பெயரைச் சூட்டுதல், அவர் பிறந்த ஊரில் மணிமண்டபம்

அமைத்தல் ஆகிய கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவருடைய ஊரில் உள்ள நூலகம் அவரின் பெயரிலேயே இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க இலக்கியம் முதலான செய்யுள் வடிவில் யாக்கப்பெற்ற நூல்கள் யாவும் அக்காலத்தில் ஏடுகளிலும், ஓலைச்சுவடிகளிலும் எழுதப்பெற்றுத் தமிழ் ஆர்வலர்களால் பயிலப்பெற்று வந்தன. அதன் பின்னர் நாளடைவில் மூலநூல்களுக்கு உரைகாணும் முயற்சி உரையாசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்பெற்றது. இதன் காரணமாகப் பல நூல்கள் உரையோடு இயற்றப்பெற்றன.

மூலநூல்களுக்கு உரைகாணும் முயற்சியின் வாயிலாகப் பல்வேறு பதிப்புகளையும் உரைகளையும் பெற்றதாகச் சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன.

சங்க இலக்கிய அக நூல்களுக்கு உரைப்பணி மற்றும் பதிப்புப் பணி ஆற்றியோரை, 1.உரை எழுதியோர், 2.பதிப்பித்தோர், 3.உரையெழுதிப் பதிப்பித்தோர் எனும் மூவகையினராகப் பாகுபடுத்தப்பெற்று ஆராத்நியப்பெற்றது.

பதிப்புகள் மற்றும் உரைகள் மூலமாகவும் உரையாகவும் தனி நூலாகவும், தொகுப்பு நூல்களாகவும் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன என்ற செய்தி அறியப்பெற்றது. இவற்றின் வாயிலாகத் தனி நூல்களே மிகுதியான அளவில் வெளிவந்துள்ளன என்பதும் உணர்த்தப்பெற்றது.

இவற்றின் காரணமாக உரைகள் பற்றியும், உரையாசிரியர்கள் பற்றியும் மிகுதியாக அறியப்பெற்றது. மேலும், உரையாசிரியர்கள் மற்றும் அவர்களுடைய உரைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் நூல்களாகவும், ஆய்வேடுகளாகவும், ஆய்வுக்

கட்டுரைகளாகவும் வளர்ந்தமையானது சுட்டப்பெற்றது. மேலும், உரை தோன்றிய வரலாறு குறித்தும் அதன் இன்றியமையாமை குறித்தும் எடுத்துரைக்கப்பெற்றன.

சங்க இலக்கியங்களுக்கென அமைந்த உரைகளைப் பழைய உரைகள் என்றும் புதிய உரைகள் என்றும் அறிஞர்கள் போற்றியுள்ளமையும், அவற்றிற்கு இதுவரையில் அமையப்பெற்ற பதிப்புகள் பற்றியும் கண்டறியப்பெற்றன. மேலும், சங்க இலக்கிய வாசிப்பிற்கும் அவற்றின் பெருமைகளை அறிந்துகொள்வதற்கும் உரையாளர்கள் மற்றும் பதிப்பாளர்களின் அரும்பணியே காரணமாக அமைந்தது என்பது அறியப்பெற்றன.

இலக்கியங்களைப் படைத்தல், அவற்றுக்கு உரையெழுதுதல், பதிப்பித்தல் ஆகிய செயல்பாடுகள் ஆரம்பகாலம்தொட்டே மிகுந்த சிரமம் உடையனவாகவே திகழ்ந்து வந்தமையும் அச்சிரமங்களினூடே உரையாசிரியர்களும் பதிப்பாசிரியர்களும் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டு குறித்தும் உணர்த்தப்பெற்றன.

ஓர் உரையாசிரியரின் தகுதியானது அவர் உரையெழுதப் புகும் இலக்கியத்தில் காணும் இலக்கிய மேற்கோள், இலக்கண மேற்கோள், இலக்கணக் குறிப்புகளை எடுத்தாளுதல், சொற்பொருள் விளக்கும் திறன், மறுக்கும் திறன், நடைநலம் ஆகியவற்றின் வாயிலாக நிர்ணயிக்கப்பெறுகிறது. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பல்நோக்கு ஆற்றல், துறைசார்ந்த புலமை ஆகியன குறித்து ‘பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை இயல்புகள்’ என்னும் இயலின் வழியே ஆய்ந்துரைக்கப்பெற்றது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கியப் புலமையானது இலக்கிய நூல் மேற்கோளாட்சி, இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி எனும் இரண்டு வகைகளுள் அடக்கப்பெற்று ஆராய்ந்தறியப்பெற்றது. அவ்வகையில், அவர் தம்முடைய உரையில் சங்க இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், புராண இலக்கியம், நிகண்டு இலக்கியம், பழமொழி இலக்கியம், சாத்திர இலக்கியம், பிற இலக்கியம், இடம் விளங்கா இலக்கியம் ஆகியவற்றில் இருந்து எடுத்தாண்டுள்ள மேற்கோள்கள் வாயிலாக அவர்தம் இலக்கிய நூல் புலமையானது உணர்த்தப்பெற்றது.

இலக்கிய நூல் புலமையன்றி பிற இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் இயற்றிய உரைகளிலும் பொ.வே.சோமசுந்தரனாருக்கிருந்த புலமையானது இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி என்ற பகுதி வாயிலாக நிறுவப்பெற்றது. இதன் வாயிலாக பிற உரையாசிரியர்களையும் மதிக்கும் இவர்தம் தகுதி பெறப்பட்டது.

ஓர் உரையாசிரியருக்கு இலக்கிய நூல்களின்றி, இலக்கண நூல்களிலும் மிகுந்த பயிற்சி வேண்டியது அவசியமாகிறது. மூலநூலின் அனைத்து நுட்பங்களையும் உரையாசிரியர் வெளிப்படுத்துதற்கு இலக்கணப் பயிற்சியானது இன்றியமையாததாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணப் புலமையை அவர்தம் உரையில் காணும் இலக்கண நூல் மேற்கோளாட்சி, இலக்கண உரை மேற்கோளாட்சி, இலக்கணக் குறிப்புகள் ஆட்சி ஆகியன வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் அணியிலக்கணப் புலமையானது உரையில் அவர் கையாண்டுள்ள உவமை முதலாகிய அணிகள் வாயிலாகவும், மூலநூலில்

இடம்பெறும் அணிகளைத் தம் உரையில் ஆள்வது மற்றும் அவற்றுக்கு விளக்கம் கூறுதல் ஆகியவற்றின் வாயிலாகவும் வெளிப்படுகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுதப் புகும் இலக்கியத்தைக் கூர்ந்தாய்வு செய்யும் தன்மை, அவற்றைப் பல கோணங்களில் அணுகும் போக்கு, பிற உரையாசிரியர்களின் கருத்தை ஏற்கும், மறுக்கும் தன்மை ஆகியன அவர்தம் உரையில் மூலநூலுக்குக் குறிப்பிடுகின்ற பாடவேறுபாடுகள் புலப்படுத்துகின்றன.

நடையே உரையாசிரியரை அடையாளம் காணும் கூறாகத் திகழ்கிறது. ஒவ்வொரு உரையாசிரியரும் தத்தமக்கெனத் தனித்த நடையைப் பின்பற்றுவர். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் வெளிப்படும் நடைக்கூறுகளாக, ‘விளக்கவுரை நடை’ முதலாக ‘ஆற்றொழுக்கான நடை’ ஈறாக உள்ள பதினான்கு நடைகள் சுட்டப்பெற்றன.

ஒவ்வொரு உரையாசிரியரும் தத்தமக்கே உரிய தனித்த உரைநெறிகளைக் கொண்டிருப்பர். அந்த உரைநெறியே அவ்வுரையாசிரியரைப் வாசகனுக்குப் பிற உரையாசிரியர்களினின்றும் தனித்து அடையாளம் காட்டுவதாய் அமையும். உரையாசிரியருக்கும் வாசகனுக்கும் ஒரு புரிதலை உண்டாக்குதற்குக் காரணமாய் அமைவனவற்றுள் உரைநெறிக்கு என்று தனித்த இடம் உண்டு. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு இயற்றிய உரைகளில் புலப்படும் உரைநெறிகளான நுற்சிறப்புக் கூறுதல் முதலாக முடிபு கூறல் இறுதியாக உள்ள நாற்பத்தெட்டு உரைநெறிகள் கண்டறியப்பெற்றுத் தக்க சான்றுகளோடு நிறுவப்பெற்றன. இந்த உரைநெறிகள் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை வீச்சினை வாசகருக்குப் புலப்படுத்துவனவாய்த் திகழ்கின்றன.

இத்தகைய உரைநெறிகள் வாயிலாகச் சங்க இலக்கியத்திற்கு உரை வரைந்த பிற உரையாசிரியர்களில் இருந்து பொ.வே.சோமசுந்தரனார் எவ்வகையில் எல்லாம் தனித்துப் புலப்படுகிறார் என்பது உணர்த்தப்பெற்றது.

தாம் வாழும் சமுதாயத்தின் ஒழுகலாறுகளையும் வழக்காற்றையும் கூர்ந்து கவனித்து அதனை உள்ளது உள்ளபடியே பதிவு செய்ய வேண்டியது ஒவ்வொரு படைப்பாளனின் கடமையாகும். அதில் அவன் நேர்மையுடன் செயலாற்ற வேண்டியது இன்றியமையா ஒன்றாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் அக்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் இயங்கியல் குறித்தும் தம் காலச் சமுதாய நடப்புகள் குறித்தும் பதிவுசெய்துள்ள தன்மையைக் காண முடிகிறது. இவை உரையின் வாயிலாக வெளிப்படும், வழிபாடு, விளையாட்டு, வழக்குச் சொற்கள், உறவுமுறை, மகளிர் குறித்த பதிவுகள், நம்பிக்கைகள், பழமொழிகள் வாயிலாக வெளிப்படும் சமுதாய நிலை ஆகியனவற்றின் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றன.

மேற்கூறியவற்றால் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் வாழ்வியல், அவர்தம் வாழ்க்கையில் பெரும்பங்காற்றிய உரை தொடர்பான செய்திகள், அவர்தம் இலக்கியத் திறம், அதனை வாசகனுக்கு அளிக்கப் பின்பற்றிய வழிமுறைகள், அக்கால சமூக நெறிகளையும் தம் காலச் சமுதாய நடப்புகளையும் காய்தல் உவத்தல் இன்றிப் பதிவு செய்யும் நேர்மை ஆகியன புலப்படுத்தப்பெற்றன.

மேலாய்வுக் களங்கள்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இலக்கியம், உரை, பதிப்பு ஆகிய துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நிகழ்த்தியுள்ளார். எனினும், அவர்தம் படைப்புகள் குறித்த ஆய்வுகள் அருகியே காணப்பெறுகின்றன. அவ்வகையில்,

- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் சங்க இலக்கிய உரைகளைப் பிற சங்க இலக்கிய உரைகளோடு ஒப்பாய்வு செய்தல்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இயற்றிய உரைகளில் ஊடாக வெளிப்படும் மக்களின் பண்பாடு குறித்த செய்திகள், அவர்கள்தம் வழக்காறுகள் ஆகியன குறித்துத் தனியே ஆய்வு செய்தல்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை வாயிலாக வெளிப்படும் சங்க இலக்கியப் பாடவேறுபாடுகள், பிற உரையாசிரியர் வெளிப்படுத்தும் பாடவேறுபாடுகளோடு ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் ஆய்வு செய்தல்.

முதலிய மேலாய்வுக் களங்கள் எதிர்கால ஆய்விற்கு உட்படுத்தத் தக்கவைகளாகத் திகழ்கின்றன.

துணைநூற் பட்டியல்

முதன்மைத் தரவுகள்:

1. சோமசுந்தரனார்.பொ.வே. குறுந்தொகை,
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 18, 2007
2. ஐங்குறுநூறு,
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 18, 1961
3. அகநானூறு (மணிமிடைப் பவளம்),
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 18, 1976
4. அகநானூறு (களிற்றியானைநிறை),
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 1, 1968
5. நச்சினார்க்கினியருரையும்
பெருமழைப்புலவர்
திரு.பொ.வே.சோமசுந்தரனார் எழுதிய
விளக்கமும்
கலித்தொகை,
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 1 1969

6. நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள்
எழுதிய உரையும் விளக்கமும்,
பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்கள்
எழுதிய இலக்கணக் குறிப்பும்
ஆய்வுரையும்

நற்றிணை நானூறு,
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 1, 1967

துணைமைத் தரவுகள்:

1. அச்சுதன், முனைவர், இரா.,

குறுந்தொகைக் காட்டும் வாழ்வியல்,
நாம் தமிழர் பதிப்பகம்,
சென்னை - 5 2007

2. அரவிந்தன். மு.வை.,

உரையாசிரியர்கள்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம், 1968

3. அருணாசலம்.மு.,

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
காந்தி வித்தியாலயம்,
மாயூரம் - தஞ்சை ஜில்லா,
1969

4. அய்யப்பன்.கா.,

வீரசோழிய உரைத்திறன்,
காசி பதிப்பகம்,
மயிலம், 2008

5. அய்யப்பன்.கா.,
(ப.ஆ.),
செம்மொழித் தமிழ் நூல்கள்
பதிப்புரைத் தொகுப்பு,
காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, 2009
6. அறவாணன்.க.ப.,
தமிழ்ச் சமுதாய வரலாறு,
தமிழ்க் கோட்டம், புதுச்சேரி - 5
1994
7. அறவேந்தன்.இரா.,
குறுந்தொகைப் பதிப்பு வரலாறு,
காவ்யா பதிப்பகம்,
சென்னை - 24, 2010
8. “
குறுந்தொகை ஆய்வுரையும் பதிப்பும்,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98, 2016
9. ஆதிநாராயணன்.கி.,
உரையாசிரியர்களும் திறனாய்வுக்
கோட்பாடுகளும்,
பாரதி புத்தகாலயம்,
சென்னை - 16,
10. இரபிசிங்.ம.செ.,
அண்ணாவின் மொழிநடை,
தி பார்க்கர்,
சென்னை - 14, 1999

11. இராகவையங்கார்.இரா., குறுந்தொகை விளக்கம்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்
தமிழ்நூல் வெளியீடு, 1983
12. இராசமாணிக்கம்.மா., இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்
உரைநடை வளர்ச்சி,
பாரிநிலையம், சென்னை - 1
1978
13. இராச.செ., உ.வே.சா. பதிப்புப் பணியும் பன்முக
மாட்சியும்,
உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை - 113
14. இராமலிங்கம்.மா., இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்
இலக்கியம்,
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை - 5, 1977
15. ” புதிய உரைநடை பண்பும் பயனும்,
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை - 5
16. இளங்குமரன்.இரா,
(தொ.ஆ.), உரையாசிரியர்கள் கண்ட
சொற்பொருள் நுண்மை விளக்கம்,
சை.சி.நா.ப.கழகம், சென்னை - 1
1971

17. இளங்குமரன்.இரா.,

மறைமலையடிகளின் ஆராய்ச்சித்

திறன்,

சை.சி.நூ.ப.கழகம், சென்னை - 1

18. உசாதேவி.நா.,

உ.வே.சாமிநாதைய்யர் உரைநடை

நூல்கள் உணர்த்தும் புலபாட்டு நெறி,

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,

சென்னை - 113,

19. உதயகுமார்.பா.,

அறிஞர் அண்ணாவின் சிறுகதைத்

திறன்,

ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,

சென்னை - 5,

20. கதிர் மகாதேவன்

ஒப்பிலக்கிய நோக்கில் சங்ககாலம்,

Published by S.G.Wasani for

Macmillan India Limited and Printed

by T.K.sengupta at Macmillan.

21. கந்தசாமி.சோ.ந.,

தெய்வச்சிலையார் உரைத்திறன்,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,

சிதம்பரம் - 1, 1986.

22. கைலாசபதி.க.,

பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்,

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை - 98

23. கோவிந்தசாமி.மு.,
திருக்குறளும் பிற உரையாசிரியர்களும்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம்,
1975
24. சக்திவேல்.சு.,
ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை - 1
25. ”
இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்
உரைநடை,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை - 1.
26. சசிவல்லி.வி.சி.,
தமிழர் திருமணம்,
உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை - 113
27. சண்முகம்.ர.,
உலக மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள்,
அருணோதயம்,
சென்னை - 14, 1968
28. சண்முகசுந்தரம்.சு.,
(தொ.ஆ.),
சங்க இலக்கிய ஆய்வுகளும்
அட்டவணைகளும்,
காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை - 24

29. சதிஷ்.அ.,
சங்க இலக்கிய உரைகள்,
அடையாளம்,புத்தாநந்தம்,
திருச்சி மாவட்டம் - 621310, 2008
30. சந்தானம்.மு.,
பேராசிரியர் உரைத்திறன்,
கல்லம்பல் பதிப்பகம்,
மதுரை - 19, 1991
31. சாமிநாதைய்யர்.உ.வே.,
குறுந்தொகை,
டாக்டர்.உ.வே.சா. நூல்நிலையம்,
சென்னை - 90
32. சிதம்பரனார்.சாமி.,
சிலப்பதிகாரத் தமிழகம்,
சிவகாமி சிதம்பரனார் இலக்கிய
நிலையம்.
33. சிவகாமி.ச.,
தொல்காப்பியம் பதிப்பும் பதிப்பாளரும்,
உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை - 113
34. சீனிவாசன்.ரா.,
சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள்,
அணியகம், சென்னை - 30
1973
35. சுகுமார், முனைவர்.இரா.,
சங்க இலக்கிய பதிவும் பார்வையும்,
அருமா பதிப்பகம்,
கொடராச்சேரி - 613703,
1973

36. சுந்தரமூர்த்தி.இ.,

பாரதி நடையியல்,
ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,
சென்னை - 5, 1985

37. ”

பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்திறன்,
ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,
சென்னை - 5, 1985

38. ”

பதிப்பியல் சிந்தனைகள்,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98

39. ”

நடையியல் அறிமுகம்,
அன்பு நூலகம்,
சென்னை - 5, 1978

40. சுப்பிரமணியன்.ச.வே.,

அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன்,
உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை - 113, 1976

41. ”

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை - 1

42. சுப்பிரமணியன்.ந.,

சங்ககால வாழ்வியல்,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98

43. சுப்பிரமணியன்.கா.,

சங்ககாலச் சமுதாயம்,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98

44. சுப்பிரமணிய அய்யர்.ஏ.வி.,

தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி,
அமுத நிலையம்,
சென்னை - 18, 1958

45. சுப்புரெட்டியார்.ந.,

சைவ சமய விளக்கு,
சென்னை, 1984

46. செயபால்.இரா,
(உ.ஆ.),

அகநானூறு,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98

47. செயராமன்.ரா.,

சேனாவரையர் உரைநெறி,
ஜீனர் ஆய்வு நிறுவனம், வடவள்ளி
கோயம்புத்தூர் - 641041

48. செல்வநாயகம்.வி.,

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
பூபால சிங்கம் புத்தக சாலை,
யாழ்ப்பாணம், 1996

49. சேதுப்பிள்ளை.ரா.பி.,

தமிழகம் ஊரும் பேரும்,
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்,
சென்னை - 14, 1946

50. சொக்கலிங்கம்.க., உரைநடைத் தெளிவு ஓர் ஆய்வு,
குமரன் பள்ளிஷர்ஸ்,
வடபழனி, சென்னை - 26, 2000
51. சோமசுந்தரனார்.பொ.வே., செங்கோல்,
சை.சி.நூ.ப.கழகம், சென்னை - 1,
1953
52. ” கல்லாடம்,
சை.சி.நூ.ப.கழகம், சென்னை - 1
1963
53. ” தணிகைப் புராணம்,
சை.சி.நூ.ப.கழகம், சென்னை - 1
1965
54. ” பெருங்கதை,
சை.சி.நூ.ப.கழகம், சென்னை - 1
1962
55. ” பெருங்கதை மகளிர்,
சை.சி.நூ.ப.கழகம், சென்னை - 1
1958

56. தசரதன்.ஆ.,
இலக்கிய உரையாசிரியர்களின்
தொடரியல் கோட்பாடுகள்,
International Printers&Publishers,
1983
57. தட்சிணாமூர்த்தி.அ.,
ஐங்குறுநூறு,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98, 2011
58. தமிழண்ணல்.,
சங்க மரபு,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மதுரை - 1
59. தமிழண்ணல்.,
உரைவிளக்கு,
அன்புச் செல்வி பதிப்பகம்,
மதுரை, 1985
60. தமிழவன்.,
சங்க இலக்கியக் கருத்தரங்கக்
கட்டுரைகள்,
திராவிடப் பல்கலைக் கழகம் - 2010
61. துரை அரங்கசாமி.அ.மொ.,
சங்க காலச் சிறப்புப் பெயர்கள்,
பாரி நிலையம்,
சென்னை - 1, 1960

62. தேவநேயப் பாவாணர்.ஞா.,

பண்டைத் தமிழர் நாகரிகமும்

பண்பாடும்,

தமிழ்மண் பதிப்பகம்,

சென்னை - 14

63. நடராசன்.அருண்,

(தொ.ஆ.),

இந்துமத நம்பிக்கைகளும்

பழக்கவழக்கங்களும்,

D.S.புத்தக மாளிகை, சென்னை - 33

64. நாகராசன்.வி,

(ப.ஆ.),

குறுந்தொகை,

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை - 98

65. பரமசிவன்.மா.,

அகநானூறு பதிப்பு வரலாறு,

காவ்யா பதிப்பகம்,

சென்னை - 24, 2010

66. பதிப்பாசிரியர் குழு.,

சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள்,

உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

சென்னை - 113, 2000

67. பழனியப்பன். முனைவர்.மு.,

சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார்

பெரியபுராண உரைத்திறன்,

சுமன் வெளியீடு, சென்னை - 14

68. பாலகிருட்டிணன்.நா.,

தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி
நற்றிணை ஓர் ஆய்வு,
இளங்கோ பதிப்பகம்,
சென்னை - 90, 1988

69. பாலசுப்பிரமணியன்.கு.வெ,
(உ.ஆ.),

நற்றிணை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98

70. பாலாஜி.க.,

நற்றிணை பதிப்பு வரலாறு,
காவ்யா பதிப்பகம்,
சென்னை - 24, 2010

71. மணி.ஆ.,

குறுந்தொகை உரைநெறிகள்,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மதுரை,

72. மாணிக்கம்.வ.சுப.,

தமிழ்க்காதல்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம் - 1, 2007

73. முகம்மது உசேன்.மு.ஆ.,

தமிழ் உரைநூல் உரையாசிரியர்
நூலடைவு,
அற்புதா பதிப்பகம்,
கும்பகோணம்.

74. முருகன்.ப.,
பழமொழியும் வாழ்வியலும்,
மனோன்மணி புத்தக நிலையம்,
சென்னை - 24, 1965
75. முனிஸ்மூர்த்தி.மு.,
கலித்தொகை பதிப்பு வரலாறு,
காவ்யா பதிப்பகம்,
சென்னை - 24, 2010
76. மோகன்.இரா. முதலியோர்.,
(ப.ஆ.),
உரை மரபுகள்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம், 1985.
77. விநாயகம்.க.,
சிவஞான முனிவர் உரைத்திறன்,
அன்னை நூலகம்,
மயிலம் - 604304, 1991
78. விசுவநாதன்.அ.
(உ.ஆ.),
கலித்தொகை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை - 98
79. வேங்கடராமையா.கா.ம.,
பரிப்பெருமானுரைத்திறன், ஓர் ஆய்வு,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலைநகர், சிதம்பரம்,
2000

80. லெட்சுமணன்.கே.எஸ்.,
(தொ.ஆ.),
தமிழகப் பழமொழிகள்,
செல்வி பதிப்பகம்,
காரைக்குடி, 1961
81. லோகேஸ்வரன்.ம.,
ஐங்குறுநூறு பதிப்பு வரலாறு,
காவ்யா பதிப்பகம்,
சென்னை - 24, 2011
82. ஜானகி.இரா.,
சங்க இலக்கியப் பதிப்புரைகள்,
பாரதி புத்தகாலயம்,
சென்னை - 18, 2010
83. ஜெகதீசன்.இரா.,
(ப.ஆ.),
குறுந்தொகை ஆய்வுக்கோவை,
முதல் தொகுதி,
சங்க இலக்கிய ஆய்வு மையம்,
(குறிஞ்சி) மதுரை - 8
84. -
நச்சினார்க்கினியர் இலக்கியத்திறன்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர், 1988
85. -
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின்
ஆயிரத்தெட்டாவது வெளியீட்டு விழா
மலர் - சை.சி.நா.ப.கழகம், சென்னை
86. -
குறுந்தொகைச் சொற்பொழிவுகள்,
தொகுதி -II
சை.சி.நா.ப.கழகம், சென்னை.

87. - குறுந்தொகைச் சொற்பொழிவுகள்,
தொகுதி -III
சை.சி.நா.ப.கழகம், சென்னை.
88. - தமிழியல் ஆய்வு வரலாறு (உழிஞை),
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத் துறை, முனைவர்ப் பட்ட
ஆய்வாளர்கள் கருத்தரங்க நூல்
வரிசை 11

ஆய்வேடுகள்:

1. அன்புக்கோகிலா.க.,
சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் இராமலிங்க
சுவாமிகள் உரைத்திறன் - நால்வர்
நான்மணிமாலை,
ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு,
ஸ்ரீமத்.சிவஞான பாலய சுவாமிகள்,
தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304, 2006-07
2. சரஸ்வதி.,
தொல்காப்பிய உரை மரபு -
ஆ.சிவலிங்கனாரின் உரைத்திறன்,
ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், 2012

3. சேகர்.வீ.,

தெய்வச்சிலையாரின் உரைநெறிகள்,
ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், 2001

4. ரம்யா.கோ.,

அடிகளாசிரியர் உரைத்திறன்
ஓர் ஆய்வு,
ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு,
ஸ்ரீமத்.சிவஞான பாலய சுவாமிகள்,
தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304, 2012

5. விமலா.க.,

பெருமழைப்புலவர் உரைத்திறன்
(குறுந்தொகை),
ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு,
ஸ்ரீமத்.சிவஞான பாலய சுவாமிகள்,
தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304, 2012

6. ஜெயராஜ்.வீ.,

ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளையின்
ஐங்குறுநூறு பதிப்பு: ஓர் ஆய்வு
(மருதத் திணை, நெய்தல் திணை),
ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், 1991

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்:

1. அறிவுடைநம்பி.ம.ச.,

(க.ஆ.),

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரின்

தொல்காப்பிய உரைத்திறன்,

தமிழ் மாருதம், மாசி - 2014

2. சங்கரி.செ,

(க.ஆ.),

பிரபஞ்சனின் மொழிநடை உத்திகள்,

செந்தமிழ்ச் செல்வி, சூலை - 2013

3. சித்தார்த்தன்,

(க.ஆ.),

உரையாசிரியர் உரையெல்லாம்

உரையாமோ!,

தமிழ் மாருதம், கார்த்திகை - 2012

4. சியாமளாதேவி.மா,

(க.ஆ.),

இறையனார் அகப்பொருள் உரை மரபு,

அரிமா நோக்கு,

அக்டோபர் - 2012

5. மாதவன்.சு.,

(க.ஆ.),

ந.மு.வே. நாட்டாரின் அற இலக்கிய

உரைத்திறன்,

உங்கள் நூலகம், ஜனவரி - 2014

6. மோகன்.இரா.,

(க.ஆ.),

ஐங்குறுநூற்று உரைவளம்,

அரிமா நோக்கு. 9: ஏப்ரல் - 2015

களஞ்சியங்கள் மற்றும் அகராதிகள்:

1. அறவாணன்.க.ப.,
அற இலக்கிய களஞ்சியம்,
தமிழ்க் கோட்டம்,
சென்னை - 2008
2. பாலசுப்பிரமணியன்.உ.ல.,
தொல்காப்பியக் கலைச்சொல்
களஞ்சியம், எழுத்து,
சென்னை, 2003
3. தண்டபாணி தேசிகர்.ச.,
உரை களஞ்சியம் (திருக்குறள்
பதிப்புத்துறை),
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
1981
4.
வாழ்வியல் களஞ்சியம்,
தொகுதி ஒன்பது,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
5. ஆசிரியர் குழு.,
நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி,
நர்மதா பதிப்பகம்,
சென்னை - 17
6. இராமநாதன்.P.,
இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப்
பெயரகராதி, தொகுதி - 1,
இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் சவுத் இண்டியன்

7. கதிரைவேற்பிள்ளை.நா.,

ஸ்டீஸ், சென்னை - 2, 1991

தமிழ்மொழி அகராதி,

சாரதா பதிப்பகம்,

சென்னை - 14

8. கோபால்.சி.பி.,

தமிழ் இலக்கியக் கலைச்சொல்

அகராதி,

இலட்சுமி பதிப்பகம்,

கோயம்புத்தூர், 1989

9.சண்முகம்பிள்ளை.மு.,

தமிழ்-தமிழ் அகரமுதலி,

தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்,

சென்னை, 1985

ஆங்கில நூல்கள்:

1. Arumugam,K.,

A Critical study of Naccinarkiniyar,

University of Madras, 1981

2. Kailasapathy.k.,

Tamil Heroic Poetry,

Oxford University Press,

London, 1969

3. Ramachandran.P.,

The methodology of Reserch in

Philosophy,

University of Madras, 1984

இணைய முகவரிகள்:

1. muelangovan.blogspot.in/2007/09/05091909-03011972.html?m=1
2. muelangovan.blogspot.in/2010/08/blog-post_08.html?m=1
3. muelangovan.blogspot.in/2007/09/05091909-03011972.html?m=1
4. <http://tamil.oneindia.com/art-culture/essays/2010/18-tamilnadu-perumazhai-pulavar-somasundaranar-aid.html>

சங்க இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் இலக்கிய எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	நற்றிணை	ஈர்மட் செய்கை நீர்படு (308)	1	குறுந்தொகை	29	45	பொருள் விளக்கம்
2.	”	இசையும் இன்பமும் ஈதலும் (214)	2	”	63	93	”
3.	”	இரும்பணிப் பருவத்து மயிர்க்கால் உழுந்து (89)	3	”	68	99	”
4.	”	கயந்தலை மடப்பிடி (137)	4	”	79	115	”
5.	”	பொறையன் உரைசால் (185)	5	”	89	131	”
6.	”	பயங்கெழு பலவின் (192)	6	”	89	131	”
7.	”	கயக்கணக் கூம்பு முகைக் கணக்கா லாம்பல் (230)	7	”	117	171	உவமை கூறல்
8.	”	கொக்கின் கூம்பு நிலையன்ன (280)	8	”	117	171	”
9.	”	இன்னுயிரன்ன பிரிவருங் காதலர் (நற்.237)	9	”	135	197	பொருள் விளக்கம்
10.	”	அரிபெய் கிண்கிணி (250)	10	”	148	215	”
11.	”	வங்கா வரிப்பறை (341)	11	”	151	219	”
12.	”	அரிவை விருந்தயர் (81)	12	”	155	225	”
13.	”	கடவிளை யமுதம் (88)	13	”	165	239	”
14.	”	மன்ற பெண்ணை வாங்குமடற் குடம்பை (203)	14	”	177	256	”
15.	”	பறிப்புறத்திட்ட இடையன்(142)	15	”	221	323	வழக்கம் சுட்டுதல்
16.	”	நோவினி வாழிய நெஞ்சே(190)	16	”	258	381-82	பொருள் விளக்கம்
17.	”	கொடுங்கண் காக்கை (367)	17	”	293	438	வரலாறு சுட்டல்
18.	”	பலவயின் நிலையிய (139)	18	”	323	484	பொருள் விளக்கம்
19.	”	பிரசங் கலந்த வெண்கவை (110)	19	”	396	589	”
20.	”	ஐதேகம்ம இயைந்து செய்பொருளே (52)	20	”	401	596	ஒத்த பொருள் கூறல்

21.	”	பெய்ம்மணல் முற்றங் (268)	21	ஐங்குறுநூறு	248	329	மரபு சுட்டல்
22.	”	பொரிப்பூம் புன்கின் (9)	22	”	347	482	வழக்கம் சுட்டல்
23.	”	பாவை யன்ன பலராய் (319)	23	”	464	640	பொருள் விளக்கம்
24.	”	குரும்பை மணிப்பூண் (269)	24	”	442	611	சொல் விளக்கம்
25.	”	கடுமான் பரிய கதழ்பரிய (149)	25	”	385	537	பொருள் விளக்கம்
26.	”	மகிழ்நன் மார்பிற் (20)	26	”	331	463	”
27.	”	கடவுட் கற்சுனை (34)	27	”	299	411	”
28.	”	நறுந்தா தாடிய தும்பி பசங் (25)	28	”	215	284	வழக்கம் சுட்டல்
29.	”	சிலரும் பலரும் (149)	29	”	204	267	உலகியல் சுட்டல்
30.	”	”	30	”	113	153	பொருள் விளக்கம்
31.	”	”	31	”	9	23	பொருள் வேறுபாடு சுட்டல்
32.	”	நள்ளென் கங்குல் (287)	32	”	102	137	பொருள் விளக்கம்
33.	”	முனையெழுந் தெவ்வர்த் (260)	33	”	58	81	”
34.	”	வெண்ணெல் அரிஞர் (350)	34	”	58	81-82	”
35.	”	முதிரா வேனில் (337)	35	”	93	123	”
36.	”	முத்தரிப் பொற்சிலம்பு (110)	36	அகம். களிறு	89	325-26	”
37.	”	சிலரும் பலரும் கடைக்கண் (149)	37	அகம்., மணி.	132	42	”
38.	குறுந்தொகை	ஆதியருமன் முதூர் அன்ன (293)	1	நற்றிணை	363	621	வரலாறு சுட்டல்
39.	”	நிலத்தினும் பெரிதே (3)	2	”	309	527	பொருள் விளக்கம்
40.	”	மடவ மன்ற தடவுநிலைக் (99)	3	”	99	171	”
41.	”	அரும்பெறல் அமிழ்தம் (83)	4	”	65	114-15	வழக்கம் சுட்டல்
42.	”	”	5	குறுந்தொகை	201	292	”
43.	”	சிறுதினைத் துளரெறி (392)	6	”	335	495	”
44.	”	மள்ளர் குழீஇய (31)	7	”	364	545	மரபு சுட்டல்
45.	”	இன்னா தெறிதரும் (110)	8	”	235	345	பொருள் விளக்கம்
46.	”	அவர்நாட்டுக் குன்றம் (249)	9	”	240	352	”

47.	”	வன்பரற் றெள்ளறல் பருகிய (65)	10	”	250	367	”
48.	”	யானையந் துறைவோள் (116)	11	”	254	375	”
49.	”	வன்பரற் ...தளிதரு (63)	12	”	183	266	”
50.	”	பிறரும் கேட்குநர் (86)	13	”	190	275	”
51.	”	சாரல் தழையணி (125)	14	”	159	230	வழக்கம் சுட்டல்
52.	”	மாரி ஆம்பல் (117)	15	”	122	178	உவமை கூறல்
53.	”	உலகமும் புத்தேணாடும் (101)	16	”	99	144	பொருள் விளக்கம்
54.	”	செறிகவளை நெகிழ்ச் (190)	17	”	86	127	”
55.	”	திரிமருப் பெருமை (279)	18	”	“	“	”
56.	”	... ஆம்பலம் பகை (293)	19	”	80	117	”
57.	”	இன்கடுங் கள்ளின் (298)	20	”	73	107	ஒத்த பொருள் கூறல்
58.	”	குன்றுகாண் மகன்றில் அன்ன(381)	21	”	57	84	உவமை கூறல்
59.	”	யானை போறலை துறுகல் (279)	22	”	36	55	ஒத்த பொருள் கூறல்
60.	”	மாசறக் கழீஇய (13)	23	”	“	“	”
61.	”	கழையிரும் பிழிகை (111)	24	”	“	“	”
62.	”	மடவ மன்ற தடவுநிலை (66)	25	ஐங்குறுநாறு	462	637	பொருள் விளக்கம்
63.	”	பூவிடைப் படினும் (57)	26	”	381	530	”
64.	”	”	27	”	227	300	”
65.	”	”	28	”	167	214	துறை விளக்கம்
66.	”	”	29	”	23	42	பொருள் விளக்கம்
67.	”	பெருங்கடற் கரையது (246)	30	”	161	206	”
68.	”	கொங்குதேர் வாழ்க்கை (2)	31	”	23	42	”
69.	”	எக்கர் நண்ணிய (53)	32	”	“	“	”
70.	”	யாயும் ஞாயும் (40)	33	”	“	“	”
71.	”	தலைப்புணைக் கொளினே	34	”	175	225	”
72.	”	வல்வில் கானவர் தங்கை(335)	35	”	364	505	மரபு சுட்டல்

73.	”	நுண்டுகட் களைஞர் தங்கை (392)	36	”	”	”	”
74.	”	அத்தம் அரிய என்னார் (174)	37	”	336	470	பொருள் விளக்கம்
75.	”	அகவன் மகளே (23)	38	”	244	324	”
76.	”	யாமை பார்ப்பின் அன்ன (152)	39	”	44	64	”
77.	”	தாழிருள் துமிய (270)	40	”	418	585	”
78.	”	”	41	”	413	580	”
79.	”	... அஞ்சிறைத் தூம்பி (2)	42		318	443	”
80.	”	இவள் உயிர்தவச் சிறிது	43	கலி. நெய்தல்	137	65	”
81.	”	நேரிறை முன்கை (53)	44	அகம்., மணி.	175	183	வழக்கம் சுட்டல்
82.	”	காமம் தாங்குமதி (290)	45	”	163	146	பொருள் விளக்கம்
83.	”	தாயில் முட்டை (152)	46	”	160	136	”
84.	”	வல்வில் கானவர் தங்கை (335)	47	”	132	43	”
85.	”	சிறுதினைத் துளரெறி (392)	48	”	132	42	”
86.	ஐங்குறுநூறு	நீர் உறை கோழி (51)	1	குறுந்தொகை	287	428	வழக்கம் சுட்டல்
87.	”	கொலைவி லெயினர் தங்கை(393)	2	”	335	502	மரபு சுட்டல்
88.	”	மயிர்வார் முன்கை (218)	3	”	260	385	வழக்கம் சுட்டல்
89.	”	குறிஞ்சி வேம்பின் (335)	4	”	172	248	பொருள் விளக்கம்
90.	”	தீம்பெரும் பொய்கை (44)	5	”	152	220	”
91.	”	வேம்பின் ஒண்பூ உரைப்பத் (350)	6	”	67	98	”
92.	”	பன்மலை இறந்தன ராயினும்(358)	7	ஐங்குறுநூறு	354	490	”
93.	”	இதுவென் பாவைக் கினிய (375)	8	அகம்., மணி.	165	153	”
94.	”	தீம்பெரும் பொய்கை (44)	9	”	160	136	”
95.	”	கொலைவில் எயினர் தங்கை(363)	10	”	132	43	”
96.	பதிற்றுப்பத்து	பனித்துறைப் பகன்றை (76)	1	குறுந்தொகை	330	495	உவமை கூறல்

97.	”	கவைத்தலைப் பேய்மகள் (13)	2	ஐங்குறுநூறு	314	437	பொருள் விளக்கம்
98.	”	திருவிற் குலைஇ (88)	3	அகம்., மணி.	175	184	ஒத்த பொருள் கூறல்
99.	பரிபாடல்	பாயிரும் பனிக்கடல் (5)	1	நற்றிணை	315	537	சொற்பொருள் கூறல்
100.	”	அதனால் இவ்வும் உவ்வும் (4:33-35)	2	”	க.வா.	3	பொருள் விளக்கம்
101.	”	சேக்கை யினியார்பால் (20:86-89)	3	குறுந்தொகை	106	155-56	”
102.	”	”	4	”	45	67	”
103.	”	நின்னிற் சிறந்த (4)	5	”	க.வா.	2	”
104.	”	முடியா நுகர்ச்சி (8:42-44)	6	”	57	84	உவமை கூறுதல்
105.	”	கனைக்கு மதிர்குரல் (11)	7	ஐங்குறுநூறு	470	648	பொருள் விளக்கம்
106.	”	முடியா நுகர்ச்சி	8	”	381	530	”
107.	”	ஏமமார்ந்த நிற்பிரிந்து (4:35)	9	”	295	404	சொற்பொருள் கூறல்
108.	”	மையாடல் ஆடல் மழபுலவர் (1)	10	”	181	233	வழக்கம் சுட்டல்
109.	”	சேக்கை இனியாற்பால் (20)	11	”	167	214	பொருள் விளக்கம்
110.	”	”	12	”	118	159	”
111.	”	தாயருகா நின்று (11:91)	13	”	84	111	வழக்கம் சுட்டல்
112.	”	கூந்தல் என்னும் பெயரொடு (3:31-32)	14	கலி.,முல்லை.	3	37	பொருள் விளக்கம்
113.	கலித்தொகை	மன்னவன் புறந்தர (பாலை.8)	1	நற்றிணை	130	226	”
114.	”	அலந்தாங்கு அமையலே (128)	2	”	87	151	”
115.	”	நிறைதொடி நல்லவர் (73:16-17)	3	குறுந்தொகை	31	47	வழக்கம் சுட்டல்
116.	”	விடுவழி விடுவழி (130)	4	”	399	593	பொருள் விளக்கம்
117.	”	உறுபுலி யுருவேய்ப்ப (38)	5	”	343	514	உவமை கூறல்
118.	”	ஓரிரா வைகலுள்	6	”	327	490	பொருள் விளக்கம்
119.	”	பெரும்பெயர்க் கணிச்சி (105)	7	”	224	328	சொல் விளக்கம்
120.	”	ஒருஉநீ எங்கூந்தல்	8	”	225	330	பொருள் விளக்கம்

121.	”	நில்லென நிறுத்தான் (55)	9	”	226	332	”
122.	”	தம்புகழ் கேட்டார்போல் (119)	10	”	252	371	”
123.	”	அறத்தொடுநின்றேனைக் கண்டு(39)	11	”	262	389	”
124.	”	அணியலங்காவிரைப் பூவோடு(138)	12	”	182	264	சொல் விளக்கம்
125.	”	அணிப்பூளை ஆவிரை	13	”	173	249	மரபு கூட்டல்
126.	”	பாய்திரை பாடோவா (129)	14	”	163	236	பொருள் விளக்கம்
127.	”	உறித்தாழ்ந்த கரகமும் (9)	15	”	156	226	மரபு கூட்டல்
128.	”	ஒன்று இரப்பான்போல் (47)	16	”	74	108	பொருள் விளக்கம்
129.	”	தைஇய மகளிர்தம் (27)	17	”	364	545	மரபு கூட்டல்
130.	”	கொழுநிழல் ஞாழல்	18	”	50	74	வழக்கம் கூட்டல்
131.	”	துளிநசை வேட்கையின் (46)	19	ஐங்குறுநூறு	418	585	பொருள் விளக்கம்
132.	”	இறந்த கற்பமினாட் கெவ்வம்(9)	20	”	394	551	”
133.	”	காணைமல்லேம் (9:9-24)	21	”	390	544	துறைவிளக்கம்
134.	”	குறியின்றிப் பன்னாளும் (127)	22	”	385	537	பொருள் விளக்கம்
135.	”	அரிமான் இடித்தன்ன (15)	23	”	363	503	சொல் விளக்கம்
136.	”	வறனோடின் வையகத்து (16)	24	”	358	496	பொருள் விளக்கம்
137.	”	ஒடுங்கா எழில் வேழம் (40)	25	”	323	451	”
138.	”	நில்லென நிறுத்தான் (55)	26	”	318	443	”
139.	”	நச்சல் கூடாது (8)	27	”	307	426	”
140.	”	ஓரிரா வைகலுள் (5)	28	”	306	424	உவமை கூறல்
141.	”	அடித்தாங்கு மளவின்றி (11)	29	”	305	422	பொருள் விளக்கம்
142.	”	”	30	”	301	416	”
143.	”	ஆமிழி அணிமலை (48)	31	”	223	295	இலக்கண விளக்கம்
144.	”	பல்லியும் பாங்கொத்து (10)	32	”	218	288	வழக்கம் கூட்டல்
145.	”	தன்னெவ்வங் கூரினும்(கலி.44)	33	”	1	8	பொருள் விளக்கம்
146.	”	நுதலும் முகனும் தோளும்(55)	34	”	22	41	”

147.	”	ஒருநாள் என்தோள் (37)	35	”	45	65	இலக்கண விளக்கம்
148.	”	என்தோள் எழுதிய தொய்யினும்(18)	36	”	”	”	”
149.	”	மற்றது அறிவல்யான் (91)	37	”	48	69	பொருள் விளக்கம்
150.	”	மையற விளங்கிய (81)	38	”	66	91-92	”
151.	”	”	39	”	403	567	”
152.	”	பொருமுரண் சீறச் சிதைந்து(91)	40	”	71	98	சொல் விளக்கம்
153.	”	நீ தையினீராடிய (59)	41	”	84	111	வழக்கம் சுட்டல்
154.	”	தையால் தம்பலந் தின்றியோ (65)	42	”	271	363	சொல் விளக்கம்
155.	”	அரிநீர் அவிழ்நீலம் (91)	43	அகம்., மணி.	176	187	சொற்பொருள் கூறல்
156.	”	விரல் கவர்பு இசைக்கும் (8)	44	”	152	109	”
157.	”	தொல்லாழி தடுமாறி (129)	45	”	121	3	சொல் விளக்கம்
158.	”	துளிநசை வேட்கையின் (46)	46	அகம்.களிறு.	67	257	பொருள் விளக்கம்
159.	அகநானூறு	பெருஞ்சீர் அன்னி (145)	1	நற்றிணை	180	313	”
160.	”	தொடுத்தோற் கானவன் (368)	2	குறுந்தொகை	198	288	வழக்கம் சுட்டல்
161.	”	நீர்நாய் முள்ளரை (6)	3	”	364	545	பொருள் விளக்கம்
162.	”	முலைமுகம் செய்தன	4	”	337	505	சொல் விளக்கம்
163.	”	சூடா வாகைப் பறந்தலை(125)	5	”	393	585	”
164.	”	நல்லிசை தருஉம் (192)	6	”	”	”	பொருள் விளக்கம்
165.	”	வாடாப் பூவிற் (253)	7	”	”	”	”
166.	”	சிறப்புஞ் சீரும் இன்றிச் சீறார்(369)	8	”	295	441	”
167.	”	வீங்கு விளிம்பு (175)	9	”	297	444	வழக்கம் சுட்டல்
168.	”	அவ்விளிம் புரீஇய (371)	10	”	”	”	”
169.	”	சுடரொடு திரிதரு (336)	11	”	315	272	பொருள் விளக்கம்
170.	”	மடமா னசாவிளத் (49)	12	”	232	341	”
171.	”	வரிமரல் கறிக்கும் (133)	13	”	”	”	”

172.	”	தகைமிகக் கோதை (180)	14	”	238	349	சொற்பொருள்
173.	”	வளங்கெழு தொண்டியன்ன(10)	15	”	”	”	உவமை கூறல்
174.	”	நெல்லும் உப்பும் (390)	16	”	269	400	வழக்கம் சுட்டல்
175.	”	நெல்லி னேரே (140)	17	”	”	”	”
176.	”	மணிக்கா சன்ன (293)	18	”	274	407	சொல் விளக்கம்
177.	”	குறும்பொறை மருங்கிற்	19	”	209	304	பொருள் விளக்கம்
178.	”	பளிங்கத் தன்ன (5)	20	”	”	”	”
179.	”	நுண்கொடி மின்னிற் (254)	21	”	189	274	சொல் விளக்கம்
180.	”	பிடிக்கை யன்ன (9)	22	”	191	278	பொருள் விளக்கம்
181.	”	சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரான் (49)	23	”	181	263	இலக்கண விளக்கம்
182.	”	கடல்பாடவிந்து தோணி நீங்கி(50)	24	”	177	256	பொருள் விளக்கம்
183.	”	இரவன் மாக்களிற் பணிமொழி (32)	25	”	176	254	சொல்விளக்கம்
184.	”	நெடுவெள் ளுப்பின் (206)	26	”	165	239	பொருள் விளக்கம்
185.	”	நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை(147)	27	”	130	190	”
186.	”	ஆதிமந்திபோலப் பேதுற்று(45)	28	”	”	”	”
187.	”	அச்சிரம் வந்தன் (217)	29	”	76	111	சொற்பொருள் கூறல்
188.	”	பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர் (256)	30	”	75	110	பொருள் விளக்கம்
189.	”	இருள்பெடு நெஞ்சத்து (335)	31	”	63	92	பொருள் விளக்கம்
190.	”	பலவுக்காய் புறத்த (255)	32	”	60	88	சொல் விளக்கம்
191.	”	இரும்பிழி மகாஅரிவ்வுங்கல் (122)	33	”	47	70	பொருள் விளக்கம்
192.	”	யானே காதலந் கெடுத்த (45)	34	”	44	66	”
193.	”	”	35	”	31	48	”
194.	”	ஆட்டனத்தியை ... ஆதிமந்தி போல (236)	36	”	”	”	”
195.	”	தொடலை ஆயமொடு (110)	37	”	326	489	வழக்கம் சுட்டல்

196.	”	சில்பரிக் குதிரை (105)	38	”	80	117	வரலாறு சுட்டல்
197.	”	நெடுநெறிக் குதிரை (372)	39	”	”	”	”
198.	”	கழைநிலை பெறாஅ (6)	40	ஐங்குறுநூறு	15	32	வழக்கம் சுட்டல்
199.	”	கமழிதழ் நாற்ற (170)	41	”	332	547	சொற்பொருள் கூறல்
200.	”	கொழுங்கோல் வேழத்துப் (186)	42	”	”	”	வழக்கம் சுட்டல்
201.	”	உழுந்து தலைப்பெய்த (86)	43	”	344	544	”
202.	”	வானம் வாழ்த்திப் பாடவும் (97)	44	”	418	585	பொருள் விளக்கம்
203.	”	சிறுபுறங் கவையின னாக (26)	45	”	404	568	”
204.	”	சுடர்ப்பூந் தாமரை (6)	46	”	61	86	வரலாறு சுட்டல்
205.	”	குழியிடைக் கொண்ட (211)	47	”	”	”	”
206.	”	நிலவுமணல் கொட்குமொரு (20)	48	”	385	537	பொருள் விளக்கம்
207.	”	நரைநார் வேங்கைக் (282)	49	”	376	593	வழக்கம் சுட்டல்
208.	”	கோழிலைப் பருத்தி (129)	50	”	303	419	சொல் விளக்கம்
209.	”	வேங்கை கண்ணியன் (283)	51	”	259	345	பொருள் விளக்கம்
210.	”	தொழின்மழை பொழிந்த (252)	52	”	206	269	வழக்கம் சுட்டல்
211.	”	மறப்போர்ப் பாண்டியர் (27)	53	”	185	240	பொருள் விளக்கம்
212.	”	சுடர்ப்பூந் தாமரை (6)	54	”	61	86	”
213.	”	என்னொடு திரியேனாயின் (மணி.336)	55	அகம்., மணி.	186	220	வழக்கம் சுட்டல்
214.	”	வாய்மொழித் தந்தையை (262)	56	”	233	349	”
215.	”	ஊன்பதித் தன்ன வெருவரு (51)	57	”	193	241	சொற்பொருள் விளக்கம்
216.	”	இம்மை உலகத்து (66)	58	”	178	196	பொருள் விளக்கம்
217.	”	பனியடுஉ நின்ற (125)	59	”	178	194	”
218.	”	வடுகர் பெருமகன் (253)	60	”	177	191	”
219.	”	பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை (54)	61	”	”	”	சொல் விளக்கம்

220.	”	சேற்றுநிலை முனைஇய (46)	62	”	165	152	”
221.	”	முல்லை முகஞ்செய்தன (7)	63	”	160	135	சொற்பொருள் விளக்கம்
222.	”	சின்னிரை வால்வளை (390)	64	”	140	71	வழக்கம் சுட்டல்
223.	”	புதல்வர்ப் பயந்த (86)	65	”	136	57	”
224.	”	வென்வேல் மாவண் கழுவுள் (365)	66	”	135	53	ஒத்த கருத்து கூறல்
225.	”	பூத்த பொங்கர் வதிந்த (4)	67	”	134	50	பொருள் விளக்கம்
226.	”	உரைசால் வண்புகழ் (303)	68	அகம்., களிறு.	78	297	”
227.	”	ஆட்டனத்தி நலனயந்து (222)	69	”	76	289	”
228.	புறநானூறு	கடந்தரு தானை (110)	1	நற்றிணை	253	435	”
229.	”	அளிதோதானே பேரிருங் குன்றே (111)	2	”	”	”	”
230.	”	அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ (187)	3	”	61	107	இலக்கண விளக்கம்
231.	”	சிறுதினை முந்துவினை	4	குறுந்தொகை	105	153	வழக்கம் சுட்டல்
232.	”	புலிப்பல் தாலிப் புன்றலைச் சிறார் (374)	5	”	161	233	”
233.	”	ஈரந்தண் முழுவின் பாணி ததும்ப(194)	6	”	365	547	சொற்பொருள் கூறல்
234.	”	”	7	”	95	139	”
235.	”	ஓங்குநிலை வேங்கை (265)	8	”	281	418	வழக்கம் சுட்டல்
236.	”	பிறைநுதல் வண்ண மாகின்று (1)	9	”	307	460	”
237.	”	அனையை ஆகன்மாறே (4)	10	”	309	463	இலக்கண விளக்கம்
238.	”	பாமூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ (155)	11	”	315	472	பொருள் விளக்கம்
239.	”	போதுவிரி பகன்றைப் புதுமலர் (393)	12	”	330	495	உவமை கூறல்
240.	”	சிறுசொற் சொல்லிய (72)	13	”	8	15	சொல் விளக்கம்
241.	”	பரந்தோர் எல்லாம் (152)	14	”	252	371	பொருள் விளக்கம்
242.	”	ஆர்வமுற்று ... நள்ளி (158)	15	”	210	306	”

243.	”	கடந்தடு தானை (110)	16	”	196	285	”
244.	”	பாரி பரம்பிற பனிச்சனைத் தெண்ணீர் (176)	17	”	”	”	”
245.	”	ஒருநாள் செல்லலம் (101)	18	”	176	254	”
246.	”	கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை (1)	19	”	148	215	”
247.	”	செல்வலத்தைச் சிறக்க நின்னாளே (196)	20	”	122	178	ஒத்த பொருள் கூறல்
248.	”	வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி (152)	21	”	100	146	பொருள் விளக்கம்
249.	”	கானவர் கரிபுன மயக்கிய அகன்கட் கொல்லை (159)	22	”	198	288	வழக்கம் சுட்டல்
250.	”	மாசற விசித்த (50)	23	ஐங்குறுநூறு	443	612	மரபு சுட்டல்
251.	”	அன்ன வாகநின் (147)	24	”	480	661	பொருள்விளக்கம்
252.	”	படைப்புப் பலபடைத்து (188)	25	”	403	567	”
253.	”	”	26	”	292	399	”
254.	”	”	27	”	104	140	”
255.	”	உண்டா லம்ம இவ்வுலகம் (182)	28	”	401	564	”
256.	”	வளமழை மாறிய வென்றூழ் காலை (161)	29	”	324	452	சொற்பொருள் விளக்கம் கூறல்
257.	”	நறைநார்த் தொடுத்த (168)	30	”	376	593	வழக்கம் சுட்டல்
258.	”	”	31	”	276	371	”
259.	”	மலைவான் கொள்கென வுயர் பலி (143)	32	”	251	334	”
260.	”	கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய (29)	33	”	219	290	பொருள் விளக்கம்
261.	”	நாடனென் கோவூரன் என்கோ (49)	34	”	183	236-37	”
262.	”	இனிநினைந்திரக்க மாகின்று (234)	35	”	181	233	”
263.	”	அண்ணல் யானை (93)	36	”	155	197	சொல் விளக்கம்
264.	”	நெல்லும் நீரும் (58)	37	கலி., முல்லை.	105	37	பொருள் விளக்கம்

265.	”	அலங்குளைப் புரவி (2)	38	அகம்., மணி.	233	349	”
266.	”	முருகொத்தீயே முன்னியது(56)	39	”	158	129	”
267.	”	முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசில் (16)	40	”	”	”	சொற்பொருள்
268.	”	திருந்துமொழி மோசி பாடிய ஆயும் (158)	41	”	152	111	வரலாறு சுட்டல்
269.	”	மழைக்கணஞ் சேக்கும் (131)	42	”	152	111-12	”
270.	”	புள்ளுறு புன்கண் (37)	43	”	123	11	பொருள் விளக்கம்
271.	”	மாவண் தித்தன் (352)	44	”	122	9	வரலாறு சுட்டல்
272.	”	உண்டா லம்ம இவ்வுலகம் இந்திரர் (182)	45	அகம்., களிறு.	54	216	பொருள் விளக்கம்
273.	திருமுருகாற்றுப்படை	வேழ மேற்கொண்டு அங்குசம்	1	குறுந்தொகை	1	5	”
274.	”	செய்யன் சிவந்த ஆடையன்	2	”	க.வா.	2	சொற்பொருள் கூறல்
275.	”	குவிமுகிழ் இளமுலை (35)	3	ஐங்குறுநூறு	347	482	பொருள் விளக்கம்
276.	”	ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி (247)	4	அகம்., மணி.	138	66	சொல் விளக்கம் கூறல்
277.	பொருநராற்றுப்படை	கிளிவாய் ஒப்பின் ஒளிவிடு வள்ளுகிர் (34)	1	குறுந்தொகை	67	98	வழக்கம் சுட்டல்
278.	”	தெற்றெனச் செலவு கடைக் கூட்டுதிர் (174)	2	”	169	244	சொற்பொருள் கூறல்
279.	பெரும்பாணாற்றுப்படை	சோலைக் கமுகின் சூல்வயிற்றன்ன	1	குறுந்தொகை	193	280	வழக்கம் சுட்டல்
280.	”	பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர் (298-301)	2	”	277	413	தொடர் விளக்கம்
281.	”	பழுமரம் தேடும் பறவை போல (20)	3	ஐங்குறுநூறு	398	556	சொற்பொருள் விளக்கம் கூறல்
282.	”	நீத்துடை நெடுங்கயந் தீப்பட (289-90)	4	”	299	411	நம்பிக்கை கூறல்
283.	”	அவலெறி உலக்கைப் பாடுவிறந்து (226)	5	”	192	249	சொல் விளக்கம்

284.	”	ஆய்மகள்..... எருமை நல்லான் (162-65)	6	அகம்., மணி.	126	23	பொருள் விளக்கம்
285.	சிறுபாணாற்றுப்படை	முனிவிகந்திருந்த முதுவாய் இரவல் (40)	1	குறுந்தொகை	362	542	சொற்பொருள் விளக்கம்
286.	”	வருமுலை யன்ன வண்முகை (72-73)	2	”	254	374	இலக்கண விளக்கம்
287.	”	... கரவாது ... நளிமலை நாடன் நள்ளியும் (104-107)	3	”	210	306	பொருள் விளக்கம்
288.	”	விடர்கால் அருவியின் மலை மூழ்கிச் (170-71)	4	”	195	283	”
289.	”	பேய்மகள் ...யானை (197- 200)	5	”	180	261	உவமை கூறல்
290.	”	உரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை (190)	6	ஐங்குறுநூறு	364	505	மரபு சுட்டல்
291.	”	பைந்நனை யவரை பவழம் கோப்பவும் (164-69)	7	”	405	569	கருப்பொருள் கூறல்
292.	”	நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக் (23-24)	8	”	324	452	உவமை கூறல்
293.	”	ஐதுவீழ் இகுபெயல் அழுகுகொண் டருளி (14-16)	9	”	300	412	”
294.	”	”	10	”	135	173	சொல்பொருள் கூறல்
295.	”	மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பனை (187-88)	11	”	56	79	சொல் விளக்கம்
296.	குறிஞ்சிப்பாட்டு	முனைபாழ் படுக்கும் (128-32)	1	குறுந்தொகை	179	259-60	வழக்கம் சுட்டல்
297.	”	பழுவும் பாந்தளும் உளப்படப் பிறவும் (259)	2	”	180	261	சொல் விளக்கம்
298.	”	அஞ்சிலோதி அசையல் யாவதும் (179)	3	”	77	112	”
299.	”	சாரற் சூரல் (42-43)	4	ஐங்குறுநூறு	285	387	”
300.	”	நைவளம் பழுதிய பாலை வல்லோன்	5	”	342	479	பொருள் விளக்கம்
301.	”	நீரெறி மலரில் சாஅயிதழ் சோரா (247-51)	6	”	296	407	”

302.	”	நினைத்தொறுங் கலுமுமால் இவளே (251-61)	7	”	296	406	”
303.	”	அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை (1)	8	”	101	136	வழக்கம் சுட்டல்
304.	”	”	9	அகம்., மணி.	140	71	இலக்கண விளக்கம்
305.	முல்லைப்பாட்டு	மங்கையர் நெய்யுமிழ்(47-49)	1	குறுந்தொகை	398	592	மரபு சுட்டல்
306.	”	அருங்கடி மூதார் மருங்கிற் போகி (7-18)	2	”	218	319	வழக்கம் சுட்டல்
307.	”	செறியிலைக் காயா அஞ்சன (93-97)	3	”	188	273	”
308.	”	”	4	ஐங்குறுநூறு	434	605	பொருள் விளக்கம்
309.	”	அரும்பவிழ் அலரி (10-11)	5	அகம்., மணி.	136	56	வழக்கம் சுட்டல்
310.	மதுரைக்காஞ்சி	தொழில் உதவிப் பெரும்பெயல் (10)	1	நற்றிணை	157	273	துறைவிளக்கம்
311.	”	கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொருது உரைஇ (378)	2	”	139	241	சொற்பொருள் கூறல்
312.	”	மரத்தின்னாஉ வரையுதிர்க்கும் (63)	3	”	122	212	”
313.	”	மாயோன் மேய (591-96)	4	குறுந்தொகை	31	47	வழக்கம் சுட்டல்
314.	”	அருவி ஆன்ற அணியில் மாமலை (306)	5	”	356	533	சொற்பொருள் கூறல்
315.	”	சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி (614- 15)	6	”	294	439	”
316.	”	பகலுரு வுற்ற இரவுவர (549- 558)	7	”	386	575	வழக்கம் சுட்டல்
317.	”	ஒண்கடர் உருப்பொளி (545- 47)	8	”	195	283	பொருள் விளக்கம்
318.	”	மாதிரங் கொழுக்கத் (10-17)	9	ஐங்குறுநூறு	452	623	பொருள் விளக்கம்
319.	”	மழைத்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்கத் (10-12)	10	”	2	10	”
320.	”	”	11	”	10	24	”
321.	”	நாடெனும் பேர் காடாக (156- 76)	12	”	4	14	மரபு சுட்டல்

322.	”	அரசியல் பிழையாது அறநெறி காட்டி (191-96)	13	”	”	”	”
323.	”	குருகுநரல மனை மரத்தான் (268-69)	14	”	111	151	பொருள் விளக்கம்
324.	”	பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போல (576)	15	”	398	556	சொற்பொருள் விளக்கம்
325.	”	கண்டு தண்டாக் கட்கின் பத்து (16-17)	16	”	378	597	இலக்கண விளக்கம்
326.	”	”	17	”	278	375	ஒத்த பொருள் கூறல்
327.	”	பருந்திருந்துகக்கும் பன்மாண் நல்லில்	18	”	339	473	சொல்பொருள் கூறல்
328.	”	ஆடுற்ற ஊன்சோறு (35-38)	19	”	314	437	பொருள் விளக்கம்
329.	”	பாணாட் கங்கு லிடையது (631-33)	20	”	314	437	”
330.	”	மீன் சீவும் பாண்சேரியோடு (270-71)	21	அகம்., மணி.	196	249	”
331.	”	பேரலகத்து மேளந் தோன்றிச் (133-38)	22	”	130	36	”
332.	”	குருகு நரல மனைமரத்தான் மீன் சீவும் (268-70)	23	”	126	23	”
333.	”	கல்லு மரனுந் துணிக்கும் (635-50)	24	”	122	6-7	வழக்கம் சுட்டல்
334.	”	வகைபெற எழுந்து வானம் மூழ்கி (357-65)	25	”	122	6	பொருள் விளக்கம்
335.	”	கள்ளின் களிநவில் கொடியொடு (372-74)	26	”	”	”	வழக்கம் சுட்டல்
336.	நெடுநல்வாடை	தவ்வென் றசைஇச் தாதுளி மறைப்ப (185)	1	நற்றிணை	319	543	ஒலிக்குறிப்பு சுட்டல்
337.	”	பொலந்தொடி நின்ற (141-42)	2	குறுந்தொகை	218	318	மரபு சுட்டல்
338.	”	அம்பணைத் தடைஇய மென்றோள் (149)	3	”	134	195	சொல் விளக்கம்
339.	”	கள்ளி னிரும்பைக் கலஞ்செல வுண்டு (228)	4	”	193	280	வழக்கம் சுட்டல்

340.	”	தொன்றுதொழு பிறை (193)	5	”	307	490	”
341.	”	அலர்முலை யாகத்துப்(136-47)	6	ஐங்குறுநூறு	496	674-75	பொருள் விளக்கம்
342.	”	வையகம் பனிப்ப (1-2)	7	”	469	647	நம்பிக்கை சுட்டல்
343.	”	பெயலுழந் தெழுந்த (19-20)	8	”	462	636	பொருள் விளக்கம்
344.	பட்டினப்பாலை	கிடுகுநிரைத் தெ.கூன்றி	1	குறுந்தொகை	245	359	வழக்கம் சுட்டல்
345.	”	அறுகோட்டு இரலையொடு மான் பிணையும் களவும் (345)	2	”	65	95	சொல் விளக்கம்
346.	”	தற்பாடிய தளியுணவிற் (3-5)	3	ஐங்குறுநூறு	418	585	பொருள் விளக்கம்
347.	”	தீது நீங்கக் கடலாடியும் மாசு (98-99)	4	”	174	224	சொற்பொருள் கூறல்
348.	”	கொண்டி மகளிர் உண்டுறை (246-250)	5	அகம்., மணி.	167	159	வழக்கம் சுட்டல்
349.	”	காடு கொன்று நாடாக்கி (283- 86)	6	”	141	76	தொடர் விளக்கம்
350.	”	மலைத் தலைய கடற்காவிரி (6)	7		126	22	பொருள் விளக்கம்
351.	”	நயபாடிய கனியுணவில் (3-5)	8	அகம்., களிறு.	67	257	”
352.	மலைபடுகடாம்	கலைகை யற்ற காண்பி னெடுவரை (315-17)	1	குறுந்தொகை	273	406	சொற்பொருள் கூறல்
353.	”	நல்லரை மராஅத்த கடவுள் (375)	2	”	87	128	நம்பிக்கை சுட்டல்
354.	”	தகர் விரவு துருவை வெள்ளையொடு விரவி (414)	3	”	163	236	சொல் விளக்கம்
355.	”	விசையங் கொழித்த	4	ஐங்குறுநூறு	285	387	வழக்கம் சுட்டல்
356.	”	நிறையிதழ்க் குவளை (189-91)	5	”	299	411	பொருள் விளக்கம்
357.	”	விரலூன்று படுகண் ஆகுளி கடுப்பக் குடிஞை யிரட்டும் (140-41)	6	”	291	394	”

நீதி இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் இலக்கிய எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	திருக்குறள்	அடுக்கிய கோடி பெறிலும் (954)	1	நற்றிணை	328	557	பொருள் விளக்கம்
2.	”	அருமை உடைத்தென்று (961)	2	”	35	64	சொற்பொருள் கூறல்
3.	”	புல்லா திராஅப் புலத்தை (1301)	3	”	307	523	பொருள் விளக்கம்
4.	”	”	4	”	”	”	”
5.	”	பொறியின்மை யார்க்கும் (618)	5	”	284	486	”
6.	”	வழுத்தினாள் தும்மினே னாக (1317)	6	”	241	416	”
7.	”	தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து (1107)	7	”	130	226	”
8.	”	வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் (1261)	8	குறுந்தொகை	358	536	வழக்கம் சுட்டல்
9.	”	ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது (102)	9	”	3	8	பொருள் விளக்கம்
10.	”	வேண்டுதல் வேண்டாமை (4)	10	”	க.வா.	2	”
11.	”	தனக்குவமை இல்லாதான் (7)	11	”	”	”	”
12.	”	பசுமட் கலத்துணர் பெய்திரியற்று (660)	12	”	20	72	”
13.	”	பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை (914)	13	”	45	67	”
14.	”	கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு (211)	14	”	143	208	”
15.	”	நட்டபின் வீடில்லை (791)	15	”	271	402	”

16.	”	கண்டது மன்னும் ஒருநாள்(1146)	16	”	271	403	”
17.	”	பெருமையும் தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் (974)	17	”	284	424	சொல் விளக்கம்
18.	”	மனக்கவலை மாற்றல் அரிது (7)	18	”	329	494	சொற்பொருள் விளக்கம்
19.	”	அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்வி (684)	19	”	33	51	இலக்கண விளக்கம்
20.	”	காலை அரும்பிப் (1227)	20	”	32	49	பொருள் விளக்கம்
21.	”	நனவினா னல்கா தவரைக் (1213)	21	”	30	46	”
22.	”	நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே (1215)	22	”	”	”	”
23.	”	சான்றவர் சான்றான்மை குன்றின் (990)	23	”	25	39	”
24.	”	பிறர் பழியும் தம்பழியா (1015)	24	”	9	16	”
25.	”	மன்னுயிரெல்லாம் துயிற்றி (1168)	25	”	6	12	”
26.	”	கண்ணுள்ளார் காதலவராக (1127)	26	”	5	11	”
27.	”	தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க (327)	27	”	135	197	”
28.	”	அருளிலார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை (247)	28	”	120	175	”
29.	”	காதலர் இல்வழி மாலை (1224)	29	”	118	172	”
30.	”	மாலையோ வல்லை மணந்தார் (1221)	30	”	”	”	”
31.	”	தினைத்துணை நன்றி செயினும்	31	”	115	168	”

		(1221)					
32.	”	கொன்றன்ன இன்னா செயினும் (109)	32	”	”	169	”
33.	”	காமம் விடுவொன்றோ நான்விடு (1247)	33	”	112	164	”
34.	”	பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் (319)	34	”	107	157	”
35.	”	வருகமற் கொண்கன் ஒருநாட் பருகுவன் (1266)	35	”	107	156	”
36.	”	ஒருநாள் எழுநாள் போற்செல்லும் (1269)	36	”	104	152	”
37.	”	மறைப்பேன்மன் காமத்தை (1253)	37	”	102	149	”
38.	”	இன்பங் கடன்மற்றுக் காமம் (1166)	38	”	”	”	”
39.	”	தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலின் (1103)	39	”	99	144	”
40.	”	”	40	”	254	374	”
41.	”	”	41	”	213	311	”
42.	”	நோத லெவன் மற்று (1308)	42	”	93	137	”
43.	”	காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் (1227)	43	”	92	136	”
44.	”	”	44	”	234	343	”
45.	”	புல்லிக் கிடந்தேன் (1187)	45	”	87	128	”
46.	”	தம்மில் இருந்து தமதுபாத் (1107)	46	”	83	122	”

47.	”	செற்றார்பின் செல்லாப் (1355	47	”	78	114	”
48.	”	ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் (967)	48	”	78	114	”
49.	”	புகழின்றாற் புத்தேணாட்டு(966)	49	”	”	”	”
50.	”	இன்மை எனவொரு பாவி (1042)	50	”	63	93	”
51.	”	உரைப்பார் உரைப்பவை (232)	51	”	63	92	”
52.	”	நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் (748)	52	”	58	85	”
53.	”	பாலொடு தேன்கலந் தற்றே (1121)	53	”	267	396	சொற்பொருள் கூறல்
54.	”	எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் (107)	54	”	266	394	பொருள் விளக்கம்
55.	”	மாலையோ வல்லை (1221)	55	”	234	343	”
56.	”	ஓஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் (1176)	56	”	231	339	”
57.	”	நெஞ்சத்தார் காத லவராக (1128)	57	”	228	334	”
58.	”	உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் (1130)	58	”	”	”	”
59.	”	செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு (101)	59	”	225	330	”
60.	”	செற்றார்பின் சேறல் வேண்டி (1256)	60	”	212	309	”
61.	”	உலக்காண் எனக்காதலர் (1185)	61	”	205	298	”
62.	”	விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளே (1186)	62	”	”	”	”
63.	”	எண்ணிய எண்ணியாங்குஎய்துப(666)	63	”	199	289	”
64.	”	இன்பம் விழையான் வினை	64	”	187	271	”

		விழைவான் (615)					
65.	”	நோனா உடம்பும் உயிரும் (1132)	65	”	173	249	”
66.	”	காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு (1247)	66	”	”	”	”
67.	”	வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் (1268)	67	”	155	225	வழக்கம் சுட்டல்
68.	”	நனவினால் நல்காக் கொடியார் (1217)	68	”	147	214	பொருள் விளக்கம்
69.	”	கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய (1169)	69	”	145	211	”
70.	”	ஒன்றா வலகத்து உயர்ந்த (233)	70	”	143	208	”
71.	”	ஈத லிசைபட வாழ்தல் (241)	71	”	”	”	”
72.	”	மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி (1168)	72	”	279	416	”
73.	”	ஒருநாள் எழுநாள் போற்செல்லும் (1269)	73	”	326	489	”
74.	”	புலப்ப லெனச்சென்றேன் (1259)	74	”	306	458	”
75.	”	புணந்தீயி லிட்டன்ன (1260)	75	”	”	”	”
76.	”	தொடிற்சுடி அல்லது காமநோய் (1159)	76	”	305	457	”
77.	”	எதிரதாக் காக்கும் (429)	77	”	380	567	”
78.	”	ஊழி பெயரினும் (989)	78	”	373	558	”
79.	”	மறைப்பேன்மற் காமத்தை (1253)	79	”	371	555	”
80.	”	வாராக்கால் துஞ்சாவரில் (1179)	80	”	365	547	”

81.	”	பனியரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை 91223)	81	”	352	527	”
82.	”	மாலை நோய்செய்தல் (1226)	82	”	”	”	”
83.	”	காதலர் இல்வழி மாலை (1224)	83	”	”	”	”
84.	”	நிறையுடையேன் என்பேன் (1259)	84	”	”	”	”
85.	”	விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் (1186)	85	”	399	593	”
86.	”	பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த	86	”	382	570	”
87.	”	செறுநரைக் காணின் சுமக்க (488)	87	”	337	505	சொற்பொருள் கூறல்
88.	”	பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் (735)	88	”	328	492	பொருள் விளக்கம்
89.	”	பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் (735)	89	”	328	492	”
90.	”	ஓஓ வினிதே யெமக்கிந்நோய் (1176)	90	ஐங்குறுநூறு	34	53	”
91.	”	தம்பொருள் என்ப தம்மக்கள் (63)	91	”	265	353	”
92.	”	செய்யவள் தவ்வையைக் காட்டிவிடும் (167)	92	”	88	116	சொற்பொருள் கூறல்
93.	”	பெண்டகைப் போதைக் கமர்தன கண் (1084)	93	”	87	115	இலக்கண விளக்கம்
94.	”	தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் (1205)	94	”	209	274	சொல் விளக்கம்
95.	”	நோய்நாடி நோய்முதல் (948)	95	”	243	322	”
96.	”	தம்பொருள் என்ப தம்மக்கள் (63)	96	”	365	353	”
97.	”	நன்கலம் நன்மக்கட்பேறு (60)	97	”	”	”	”

98.	”	காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் (527)	98	”	391	546	”
99.	”	உறுதோ றுயிர்தளிப்பத் தீண்டலன் (1109)	99	”	419	587	”
100.	”	ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே (215)	100	”	44	64	”
101.	”	விருப்பறாச் சுற்றமியையின் (522)	101	”	50	71	”
102.	”	பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி (1258)	102	”	72	99	”
103.	”	தாம்வீழ்வார் மென்றோட்டுயின் இனிதுகொல் (1103)	103	”	96	127	”
104.	”	பிணிக்கு மருந்து பிறமன் (1102)	104	”	99	131	”
105.	”	துஞ்சங்கால் தோள்மேலராகி (1218)	105	”	234	309	”
106.	”	அன்பிற்கும் உண்டோ (71)	106	”	225	298	”
107.	”	பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணராயின் (1156)	107	”	221	292	”
108.	”	”	108	”	215	284	ஒப்புமை சுட்டல்
109.	”	தெண்ணீர் அடுபற்கை (1065)	109	”	203	265	பொருள் விளக்கம்
110.	”	மறைபெறல் ஊரார்க்கு (1180)	110	”	192	249	”
111.	”	ஒஓ வினிதே யெமக்கிந்நோய் (1179)	111	”	169	217	”
112.	”	உவக்காண் எங்காதலர் (1185)	112	”	163	209	”
113.	”	ஒருதலையா னின்னாது காமங் (1196)	113	”	148	187	”
114.	”	வீழுநர் வீழப் படுவார்க்கு(1193)	114	”	”	”	”

115.	”	தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் (1191)	115	”	”	”	”
116.	”	நகுதற் பொருட்டன்று (784)	116	”	138	175	”
117.	”	பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை (61)	117	”	104	140	”
118.	”	எழுமை எழுபிறப்பும் (107)	118	”	1	7	”
119.	”	முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் (388)	119	”	”	”	”
120.	”	உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை (1036)	120	”	2	10	”
121.	”	இரப்பாரை யில்லாயின் (1058)	121	”	”	”	”
122.	”	இருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் (81)	122	”	3	12	”
123.	”	உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் (81)	123	”	5	16	”
124.	”	பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் (735)	124	”	6	18	”
125.	”	ஓஓ வினிதே எமக்கிந்நோய் (1176)	125	”	12	28	”
126.	”	மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி (60)	126	”	401	565	”
127.	”	பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை (61)	127	”	”	”	”
128.	”	இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் (1062)	128	”	390	543	சொல் விளக்கம்
129.	”	கனவினும் இன்னாது (819)	129	”	378	597	ஒப்புமை சுட்டல்
130.	”	”	130	”	278	375	”
131.	”	சென்ற இடத்தால் (422)	131	”	371	583	பொருள் விளக்கம்

132.	”	”	132	”	271	363	ஒப்புமை சுட்டல்
133.	”	பெறுமவற்றுள் யாமறிவது (61)	133	”	365	572	பொருள் விளக்கம்
134.	”	”	134	”	265	353	”
135.	”	அன்பிற்கும் உண்டோ (72)	135	”	358	496	”
136.	”	விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் (804)	136	”	245	325	சொல் விளக்கம்
137.	”	அறிதோறும் அறியாமை (1110)	137	”	419	587	பொருள் விளக்கம்
138.	”	புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா (785)	138	”	419	587	”
139.	”	மக்கள் மெய்தீண்டல் (67)	139	”	410	576	”
140.	”	எழுபிறப்பும் தீயவை (62)	140	”	408	573	”
141.	”	தாம்வீழ்வார் ... காழில் கனி (1191)	141	”	407	571	ஒப்புமை சுட்டல்
142.	”	ஒருதலையா னின்னாது 1196)	142	”	”	”	”
143.	”	அறிதோ றறியாமை (1110)	143	”	486	666	பொருள் விளக்கம்
144.	”	ஒருநாள் எழுநாண்போற் (1269)	144	”	482	663	”
145.	”	காதலர் இல்வழி (1224)	145	”	476	656	”
146.	”	மனத்தானா மாந்தர்க் (453)	146	”	475	654	ஒப்புமை சுட்டல்
147.	”	பொய்ம்மையும் வாய்மை (292)	147	”	462	638	பொருள் விளக்கம்
148.	”	தாம்வீழ்வார் மென்தோள் (1103)	148	”	450	620	”
149.	”	எற்றென்று இரங்குவ (655)	149	”	445	614	”
150.	”	இன்பம் விழையான் (615)	150	”	429	600	”

151.	”	ஆய்ந்தாய்ந்த கொள்ளாதான் (792)	151	”	369	579	”
152.	”	குழலினிது யாழினிது (66)	152	”	”	”	”
153.	”	”	153	”	314	437	”
154.	”	எண்ணிய எண்ணியாங்கு (666)	154	”	358	496	”
155.	”	ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை (792)	155	”	269	359	”
156.	”	காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் (1227)	156	”	339	474	”
157.	”	பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் (1156)	157	”	311	433	”
158.	”	அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் (45)	158	”	300	413	”
159.	”	செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு (101)	159	”	288	392	”
160.	”	காலத்தினால் செய்த நன்றி (102)	160	”	”	”	”
161.	”	பயன்தூக்கார் செய்த உதவி (103)	161	”	”	”	”
162.	”	நனவினா னல்கா தவரைக் (1213)	162	”	324	453	”
163.	”	நனவினால் கண்டதூமாங்கே (1215)	163	”	324	453	”
164.	”	செய்க பொருளைச் செறுநர் (759)	164	கலி., பாலை.	11	45	சொற்பொருள் விளக்கம்
165.	”	பொருளல்ல தில்லை பொருள் (751)	165	”	14	58	பொருள் விளக்கம்
166.	”	உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல(788)	166	”	34	131	உவமை கூறல்
167.	”	உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ்(1096)	167	கலி.,குறிஞ்சி.	24	103	பொருள் விளக்கம்

168.	”	ஒலித்தக்கால் என்னாம் (763)	168	”	2	8	இலக்கண விளக்கம்
169.	”	எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி (424)	169	”	3	14	சொற்பொருள் விளக்கம்
170.	”	சாதலி னின்தாத தில்லை (230)	170	”	7	40	மறுத்தல்
171.	”	அஞ்சுவது அஞ்சாமை (428)	171	”	6	34	பொருள் விளக்கம்
172.	”	ஒண்ணுதற்கோ உடைந்ததே (1088)	172	கலி., நெய்தல்.	141	82	”
173.	”	யாக்கை யகத் துறுப்பு (79)	173	”	118	5	சொற்பொருள் விளக்கம்
174.	”	அந்தணர் என்போர் (30)	174	”	139	73	ஒப்புமை சுட்டல்
175.	”	யானோக்குங் காலை (1094)	175	”	137	66	பொருள் விளக்கம்
176.	”	தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க (293)	176	”	125	24	ஒப்புமை சுட்டல்
177.	”	பேராண்மைஎன்பதறுகண் (773)	177	”	118	2	பொருள்விளக்கம்
178.	”	விரைந்து தொழில்கேட்கும் (648)	178	கலி., முல்லை.	114	86	”
179.	”	செறாஅச் சிறுசொல்லும்(1097)	179	”	112	78	”
180.	”	உறாஅதவர் போற்சொலினும்(1096)	180	”	”	”	”
181.	”	அலரெழ ஆருயிர் (1141)	181	”	105	42	”
182.	”	காதலர் இல்வழி மாலை (1224)	182	அக., மணி.	169	165	”
183.	”	அருமை உடைத்தென்று (611)	183	”	162	144	சொற்பொருள் விளக்கம்
184.	”	காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் (1227)	184	”	”	”	பொருள் விளக்கம்

185.	”	இரப்பாரை யில்லாயின் (1058)	185	”	162	144	”
186.	”	அரிதாற்றி அல்லனோய் (1190)	186	”	157	126	”
187.	”	செல்லாமை உண்டேல் (1151)	187	”	”	”	”
188.	”	படைகொண்டார் நெஞ்சம்(253)	188	”	132	43	”
189.	”	அறத்தான் வருவதே இன்பம் (29)	189	”	131	38	”
190.	”	ஈதல் இசைபட வாழ்தல் (231)	190	”	”	”	”
191.	”	கற்றதனால் ஆயபயன் (2)	191	”	125	18	”
192.	”	இன்மை யெனவொரு பாவி(1042)	192	”	123	11	”
193.	”	பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா (1188	193	”	281	479	”
194.	”	காலை யரும்பிப் (1227)	194	”	260	424	”
195.	”	செய்க பொருளைச் செறுநர் (759)	195	”	231	344	”
196.	”	ஒண்பொருள் காழ்ப்ப (790)	196	”	”	”	”
197.	”	பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணரர்(1156)	197	”	223	322	”
198.	”	நவில்தொறும் நூல்நயம் (754)	198	”	178	194	”
199.	”	அறனீனும் இன்பமும் (754)	199	”	173	178	”
200.	”	இன்பம் விழையான் (615)	200	”	”	”	”
201.	”	அருட்செல்வம் செல்வத்துள் (241)	201	அகம்.,களிறு.	75	285	”
202.	”	அருமை உடைத்தென்று (611)	202	”	69	265	”
203.	”	இன்பம் விழையான் (615)	203	”	”	”	”

204.	”	எழுபிற்ப்பும் தீயவை தீண்டா (62)	204	”	66	252	சொற்பொருள் விளக்கம் கூறல்
205.	”	வாளற்றுப் புற்கென்ற (1261)	205	”	61	237	பொருள் விளக்கம்
206.	”	அடுக்கிய கோடி பெறினும் (954)	206	”			
207.	நாலடியார்	கள்ளார் கள்ளுண்ணார் (157)	1	குறுந்தொகை	184	267	சொற்பொருள் விளக்கம்
208.	”	கன்மலை நன்னாட (353)	2	”	252	371	பொருள் விளக்கம்
209.	”	நல்லார் எனத்தாம் நனிவிரும்பி (22)	3	”	296	442	”
210.	”	ஊருளெழுந்த உருகெழு (90)	4	”	305	456	”
211.	”	”	5	”	144	104	ஒத்தபொருள்கூறல்
212.	”	புக்கவிடத்து அச்சம் (83)	6	ஐங்குறுநூறு	148	186	பொருள் விளக்கம்
213.	இனியவை நாற்பது	எல்லியும்போது வழங்காமை (34)	1	குறுந்தொகை	47	70	சொற்பொருள் கூறல்
214.	”	ஈவாரும் கொள்வாரும் (20)	2	”	162	144	பொருள் விளக்கம்
215.	நீதிநெறி விளக்கம்	கற்புத்தன்பு முடித்து நாண் மெய்ப்பூசி (81)	1	ஐங்குறுநூறு	405	570	”
216.	கொன்றை வேந்தன்	கிட்டாதாயின் வெட்டென மற(16)	1	அகம்., மணி.	258		”

பக்தி இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1	திருவாய்மொழி	திடவிசம்பு எரிவளி (1:7)	1	நற்றிணை	க.வா.	3	பொருள் விளக்கம்
2	பெரியாழ்வார் பாசரம்	பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் (3:2-8)	1	குறுந்தொகை	287	428	ஒத்த பொருள் சுட்டல்
3	பெரிய திருமொழி	புனத்தினைக் கிள்ளிப்	1	குறுந்தொகை	105	153	வழக்கம் சுட்டல்
4	திருப்பாவை	கீழ்வானம் வெள்ளென்று (8)	1	அகநானூறு	100	361	பொருள் விளக்கம்
5	திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்	மாசில் வீணையும்	1	ஐங்குறுநூறு	402	566	”
6	திருக்கோவையார்	புணப்போன் நிலனும் (17)	1	”	171	221	”
7	”	என்கண்மணி போன்றொரு நாள் (44)	2	குறுந்தொகை	149	217	”
8	திருவாசகம்	காட்டாதனவெல்லாம்காட்டி(28)	1	கலித்தொகை	க.வா.	3	”
9	”	எனைநான் என்பதறியேன்	2	குறுந்தொகை	32	49	”
10	ஆளுடைய அரசர் திருப்பாட்டு	துறக்கப்படாத உடலைத் துறந்து (4:113-18)	1	நற்றிணை	397	668	”
11	சிறற்பலக்கோவை	குஞ்சரம் கோளிழைக்கும் (21)	1	”	119	174	”
12	”	உணர்ந்தார்க்கு உணர்வரி (9)	2	ஐங்குறுநூறு	419	587	”

காப்பிய இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் இலக்கிய எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	சிலப்பதிகாரம்	புகர்வெள்ளை நாகா (9:10)	1	கலி., குறிஞ்சி	20	86	சொற்பொருள் கூறல்
2.	„	இதுவென வரைந்து வாழுநாள் (நடுக.181-82)	2	கலி., பாலை.	12	52	„
3.	„	வானம் பொய்யாது (அடைக்கலக்.145-48)	3	கலி., முல்லை.	106	50	„
4.	„	பறவைபாட் டடங்கினவே (கானல்.42)	4	ஐங்குறுநூறு	476	656	„
5.	„	தாழ்துணை துறந்தோர் (4:13-20)	5	„	410	575	„
6.	„	நெடியோன் குன்றமும் (வேனில். 1-13)	6	„	341	478-79	„
7.	„	மன்னன் மாரன் (8:6-13)	7	„	309	429	„
8.	„	செந்தா மரைவிரியத்	8	„	„	„	„
9.	„	ஆடுதுமே தோழி (குன்றக்.3)	9	„	251	334	„
10.	„	இறைவளைக்கை நல்லாய் (குன்றக்.11-12)	10	„	243	322	„

11.	”	ஆங்கு, தொழுவிடையேறு (ஆய்ச்சியர்.)	11	”	181	234	”
12.	”	பொழில்தரு நறுமலரே (கானல்.14)	12	”	141	179	”
13.	”	உண்டாரை வென்னறா (கானல்.30)	13	”	124	164-65	”
14.	”	அருந்திறல் அரசர் (28:207-8)	14	”	1	8	”
15.	”	பசியும் பிணியும் பகையும் (5:72-73)	15	”	5	16	”
16.	”	குடியும் கூழின் பெருக்கமும் (உரைபெறுகட்டுரை.23)	16	”	10	24	”
17.	”	அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும் (கொலைக்.71-74)	17	”	202	264	”
18.	”	தீங்கரும்பு ... புகார் மகளிர் (மங்கல.26)	18	அகம்., மணி.	286	490	வழக்கம் சுட்டல்
19.	”	ஓரைவ ரீரைம் பதின்மர் (ஊசல்.6-8)	19	”	233	349	வரலாறு சுட்டல்
20.	”	வான்கண் விழியா வைகற யாமம் (நாடுகாண்.10)	20	”	228	337	ஒத்த பொருள் சுட்டல்
21.	”	கடவுள் எழுதவோர் கற்றாரா னெனின் (காட்சி.130)	21	”	167	159	சொற்பொருள்
22.	”	மாநகர்க் கீத்தார் மணம் (க.44-46)	22	”	136	56	வழக்கம் சுட்டல்

23.	”	வானூர் மதியம் சகடணைய	23	”	136	56	”
24.	”	கயலெழுதிய இமய வெற்றியின் (ஆய்ச்சியர்.1-2)	24	அகம்., மணி.	127	27	பொருள் விளக்கம்
25.	”	வெண்மழை யரிதிற் றோன்றும் (ஊர்க்காண்.105)	25	நற்றிணை	312	532	சொற்பொருள் கூறல்
26.	”	இளையிருள் பரந்ததுவே (கானல்.40-42)	26	”	69	122	ஒத்த பொருள் கூறல்
27.	”	எற்றென்றுங் காணேம் (குன்றக்.1-3)	27	”	68	120	பொருள் விளக்கம்
28.	”	நேரிழை நல்லாய் (குன்றக்.42)	28	”	34	62	”
29.	”	கானக் கோழியும் நிர்நிறக் காக்கையும் (10:116-17)	29	குறுந்தொகை	350	523	சொற்பொருள் கூறல்
30.	”	பொங்கர் வெண்பொரி (வேட்டுவ.3)	30	”	341	511	உவமை சுட்டல்
31.	”	பறவை பாட்டடங்கினவே (கானல்.)	31	”	310	464	பொருள் விளக்கம்
32.	”	அரும்பவிழ் முல்லை (92)	32	”	311	466	சொற்பொருள் கூறல்
33.	”	நேர்ந்த நங்காதலர்(கானல்.36)	33	”	205	298	பொருள் விளக்கம்
34.	”	தெய்வ முற்றோ னவிநயம் (அரங்.)	34	”	105	154	”

35.	”	இன்புறு தங்கணவர்(துன்ப.345)	35	”	69	100	சொற்பொருள் விளக்கம்
36.	”	முல்லையுயும் குறிஞ்சியும் (11:64-66)	36	”	39	59	பொருள் விளக்கம்
37.	”	மாலை மணிவிளக்கங் காட்டி (9, 3:4)	37	”	398	592	மரபு சுட்டல்
38.	”	அந்திப் போதகத்து (வேனில்.58-9)	38	”	307	460	பொருள் விளக்கம்
39.	மணிமேகலை	விழவுமலி மூதூர் வீதியும் (விழாவறை.551)	1	ஐங்குறுநூறு	248	329	வழக்கம் சுட்டல்
40.	”	மாதவர் நோன்பு (22:208-9)	2	”	”	”	பொருள் விளக்கம்
41.	”	குடிப்பிறப் பழிக்கும்(11:76-80)	3	”	5	16	”
42.	”	தாரை தவ்வை (7:104-8)	4	”	88	116	சொற்பொருள் கூறல்
43.	”	காரலர் கடம்பன் (4:49-50)	5	அகம்.,மணி.	288	495	பொருள் விளக்கம்
44.	”	நாணமும் உடையுநன்கன நீத்துக் (3:88-91)	6	”	23	11	ஒத்த பொருள்
45.	”	நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை (3:88-89)	7	அகம்., களிறு.	71	271	உவமை சுட்டல்

46.	”	அவலக் கவலை கையாறு அழுங்கல் (4:12)	8	குறுந்தொகை	289	431	சொற்பொருள் கூறல்
47.	”	மணித்தேர்க் கொடுஞ்சி கையாற் பற்றி (4:48)	9	”	212	309	சொற்பொருள் விளக்கம்
48.	”	சிறையும் உண்டோ (5:19-20)	10	”	149	217	பொருள் விளக்கம்
49.	”	நிலத்திற் குளித்து நெடுவிகம் பேறிச் (24:26-27)	11	”	130	190	”
50.	”	விடுநில மருங்கில் (13:51-54)	12	”	27	41-42	”
51.	”	கறவை கன்றார்த்திக் கலநிலை (12:13)	13	”	”	”	”
52.	”	கற்புத் தானிலன் (5:86-90)	14	”	5	10	”
53.	சீவகசிந்தாமணி	வெருகு வேட்பச் சிரிப்பன (1451)	1	குறுந்தொகை	220	322	மரபு சுட்டல்
54.	”	நீள்கடர் நெறியை (461)	2	”	315	472	பொருள் விளக்கம்
55.	”	நாறுமும் மத்தினாலே (750)	3	”	136	198	சொற்பொருள் கூறல்
56.	”	அருந்தவன் முந்துகூற (388)	4	”	41	62	”
57.	”	புல்லிய கொம்புதாளோர் (319)	5	ஐங்குறுநூறு	464	640	சொல் விளக்கம்
58.	”	வாசசெய் வண்டு (622)	6	”	23	97	வழக்கம் சுட்டல்
59.	”	வெள்ளி லோத்திரம் விளங்கும் (285)	7	”	301	416	வழக்கம் சுட்டல்

60.	„	மடநடை பெண்மை (2125)	8	„	151	191	சொற்பொருள் கூறல்
61.	„	கன்னி மாநகர்க் கனியர் (குணமாலை.50)	9	„	68	94	„
62.	„	குரவும் பாவை கொப்புளித்துக் (2690)	10	„	341	478	பொருள் விளக்கம்
63.	„	இனிவாய்ப் பிரசம் யாழாக (2691)	11	„	„	„	„
64.	„	நெறிமருப் பெருமையின் (நாமகள்.15)	12	„	91	120	சொற்பொருள் விளக்கம்
65.	„	விற்படை விலக்குவ பொற்படைப் புரவி (565)	13	அகம்., மணி.	24	15	„
66.	பெருங்கதை	சார்ந்தன ளிருந்து (4-7:43-3)	1	குறுந்தொகை	67	98	பொருள் விளக்கம்
67.	„	குரவும் தளவும் குருந்தும் (1.49:98.101)	2	„	148	215	சொற்பொருள் கூறல்
68.	„	பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் (58:42)	3	„	75	110	பொருள் விளக்கம்
69.	„	பருவி வித்திய பைந்தாட் புனம் (1-5016)	4	„	72	104	வழக்கம் சுட்டல்
70.	„	உடுத்து வழிவலந்த உழுவலன்பு (2-11:39)	5	„	2	6	ஓத்த பொருள் சுட்டல்
71.	„	இளமையும் வனப்பும் இல்லொடு (1-36:89.91)	6	ஐங்குறுநூறு	473	652	பொருள் விளக்கம்

72.	”	வடதிசை மாமலைச் சுடவிடு (1-58:33-8)	7	”	463	630	”
73.	”	முற்றுநீர் வையகம் (1-49:79-90)	8	”	420	589	”
74.	”	... நேரிழை மடந்தையர் (1-49:94-101)	9	”	412	579	”
75.	”	உள்ளிழு துறீஇய ஒள்ளடர்ப் (1:33-93)	10	”	405	569	சொற்பொருள் கூறல்
76.	”	நாடு மலையும் காடும் (8:118-20)	11	”	398	556	பொருள் விளக்கம்
77.	”	வணங்கு சிலைச் சாபம்	12	”	363	503	சொற்பொருள் கூறல்
78.	”	... மடவோய் மற்று...ஒடுங்கா உள்ள (5-1, 217-26)	13	”	323	451	ஒத்த பொருள் கூறல்
79.	”	நீயார்நங்கை நின்னே(3-9:95-8)	14	”	76	102	பொருள் விளக்கம்
80.	”	கார்வளம் பழுநிக் கவினிய (1-49:101-8)	15	அகம்., மணி.	154	116	சொற்பொருள் விளக்கம்
81.	”	அரும்பணி புன்னை (2:97-98)	16	”	131	38	சொற்பொருள் கூறல்
82.	”	கணைக்கா லிகணை (2:3-19)	17	”	”	”	”
83.	”	வியன்கண் ஞாலத்து	18	நற்றிணை	188	326	பொருள் விளக்கம்

84.	„	ஓமையும் உழிஞ்சிலும் (52-57)	19	„	76	133	சொற்பொருள் கூறல்
85.	கம்பராமாயணம்	பயிரொன்று கலையுஞ் சங்கும் (உலாவியல்.8)	1	குறுந்தொகை	334	501	பொருள் விளக்கம்
86.	„	கண்விழி நுழையுமோர் கள்வனே (மிதிலைக். 55)	2	„	305	456	„
87.	„	இறந்தனர் பிறந்தபயன் எய்தினர்கொல் என்கோ (உருக்காட்டு.64)	3	„	240	352	ஓத்தபொருள் சுட்டல்
88.	„	சேவலோடு உறை (சூர்ப்.76)	4	„	160	232	பொருள் விளக்கம்
89.	„	உருக்கழல் காட்டும் (நகர்நீங்கு.225-26)	5	„	124	181	ஓத்தபொருள் சுட்டல்
90.	„	ஊழி யருக்கணும் எரியும் (நகர் நீங்கு.225-26)	6	„	„	„	„
91.	„	ஆடியற் பாணிக் கொக்கும் (கார்கா.33)	7	„	7	13	பொருள் விளக்கம்
92.	„	மந்திதுயில் உற்ற முழை (கார்காலப் பருவம்.76)	8	„	249	365	„
93.	„	தேனவா மலர்த் (கார்காலப் பருவம்.44)	19	„	„	„	„
94.	„	தெருளாவினை தீயவர் (கடிமணப்:9)	10	ஐங்குறுநூறு	482	663	„
95.	„	ஆழநீர்க் கங்கை யம்பி	11	„	458	632	„

96.	”	நைவள நவிறுமொழி (கோலங்.34)	12	”	325	454	”
97.	”	சிறிற்றிடைச் சீதை	13	”	322	449	ஒத்த பொருள் கூறல்
98.	”	அருந்து மெல்லட காரிட (காட்சி.15)	14	”	314	437	”
99.	”	இன்பமும் துன்பந்தானும்	15	”	”	”	”
100.	”	பந்தருட்புரை பாசறைப் (வனம்புகு.46)	16	”	303	419	”
101.	”	போரென்ன வீங்கும் (பூக்கொய்.18)	17	”	293	401	பொருள் விளக்கம்
102.	”	நஞ்சனை யான்வதை (காட்சி.35)	18	”	218	288	”
103.	”	கான்புக் கிடினும்	19	”	178	229	”
104.	”	கள்வாரிலாமைப் பொருள் காவலுமில்லை	20	”	8	21	மரபு சுட்டல்
105.	”	எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும்	21	”	”	”	”
106.	”	கமலத் தவ்வை நீங்குமென் (மந்தரை சூழ்ச்சி.88)	22	”	88	116	சொற்பொருள் கூறல்
107.	”	எருமை நாகீன்ற (நாட்டுப்படலம். 16)	23	”	94	125	சொற்பொருள் விளக்கம்

108.	”	எண்பிறங்கு அழகிற்கு	24	கலி., முல்லை.	102	19	சொற்பொருள் கூறல்
109.	”	வளைது றந்தனள் மதியினின் (கையேயி சூழ்ச்சி.86)	25	அகம்., மணி.	186	220	வழக்கம் சுட்டல்
110.	”	பாத்த யானையிற் (வரைக்-6)	26	”	137	61	பொருள் விளக்கம்

சிற்றிலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	அம்பிகாபதிக்கோவை	வானுதலின் மன்றிலரிந்த (267)	1	குறுந்தொகை	362	542	வழக்கம் சுட்டல்
2.	”	அளைதாழரவும் அரியும் (126)	2	”	119	174	”
3.	தஞ்சைவாணன்கோவை	என்பணிவேன் மடல்மேல் (103)	1	”	182	264	”

புராண இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	சேதுப்புராணம்	குடமுழாத் திமிலை மாந்தை கணிலுடை நந்தி தட்டை - படகமாகுளி (95)	1	ஐங்குறுநூறு	215	284	பொருள் விளக்கம்

பழமொழி இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ.எண்.	பழமொழி இலக்கிய அடி	மேற்கோள் எண்ணிக்கை	உரை நூல்	பாடல் எண்	பக்க எண்	நோக்கம்
1.	மைக்காலிருளாயினும் மந்தி கொம்பிழக்கப் பாயாது,	1	குறுந்தொகை	121	177	பொருள் விளக்கம்
2.	மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா,	1	குறுந்தொகை	341	511	பொருள் விளக்கம்
3.	முதலையும் மூர்க்கரும் கொண்டது விடார்	2	கலித்தொகை	110	130	பொருள் விளக்கம்
4.	வந்த வெள்ளம் இருந்த வெள்ளத்தையும் கொடு போயிற்று,	1	குறுந்தொகை	381	569	பொருள் விளக்கம்
5.	விளையாட்டே விளையாயிற்று,	1	குறுந்தொகை	394	586	பொருள் விளக்கம்
6.	கொண்டான் தூற்றின் கூறையும் தூற்றும்,	1	ஐங்குறுநூறு	67	93	பொருள் விளக்கம்
7.	நுணலும் தன் வாயால் கெடும்,	1	ஐங்குறுநூறு	88	116	பொருள் விளக்கம்
8.	சனியன் பிடித்த நாரை கெளுத்தி மீனை விழுங்கிற்றாம்	1	ஐங்குறுநூறு	167	214	பொருள் விளக்கம்

சாத்திர இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	சிவஞான சித்தியார்	சக்தியும் சிவமுமாய்(40-89)	1	ஐங்குறுநூறு	க.வா.	2	பொருள் விளக்கம்
2.	”	இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப்(73)	2	”	”	”	”
3.	”	படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க்(74)	3	”	”	”	”
4.	”	சிவஞானச் செயலுடையோர் ... (278)	4	”	”	”	”
5.	”	மாயையாய் உயிராய் மாயா..... (பரபக்கம், பாஞ்சயாத்திரி மதம். 7)	5	நற்றிணை	க.வா.	3	”
6.	”	இங்கு நாம் இயம்பும் தத்துவங்களின் வைத்து அறிவது (சுபக்கம்.290)	6	குறுந்தொகை	189	274	”
7.	”	பாசிபடு குட்டத்திற கல்லிணை(291)	7	”	399	563	”
8.	”	சிவஞானச் செயலுடையோர் (278)	8	கலி., பாலை.	11	45	”

பிற இலக்கிய மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் இலக்கியம்	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	யாப்பருங்கல விருதி உரை மேற்கோள்	பொறையன் செழியன் பூந்தார் வளவன் (குத்.15)	1	அகம்., மணி.	130	35	பொருள் விளக்கம்
2.	புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச் சான்றுப்பாடல்	அறாஅ நிலைச்சாடி ஆடுறு தேறல் (வெட்சிப்படலம்.2)	1	”	131	39	”
3.	”	உரைப்பினது வியப்போ வொன்னார் (கரந்தை.27)	2	”	”	”	”
4.	”	சங்குங் கரங் கோடும்... (24)	3	”	159	132	”
5.	”	அருஞ்சுரத்தும் அகன்கானத்தும் வருந்தாமல் நிரையுயர்த்தன்று (10)	4	”	159	132	”
6.	”	புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் (11)	5	”	159	132	”
7.	”	வாளை பிறமுங் கயங்கடுப்ப வந்தடையார்(தும்பை.21)	6	”	142	80	”
8.	”	கரும்பொடு காய்நெற் பாசறை யுளான் (வஞ்சி.21)	7	”	164	150	”
9.	”	அறாஅ நிலைச்சாடி ஆடுறு தேறல் (வெட்சி.2)	8	”	131	39	”
10.	”	உரைப்பினது வியப்போ வொன்னார் (கரந்தை.6)	9	”	”	”	”

11.	”	சங்குகங் கருங்கோடும் தாழ்பீலிப்(பா.24)	10	”	159	132	”
12.	”	புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும் (வெட்சி.2)	11	”	”	”	”
13.	”	வாளை பிறழுங் கயங்கடுப்ப (தும்பை.21)	12	”	142	80	”
14.	”	கரும்பொடு காய்நெல் கனையெரியூட்டிப் (வஞ்சி.21)	13	”	164	150	”
15.	”	ஒன்றியவர் நாடொரு வழித்தாய்க் (125)	14	ஐங்குறுநூறு	461	636	”
16.	”	”	15	”	451	622	”
17.	”	நெய்கொள் நிணந்தா றிறைய (28)	16	”	408	572	”
18.	”	மௌவல் விரியும் மணங்கமழ் (28)	17	”	”	”	”
19.	”	ஊழித்தோ றூழி தொழப்பட்டு லைவின்றி (பொதுவியல்.45)	18	”	”	”	”
20.	”	மாற்றிப் புகலா தொழுகும் (பொதுகாஞ்சி.1)	19	”	401	563	”
21.	”	 புறத்தின் மேலார்ந்து (தும்பை.10)	20	”	54	76	”
22.	”	தேர்வண் கோமான் தேனூர் ... (55)	21	”	”	”	”

23.	”	 ஆம்பஞ்செறுவின் தேனார்..... (57)	22	”	”	”	”
24.	”	முந்தை முதல்வர் துடியர் இவன் முதல்வர் (வெட்சி.18)	23	”	480	661	”
25.	காசிக்காண்டம்	அருந்ததியே முதலாய ()	1	”	319	444	சொற்பொருள் கூறல்
26.	திணைமாலை நூற்றைம்பது	தேரோன் மலைமறையத் தீங்குழல் வெய்தாக	1	”	464	640	மரபு சுட்டல்

இடம்விளங்கா மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் இலக்கிய பாடல் முதற்குறிப்பு	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	இசையும் இன்பமும் ஈதலும்	நற்றிணை	214	371	பொருள் விளக்கம்
2.	தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத்து	ஐங்குறுநூறு	409	574	பொருள் விளக்கம்
3.	சீர்த்த துகளிற்றாய்த் தெய்வச் சிறப்பெய்த	”	352	487	வழக்கம் சுட்டல்
4	கடல்குழ் மண்டியல் பெறினும் விடல்	”	305	422	பொருள் விளக்கம்
5.	மெல்லிய லரிவை நின்னல்லகம் புலம்ப	”	285	387	”
6.	முச்சக் கரமுமளப்பதற்கு	அகம்., மணி.	141	77	”

இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள்	உரைநூல்	பாடல் எண்	பக்க எண்	நோக்கம்
1.	பல்பசுப் பெண்டிரும் என்று மூலபாடலைக் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.	ஐங்குறுநூறு	271	362	உரையேற்பு
2.	அந்தீங்கிளவி ஈண்டும் கொள்ளப்பட்டன.	”	490	669	”
3.	பாசறைக்கண்ணின்று கூறுவாராயினர்.	”	451	622	உரை மறுப்பு
4.	இனி, இல்லத்திலிருந்து உணர்க.	”	376	522	உரையேற்பு
5.	இச்செய்யுளிற் கூறினர்.	”	356	493	உரை மறுப்பு
6.	பெருந்திரு வறுக நன்று.	”	355	491-92	”
7.	முருகனையும் உரையானும் அறிக.	”	308	427	உரையேற்பு
8.	முருகன் விளம்புதல் -நச்சர்.	”	299	410-11	”
9.	பழையவுரைகாரர் உணர்த்தும்.	”	290	394	”
10.	இச்செய்யுளின் காணப்பட்டது.	”	246	326-27	”
11.	உவக்காண் - இதனை உணர்க.	”	206	369	உரைக் கருத்து சுட்டல்
12.	நல்லள் நல்லள் போலியுரை என்க.	”	204	266	உரை மறுப்பு
13.	வெண்ணெல் அரிஞர் சிறந்ததேயாகும்	”	190	246	உரையேற்பு

14.	தண்கடற் சேர்ப்பன் நோக்குக.	”	183	236-37	”
15.	இவ்வுரை கூறாநிற்பர்.	”	151	191	உரை மறுப்பு
16.	தலைவனால் உரைத்தார்.	”	108	145	”
17.	நின்னை யான்பெறின் நின் தந்தை	”	92	122	உரையேற்பு
18.	இதன்கண் சிறவாமையுணர்க.	”	87	115	”
19.	பகன்றை - ஒருவகைப் என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.	”	”	”	”
20.	ஆம்பலை வந்தது என்பர்.	கலி., முல்லை.	108	63	”
21.	போருழக்கும் போற்றற் பாலதாம்.	”	106	46	”
22.	அறைவனர் என்றாகிக்கின்றாம்.	”	104	29	உரை மறுப்பு
23.	இதனோடு கருதற்பாலதாம்.	”	104	27	உரையேற்பு
24.	அம்பல் என்பது யானும் உணர்க.	கலி., குறிஞ்சி.	9	27	”
25.	குறழா பொருந்தாமை உணர்க.	”	29	122	உரை மறுப்பு
26.	சுணங்கணி என்பது பொருத்தமில்லை.	”	24	99	”
27.	ஈரந்தண் ஆடையை காரணமாம் என்க.	”	16	71	”
28.	இதற்கு ஆசிரியர் பொருந்தும்.	”	15	68	”
29.	தலைவி தான் குறை உணர்க.	”	11	56	”

30.	வீயகம் புலம்ப தோன்றவில்லை.	”	10	49	”
31.	அருளில்லாமை பொருந்தவில்லை.	”	8	43	”
32.	எ.:குதொட்ட ஐம்பால் தெளிவின்மைக் காண்க.	கலி., பாலை.	32	121	”
33.	தலைவன் வருவித்தல் மிகை.	”	29	111	”
34.	பாடல்சால் சிறப்பின் நன்றாம்.	”	28	106	”
35.	ஈதலில் குறை என்று கொள்க.	”	27	101	உரையேற்பு
36.	ஒரு குழையொருவன் உணர்க.	”	26	98	”
37.	நடுநின்று கருதுதல் சிறப்பின்று.	”	24	91	உரை மறுப்பு
38.	நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்கும் அறியப்படும்.	”	”	”	உரையேற்பு
39.	அழுங்கலூர் என்றனர்.	”	23	87	உரை மறுப்பு
40.	இத்தாழிசைக்கண் பெற்றாம்.	”	22	84	உரையேற்பு
41.	அவற்றுள் என்றார்.	”	21	81-82	”
42.	இது தலைமகன் வழுவாம் என்க.	”	16	65-66	உரை மறுப்பு
43.	இதன்கண் போலி என்க.	”	15	63	”
44.	காதலார் மிகவும் இனிது.	”	14	59	உரையேற்பு
45.	சிவந்து இறுத்தபுலம் பெற்றாம்.	”	13	53	”

46.	இடுமுள் நெடுவேலி என்க.	”	12	51	உரை மறுப்பு
47.	மருள் நோக்கம் மகிழ்க.	”	10	43	உரையேற்பு
48.	வறியவன் இளமை உரை இனிது.	”	10	41	உரை ஏற்பும் மறுப்பும்
49.	அறந்தலைப் சிறிது மிகை	”	9	40	உரை மறுப்பு
50.	வினை வாங்குதல் உரைத்தார்.	”	8	34	உரையேற்பு
51.	வறிது எனல் வேண்டா.	”	7	30	”
52.	புரையோர் கூறிய பொருள்.	”	6	28	”
53.	பனைத்தாள் கூட்டியுரைத்தார்.	”	5	24	”
54.	வலிமுன்பு கூறுதல் உணர்க.	”	4	20	”
55.	இல்லென ஈயாமை உரை பொருந்தாது.	”	1	12	உரை மறுப்பு
56.	சீறும் நோக்கி என்க.	”	1	11	உரையேற்பு
57.	ஈதற்பொருட்டு நுண்ணியது.	”	1	12	”
58.	கூதளம் - ஒரு செடி. இ.:து உணராமல் கூதளம் கொடி என்பாரும் உளர்.	அகம்., மணி.	255	409	உரை மறுப்பு
59.	போர்வு அன்ன நுண்ணிதின் உணர்க.	”	186	220	”
60.	மள்ளர் - மறவர் அவ்வுரை போலி.	”	185	216	”

61.	தலைவி தன் துன்பத்தை விளக்கமாம்.	”	171	170	உரையேற்பு
62.	அணங்கு - வீற்றுத் தெய்வம் உணர்க.	”	161	139	”
63.	முந்நீரினுள் புக்கு உணர்க.	”	127	26	”
64.	மாய்த்தல் குறிப்பிடுகிறார்.	”	123	12	”
65.	எங்கள் வருத்தம் பழைய உரையாசிரியர்	அகம்., களிறு.	90	329	”
66.	யானைகளுங் கன்று காண்பர்.	”	68	262	”
67.	பரதவர் தம் எனவரும்.	”	70	268	”
68.	படாஅர் - பாம்புச் செடி என்பர் பழையவுரையாசிரியர்.	”	68	267	”
69.	நடுகல்லின் நிழல் ஏற்றுரைக்கிறார்.	”	53	213	”
70.	உருமிசையறியா கூடும்.	நற்றிணை	364	616	உரை மறுப்பு
71.	இச்செய்யுள் கொள்ளல் வேண்டும்.	”	341	579	”
72.	இதனுள் மூத்து வினை போகிய எனவரும்.	”	315	537	உரையேற்பு
73.	இச்செய்யுள் தலைவனுக்குப் நாகரிகமன்மையும் தெளிக.	”	310	528-29	தன்னுரை சுட்டலும் பிறருரை மறுப்பும்

74.	இச்செய்யுட்குப் பயன் எனக் கோடல் வேண்டும்.	”	267	457	உரை மறுப்பு
75.	இச்செய்யுளின் பொருத்தமுற அமையும்.	”	263	450-51	”
76.	இது தலைவன் தகுதியன்றென்க.	”	237	409	”
77.	பலவாகிய கதிர்களையும் கூறிக்கொள்க.	”	196	340	”
78.	இனி இதன் உரையில் பிரித்துணந்து கொள்க.	”	”	”	”
79.	இனி, இச்செய்யுளின்கண் தகுதியென்க.	”	176	306	பிறர் உரை மறுப்பும் தன்னுரை சுட்டலும்.
80.	நயன் - ஒப்புரவறிந்து தகுதியென்க.	”	160	278	உரை மறுப்பு
81.	தேங்கமழ் ஒன்று மின்மை உணர்க.	”	104	180	”
82.	இனி மலை அணங்கொடு உணர்க.	”	165	287	”
83.	இனி இச்செய்யுள் உணர்க.	”	134	233	”
84.	நாப்பண் என்றவாறு.	”	116	201	உரையேற்பு
85.	நொச்சியும் மௌவலும் காண்க.	”	115	199	உரை மறுப்பு
86.	இதன் உரையில் பொருள் கொள்க.	”	145	251	”
87.	இனி, இச்செய்யுள் நுண்ணிதின் ஒதியபடியாம்.	”	94	163	தன்னுரை சுட்டலும் பிறர் உரை மறுப்பும்

88.	இனி இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டினர்.	”	62	109	உரையேற்பு
89.	மாயோன் என்ற கூறுகிறார்.	”	62	109	உரை மறுப்பு
90.	இவ்வுரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.	”	29	53	”
91.	சென்றெனக் உரையாசிரியர்	”	27	49	உரையேற்பு
92.	தோளின் மெலிவு அடையாக்குக.	”	23	42	உரை மறுப்பு
93.	தாழ்குரற் என்க.	குறுந்தொகை	365	547	உரையேற்பு.
94.	செம்பாலை, ... அறிக.	”	323	484	”
95.	ஏழுற்ற வரினும் அறிக.	”	214	313	”
96.	தண்டுதல் -அறிக.	”	177	256-257	உரை மறுப்பு
97.	மல்லனீர் என்ப.	”	166	240	உரையேற்பு
98.	யாம் கூறுவதிற்பச் சுவை கூறிதலானும்	”	99	144	”
99.	அழிதுளி - என்பதற்கு உணர்க.	”	35	54	”
100	அசைவளி - என்பதற்கு அசைந்து வருகின்ற தென்றற்காற்று என்றனர் உ.வே.சா.ஐயர் அவர்கள்.	”	28	43	”
101	முட்டுவேன் ரா.இராகவையங்கார்.	”	28	43	”

இலக்கண நூல் மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	மேற்கோள் நூல்	மேற்கோள் முதற்குறிப்பு	மேற்கோள் எண்ணிக்கை	உரைநூல் பெயர்	பாடல் எண்	பக்க எண்	மேற்கோளாட்சி நோக்கம்
1.	தொல்காப்பியம்	நாற்றமும் தோற்றமும் களனும் பொழுதும் அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும் (களவு.நா.23)	1.	அகம்., மணி.	132	41	துறைவிளக்கம்
2.	”	”	2.	”	158	126	”
3.	”	”	3.	”	156	121	”
4.	”	”	4.	”	150	102	”
5.	”	”	5.	”	222	318	”
6.	”	”	6.	”	220	313	”
7.	”	”	7.	”	218	307	”
8.	”	”	8.	”	210	285	”
9.	”	”	9.	”	202	264	”
10.	”	”	10.	”	188	224	”
11.	”	”	11.	”	172	172	”
12.	”	”	12.	”	168	160	”
13.	”	”	13.	”	288	493	”
14.	”	”	14.	”	278	470	”
15.	”	”	15.	”	270	449	”
16.	”	”	16.	”	260	422	”
17.	”	”	17.	”	248	387	”
18.	”	”	18.	”	242	372	”
19.	”	”	19.	”	240	367	”
20.	”	”	20.	”	238	362	”
21.	”	”	21.	”	232	346	”
22.	”	”	22.	”	222	335	”
23.	”	”	23.	அகம்.,களிறு.	100	358	”

24.	”	”	24.	”	98	351	”
25.	”	”	25.	”	92	333	”
26.	”	”	26.	”	90	328	”
27.	”	”	27.	”	88	322	”
28.	”	”	28.	”	80	300	”
29.	”	”	29.	”	72	273	”
30.	”	”	30.	”	60	233	”
31.	”	”	31.	ஐங்குறுநூறு	282	429	”
32.	”	பெற்றற்கும் பெரும்பொருள் வகைப்பட வந்த கிளவி (கற்பு.நா.9	32.	அகம்.,மணி.	135	51	”
33.	”	”	33.	”	129	30	”
34.	”	”	34.	”	120	24	”
35.	”	”	35.	”	125	16	”
36.	”	”	36.	”	227	332	”
37.	”	”	37.	”	223	321	”
38.	”	”	38.	”	215	299	”
39.	”	”	39.	”	213	294	”
40.	”	”	40.	”	211	288	”
41.	”	”	41.	”	253	401	”
42.	”	”	42.	”	231	343	”
43.	”	”	43.	அகம்.,களிறு.	97	347	”
44.	”	”	44.	”	91	330	”
45.	”	”	45.	”	85	312	”
46.	”	”	46.	”	73	276	”
47.	”	”	47.	”	71	270	”
48.	”	”	48.	”	69	262	”
49.	”	”	49.	”	61	236	”
50.	”	”	50.	”	59	229	”
51.	”	”	51.	ஐங்குறுநூறு	315	438	”

52.	”	”	52.	”	240	316	”
53.	”	பின்முறை ஆக்கிய பெரும்பொருள் (கற்பு.நூ.32)	53.	”	292	397	பொருள் விளக்கம்
54.	”	தாய்போல் கழறித் தழீஇக் கோடல் (கற்பு.நூ.32)	54.	”	”	”	”
55.	”	”	55.	”	85	111	துறைவிளக்கம்
56.	”	எஞ்சியோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே (அகத்.நூ.42)	56.	அகம்.,களிறு.	95	341	”
57.	”	”	57.	”	89	324	”
58.	”	”	58.	”	67	255	”
59.	”	”	59.	அகம்., மணி.	151	105	”
60.	”	”	60.	”	145	88	”
61.	”	”	61.	”	227	332	”
62.	”	”	62.	”	219	310	”
63.	”	”	63.	”	217	304	”
64.	”	”	64.	”	207	227	”
65.	”	”	65.	”	203	267	”
66.	”	”	66.	”	189	227	”
67.	”	”	67.	”	187	221	”
68.	”	”	68.	”	185	215	”
69.	”	”	69.	”	175	181	”
70.	”	”	70.	”	293	507	”
71.	”	”	71.	”	281	477	”
72.	”	”	72.	”	277	467	”
73.	”	”	73.	”	273	457	”
74.	”	”	74.	”	267	444	”
75.	”	”	75.	”	265	434	”
76.	”	”	76.	”	263	430	”
77.	”	”	77.	”	255	407	”
78.	”	”	78.	”	249	390	”
79.	”	”	79.	”	247	386	”

80.	”	”	80.	”	243	375	”
81.	”	”	81.	”	241	369	”
82.	”	”	82.	”	235	353	”
83.	”	”	83.	”	229	337	”
84.	”	”	84.	ஐங்குறுநூறு	392	623	”
85.	”	”	85.	”	389	617	”
86.	”	”	86.	”	384	547	”
87.	”	”	87.	”	380	527	”
88.	”	”	88.	”	400	559	”
89.	”	”	89.	”	397	554	”
90.	”	தன்னும் அவனும் அவளும்... (அகத்.36)	90.	அகம்.,களிறு.	63	241	”
91.	”	... அவ்வழி ஆகிய கிளவியும் உரிய... (அகத்.36)	91.	”	55	217	”
92.	”	... மன்னும் நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம் ... (அகத்.36)	92.	”	195	245	”
93.	”	... தோழி தேளத்தும் ... அவ்வழி யுரிய(அகத்.36)	93.	”	165	151	”
94.	”	 அவ்வழி யாகிய கிளவியு முரிய (அகத்.36)	94.	ஐங்குறுநூறு	394	550	”
95.	”	தன்னும் அவனும் அவளும் (அகத்.36)	95.	”	374	519	”
96.	”	”	96.	”	373	518	”
97.	”	”	97.	”	372	517	”
98.	”	”	98.	”	371	513	”
99.	”	”	99.	”	313	434	”
100.	”	”	100.	”	399	557	”
101.	”	அன்னை என்னை யென்றலும் உளவே (பொருள்.நூ.52)	101.	குறுந்தொகை	33	51	மரபு சுட்டல்

102.	”	”	102.	”	223	327	பொருள் விளக்கம்
103.	”	”	103.	”	24	27	”
104.	”	”	104.	ஐங்குறுநூறு	110	148	”
105.	”	”	105.		21	39	”
106.	”	”	106.		201	294	”
107.	”	பண்பிற் பெயர்ப்பினும் அவட்பெற்று மலியினும் (களவு.12)	107.	அகம்.,மணி.,	142	78	துறைவிளக்கம்
108.	”	 பரிவுற்று மெலியினும் (களவு.12)	108.	”	126	20	”
109.	”		109.	”	152	108	”
110.	”	 அவட்பெற்று மலியினும் (களவு.12)	110.	”	198	254	”
111.	”		111.	ஐங்குறுநூறு	293	400	”
112.	”	 வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத்தானும் (கற்பு.நா.5)	112.	அகம்., மணி.	131	87	”
113.	”		113.	”	245	380	”
114.	”		114.	”	239	365	”
115.	”		115.	”	149	99	”
116.	”	 அவ்வழி பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும் (கற்பு.நா.5)	116.	”	124	13	”
117.	”	 பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும் (கற்பு.நா.5)	117.	”	94	339	”
118.	”		118.	”	234	350	”
119.	”		119.	”	284	485	”
120.	”		120.	”	274	460	”
121.	”		121.	”	254	404	”

122.	”		122.	”	144	85	”
123.	”		123.	”	224	324	”
124.	”		124.	”	204	269	”
125.	”	 மீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணும் (கற்பு.நா.5)	125.	”	181	202	”
126.	”		126.	”	299	523	”
127.	”		127.	”	279	472	”
128.	”		128.	”	297	517	”
129.	”		129.	”	291	501	”
130.	”		130.	”	289	496	”
131.	”		131.	”	287	491	”
132.	”		132.	”	174	178	”
133.	”	 தானவட் பிழைத்த நிலையின் கண்ணும்(கற்பு.நா.5)	133.	”	167	156	”
134.	”	 மீட்டுவரவு ஆய்ந்த சிறப்பின் கண்ணும்(கற்பு.நா.5)	134.	அகம்.,களிறு.	93	335	”
135.	”		135.	”	87	319	”
136.	”	 அன்ன பிறவும் மடம்பட வந்த தோழிக்கண்ணும்(கற்பு.நா.5)	136.	”	86	315	”
137.	”	 வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத்தானும் (கற்பு.நா.5)	137.	”	83	308	”
138.	”		138.	”	77	290	”
139.	”		139.	”	75	283	”
140.	”		140.	”	57	224	”
141.	”	 மீட்டுவரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும் (கற்பு.நா.5)	141.	”	79	297	”

142.	”	 பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும் (கற்பு.நா.5)	142.	”	64	245	”
143.	”	”	143.	”	154	115	”
144.	”	 அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்(கற்பு.நா.5)	144.	”	54	213	”
145.	”	 மீட்டுவரவு ஆய்ந்த வகையின்(கற்பு.நா.5)	145.	ஐங்குறுநூறு	355	491	”
146.	”	 எண்ணருஞ் சிறப்பின்(கற்பு.நா.5)	146.	”	322	448	”
147.	”	 பன்னமை பகுதி.....(கற்பு.நா.5)	147.	”	97	128	”
148.	”	 பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்(கற்பு.நா.5)	148.	”	481	662	”
149.	”	 வேற்றுநாட்டு அகல்வயின் விழுமத்தானும்(கற்பு.நா.5)	149.	”	426	596	”
150.	”	 பண்ணமை பகுதி(கற்பு.நா.5)	150.	”	411	575	”
151.	”	”	151.	”	491	670	”
152.	”	 உடன் சேற்ற் செய்கையொடு அன்ன பிறவும் மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்(கற்பு.நா.5)	152.	அகம்.,மணி.	121	1	”
153.	”	அவன் சோர்பு காத்தல் கடனெனப் படுதலின் ... (கற்பு.நா.33)	153.	ஐங்குறுநூறு	292	397	வழக்கம் சுட்டல்
154.	”	காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை (புறத்.நா.50)	154.	”	352	487	மரபு சுட்டல்
155.	”	அச்சம் பயமிலி காலம் (இடை.நா.6)	155.	அகம்.,மணி.	133	48	பொருள் விளக்கம்

156.	”		156.	குறுந்தொகை	284	423	”
157.	”	மெய்தொட்டுப் பயிறல் பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்(களவு. நூ.11)	157.	அகம்., மணி.	140	70	துறைவிளக்கம்
158.	”	 நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்(களவு. நூ.11)	158.	”	130	33	”
159.	”	 மற்றைய வழியும்(களவு. நூ.11)	159.	”	126	20	”
160.	”		160.	”	258	416	”
161.	”	 பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும்(களவு. நூ.11)	161.	”	208	280	”
162.	”	 பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்(களவு. நூ.11)	162.	”	230	340	”
163.	”	 சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லிய வகையினும்(களவு. நூ.11)	163.	அகம்.,களிறு.	62	239	”
164.	”	 பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும்(களவு. நூ.11)	164.	ஐங்குறுநூறு	299	410	”
165.	”	 சொல்லிய நுகர்ச்சி.....(களவு. நூ.11)	165.	”	281	381	”
166.	”	அவனறிவாற்ற வறியு மாகலின் பல்வேறு நிலையினும் (கற்பு.நூ.6)	166.	அகம்.,மணி.	141	73	”
167.	”		167.	”	135	51	”
168.	”	 கிழவனை மகடுஉ புலம்பு பெரிதாகலின் (கற்பு.நூ.6)	168.	அகம்.,களிறு.	74	279	”
169.	”	 கொடுமை யொழுக்கம் வாயிலின் வருஉம் வகை..... (கற்பு.நூ.6)	169.	”	66	251	”

170.	”	”	170.	”	56	221	”
171.	”	 கொடுமையொழுக்கம் தோழிக்குரியவை ஆவயின் வருடம் பல்வேறு வகையினும் (கற்பு.நா.6)	171.	”	53	210	”
172.	”		172.	அகம்., மணி.	157	121	”
173.	”	 வாயிலின் வருடம் வகை..... (கற்பு.நா.6)	173.	”	146	92	”
174.	”	 புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு அகன்ற கிழவனை..... (கற்பு.நா.6)	174.	”	196	248	”
175.	”	 ஆவயின் வருடம் பல்வேறு நிலை..... (கற்பு.நா.6)	175.	”	194	242	”
176.	”	”	176.	”	183	209	”
177.	”	 கிழவனை மகரூஉப் (கற்பு.நா.6)	177.	”	163	145	”
178.	”	 தோழிக்குரியவை (கற்பு.நா.6)	178.	”	294	509	”
179.	”		179.	”	264	432	”
180.	”	 பல்வேறு நிலை..... (கற்பு.நா.6)	180.	ஐங்குறுநூறு	369	512	”
181.	”	”	181.	”	341	476	”
182.	”	”	182.	”	331	462	”
183.	”	”	183.	”	318	442	”
184.	”	”	184.	”	314	436	”
185.	”	”	185.	”	311	431	”
186.	”	 பெருமையிற் றிரியா வன்பின் கண்ணும் (கற்பு.நா.6)	186.	”	292	397	”

187.	”	 காய்தலும் உவத்தலும் ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும் (கற்பு.நா.6)	187.	”	11	25	”
188.	”	 வாயிலின் வருஉம் வகை..... (கற்பு.நா.6)	188.	”	118	158	”
189.	”	 பல்வேறு நிலையினும் (கற்பு.நா.6)	189.	”	473	652	”
190.	”		190.	”	451	621	”
191.	”	மறைந்தவற் காண்டல் பொழுதும் ஆறும் கண்ணும்..... (களவு.நா.23)	191.	அகம்., மணி.	128	27	”
192.	”	 பெற்றவழி மலியினும் (களவு.நா.23)	192.	அகம். மணி.	298	520	”
193.	”	 வெறியாட்டித்து வெருவின் கண்ணும் (களவு.நா.23)	193.	”	292	505	”
194.	”	 பொழுதும் ஆறும் புரைவது அன்மையின் (களவு.நா.23)	194.	”	290	499	”
195.	”	”	195.	”	252	398	”
196.	”	”	196.	அகம்.,களிறு.	98	351	”
197.	”	 அவனளி சிறப்பினும் (களவு.நா.23)	197.	”	72	273	”
198.	”	 வந்தவழி எள்ளினும் (களவு.நா.23)	198.	”	58	227	”
199.	”	பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் (களவு.நா.23)	199.	ஐங்குறுநூறு	295	403	”
200.	”	 அச்சம் நீடினும் (களவு.நா.23)	200.	”	262	349	”

201.	”	 தமர்தற்காத்த காரண மருங்கினும் (களவு.நூ.23)	201.	”	111	150	”
202.	”	காமஞ் சிறப்பினும் (களவு.நூ.23)	202.	”	117	157	”
203.	”	 களவறி வறினும் (களவு.நூ.23)	203.	”			”
204.	”	நாற்றமும் தோற்றமும் வேண்டா பிரிவினும் (களவு.நூ.23)	204.	அகம்.,களிறு.	78	293	”
205.	”	 புணர்ச்சி வேண்டினும் (களவு.நூ.23)	205.	”	68	259	”
206.	”	 ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை உளப்பட (களவு.நூ.23)	206.	”	70	266	”
207.	”	”	207.	அகம்., மணி.	160	134	”
208.	”	 காப்பின் கடுமை கையறவரினும் (களவு.நூ.23)	208.	”	148	97	”
209.	”	 நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி இடத்தினும் (களவு.நூ.23)	209.	”	200	259	”
210.	”	 அனைநிலை வகையான் வரைவு கடாயினும் (களவு.நூ.23)	210.	”	192	226	”
211.	”	 முன்னிலை அறன் எனப்படுதல் என்று இருவகை (களவு.நூ.23)	211.	”	190	229	”
212.	”	 ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும் (களவு.நூ.23)	212.	”	182	206	”

213.	”	 குறைந்தவட் படரினும் (களவு.நூ.23)	213.	”	180	199	”
214.	”	 ஆங்கதன் தன்மையின் (களவு.நூ.23)	214.	”	78	192	”
215.	”	 வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும் (களவு.நூ.23)	215.	”	300	526	”
216.	”	 ஒம்படைக் கிளவி பாங்கின் கண்ணும் (களவு.நூ.23)	216.	”	286	488	”
217.	”	 வரைவுடன் பட்டோர் கடாவர் வேண்டினும் (களவு.நூ.23)	217.	”	282	479	”
218.	”	 பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும் (களவு.நூ.23)	218.	”	268	444	”
219.	”	 குறைந்தவட் படரினும் (களவு.நூ.23)	219.	”	250	393	”
220.	”	 முன்னிலை யறனைப் படுதலென் நிருவகைப் புரைதீர் (களவு.நூ.23)	220.	ஐங்குறுநூறு	366	507	”
221.	”	 புணர்ச்சி வேண்டினும் (களவு.நூ.23)	221.	”	290	394	”
222.	”	 அனைநிலை வகையின் வரைதல் வேண்டினும் (களவு.நூ.23)	222.	”	289	392	”
223.	”	 ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புரை உளப்படப் (களவு.நூ.23)	223.	”	287	390	”

224.	”	 ஒம்படைக் கிளவி பாங்கின் கண்ணும் (களவு.நா.23)	224.	”	284	385	”
225.	”	 பிறன் வரைவு ஆயினும் (களவு.நா.23)	225.	”	110	148	”
226.	”	நாற்றமும் தோற்றமும் (களவு.நா.23)	226.	”	106	142	”
227.	”	”	227.	”	101	135	”
228.	”	”	228.	”	28	47	”
229.	”	”	229.	”	105	141	”
230.	”	 பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையினும் (களவு.நா.23)	230.	”	103	138	”
231.	”	அவன் விலங்குறினும் (களவு.நா.23)	231.	”	233	307	”
232.	”	ஒன்றாத் தமரினும் அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத்தானும் (அகத்.நா.41)	232.	அகம்.,களிறு.	99	356	”
233.	”	 பாசறைப் புலம்பலும் (அகத்.நா.41)	233.	”	84	310	”
234.	”	 ஒன்றாப் பொருள் வயின் ஊக்கிய பாலினும் (அகத்.நா.41)	234.	அகம்.,மணி.	225	327	”
235.	”	 அன்பிதைகலமும் பாலினும்(அகத்.நா.41)	235.	”	191	233	”
236.	”	 அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத்தானும் (அகத்.நா.41)	236.	ஐங்குறுநூறு	395	551	”
237.	”	”	237.	”	363	503	”
238.	”	 பாசறைப் புலம்பலும் (அகத்.நா.41)	238.	”	477	657	”

239.			239.	”	441	608	”
240.	”	அன்றுவரு காலை ஆவாகுதலும் (எழுத்து.258)	240.	அகம்.,களிறு.	98	355	”
241.	”	பெற்றற்கும் பெரும்பொருள் புறம்படு விளையாட்டுப் புல்லிய புகழ்ச்சியும் (கற்பு.நா.9)	241.	”	96	344	”
242.	”	தலைவரும் விழும நிலையெடுத்துரைப்பினும்(அகத்.நா.39)	242.	அகம்.,களிறு.	81	303	”
243.	”		243.	”	65	248	”
244.	”	 போக்கற்கண்ணும் விடுத்தற்கண்ணும்(அகத்.நா.39)	244.	”	221	316	”
245.	”	தலைவரும் விழும நிலையெடுத்துரைப்பினும்(அகத்.நா.39)	245.	அகம்., மணி.	179	196	”
246.	”		246.	”	271	452	”
247.	”	 நோய்மிகப் பெருகித் தன்நெஞ்சு திறத்தொடு.....(அகத்.நா.39)	247.	”	177	189	”
248.	”	”	248.	”	251	395	”
249.	”	”	249.	”	237	359	”
250.	”	”	250.	”	233	348	”
251.	”	”	251.	”	269	446	”
252.	”	”	252.	”	173	175	”
253.	”	”	253.	”	171	169	”
254.	”	”	254.	”	295	511	”
255.	”	 போக்கற் கண்ணும்(அகத்.நா.39)	255.	”	283	482	”

256.	”	”	256.	”	258	416	”
257.	”	 என்றிவையெல்லாம்(அகத்.நா.39)	257.	ஐங்குறுநூறு	364	504	”
258.	”	போக்கற்கண்ணும்(அகத்.நா.39)	258.	”	254	338	”
259.	”	”	259.	”	200	290	”
260.	”	நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும் (அகத்.நா.43)	260.	அகம்., மணி.	139	66	”
261.	”	”	261.	”	129	31	”
262.	”	”	262.	அகம்.,களிறு.	53	213	பொருள் விளக்கம்
263.	”	நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே (அகத்.நா.44)	263.	”	61	236	துறை விளக்கம்
264.	”	”	264.	அகம்., மணி.	161	138	”
265.	”	”	265.	”	143	82	”
266.	”	வெறியாட்டித்து வெருவின் கண்ணும் (களவு.நா.20)	266.	”	138	63	”
267.	”	குருவுங் கெழுவும் நிறனாகும்மே (உரி.5)	267.	”	133	47	”
268.	”	இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே (அகத்.நா.35)	268.	”	133	46	பொருள் விளக்கம்
269.	”	கரணத்தின் அமைந்து ...பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும் (கற்பு.6)	269.	”	134	48	துறை விளக்கம்
270.	”	அகன்று பொருள் கிடப்பினும்.....(செய். நா.208)	270.	”	129	31	விளக்கம் கூறல்
271.	”	வரைவிடை வைத்த வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும் (களவு.நா.21)	271.	அகம்.,களிறு.	82	305	துறைவிளக்கம்
272.	”	வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்.....(களவு.நா.21)	272.	அகம்., மணி.	180	199	”
273.	”	”	273.	”	170	166	”

274.	”	”	274.	ஐங்குறுநூறு	286	388	”
275.	”	”	275.	”	209	273	”
276.	”	 தொகுத்த மொழியால் வகுத்தனர் கோடல்(களவு.நூ.21)	276.	”	204	266	”
277.	”	வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்.....(களவு.நூ.21)	277.	”	183	236	”
278.	”	”	278.	”	119	159	”
279.	”	”	279.	”	116	156	”
280.	”	புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக்கண்ணும்.....(கற்பு.நூ. 10)	280.	அகம்.,களிறு.	76	287	”
281.	”	 இல்லோர் செய்வினை இகழ்ச்சிக் கண்ணும்.....(கற்பு.நூ.10)	281.	அகம்., மணி.	216	302	”
282.	”	”	282.	”	186	217	”
283.	”	”	283.	”	166	153	”
284.	”	”	284.	”	276	465	”
285.	”	புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக்கண்ணும்.....(கற்பு.நூ. 10)	285.	ஐங்குறுநூறு	79	105	”
286.	”	”	286.	”	81	107	”
287.	”	”	287.	”	86	113	”
288.	”	”	288.	”	38	57	”
289.	”	”	289.	”	121	162	”
290.	”	அன்புறு தகுன இறைச்சியிற் சுட்டலும்..... (பொருள்.நூ.37)	290.	அகம்.,களிறு.	74	282	”
291.	”	”	291.	”	59	232	”
292.	”	”	292.	நற்றிணை	273	468	”
293.	”	”	293.	”	5	12	”

294.	”	கற்புங் காமமும்(கற்பு.நா.11)	294.	அகம்.,களிறு.	75	286	”
295.	”	 அகம்புகன் மரபின் வாயில்கட்கு உரிய (கற்பு.நா.11)	295.	நற்றிணை	110	190	”
296.	”	 பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள் (கற்பு.நா.11)	296.	அகம்., மணி.	184	214	”
297.	”	”	297.	ஐங்குறுநூறு	96	127	”
298.	”	”	298.	”	1	9	”
299.	”	”	299.	”	500	677	”
300.	”	”	300.	”	421	590	”
301.	”	தலைவி கூற்றெனக் கொள்ளின் ஆவயின் வரும் பல்வேறு நிலையினும் (கற்பு.நா.9)	301.	அகம்.,களிறு.	71	270	”
302.	”	அந்நாற் சொல்லும் நாட்டல் வலிய என்மனார் புலவர் (எச்ச.7)	302.	நற்றிணை	291	497	”
303.	”	மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் (அகத்.நா.5)	303.	”	240	414	”
304.	”	பொழுதும் ஆறும் (களவு.நா.20)	304.	நற்றிணை	334	568	”
305.	”	பொழுதும் ஆறும் வரைவினும்..... (அகத்.நா.40)	305.	ஐங்குறுநூறு	390	543	”
306.	”	”	306.	”	387	538	”
307.	”	”	307.	”	386	537	”
308.	”	”	308.	”	381	529	”
309.	”	தேரும் யானையும் குதிரையும் (பொருள்.நா.18)	309.	”	385	536	”

310.	”	செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை யன்றே வன்புறை (கற்பு.நா.44)	310.	நற்றிணை	256	440	பொருள் விளக்கம்
311.	”	அறக்கழி வுடையன பொருட்பயன் வரினே (பொருள்.24)	311.	”	128	223	இலக்கண விளக்கம்
312.	”	கமம் நிறைந்தியலும் (உரி.நா.38)	312.	”	12	24	சொற்பொருள்
313.	”	தாயத்தி னடையா (பொ பொருள்.நா.27)	313.	”	28	51	வழக்கம் சுட்டல்
314.	”	அருமை செய்து அயர்ப்பினும் (களவு.நா.20)	314.	”	28	52	துறை விளக்கம்
315.	”	உவமப் பொருளின் உற்ற துணரும் (பொருள்.நா.2)	315.	”	37	67	பொருள் விளக்கம்
316.	”	நோயும் இன்பமும் (பொருள்.நா.2)	316.	”	56	99	துறைவிளக்கம்
317.	”	கனவும் உரித்தால் அவ்விடத்தான (பொருள்.நா.3)	317.	நற்றிணை	87	151	பொருள் விளக்கம்
318.	”	படையுங் கொடியும் குடையும் முரசும் (மரபு.நா.72)	318.	அகம்., மணி.	156	122	”
319.	”	கற்புங் காமமும் நற்பால் (கற்பு.நா.11)	319.	”	154	117	”
320.	”	நம்பும் மேவும் நசையாகும்மே (உரி.நா.31)	320.	”	153	114	”
321.	”	நோயும் உறுப்புடையது போல் (பொருள்.நா.2)	321.	”	152	109	”
322.	”	இரவுக் குறியே இல்லகத்துள்ளும் (களவு.நா.30)	322.	”			”
323.	”	புணர்ந்துடன் போகிய (கற்பு.நா.7)	323.	”	155	118	துறை விளக்கம்
324.	”	பன்றி புல்வாய் (மரபு.நா.38)	324.	”	146	93	சொல் விளக்கம்

325.	”	எருமையும் மரையும் பெற்றமும் அன்ன (மரபு.நா.39)	325.	”			”
326.	”	கயிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் (புறத்.நா.17)	326.	”	142	80	பொருள் விளக்கம்
327.	”	கொண்டுதலைக் கழியினும் (அகத்.நா.15)	327.	”	47	95	துறை விளக்கம்
328.	”		328.	”	257	413	”
329.	”	பெற்றகரும் பெரும்பொருள் (கற்பு.நா.9)	329.	”	226	329	”
330.	”	 பிற என்பதால் (கற்பு.நா.9)	330.	”	201	261	”
331.	”	”	331.	”	197	251	”
332.	”	”	332.	”	184	211	”
333.	”	 நீத்த கிழவனை பெயர்ப்பினும்(கற்பு.நா.9)	333.	”	176	184	”
334.	”		334.	”	296	515	”
335.	”	 பிறவும் வகைப்பட வந்த கிளவி(கற்பு.நா.9)	335.	”	285	486	”
336.	”		336.	”	264	432	”
337.	”	புறம்படு விளையாட்டப் புல்லிய புகற்சியும்..... (கற்பு.நா.9)	337.	”	256	410	”
338.	”	 நீத்த கிழவனை பெயர்ப்பினும்(கற்பு.நா.9)	338.	”	246	383	”
339.	”	 பிற என்பதால் அமைக்க (கற்பு.நா.9)	339.	ஐங்குறுநூறு	362	501	”
340.	”	”	340.	”	357	494	”
341.	”	”	341.	”	351	483	”

342.	”	 பிரியுங் காலை மரபுடையெதிரும்(கற்பு.நா.9)	342.	”	301	415	”
343.	”	 அற்றமழி வுரைப்பினும்(கற்பு.நா.9)	343.	”	294	401	”
344.	”	பெற்றற்கும் பெரும்பொருள் ...(கற்பு.நா.9)	344.	”	104	139	”
345.	”	 பிற என்றதனால் அமைக்க. (கற்பு.நா.9)	345.	”	198	255	”
346.	”	 முடிந்தபின் வந்த சிறப்பின் கண்ணும்(கற்பு.நா.9)	346.	”	149	187	”
347.	”	 அடங்கா ஒழுக்கத்து பொருளின் கண்ணும்(கற்பு.நா.9)	347.	”	121	163	”
348.	”	 பிற என்றதனால் அமையும்(கற்பு.நா.9)	348.	”	496	674	”
349.	”	”	349.	”	471	649	”
350.	”	”	350.	”	461	635	”
351.	”	”	351.	”	431	602	”
352.	”	”	352.	”	423	592	”
353.	”	வேற்றுநாட்டு அகல்வயின் விழுமத்தானும் (கற்பு.நா.5)	353.	அகம்., மணி.	214	297	”
354.	”	நாற்றமும் தோற்றமும்..... (களவு.நா.23)	354.	”	209	283	”
355.	”	கொடியோர் கொடுமை (கற்பு.நா.6)	355.	”	206	275	”
356.	”	புணர்ந்துடன் போகிய அச்சமாகும் (கற்பு.நா.7)	356.	”	205	275	”

357.	”	நோய்மிகப் பெருகி வந்ததன் திறம் (அகத்.நூ.39)	357.	”	187	221	”
358.	”	தாயத்தி னடைய (பொருள்.நூ.39)	358.	”	176	188	”
359.	”	பொருளே உவமம் செய்தனர் (உவம.நூ.8)	359.	”	170	168	இலக்கண விளக்கம்
360.	”	”	360.	குறுந்தொகை	254	374	”
361.	”	”	361.	ஐங்குறுநூறு	400	560	உவமை கூறல்
362.	”	”	362.	”	151	191	”
363.	”	இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமாருளவே (பொருள்.நூ.34)	363.	அகம்., மணி.	168	161	பொருள் விளக்கம்
364.	”	”	364.	ஐங்குறுநூறு	171	220	”
365.	”	அன்புறு தகுந இறைச்சியுள் சுட்டலும்..... (பொருள்.நூ.37)	365.	கலி.,பாலை.	11	47	”
366.	”	இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே (பொருள்.நூ.230)	366.	ஐங்குறுநூறு	120	160	”
367.	”	இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே (பொருள்.நூ.232)	367.	”	120	160	”
368.	”	பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே (மரபு.நூ.60)	368.	அகம்., மணி.	165	152	சொற்பொருள் கூறல்
369.	நன்னூல்	சாவவென்மொழி ஈற்றுயிர் மெய் சாதலும் விதி (நூ.169)	1	நற்றிணை	226	392	இலக்கண விளக்கம்
370.	”	குறியதன் கீழாக் குறுகளும் அதனோடு உகரம் (நூ.172)	2	”	212	367	”
371.	”	மாவென் கிளவி (439)	3	அகம்., மணி.	156	133	”
372.	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	வலிகெழு தோள்வாள் (தும்பை. 21)	1	அகம்., மணி.	140	80	பொருள் விளக்கம்
373.	”	மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து (வஞ்சி.21)	2	”	164	150	”

இலக்கண உரை மேற்கோளாட்சி

வ. எண்.	உரைமேற்கோள்	உரைநூல்	பாடல் எண்	பக்க எண்	நோக்கம்
1.	இதன்கண்வரும் பத்துச் செய்யுளும் (தொல்.அகத்திணையியல்,9ன் உரை) என்பார் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.	ஐங்குறுநூறு	441	609	உரையேற்பு
2.	இப்பத்துச் செய்யுளும் “இப்பத்துச் செய்யுளும் “முல்லையுட் பாலை” என்பார் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், (தொல்.அகத்.9 உரை)	”	431	402	”
3.	இஃது இருவரும் உள்ழி வந்த தலைவன்...	”	299	462	உரை ஏற்பு
4.	இனி இதன்கண் தலைவன் பொருட்குப் பிரிந்துழி நாளது சின்மையும் வேண்டப்படும் என்பர் ஆசிரியர் இளம்பூரணர்.	”	415	582	”
5.	இதனை ஒன்றாத் தமரினும் என்னும் நூற்பாவின்கண் அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத்தானும் என்பதன்கண் அமைப்பர் நச்சினார்க்கினியர்.	”	361	500	”
6.	இனி இதனைக் களவலராயினும் செவிலிமேன என்றுரைப்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.	”	313	434	”

7.	காலையும் மாலையும் நண்பகலன்ன கடுமை.....நண்பகலும் வேனிலும் சிறப்புடைத்தாயிற்று எனவரும்.	”	301	466	”
8.	இதற்கு அவட்பெற்று மலியினும் எடுத்துக்காட்டுவர்.	”	298	409	”
9.	ஆவயின் வருஉம் எடுத்துக்காட்டுவர்.	”	203	264	”
10.	பண்டைக்காலத்தே என்றமையான் உணர்க.	”	202	263	”
11.	இதற்கு உயிர்செல வேற்று நச்சினார்க்கினியரும் இளம்புரணரும்.	”	201	261	”
12.	இனி இச்செய்யுளை இக்கிளவி இரந்து அத்துறைக்கே காட்டினர்	”	198	255	”
13.	இதனை, பண்பிற் பெயர்ப்பினும் காட்டினர்.	”	174	223	”
14.	மறைந்தவற் காண் எடுத்துக்காட்டுவர்.	”	115	155	”
15.	தலைவனால் நயக்கப்பட்ட தோள் உரைத்தார்.	”	108	145	உரைமறுப்பு
16.	தாய்த்தாய்க் கொண்டு உயிர் ஒன்றாய் நோக்குக.	”	101	135	உரையேற்பு
17.	எருமைக்கடாக்களின் போர்த்திறத்தை உணர்க.	”	94	125	”

18.	அருந்த - தின்ற உணர்க.	”	70	96	”
19.	இனி, இதுபற்றி இறையனார் களவியல் என வரும்.	ஐங்குறுநூறு	241	318-19	துறைவிளக்கம்
20.	திங்கள் அரவறின் ஒப்ப நோக்குக.	கலித்தொகை, நெய்தல்	140	78	”
21.	நிலவுக்காண்பது போல இளம்பூரணர்.	”	119	7	”
22.	சாயல் ஐம்பொறியால் நுகரும் மென்மை என இவ்வரையாசிரியரே கூறினர் (தொல்.பொருள்.53ன் உரை)	கலித்தொகை, குறிஞ்சி.	6	33	”
23.	காணாய் என்பது என்பர் தொல்காப்பியர்.	”	1	3	”
24.	இத்தாழிசைக்கண் பெற்றாம்.	கலித்தொகை, பாலை.	22	84	”
25.	இதன்கண் மறையாவன கூறினர்.	கலித்தொகை,	க.வா.	3	”
26.	இதற்குச் சேனாவரையர் அறிக.	அகம்.,மணி.	177	190	”
27.	இனி ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் என ஒதுதலுமுணர்க.	”	144	88	”
28.	வருதும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.	”	144	87	”
29.	இனி இச்செய்யுளில் எடுத்துக்காட்டினர்	”	142	82	”

30.	வெறியறி சிறப்பின் உணர்க.	”	131	40	”
31.	இதற்கு கரணத்தினமைந்து உணர்க	”	136	54	”
32.	இனி இதனை என்பர்.	”	133	45	”
33.	பல்லரண் முத்தம்	”	130	35	”
34.	நிரம்பா வாழ்க்கை என்றார், எனவரும்.	”	125	18	”
35.	இதற்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.	”	123	9	”
36.	இதற்கு இத்துறைக்கே எடுத்துக்காட்டினர்	”	122	4	”
37.	அதாவது களவொழுக்கத்தே தலைவன் தலைமகள் சொல்லியதென்பர்.	அகம்., களிறு.	52	207-8	”
38.	கரணத்தின் எனவரும் தோன்றவில்லை	”	51	17	உரை மறுப்பு
39.	இனி இச்செய்யுளைத் நச்சினார்க்கினியர்.	நற்றிணை	365	613-18	உரை ஏற்பு
40.	இதனுள் நீ இளமைச் கொள்க.	”	290	495	”
41.	காக்கை மழை உணர்க.	”	281	481	”
42.	தலைவன் தலைவியைக் கொண்டு ஈண்டு நினைக.	”	264	452	”
43.	இனி இச்செய்யுளை காட்டுவர்.	”	187	325	”

44.	இச்செய்யுளை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுவர்.	”	155	270	”
45.	இனி இச்செய்யுள் காண்க.	”	110	190	”
46.	புரிந்த காதலொடு வலவ.	”	121	210	”
47.	இனி இச்செய்யுளை தெளிக.	”	149	259	”
48.	இனி இச்செய்யுளை கொள்ளற்பாலது.	”	147	255	”
49.	இச்செய்யுளை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டினர்.	”	90	156	”
50.	இச்செய்யுளை துறைக்கு எடுத்துக்காட்டினர்.	”	72	127	”
51.	கூர்வாய்ச் சிறுகுரு நென்னாயோ.	”	70	124	”
52.	இனி ஆசிரியர் உணர்க.	”	68	120	”
53.	இச்செய்யுளை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டினர்.	”	67	118	”
54.	இனி இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டினர்.	”	62	109	”
55.	இனி இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டினர்	”	61	108	”
56.	தலைவன் தம்மில்லத்தார்க்குப் எடுத்துக்காட்டினர்.	”	40	72	”

57.	இனி, இந்தச் செய்யுளை எடுத்துக்காட்டினர்.	”	35	63	”
58.	இச்செய்யுளின்கண் நச்சினார்க்கினியர்	”	3	9	”
59.	இதனை என்பதாம்.	குறுந்தொகை	301	450	”
60.	இனிப் பொருட்பிரிவென்பது எனவரும்	”	283	421-22	”
61.	ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் என்பர்.	”	272	404	”
62.	வாழ்த்தப்படும் பொருளாவன உரையானு முணர்க.	”	270	401	”
63.	மாலைந்தாவன வரைந்தவர்.	”	236	346	”
64.	வெளிப்படை தானே அறியலாம்.	”	233	342	”
65.	பண்டை நல்லிசைப் என்பதாம்.	”	178	258	”
66.	முந்நாளும் கூடி கூடாதென்பது.	”	157	227	”
67.	வனப்பென்பது பேராசிரியர்.	”	132	193	”
68.	இதன்கண் கூறப்பட்ட எனவே படும்.	”	129	188	”
69.	கலை தீண்ட வழுக்கி என்பதாம்.	”	90	132-33	”
70.	இனி இச்செய்யுளை நிலையுரைத்தல்	”	2	6-7	”
71.	இனி இச்செய்யுளை ஒதுவர்.	”	1	5	”

வ.எண்.	இலக்கணக் குறிப்பு	இலக்கணக் குறிப்புச் சொல்	இலக்கணக் குறிப்பு வரிசை எண்	இலக்கணக் குறிப்பு இடம்பெறும் உரைநூல்	பாடல் எண்	பக்க எண்
1.	வினைத்தொகை	அகலிலை	1	நற்றிணை	309	527
2.	”	செய்தார்	2	”	349	592
3.	”	வருவிருந்து	3	”	353	598
4.	”	குறுகிளி	4	”	288	492
5.	”	ஆடுதலை	5	”	169	294
6.	”	ஆர்பதம்	6	”	102	176
7.	”	வீமலர்	7	”	76	133
8.	”	சிலைவில்	8	குறுந்தொகை	385	574
9.	”	புனைகலம்	9	”	356	533
10.	”	எறிகண்	10	”	358	336
11.	”	எறிதிரை	11	”	334	501
12.	”	பூண்மணி	12	”	275	409
13.	”	செய்வினை	13	”	”	”
14.	”	சுரிவளை	14	”	260	385
15.	”	தாழிருள்	15	”	270	401
16.	”	வீழுறை	16	”	”	”
17.	”	செய்பொருள்	17	”	254	375
18.	”	”	18	”	190	275
19.	”	துணைமலர்	19	”	229	336
20.	”	நெறிகோடு	20	”	183	266
21.	”	எறிவளை	21	”	199	289
22.	”	பூண்மணி	22	”	173	249
23.	”	வளைவாய்	23	”	141	205
24.	”	குவியிணர்	24	”	107	157

25.	”	விளைகனி	25	”	91	134
26.	”	புனையிழை	26	”	9	58
27.	”	கழல்தொடி	27	”	1	5
28.	”	செருத்தல்	28	”	344	515
29.	”	தெரியிழை	29	ஐங்குறுநூறு	482	663
30.	”	விரைசெலல்	30	”	498	676
31.	”	வெல்போர்	31	”	500	678
32.	”	செய்யரண்	32	”	474	653
33.	”	கதழ்பரி	33	”	”	”
34.	”	புனையிழை	34	”	467	644
35.	”	ஆர்விருந்து	35	”	468	645
36.	”	வடிமணி	36	”	”	”
37.	”	ததையிலை	37	”	460	634
38.	”	சுடும்பொன்	38	”	432	603
39.	”	முனிவயிர்	39	”	395	552
40.	”	கவிழ்மயிர்	40	”	397	554
41.	”	செறிகழல்	41	”	389	542
42.	”	கழிமலர்	42	”	368	511
43.	”	உளர்முரற்கை	43	”	402	566
44.	”	கொய்தினை	44	”	284	386
45.	”	பின்சுந்தல்	45	”	285	387
46.	”	நெலிகழை	46	”	307	425
47.	”	வளைவெண்மருப்பு	47	”	265	353
48.	”	இடுதளிர்	48	”	216	286
49.	”	எழுபுலி	49	”	218	289
50.	”	தருமுகில்	50	”	”	”
51.	”	ஒலிவெள்ளருவி	51	”	205	268
52.	”	ஒடுகலம்	52	”	192	249

53.	”	இலங்குகதிர்	53	”	193	250
54.	”	ஈர்எல்வளை	54	”	196	254
55.	”	ஆய்தொடி	55	”	”	”
56.	”	கலிதிரை	56	”	199	257
57.	”	இவறுதிரை	57	”	177	227
58.	”	இலங்குவளை	58	”	136	173
59.	”	பாய்பரி	59	”	134	172
60.	”	ஆலருவி	60	”	238	314
61.	”	ஈர்முள்	61	அகம்., மணி.	297	519
62.	”	தெறிகோல்	62	”	284	486
63.	”	கழலும்தொடி	63	”	209	285
64.	”	கதமுறை	64	”	162	143
65.	”	கழல்தொடி	65	”	”	”
66.	”	குயில்காழ்	66	”	163	147
67.	”	புனைவினை	67	”	141	74
68.	”	செய்வினை	68	”	143	83
69.	”	முளியரில்	69	”	”	”
70.	”	வாய்வாள்	70	”	”	84
71.	”	காய்கதிர்	71	”	135	52
72.	”	தெறிநடை	72	”	224	326
73.	”	தெரியிழை	73	அகம்., களிறு.	58	228
74.	”	வடிநா	74	கலி., நெய்தல்	141	83
75.	”	தேறுகள்	75	”	147	122
76.	”	தெரியிணர்	76	”	127	30
77.	”	தளைஞெகிழ்பிணி	77	கலி., குறிஞ்சி	23	96
78.	”	அபிவிருத்தி	78	”	9	45
79.	”	இனையிருள்	79	”	12	59
80.	”	ஆடுகழை	80	”	5	25

81.	”	வீழ்பிடி	81	”	4	20
82.	”	துணிநீர்	82	கலி., பாலை.	32	122
83.	”	இயல்மாலை	83	”	29	110
84.	”	முளைஎயிறு	84	”	4	21
85.	ஆகுபெயர்	நிரையம்	1	நற்றிணை	329	559
86.	”	கலுழி	2	குறுந்தொகை	327	491
87.	”	குறும்பூர்	3	”	328	492
88.	”	இவ்வூர்	4	”	320	479
89.	”	நிறை	5	”	287	428
90.	”	குவளை, ஆம்பல், தாமரை	6	”	300	449
91.	”	குரல்	7	”	263	390
92.	”	நெல்லி	8	”	235	345
93.	”	வான்	9	”	194	282
94.	”	காந்தள்	10	”	167	241
95.	”	பெயல்	11	”	174	251
96.	”	நெற்றி	12	”	107	157
97.	”	வாய்	13	”	85	125
98.	”	தோகை	14	”	26	40
99.	”	தாமரை	15	”	க.வா.	2
100.	”	முல்லை	16	ஐங்குறுநூறு	476	656
101.	”	காட்சி	17	”	470	648
102.	”	தோகை	18	”	431	613
103.	”	”	19	”	294	402
104.	”	கண்	20	”	358	496
105.	”	வேங்கை	21	”	324	452
106.	”	”	22	”	311	432
107.	”	கிளிகுரல்	23	”	289	393
108.	”	மா	24	”	221	293

109.	”	காந்தள்	25	”	226	299
110.	”	சிலம்பு	26	”	294	402
111.	”	மேயல்	27	”	217	287
112.	”	வானம்	28	அகம்., மணி.	291	503
113.	”	”	29	”	283	484
114.	”	”	30	”	214	298
115.	”	மோகூர்	31	”	251	397
116.	”	நுங்கு	32	”	256	411
117.	”	கோடை	33	”	249	392
118.	”	அயம்	34	”	234	352
119.	”	அயல்	35	”	235	355
120.	”	விளவு	36	”	219	313
121.	”	ஊர்	37	”	220	315
122.	”	ஊர்	38	”	190	232
123.	”	”	39	”	160	137
124.	”	”	40	”	132	42
125.	”	”	41	”	163	147
126.	”	சேரி	42	”	”	”
127.	”	காய்நெல்	43	”	204	271
128.	”	வெண்தோடு	44	”	191	234
129.	”	நூல்	45	”	198	255
130.	”	வான்	46	”	185	216
131.	”	பலவு	47	”	172	174
132.	”	தொடை,	48	”	175	182
133.	”	தோடு	49	”	161	139
134.	”	மா	50	”	161	169
135.	”	கோடு	51	”	162	143
136.	”	ஆயிதழ்	52	”	”	”

137.	”	நசை	53	”	”	”
138.	”	ஆம்பல்	54	”	156	123
139.	”	ஞாயிறு	55	”	”	”
140.	”	தீங்கு	56	”	”	”
141.	”	ஒழுகை	57	”	159	131
142.	”	கடவுள்	58	”	132	42
143.	”	வானம்	59	”	134	49
144.	”	காமூர்	60	”	135	52
145.	”	கூட்டம்	61	”	136	56
146.	”	உறை	62	”	139	67
147.	”	மன்று	63	”	128	28
148.	”	மனை	64	”	”	”
149.	”	அல்கல்	65	”	129	32
150.	”	சுனை	66	”	”	”
151.	”	எயிறு	67	”	130	35
152.	”	இறை	68	அகம்., களிறு.	92	334
153.	”	முல்லை	69	”	94	340
154.	”	தோன்றி	70	”	”	”
155.	”	வாய்	71	”	87	320
156.	”	அந்தி	72	”	71	271
157.	”	வானம்	73	”	72	274
158.	”	திகிரி	74	”	53	213
159.	”	கெண்	75	”	59	231
160.	”	புளி	76	”	60	234
161.	”	வெண்போழ்	77	”	98	354
162.	”	கடம்பு	78	”	”	”
163.	”	சீர்	79	”	”	”
164.	”	பாணி	80	கலி., பாலை.	12	51

165.	”	பீர்	81	”	31	117
166.	”	எ.கு	82	”	32	121
167.	”	அயல்	83	”	3	16
168.	”	வறன்	84	”	”	”
169.	”	இறை	85	”	”	”
170.	”	இதழ்	86	”	”	”
171.	”	பாயல்	87	”	24	91
172.	”	துவ்வானம்	88	”	22	85
173.	”	சினம்	89	”	20	78
174.	”	கிளி	90	”	”	”
175.	”	மாந்தளிர்	91	கலி., நெய்தல்	142	91
176.	”	வானம்	92	”	145	108
177.	”	கோய்	93	கலி., முல்லை	104	28
178.	”	இறை	94	கலி., குறிஞ்சி	2	8
179.	அசை	அன்று	1	நற்றிணை	375	633
180.	”	நிலனே	2	”	348	590
181.	”	மன்	3	”	255	438
182.	”	தில்ல	4	”	”	”
183.	”	கொல்	5	”	205	356
184.	”	ஓ	6	”	”	”
185.	”	”	7	”	134	233
186.	”	யாழ்	8	”	39	70
187.	”	ஏ	9	”	8	17
188.	”	மன்ற	10	”	135	234
189.	”	அம்ம	11	”	”	”
190.	”	வாழி	12	குறுந்தொகை	375	560
191.	”	ஏ	13	”	”	”
192.	”	ஓ	14	”	”	”

193.	”	”	15	”	371	555
194.	”	”	16	”	392	583
195.	”	கொல்	17	”	387	577
196.	”	அத்தை	18	”	389	579
197.	”	போலும்	19	”	”	”
198.	”	வாழி	20	”	392	583
199.	”	மாறு	21	”	375	560
200.	”	அம்ம	22	”	384	573
201.	”	”	23	”	385	574
202.	”	”	24	”	359	537
203.	”	”	25	”	230	337
204.	”	ஏ	26	”	389	579
205.	”	அந்தில்	27	”	395	588
206.	”	ஓ	28	”	”	”
207.	”	தான்	29	”	”	”
208.	”	ஏ	30	”	”	”
209.	”	”	31	”	398	592
210.	”	அன்று	32	”	”	”
211.	”	தெய்ய	33	”	345	517
212.	”	குரை	34	”	350	524
213.	”	இசின்	35	”	351	525
214.	”	மோ	36	”	354	530
215.	”	ஓ	37	”	355	531
216.	”	”	38	”	”	”
217.	”	கொல்	39	”	356	533
218.	”	தான்	40	”	”	”
219.	”	ஏ	41	”	”	”
220.	”	இசின்	42	”	359	537

221.	”	”	43	”	336	504
222.	”	ஓ	44	”	379	565
223.	”	”	45	”	386	575
224.	”	”	46	”	355	531
225.	”	”	47	”	276	411
226.	”	தான்	48	”	”	”
227.	”	மதி	49	”	290	433
228.	”	வாழி	50	”	296	442
229.	”	வறு	51	”	”	”
230.	”	மன்	52	”	271	403
231.	”	உம்	53	”	”	”
232.	”	ஐ	54	”	274	408
233.	”	மோ	55	”	275	409
234.	”	இசின்	56	”	262	389
235.	”	”	57	”	267	397
236.	”	”	58	”	249	366
237.	”	கொல்	59	”	232	341
238.	”	”	60	”	215	314
239.	”	”	61	”	146	212
240.	”	ஓ	62	”	”	”
241.	”	மன்	63	”	234	344
242.	”	ஆல்	64	”	223	327
243.	”	”	65	”	157	227
244.	”	ஏ	66	”	227	333
245.	”	”	67	”	59	87
246.	”	”	68	”	7	13
247.	”	என்ப	69	”	228	334
248.	”	வாழி	70	”	230	337

249.	”	”	71	”	30	46
250.	”	இசின்	72	”	216	315
251.	”	”	73	”	30	46
252.	”	அத்தை	74	”	129	188
253.	”	தெய்ய	75	”	81	119
254.	”	அன்னோ	76	”	325	487
255.	”	”	77	”	302	452
256.	”	ஓ	78	”	”	”
257.	”	”	79	”	221	323
258.	”	”	80	”	59	87
259.	”	”	81	”	9	58
260.	”	ஏ	82	”	235	345
261.	”	”	83	”	135	197
262.	”	மோ	84	”	75	109
263.	”	”	85	”	2	6
264.	”	மற்று	86	”	59	87
265.	”	தாம்	87	”	7	13
266.	”	மதி	88	ஐங்குறுநூறு	484	665
267.	”	”	89	”	478	658
268.	”	”	90	”	411	578
269.	”	தான்	91	”	490	669
270.	”	”	92	”	329	459
271.	”	வாழி	93	”	461	636
272.	”	ஆர்	94	”	382	532
273.	”	அன்றும்	95	”	360	498
274.	”	ஏயும்	96	”	”	”
275.	”	ஏ	97	”	329	459
276.	”	”	98	”	284	386

277.	”	”	99	”	304	421
278.	”	”	100	”	193	250
279.	”	”	101	”	200	259
280.	”	மாது	102	”	376	522
281.	”	ஓ	103	”	376	522
282.	”	”	104	”	317	441
283.	”	தாம்	105	”	284	386
284.	”	”	106	”	193	250
285.	”	கொல்	107	”	222	294
286.	”	”	108	”	218	289
287.	”	”	109	”	339	473
288.	”	”	110	”	245	325
289.	”	ஈ	111	”	304	421
290.	”	ஆல்	112	”	294	402
291.	”	மோ	113	”	276	372
292.	”	”	114	”	196	254
293.	”	”	115	”	289	393
294.	”	தான்	116	”	263	351
295.	”	தெய்ய	117	”	257	342
296.	”	மதி	118	”	159	203
297.	”	மன்	119	”	477	657
298.	”	”	120	”	410	576
299.	”	ஏ	121	”	311	432
300.	”	தில்	122	”	204	267
301.	”	ஓ	123	”	193	250
302.	”	கொல்	124	அகம்., மணி.	287	492
303.	”	தான்	125	”	”	”
304.	”	ஏ	126	”	”	”

305.	”	”	127	”	240	369
306.	”	தெய்ய	128	”	”	”
307.	”	தில்ல	129	”	195	247
308.	”	மன்	130	”	”	”
309.	”	”	131	”	243	377
310.	”	”	132	”	157	126
311.	”	”	133	”	195	247
312.	”	”	134	”	172	174
313.	”	”	135	”	130	36
314.	”	தில்	136	”	”	”
315.	”	மாது	137	”	171	170
316.	”	வாழி	138	”	”	”
317.	”	”	139	”	”	”
318.	”	மதி	140	”	254	406
319.	”	”	141	”	244	379
320.	”	”	142	”	234	352
321.	”	”	143	”	177	192
322.	”	”	144	”	163	147
323.	”	வாழி	145	”	249	291
324.	”	மார்	146	”	158	128
325.	”	அம்ம	147	”	141	74
326.	”	”	148	”	249	391
327.	”	”	148	”	130	34
328.	”	அந்தில்	150	”	144	87
329.	”	யாழ	151	”	97	348
330.	”	ஏ	152	”	124	14
331.	”	இசின்	153	அகம்., களிறு.	99	358
332.	”	கொல்	154	”	89	326

333.	”	தெய்ய	155	”	100	360
334.	”	ஆல்	156	”	83	310
335.	”	தாம்	157	”	”	”
336.	”	ஏ	158	”	”	”
337.	”	”	159	”	89	326
338.	”	மன்	160	”	87	320
339.	”	ஆர்	161	”	”	”
340.	”	ஓ	162	”	89	326
341.	”	தான்	163	”	”	”
342.	”	அந்தில்	164	”	76	288
343.	”	வாழி	165	”	68	259
344.	”	மோ	166	”	60	234
345.	”	தெய்ய	167	”	”	”
346.	”	யாழ	168	கலி., குறிஞ்சி.	25	106
347.	”	காண்	169	”	3	15
348.	”	மன்	170	”	1	4
349.	”	ஆல்	171	கலி., பாலை.	25	91
350.	”	யாழ	172	”	13	53
351.	”	ஓ	173	”	8	34
352.	”	மதி	174	”	30	115
353.	”	அம்	175	நற்றிணை	41	73-74
354.	”	”	176	ஐங்குறுநூறு	387	539
355.	”	ஓ	177		463	639
356.	”	ஆர்	178	அகம்., களிறு.	100	360
357.	விளி	கனங்குழை	1	நற்றிணை	316	539
358.	”	நெஞ்சம்	2	”	204	354
359.	”	”	3	குறுந்தொகை	347	519
360.	”	வளையோய்	4	”	351	525

361.	”	கேளிர்	5	”	280	417
362.	”	மாயோயே	6	”	300	449
363.	”	சேவல்	7	”	107	157
364.	”	அந்தணர்	8	ஐங்குறுநூறு	387	539
365.	”	உள்ளம்	9	அகம்., மணி.	299	524
366.	”	நெஞ்சம்	10	”	245	381
367.	”	”	11	”	131	37
368.	”	வலவ	12	”	154	116
369.	”	”	13	”	134	49
370.	”	வாடை	14	”	125	17
371.	”	நெஞ்சம்	15	அகம்., களிறு.	51	206
372.	”	புனையிழாய்	16	கலி., பாலை.	16	67
373.	”	சின்மொழி	17	”	29	110
374.	”	நெடுந்தகை	18	”	25	94
375.	முற்றெச்சம்	நயந்தனை	1	நற்றிணை	257	441
376.	”	பற்றுவனன்	2	”	222	385
377.	”	கண்டனம்	3	குறுந்தொகை	275	409
378.	”	சொல்லினைன்	4	ஐங்குறுநூறு	364	505
379.	”	மறந்தனன்	5	”	365	572
380.	”	”	6	”	265	353
381.	”	அருந்தினர்	7	”	351	489
382.	”	வரைந்தனை	8	”	289	393
383.	”	”	9	”	196	254
384.	”	”	10	”	180	231
385.	”	”	11	”	276	371
386.	”	கொண்டனர்	12	”	254	338
387.	”	இரந்தனன்	13	”	257	342
388.	”	தந்தனை	14	”	159	203

389.	”	செல்கம்	15	”	236	311
390.	”	குறுகினன்	16	அகம்., மணி.	248	38
391.	”	விழைவனர்	17	”	197	252
392.	”	அஞ்சி	18	”	198	255
393.	”	கொண்டனை	19	”	132	44
394.	”	நாணினள்	20	”	136	56
395.	”	வணங்கினள்	21	”	124	14
396.	”	ஒடுங்கினள்	22	அகம்., களிறு.	86	318
397.	”	அஞ்சினள்	23	”		
398.	”	எடுத்தனன்	24	கலி., நெய்தல்.	134	42
399.	”	வருந்தினை	25	கலி., குறிஞ்சி.	1	4
400.	”	மொழிந்தனம்	26		28	107
401.	அன்மொழித்தொகை	மதவலி	1	நற்றிணை	196	340
402.	”	பெருவிறல்	2	”	181	314
403.	”	வளைநீர்	3	”	54	96
404.	”	செறிதொடி	4	குறுந்தொகை	379	565
405.	”	பெருந்தோள்	5	”	400	595
406.	”	பெருவிறல்	6	”	338	507
407.	”	முதுநீர்	7	”	299	447
408.	”	பல்இதழ்	8	”	259	383
409.	”	குறுந்தொடி	9	”	233	342
410.	”	விரி நீர்	10	”	226	332
411.	”	பூங்குழை	11	”	159	230
412.	”	ஆயிழை	12	”	143	208
413.	”	நன்னுதல்	13	”	96	141
414.	”	”	14	”	48	72
415.	”	ஈரோதி	15	”	70	102

416.	”	ஒண்ணுதல்	16	”	”	”
417.	”	செறிதொடி	17	ஐங்குறுநூறு	487	667
418.	”	ஒள்ளிழை	18	”	470	648
419.	”	ஒண்ணுதல்	19	”	449	619
420.	”	தாழிருங்குந்தல்	20	”	411	578
421.	”	அம்சாய் கூந்தல்	21	”	383	533
422.	”	ஒண்தொடி	22	”	387	539
423.	”	பேதையம்	23	”	”	”
424.	”	அணியிழை	24	”	359	497
425.	”	மடவரல்	25	”	328	458
426.	”	சுடர்நுதல்	26	”	375	521
427.	”	அவிர்தொடி	27	”	314	437
428.	”	ஈரோதி	28	”	269	359
429.	”	அறைபுனல்	29	”	193	250
430.	”	நுணங்கிழை	30	”	174	224
431.	”	நன்னெடுங்குந்தல்	31	”	153	194
432.	”	நிரைவளை	32	அகம்., மணி.	190	232
433.	”	தீம்புழல்	33	”	171	171
434.	”	பல்லிதழ்	34	”	161	139
435.	”	அந்தீங்கிளவி	35	”	153	113
436.	”	கடுங்கதிர்	36	”	143	83
437.	”	வாள்வரி	37	”	145	90
438.	”	பங்குனி முயக்கம்	38	”	137	62
439.	”	நன்னுதல்	39	”	139	67
440.	”	ஐம்பால்	40	”	126	21
441.	”	அம்சில்ஓதி	41	”	129	30
442.	”	வார்கோல்	42	”	129	33
443.	”	கரிகால்	43	”	125	17

444.	”	திருந்திழை	44	அகம்., களிறு.	94	340
445.	”	வருமுலை	45	”	90	329
446.	”	கரிவறல்	46	கலி., பாலை.	13	53
447.	”	நுணங்கிறை	47	”	28	107
448.	”	எல்வளை	48	”	13	53
449.	”	கயந்தலை	49	”	11	46
450.	”	பல்லிதழ்	50	”	190	246
451.	”	வரிக்குழை	51	கலி., முல்லை.	104	28
452.	”	தளரியல்	52	”	113	80
453.	”	இரும்புகர்	53	”	107	52
454.	”	சின்மொழி	54	கலி., குறிஞ்சி.	21	89
455.	”	கொடுவரி	55	”	13	61
456.	பண்புத்தொகை	ஆய்வளை கூட்டும்	1	நற்றிணை	60	106
457.	”	படைப்பகழி	2	குறுந்தொகை	333	499
458.	”	அளைப்பள்ளி	3	”	328	492
459.	”	வரம்பனை	4	”	238	349
460.	”	மரற்புகா	5	”	232	341
461.	”	காந்தள் வேலி	6	”	100	146
462.	”	ஆலருவி	7	ஐங்குறுநூறு	238	314
463.	போலி	ஞெகிழ்த்த	1	குறுந்தொகை	377	563
464.	”	சுவல்	2	”	323	484
465.	”	ஞெகிழ்	3	ஐங்குறுநூறு	455	628
466.	”	மணன்	4	”	230	304
467.	”	ஞெகிழ்	5	”	200	259
468.	”	கயன்	6	அகம்., மணி.	291	503
469.	”	இனன்	7	”	202	265
470.	”	ஞெகிழ்	8	”	185	216
471.	”	போலும்	9	”	176	187

472.	”		10	”	177	192
473.	”	இனன்	11	அகம்., களிறு.	100	360
474.	”	சினன்	12	கலி., முல்லை.	104	28
475.	”	அரைசு	13	”	105	37
476.	”	இயன்	14	கலி., பாலை.	36	136
477.	”	முகன்	15	”	22	84
478.	”	குளன்	16	”	22	85
479.	”	போன்ம்	17	அகம்., மணி.	253	402
480.	உவம உருபு	இன்	1	நற்றிணை	23	42
481.	”	ஏர்	2	குறுந்தொகை	377	563
482.	”	”	3	”	398	592
483.	”	ஆங்கு	4	”	43	65
484.	”	புரையும்	5	”	க.வா.	2
485.	”	ஏய்க்கும்	6	”	”	”
486.	”	என்ன	7	ஐங்குறுநூறு	430	601
487.	”	வென்ற	8	”	324	453
488.	”	வண்டின் - இன்	9	”	226	299
489.	”	மகளிரின் - இன்	10	”	204	266
490.	”	மலி	11	”	208	272
491.	”	கடுப்ப	12	”	186	241
492.	”	என	13	”	172	221
493.	”	ஏர்	14	அகம்., மணி.	193	242
494.	”	மான	15	”	177	191
495.	”	மருள்	16	”	134	49
496.	”	புரை	17	அகம்., களிறு.	84	312
497.	”	மருள்	18	கலி., பாலை.	21	81
498.	”	புரை	19	”	”	”

499.	ஒருபொருட் பன்மொழி	செந்துவர்	1	ஐங்குறுநாறு	363	503
500.	”	தவநனி	2		359	497
501.	”	எறுழ்முன்பு	3	அகம்., களிறு.	78	295
502.	”	வைகல்	4	குறுந்தொகை	285	425
503.	ஒலிக்குறிப்பு	இம்மெனல்	1	நற்றிணை	113	195
504.	”	கதுமென	2	”	39	70
505.	”	தவ்வென	3	குறுந்தொகை	356	533
506.	”	ஐ	4	”	307	460
507.	”	கல்	5	”	179	259
508.	”	ஒல்லென	6	ஐங்குறுநாறு	233	307
509.	”	ஒய்யென	7	அகம்., மணி.	253	402
510.	”	”	8	”	136	56
511.	உம்மை	என்னும்	1	நற்றிணை	375	633
512.	”	பெரிதழிந்தும்	2		253	435
513.	”	நப்புலந்தும்	3		120	208
514.	”	பொருளும்	4		126	219
515.	”	மாலையும்	5	குறுந்தொகை	387	577
516.	”	பாலும் உண்ணாள்	6		396	589
517.	”	விளையாடலும்	7		401	596
518.	”	துறப்பினும்	8		326	489
519.	”	பல்லோரும் துஞ்சும்	9		244	357
520.	”	உடனுறைவும்	10		206	300
521.	”	உணரும்	11		111	163
522.	”	மாலையும்	12	ஐங்குறுநாறு	339	473
523.	”	நின்னையும்	13		205	268
524.	”	வாடையும்	14	குறுந்தொகை	103	194
525.	”	ஆம்பலும்	15	குறுந்தொகை	122	178

526.	”	சொல்லும்	16	கலி., பாலை.	21	81
527.	”	கண்ணெனவும்	17	கலி., பாலை.	25	94
528.	சாரியை	வந்தன்று - அன்	1	நற்றிணை	181	314
529.	”	உலவையங்காடு - அம்	2	”	76	133
530.	”	அம்	3	குறுந்தொகை	340	610
531.	”	அல்	4	”	”	”
532.	”	அம்	5	”	197	286-88
533.	”	அத்து	6	”	8	14
534.	”	விருந்தின் - இன்	7	”	33	59
535.	”	இன்	8	ஐங்குறுநூறு	472	651
536.	”	நுணவம் - அம்	9	”	342	479
537.	”	குரவம் - அம்	10	”	344	480
538.	”	ஏதிலாளனை - ஐ	11	”	232	306
539.	”	ஆயத்து - அத்து	12	அகம்., மணி.	291	503
540.	”	அல்	13	”	151	107
541.	”	அம்	14	”	”	”
542.	”	இரவம் - அம்	15	”	125	17
543.	”	களளியங்காடு - அம்	16	”	97	348
544.	”	அத்து	17	அகம்., களிறு.	89	326
545.	”	புற்றம் - அம்	18	”	72	274
546.	”	மகளை - ஐ	19	”	63	243
547.	”	நிரையம் - அம்	20	”	67	258
548.	”	குன்றத்து - அத்து	21	”	59	231
549.	”	அயலதை - ஐ	22	கலி., பாலை.	28	107
550.	”	சூழ்வதை - ஐ	23	”	4	21
551.	வியங்கோள் வினைமுற்று	செல்லாதீம்	1	குறுந்தொகை	390	580

552.	”	பேதுறல்	2	”	358	536
553.	”	சூறல்	3	”	175	253
554.	”	காட்டல்	4	”	162	235
555.	”	செல்லல்	5	ஐங்குறுநூறு	233	307
556.	”	வாரல்	6	அகம்., மணி.	92	334
557.	”	நகாளர்	7	கலி., நெய்தல்.	142	91
558.	”	வாரல்	8	கலி., குறிஞ்சி	13	61
559.	”	கொள்ளல்	9	கலி., பாலை	35	133
560.	”	இனையல் -	10	”	27	104
561.	விகாரம்	நீல் - நீலம் -இடைக்குறை	1	நற்றிணை	348	590
562.	”	இரா - ஈறு குறுகி இர என நின்றது	2	”	292	499
563.	”	அங்கன் - ஆங்கண் - நீட்டல் விகாரம்	3	”	212	367
564.	”	அழுந்துபட - ஆழ்ந்துபட என்பதன் விகாரம்	4	”	112	194
565.	”	அழுந்து - என்பது ஆழ்ந்து என்பதன் குறுக்கல் விகாரம்	5	”	97	168
566.	”	மேம் - மேவும்	6	”	4	11
567.	”	பலவு - பலா	7	குறுந்தொகை	385	574
568.	”	குறிஇறை - யகரம் கெட்டது	8	”	394	586
569.	”	செலவாச் செத்து - செலவாக என்பதன்கண் ககரந் தொக்கது	9	”	325	487
570.	”	இறவு - இறா ஆக்குறுகி உகரமேற்றது	10	”	320	479
571.	”	புறவு - புறா குறியதன் கீழ் ஆக்குறுகி உகரமேற்றது	11	”	274	407
572.	”	நன்கறிந்தோர் - நற்கென வலித்தல் விகாரம் பெற்றது	12	”	267	397

573.	”	கெட்ட இடம் - பெயரெச்சத்து அகரம் கெட்டு கெட்டிடம் என்று ஆயிற்று	13	”	225	329
574.	”	ஓதி - இடைக்குறை	14	”	140	204
575.	”	இன்று - இன்றி	15	”	6	12
576.	”	பிணித்தன்று - பிணித்தற்று	16	”	129	239
577.	”	தீரக - ஈறுகெட்டது விகாரம்	17	ஐங்குறுநூறு	494	672
578.	”	கடம் - வற்கடம் என்பதன் முதற்குறை	18	”	328	458
579.	”	ஒழிகினி	19	”	330	401
580.	”	கலிமும் - கலிழம்	20	”	373	588
581.	”	சாத்த மரத்த - வலித்தல் விகாரம்	21	”	212	279
582.	”	ஆழல் - நீட்டல் விகாரம்	22	”	209	284
583.	”	அருந்து - ஆர்ந்து என்பதன் விகாரம்	23	”	191	235
584.	”	ஏம் - ஏமம் என்பதன் விகாரம்	24	அகம்., களிறு.	84	311
585.	”	தொடுத்தென - தொடுத்தது என்னும் நிலைமொழி ஈறுகெட்டது விகாரம்	25	கலி., பாலை.	4	21
586.	”	நற்கு - நன்கு (விகாரம்)	26	”	25	94
587.	இருபெயரொட்டு	கூகைக்கோழி	1	குறுந்தொகை	393	584
588.	”	தித்தன்வெளியன்	2	அகம்., மணி.	226	331
589.	”	ஆஅய் எயினன்	3	”	181	204
590.	”	கழைக்கரும்பு	4	குறுந்தொகை	85	125
591.	”	புடைமருங்கு	5	ஐங்குறுநூறு	335	468
592.	பலரறிசொல்	அறுத்த	1	நற்றிணை	45	81
593.	”	முகந்த	2	அகம்., மணி	300	527
594.	”	என்ப	3	”	195	246
595.	வினையால் அணையும்பெயர்	உயர்வினென்	1	நற்றிணை	106	183
596.	”	இறந்தேன்	2	ஐங்குறுநூறு	328	518

597.	”	நசையினன்	3	”	402	645
598.	”	போயினர்	4	”	320	504
599.	”	புல்லென்றாள்	5	கலி., குறிஞ்சி.	2	8
600.	வினைத்தொகை அடுக்கு	ஒளிநேந்து மருப்பின்	1	நற்றிணை	106	183
601.	”	இலங்குவீங்கு எல்வளை	2	ஐங்குறுநாறு	200	258
602.	”	முதிரவிழிணர்	3	”	146	184
603.	உவமத்தொகை	குருதிப்பூ	1	குறுந்தொகை	1	5
604.	உம்மைத்தொகை	வாள்வனப்பு	1	ஐங்குறுநாறு	498	676
605.	”	மான்பிணை	2	”	401	564
606.	”	நாணகை	3	அகம்., மணி.	121	2
607.	வேற்றுமை மயக்கம்	கானலான்	1	நற்றிணை	11	22
608.	”	துளிக்கு	2	குறுந்தொகை	382	570
609.	”	இரவினான்	3	”	360	540
610.	”	கடிகைக்கண்	4	”	267	396
611.	”	கானலான்	5	”	227	333
612.	”	நெய்யில்	6	”	210	306
613.	”	எம்மின் - எம்மால்	7	ஐங்குறுநாறு	472	651
614.	”	கானத்தான்	8	”	355	492
615.	”	மணற்கு ஈன்ற	9	அகம்., மணி.	212	292
616.	”	இவ்வுலகத்தான்	10	அகம்., களிறு	75	286
617.	வினையெச்சம்	ஆடிய,	1	நற்றிணை	131	228
618.	”	அல்கிய	2	”	”	”
619.	”	குடிக்கிய - குடிக்க - செய்யிய	3	குறுந்தொகை	356	533
620.	”	கழல்பு - கழன்று - செய்பு	4	”	329	494
621.	”	காணா - செய்யா	5	”	231	339
622.	”	விரிபு - செய்யு	6	”	228	334
623.	”	எஞ்சா - செய்யா	7	”	211	308

624.	”	உசாவா - செய்யா	8	”	159	230
625.	”	உணீஇயர் - செய்யியர்	9	”	27	42
626.	”	இடியு - செய்யு	10	ஐங்குறுநாறு	423	593
627.	”	காட்டிய - செய்யிய	11	”	394	550
628.	”	முற்றிய - செய்யிய	12	”	336	470
629.	”	இறுபு - இற்று - செய்	13	”	213	280
630.	”	செலீஇயர் - செய்யியர்	14	”	215	284
631.	”	கொளீஇய - செய்யிய	15	”	216	286
632.	”	சேர்பு - செய்தென	16	அகம்., மணி.	122	8
633.	”	எதிரிய - செய்யிய	17	”	93	337
634.	”	கலக்கிய - செய்யிய	18	கலி., பாலை.	147	122
635.	”	இமிர்பு - செய்பு	19	கலி., முல்லை.	7	36
636.	”	துரை - செயவென் எச்சம்	20	நற்றிணை	93	161
637.	”	சுழல - செயவென் எச்சம்	21	ஐங்குறுநாறு	192	249
638.	”	கவினவந்தனன் - செயவென் எச்சம்	22	”	200	259
639.	”	தலைய	23	குறுந்தொகை	165	239
640.	”	பெய்யா நிற்ப	24	”	”	”
641.	”	வருவான்	25	கலி., முல்லை.	113	80
642.	வினைமுற்று	அழாஅற்கு	1	குறுந்தொகை	192	279
643.	”	ஊக்கி - முன்னிலை ஒருமை ஏவல் வினை முற்று	2	கலி., குறிஞ்சி	1	4
644.	”	ஏத்துரு - செய்கு என்னும் வாய்ப்பாட்டு தன்மை ஒருமை வினைமுற்று	3	”	4	20
645.	”	புணையல் - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று	4	குறுந்தொகை	191	277
646.	”	தொடால் - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று	5	”	”	”

647.	”	நோகு - நோவேன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று	6	”	131	192
648.	”	நசையினம் - தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று	7	”	75	109
649.	”	தொழுவல் - ஒருமைத் தன்மை வினைமுற்று	8	ஐங்குறுநூறு	387	539
650.	தொழிற்பெயர்	புல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்	1	கலி., முல்லை.	26	109
651.	உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையும்	ஒலித்திரை - இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையும்	1	ஐங்குறுநூறு	172	221
652.	குறிப்பெச்சம்	இறந்துபடுவாள் - குறிப்பெச்சம்	1	ஐங்குறுநூறு	159	203
653.	”	அளியைக் காண்	2	அகம்.,மணி.	126	24
654.	உரிச்சொல்	கைம்மிக	1	குறுந்தொகை	317	475
655.	”	தவ	2	”	271	403
656.	”	உறு	3	ஐங்குறுநூறு	313	435
657.	”	நனி	4	”	205	268
658.	”	கய	5	அகம்., மணி.	202	265
659.	”	கொன்	6	”	188	226
660.	”	வீண்	7	”		
661.	”	சாஅய்	8	”	127	26
662.	”	உறு	9	கலி., குறிஞ்சி.	2	8

எட்டுத்தொகை அக இலக்கியப் பாடபேதம்

வரிசை எண்	பாடபேதம்	இலக்கியம்	பாடல் எண்	பக்க எண்
1.	‘மரல் நோக்கும் இண்டிவர்’ - மான் நோக்கிண்டிவர் என்றும் பாடம்	நற்றிணை	2	7
2.	‘கட்டளை அன்ன வட்டரங் கிழைத்து’ - என்பதற்கு ‘கட்டளையன்ன இட்டரங்கு’ என்றும் பாடம்.	”	3	9
3.	கொழுஞ்சனைப் பெரும்பழம் - கொடுஞ்சனைப் பெரும்பழம்	”	213	368
4.	‘சாரலின் ஞால் வாய்க் களிறு பாந்தட பட்டென்’ என்பதற்கு ‘சாரல் இனம் சால் வயக்களிறு என்றும் பாடம்	”	14	27
5.	‘பிரிதிற் சிறுபல் காய’ - “சிறுபல் தாஅய” என்றும் பாடம்	”	13	26
6.	‘இகுளையர்த் தருஉம் வாயையொடு’ - இளையர்த் தருஉம் வாயையொடு என்பதும் பாடம்.	”	5	13
7.	‘அழிவில் முயலு மார்வ மாக்கள்’ - அழிவிலர் முயலும் மாக்கள் என்றும், ‘அழற்றகை யொண்முறி’ என்றும் பாடம்.	”	9	19
8.	‘நெடுந்தேர் பேள் கிழவோன்’ - இதனை கொடித்தேர் என்றும், போஓர் கிழவோன் பழையன் என்றும் பாடம் ...	”	10	21
9.	“நீயுணர்ந் தனையே அன்மையின் யாமே” என்பதற்கு நீ புணர்ந்தனையேம் அன்மையின்’ என்றும் பாடம்	”	15	29
10.	‘ஓய்ய வாங்கக் கைவிட் டாங்கு’ என்பதற்கு பேய் வாங்கக் கைவிட்டாங்கு என்றும் பாடம்.	”	15	29
11.	“தடவுநிலை யொருகோட் டன்ன” என்பதற்கு தடாஅநிலை ஒருகோட்டன்ன என்றும் பாடம்.	”	18	34
12.	“தையு ணிருக்கையில் தோன்று நாடன்” என்பதற்கு கையுண் இருக்கையில் என்றும் பாடம்.	”	22	40

13.	‘குறைக் கூணல்லில்’ என்பதற்கு குறைக்கூணல்லில் என்றும் குறைத்தூணல்லில் என்றும் பாடபேத முள்ளன.	”	33	60
14.	“தோடுகெழு மெல்லம் புலம்பன்” என்பதற்கு ‘தேர்கெழு மெல்லம் புலம்பன்’ என்றும் பாடம்.	”	38	68
15.	மலையமா ஊரந்து போகி..... அயாவுயிர்த் தாஅங்கு - மலையன் மாவுர்ந்து போகி அயாவுயிர்த்தாங்கு என்றும் பாடம்.	”	77	135
16.	குறுவரி இரும்புலி என்றும். கொடிச்சி கிழங்கொட என்றும் பாடவேற்றுமை உண்டு.	”	85	148
17.	நாரை இறகெறி குவலையிற் - நாரை இறஎறி திவலையின் என்றும் பாடம்.	”	127	220
18.	‘பயில்பட நிவந்த’ - பயில்படை நிவந்த என்றும் பாடம்.	”	132	230
19.	இருஞ்செம் முடிய கொங்கவுள் கயவாய் மாரி யானை - இருஞ் சேறாடிய கொடுங்கவுள் யானை என்றும் பாடம்.	”	141	244
20.	அரிசிலந் தெள்ளறல் - அரிசலந்தண் அறல் என்றும் பாடம்.	”	141	244
21.	உயங்குரல் - உயங்கு குரல் என்றும் பாடம்	”	152	265
22.	நெஞ்சம் அவர்வயின் சென்றன - நெஞ்சம் அவர் வயிற் சென்றன எனவும் பாடம்.	”	153	266
23.	விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்த என்றும் பாடம்.	”	178	309
24.	பாங்கு செறித்தன்ன பல்கதிர் - பளிங்கு செறிந்தன்ன பல்கதிர் என்றும் பாடம்	”	196	340
25.	அரும்புணர்வு ஈன்ம என - என்றும் பாடம்.	”	214	371

26.	‘பெய்தல் ஆயம்’ - பொய்தல் ஆயம் என்றும் பாடம்.	”	271	464
27.	செல்லல் தீர்க்கஞ் - ‘செல்லல் தீர்கம்’ என்றும் பாடம்.	”	284	486
28.	உறுதி தூக்காத் தூங்கி - உறுதி தூக்காத் தூங்கி என்றும் பாடம்.	”	284	486
29.	‘ஊசல் ஒண்குழை உடைவியத்து அன்ன’ - ஊசல் ஒண்குழை உடை வாய்த் தன்ன என்றும் பாடம்.	”	286	489
30.	பலிகள் - பலிக்கள் என்றும் பாடம்.	”	293	500
31.	வாரல் மென்தினை புலவுக்குரல் மாந்தி - வாரல் மென்தினை புலவுக்குரல் என்றும் பாடம்.	”	304	518
32.	இளமை ஒழிந்தும் -இளமை அழிந்தும்.	”	314	535
33.	பிறிதோர் அறியிடையிட்ட அளவை - பிறிதோர் ஆறு இடையிட்ட அளவை	”	318	541
34.	வேங்கையம் குவட்டிடை - வேங்கையம் கவட்டிடை	”	351	595
35.	தென்கடல் நாட்டுச் செல்வேன் யான் என வியங்கொண்டு ஏசினையாயின் என்றும் பாடம்.	”	363	614
36.	மாணில் சேய்நாட்டு - அரணில் சேய் நாட்டு	”	384	647
37.	ஓராச் செந்தொடை - ஒல்லாச் செந்தொடை	”	387	451
38.	நிலைகிளர் மீனின் தோன்றும் என்றும் பாடம்.	”	393	662
39.	புதைத்து வந்ததுவே - புதைத்ததுவே	”	370	625
40.	மையலொடு மாசுபட்டன்றே -மெய்யொடு மாசுபட்டன்றே	”	380	641
41.	காவல் இனியென்றோளே - காவனீ என்றோளே	”	389	655

42.	அமைந்தனம் தொடர்பே - அகைகநந் தொடர்பே	”	389	655
43.	மனன்மலி வியனகர்த் - மணம் மலி வியனகர்த்	”	361	611
44.	தன்பெயல் எழிலி - தண்பதவெழிலி	”	362	612
45.	ஊர் நனி இயம்ப - ஊர் நணியியம்ப	”	364	616
46.	பையென முழங்கும் - பைஎன முள்கும்	”	337	573
47.	ஆகில் கலங்கழீஇ அற்று - ஆசிலி கலந் தழீஇயற்று	”	350	593
48.	அஞ்சவரு கவலை - அருஞ்சரக்கவலை	”	352	597
49.	ஓகை உமணர் - ஒழுகையுமணர்	”	331	563
50.	இளநீர்ப் பொங்குதிரை - இமிழ்நீர்ப் பொங்குதிரை	”	335	569
51.	சோறுசொரி குடவயின் - சோறு சொரி குடையின்	”	335	569
52.	எயிறேர் பொழுதின் எய்தருவேம் - எயிறேர் பொழுதின் ஏய்தருவேம்	”	316	539
53.	நம்நசை - தம்நசை	”	316	539
54.	விழவும் உழந்தன்று - விழவும் மூழ்த்தன்று	”	320	545
55.	உட்குபசி களைஇயர் - உயங்கு பசி களைஇயர்	”	322	548
56.	சிதறியர் பரவுறு - சிதறிப் பரவுறு	”	“	“
57.	கன்றுபெறு வல்சிப் பாணன் - களிறு பெறு வல்சிப் பாணன்	”	310	528
58.	அற்சிரம் அமர்ந்தளை உழையம் ஆகவுந் - அற்சிரம் யாந்தன் னுழைய மாகவும்	”	312	532

59.	தவறுநன்கு அறியாயாயின் - தவறுநற்கு அறியாயாயின்	”	315	537
60.	நடைவளம் வைத்தென - நடைவளம் வாய்த்தென	”	“	“
61.	நன்புகை கொடாஅர் - நன்புகை கொண்டார்	”	“	“
62.	மலர்தீய்ந்து அனையர் - மலர் தீர்ந்தனையர்	”	“	“
63.	குலவுப் பொறை இறுத்த - குற்பொறை இறுத்த	”	306	522
64.	இற்பட வாங்கிய முழவுமுதற் - இறைபட வாங்கிய முழவு முதல்	”	307	523
65.	நறும் பொழிற் காணாதவன் அல்லல் - நறும்பொழில் காணா அல்லல்	”	“	“
66.	தளிர் வனப்பிழந்த நின்றிறனும் நோக்கி - தளிர் வனப்பிழந்த நின்றிறலும் நோக்கி	”	“	“
67.	யான்செய் தன்றிவள் துயரென - யாஞ்செய்வதன்றி வடுயரென	”	“	“
68.	கண்டாங்கு உரையாய் குணமோ - கண்டாங்கு உரையாய் கொண்மோ	”	291	497
69.	நெடுங்கண் ஆரத்து - நெடுந்தண் ஆர்த்த	”	292	499
70.	தொன்றுறை - தொண்டுறை	”	294	501
71.	ஐயம் இன்றிக் கடுங் கூவினளே - யைமின்றிக் கடுங்கவவினள்	”	297	507
72.	யானை உடைகொண்டன்ன - யானை உடைகோடு அன்ன	”	299	510
73.	வண்டின் தாஅங் - வண்டல் தாஅம்	”	“	“
74.	போதல் செல்லாது - பேர்தல் செல்லாது	”	300	512

75.	பெடையொடு ஆடும் - பெடையொடு ஆலும்	”	288	492
76.	உதுக்காண் தோன்றும் - ஈகான் தோன்றும்	”	264	452
77.	காடுதேர் நசைஇய - காடு தேர்ந்து அசைஇய	”	276	473
78.	பிறருணக் கழிந்த - பிறருழைக் கழிந்த	”	279	477
79.	நன்னுதல் பாய - நன்னுதல் சாய	”	282	483
80.	காதல் செய்தும் காதலம் அன்மை - காதல் செய்தவும் காதலம் அண்மை	”	268	459
81.	பெருமற வள்ளியிற் பிணிக்கும் - பெரும வள்ளியிற் பிணிக்கும்	”	269	460
82.	பல்குறப் பெருநலத்து - அல்கு பெருநலத்து	”	256	439
83.	கார் செயல் செய்த காமர்காலை - கார் பெயல் செய்த காலை	”	“	“
84.	நானிட்டு - நாண்விட்டு	”	263	451
85.	தொடங்குநிலைப் பறவை உடங்குகுரல் கவருஞ் - ஐடங்குநிலைப் பறவை உடங்கு பின்கவரும்	”	251	431
86.	சொல்லெதிர் பெறாஅய் ஆகி - சொல் எதிர் பெறாஅய் உயங்கி	”	254	436
87.	நீவிக்கணம் நாறு பெருந்தொடை - நீலக் கணம் நாறு பெருந்தொடை	”	254	436
88.	பிரிதல் - பிரியல்	”	243	418
89.	விழுந்த மாரி - வீழ்ந்த மாரி	”	244	421
90.	செயலை அந்தளிர் - செயலை மருதளிர்	”	244	421

91.	தெரிமே - தெளிமே	”	233	403
92.	ஒய்யெனச் சிறிதாங்கு உயரிய - ஒய்யெனச் சிறிது ஆங்கு உயிரிய	”	236	407
93.	இலையில் பிடவம் - இலையில் பிடவம்	”	242	417
94.	தாமம் நல்கென - காமம் நல்கென	”	232	401
95.	வீயுயக விரிந்த - வீஉகவரிந்த	”	232	401
96.	விடுமுரி முரற்சி - விடுபுரி முரற்சி	”	222	384
97.	பற்றுவன் - பற்றுவனன்	”	222	384
98.	இந்நீராகலோ - இன்னீர் ஆகலோ	”	223	386
99.	வினை முசு கவலை - வில் முசு கவலை	”	221	388
100.	எம் இடையே நினைப்பின் - நம்மிடையே நினைப்பின்	”	395	665
101.	நேதமு களத்தின் - வேந்தமு மயக்கத்து	”	“	“
102.	இதுவும் ஆங்கண் - ஈதும் ஆங்கண்	”	200	347
103.	ஆசிரியர் பெயர்: மதுரை மருதனிளநாகனார் -மருதைப் பெருமங்கன் இளநாகனார்	”	194	337
104.	நப்புறங் காக்கும் - நிற்புறங்காக்கும்	”	182	316
105.	அன்று நன் கறிந்தனள் ஆயின் - அன்றுநற்கறிந்தனளாயின்	”	188	326
106.	உரவுத்திரை கெழீஇய - உரவுத்திரை கொழீஇய	”	159	277

107.	நும்மினும் உடையேன் - நும்மினும் அறிகுவன்	”	160	279
108.	இவள் நன்மை தலைப்படினே - இவள் வன்மை தலைப்படினே	”	170	296
109.	காக்கம் - காப்பேம்	”	“	“
110.	பால்வீ தோல் முலை - பாலவி தோல் முலை	”	103	177
111.	இறைவாங்கு - வரைவாங்கு	”	113	196
112.	இரத்திப் பொதிப்புறப் பசங்காய் - இரத்திப் பசங்காய் பொற்ப	”	“	“
113.	வாழை ஈர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇ - வாளை ஈர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇ	”	120	208
114.	சிவப்பாளன்று - சிவப்பான்று	”	“	“
115.	நகையுரும் வரறும் - நரையுரும் உரறும்	”	122	212
116.	புலாவஞ் சிறுகுடி - புலாவும் சிறுகுடி	”	114	197
117.	சூன் முதிர் மடப்பிடி - சூன்முதிர் மடப்பிணை	”	116	201
118.	கூவிளந் ததைந்த கண்ணியன் - கூதளம் ததைந்த கண்ணியன்	”	119	206
119.	கொழுமிளைச் சீறார் - குழுமிளைச் சீறார்	”	95	165
120.	நலம்புரி - புலம்புரி	”	100	173
121.	தடைஇ - தடையுண்டு	”	80	140
122.	புன்னை தாஅம் - புன்னை தூவும்	”	78	136

123.	வீழ்தாள் தாழை - வீழ்தாழ் தாழை	”	“	“
124.	செழுங்கதிர் - செங்கதிர்	”	67	118
125.	மாமலர் கரப்ப - மாமலர் கனைப்ப	”	“	“
126.	பொங்கு பிசிர் முழவிசை - பொங்கதிர் முழவிசை	”	“	“
127.	உடைகடற் - உழைகடல்	”	“	“
128.	நிணச்சுற வறுத்த - நிணச்சுறா வறுத்த	”	45	81
129.	வண்டுதரு நாற்றம் - வண்டுக்க நாற்றம்	”	56	99
130.	கல்லல் உறீஇயர் - அல்லல் உறீஇ	”	“	“
131.	செய்வினைக்கு சாவாய் - செய்வினைக்கு அசாவா: உசாவா	”	“	“
132.	நோய்தலை மணந்தே - நேர்தலையிழந்தே	”	“	“
133.	பாரமலி சிறுகுவல் 0 என்பது பாஅர் மலி சிறு கூவல்	”	41	74
134.	சோணாறு பிடவின் என்றும் நெருலை என்றும் பாடம்	”	25	46
135.	புலம்தேர் - பொலந்தேர்	குறுந்தொகை	348	521
136.	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் - கடியலூருத்திரனங்கண்ணன்	”	352	526
137.	அணிச்சிறைத் தும்பி - மணிச்சிறைத் தும்பி	”	392	583
138.	வெவ்வறை - வெவ்வறை	”	396	589
139.	ஐதே கம்ம - ஐதே காமம்	”	401	596

140.	பேரி சாத்தனார் - பேரிச்சாத்தன், பெருஞ்சாத்தன்	”	314	470
141.	தும்பிசேர் கீரனார் - தும்பிசோகீரனார்	”	316	472
142.	தும்பிசேர் கீரனார் - தும்பிசேர் தீரன், தும்பிமோசிகீரன்	”	320	479
143.	கழார்க் கீரனெயிற்றியனார் - கிழார்க் கீரனெயிற்றியன், கிழார்க்கீரன்	”	330	495
144.	பார்காப்பார் - பாரகாபரன், பாரகரபரன், பாரகாபான்	”	254	374
145.	பயந்தக் காலும் பயப்பு ஒல்லாதே - பசந்தக் காலும் பசப்பொலலாதே	”	264	391
146.	கடிப்பு இரு முரசின் - கடிப்பிகு முரசம்	”	270	400
147.	தொல் வழங்கு சிறுநெறி - தோல் வழங்கு சிறுநெறி	”	207	301
148.	முடச்சினை - முட்சினை	”	209	305
149.	தங்கால் முடக்கொல்லனார் - முடிக்கோவலனார், முடக்கோவலனார்	”	217	316
150.	பூதம்புலவனார் - பூதம்புல்லன்	”	190	275
151.	அரிசில் கிழார் - அரிசிற்கிழார், அழிசிற் கிழார்	”	193	280
152.	கோவத்தனார் - கோவத்ததன்	”	194	281
153.	கிளிமங்கலங் கிழார் - கிள்ளிக்கிழார்	”	181	262
154.	கயம்நாடு யானை - கயநாடியானை	”	170	245
155.	கெழுமலை - செழுமலை	”	111	162
156.	புலம்பில் - புலப்பில்	”	41	61

157.	நோக்க - நோக்கி	ஐங்குறுநூறு	492	671
158.	கார்தொடங்கின்றே - கார்தொடங்கின்றாற்	”	493	672
159.	வெள்வேல் - வென்வேல்	”	482	664
160.	பிறிது நினைந்து -பெரிது நினைத்து	”	478	658
161.	மயங்கிய - மயங்கிப்	”	462	638
162.	எவனினி - எவனனி	”	462	638
163.	பீரமிரும்புதன் - பீரமிகும்புதல்	”	464	641
164.	மருவரல் - மறுவரல்	”	“	“
165.	நீரிக வன்ன - நீரிரிகுவன்ன	”	465	642
166.	வற்சிரக் காலை - அச்சிரக்காலை	”	470	648
167.	தவிர்குதல் யாவது - தகுதல் யாவது	”	451	622
168.	அவறொறும் - அவலுறும்	”	453	625
169.	பெய்பனி நலிய - பெயர்பனி நலிய	”	457	630
170.	பசலை தீர் - பயலை நீங்க	”	459	633
171.	இயைவது - இசைவது	”	“	“
172.	மணிப்பூட் புதல்வன் - மணிப்பூண்ட புதல்வன்	”	442	611
173.	மழுகிய - மழுங்கிய	”	444	613

174.	கட்டுர் - தகட்டுர்	”	445	614
175.	தழீஇ - தழீஇய	”	“	“
176.	வழவிழைத் தனையே - வரவழைத்தனையே	”	“	“
177.	சிறைவண்டழிப்ப - சிறைவண்டழைப்ப	”	447	617
178.	தழங்குரன் - தழ்க்குரல்	”	448	618
179.	முரசுமாறு - முரசுமாறு	”	450	620
180.	நோய்தணிய - நோதணிய	”	“	“
181.	இளமுலை - இடைமுலை	”	“	“
182.	இரும்பொறை - இரும்புறம், அரும்பொறை	”	431	603
183.	உருவினதோகை - உருவின்றோகை	”	“	“
184.	சுடுபொன் - சுடும்பொன்	”	432	604
185.	புன்புல நாடன் - புன்புனநாடன்	”	421	591
186.	அழுமினி - அழுமணி	”	424	594
187.	சோர்தொடங்கின்றே - கார்தொடங்கின்றே	”	428	599
188.	புறந்தரலே - புறந்தரவே	”	“	“
189.	வினியவர்ப் புணர்வே - இனியவர் புணர்வே	”	415	582
190.	பிரிந்துறலறியா - பிரிந்துறவறியா	”	419	587

191.	பெயரன் - பெயரான்	”	403	567
192.	முறுவலிலின்னகை - முறுவலினின்னகை	”	“	“
193.	பூத்தன் - பூண்டன்	”	404	568
194.	காதலித்தழீஇ - காதலியற்றழீஇ	”	406	571
195.	பிரசமுதும் - பிசமுரலும்	”	406	571
196.	தான்புதல்வன் - தம்புதல்வன்	”	408	573
197.	நனியிரும்பரப்பின் - நனியிரும்பரப்பு	”	409	574
198.	குறுங்காற்கட்டின் - குறுங்காட்டின்னகை	”	410	576
199.	கரைந்தீமே - கரைந்திடுமே	”	391	546
200.	பரியல வாழி - பிரியல் வாழி	”	392	548
201.	பரியின் - பிரியின்	”	“	“
202.	வந்தமாறே - வந்தவாறே	”	“	“
203.	மண்கணாட்டி - அனைகணாட்டி, உண்கணாட்டி	”	393	549
204.	வெந்திறல் வெள்வேல் - வெஞ்சின வென்வேல்	”	“	“
205.	மருளிற்று - அருளிற்று	”	394	551
206.	புலிப்பொறி வேங்கை - புலிப்பொலி வேங்கை	”	396	553
207.	பல்பழம் பழுனி - பல்பழம் பழுஉ	”	398	556

208.	புலம்பின்று - கலங்கின்று	”	“	“
209.	குறுங்கான் மகன்றில் - குறுங்கானகன்றில்	”	381	530
210.	ஆய்வது கண்டே - ஆய்வது கொண்டே	”	383	534
211.	வசைநடை - விரைநடை	”	384	535
212.	வேங்கை மலை - வேங்கைய மலை	”	385	536
213.	அவளை - அவளே	”	387	539
214.	நெருப்பவிர் கனலி - ஒருப்பவிர் கனலி	”	388	541
215.	யாத்து வரிநிழ லீரீஇச் - யாததவரி நிழலசைஇ	”	“	“
216.	காண்குவை செறி தொடிப் - காண்டி செறிதளிர்	”	“	“
217.	வென்வேல் விடலை - வெள்வேலண்ணல்	”	“	“
218.	நல்லோ ராங்கட் பரந்துகை தொழுது - நல்லோரங்கட் பிரிந்து மறுகின்	”	390	544
219.	கொட்டின் மஞ்சை - கொட்டுமஞ்சை	”	371	517
220.	சுரனே - கானே	”	“	“
221.	அழுங்கன் மூதார் - அழுங்கின் மூதார்	”	372	517
222.	கனலியர் - கனலிய	”	376	523
223.	போக்கிய - போகிய	”	“	“
224.	பந்தும் பாவையுங் - பந்து பாவையும்	”	377	524

225.	முயலிப்பாஅய - முயலின் உவக்குமாலை	”	378	525
226.	தாயரென்னும் பெயரேவல்லா - தாயளென்னும் பெயரெ னல்லாறு	”	380	528
227.	உயர்கரைக் கான்யாற் றவிர்மணி லகன்துறை - உயரற்ற கான்யாற் றவிரறல்	”	361	501
228.	பதுக்கைத்தாய - பதுக்கை தாய	”	362	502
229.	நினைதி - நினைத்தி	”	363	504
230.	முளமா - முளவுமா	”	364	505
231.	இந்நிலை யறியச் - நின்னிலையறிய	”	364	505
232.	நினைவுன் வல்சி - நினைவுண் வல்சி	”	365	507
233.	நலமா னெயிற்றி போலப் பலமிகு - அலமரலெற்றி போல நலமிக	”	“	“
234.	மறிய வாகுமோ - அரியவாகுமோ	”	366	508
235.	பயந்த மாறே - பயந்த மாற்பே	”	“	“
236.	வேறுபட மிலைச்சி - வேறுபட்டு மிலைச்சி	”	367	510
237.	இவள் உயிரே - இவள் கவினே	”	“	“
238.	ஊழ்கழி பன்மலர் - ஊழ்கிழி பன்மலர்	”	368	512
239.	அழிவில ளெனினே - அழிவலளெனவே	”	“	“
240.	நெருநற் - நெருநை	”	369	513

241.	நீ நயந்துறைய - நீ நயந்துலைய	”	370	514
242.	யாவளோ - யாரளோ	”	“	“
243.	கான் தானே - கானந்தானே	”	355	492
244.	உள்ளுதற் கினிய - உள்ளற் கினிய	”	356	493
245.	உடைத்தெழு வெள்ளம் - உடைத்தரு வெள்ளம்	”	358	496
246.	கவவுநனி விரும்பி - கவவுநனி விரும்ப	”	360	499
247.	கடைஇ - கடவ	”	“	“
248.	புதுப்பூ வதிரறாஅய்க் - புதுப்பூவகிராறாய்க்	”	345	481
249.	பாதிரி யலர்ந்தென - பாதிரியலர்த்தென	”	346	482
250.	வைகுசினை வான்பூ - வெஞ்சினை வான்பூ	”	331	463
251.	என்னாதவ்வே - என்னா வவ்வே	”	332	465
252.	வல்லா கொல்லோ - வல்லார் கொல்லோ	”	333	466
253.	பிரிந்துறைதி யென்னாதவ்வே - பிரிந்துறைதி யென்னு மாறே	”	“	“
254.	பின்செலச் சென்றோர் - பின்படச் சென்றோர்	”	334	467
255.	செவிய - செவ்விய	”	335	469
256.	இவண் வருநர் - இவண் வருவர்	”	335	469
257.	நீடி - நீட	”	322	450

258.	தண்ணிய வாயின - தண்ணளி யாயின, தண்ணளியவாயின	”	322	450
259.	துணைப்பெற்றே - துணைபெற்றே	”	325	455
260.	காடிநத்தேற்கே - காடிநத்தோற்கே	”	328	458
261.	உரங்கெழு நெஞ்சே - ஊங்கெழு நெஞ்சே	”	329	459
262.	பஞ்சுரம் - பைஞ்சுரம்	”	311	432
263.	வாள்வனப்புற்ற - வாள்வயப்புற்ற	”	312	434
264.	கோள்வ லென்னையை - கோள்வரு மென்மையை	”	“	“
265.	சாஅய்ப் - சாஅய கலங்கா	”	313	436
266.	நங்காதலோளே - எங்காதலேளே	”	“	“
267.	நீளிடெ - நீரிடெ	”	314	438
268.	கானத்தானே - கானகத்தானே	”	316	440
269.	சூழ்கம்வம்மோ - சூழ்கவம்மோ	”	317	442
270.	நீடிய பொருளே - நீட்டிய பொருள், ஈட்டிய பொருள்	”	“	“
271.	பசப்ப - பரப்ப	”	318	443
272.	தோடெரி நடந்த - ஓடரி நடந்த	”	“	“
273.	தப்பதற்கு முரித்தே - தற்பதற்கு முரியள்	”	302	418
274.	போகிறனை - போகினினை	”	303	420

275.	அருஞ்சுரம் - அடுஞ்சுரம்	”	“	“
276.	வானீர்ப் பத்தல் - வானீர்ப்பதலை	”	304	421
277.	புலம்படராது - புலம்படர்ந்து	”	305	423
278.	சுடர்த்தொடி -சுடர்க்கொடி	”	“	“
279.	விழ்வொலி கூந்தல் - அவிமொழி கூந்தல்	”	306	424
280.	நின்றுணைப் பிரிந்து - என்றுணைப் பிரிந்து	”	307	426
281.	யிறந்து செய் - விரைந்துசெய்	”	309	429
282.	யாமினிப் பெற்றோளே - யாயினிப் பெற்றோளே	”	292	399
283.	என்கண்புதைத் - எங்கண்புதைத்	”	293	401
284.	உளரோ - உளளோ	”	293	401
285.	நெஞ்சமர்ந்தோரே - நெஞ்சயர்ந்தோரே	”	“	“
286.	வருமஞ்சை - கலமஞ்சை	”	295	405
287.	வருந்துற - வருத்துற	”	“	“
288.	குன்றுகெழு நாடனொடு - குன்றநாடனொடு	”	“	“
289.	பிரிவதன்றே - பிரியாயன்றே	”	297	408
290.	வரவறியா - வரலறியா	”	298	409
291.	யாந்தன்னுள்ளுபு - யான்றன்னுள்ளுபு	”	“	“

292.	அறியேமே - அறியேனே	”	“	“
293.	ஊழி போகியும் - ஊழி போயும்	”	281	381
294.	உன்னுநாட - உண்ணுநாட	”	282	383
295.	வாரல் - வாரால்	”	“	“
296.	நாட - நாடன்	”	283	385
297.	பிரிதறேற்றா - பிரிதறோற்றா	”	284	386
298.	நுவணை - நுவளை	”	285	388
299.	வீங்குவளை - விலங்குவளை	”	“	“
300.	வல்லுநையோ - வல்லினையோ	”	“	“
301.	புகரின்று நயந்தனன் - புகரின்றுயந்தனன்	”	286	389
302.	வல்லாய் மன்ற நீ - வல்லாய் மல்ல நீ	”	287	391
303.	நன்று தெரிந்து - நன்றி திரிந்து	”	288	392
304.	வரைந்தனை கொண்மோ - மலைந்தனை கொண்மோ	”	289	393
305.	துப்புற ழொண்டளிர் - துப்புற ழொண்மணி	”	273	367
306.	கடுவனோடுகளும் - கடுவனெடுக்கும்	”	277	374
307.	நாடநின் மொழிவல் - நாடனின் மொழிவல்	”	“	“
308.	கழைக்கோல் - களைக்கோல், கணைக்கோல்	”	278	375

309.	கல்லிவரிற்றி - கல்லிவரித்தி	”	379	377
310.	மகளிர் புரையுஞ் - மகளிர் புரையும்	”	255	340
311.	செய்ய வாயினான் - செய்யவாயன்	”	“	“
312.	முளைவாளெயிற்றள் - முளைவாயெறிற்றள்	”	256	341
313.	மாரணங்கினளே - மன்னைங்கினளே	”	“	“
314.	சேயதாற் - சேய்ந்தாற்	”	257	342
315.	பெறற்கரிதுதில்ல - பெறற்கரிதில்ல	”	260	346
316.	எயிற்யறொயே - எயிற்றாயே	”	241	320
317.	கொள்குவை யனையிவள் - கொள்வை யன்னையிவள்	”	243	323
318.	பன்மலர் - புனமலர்.	”	244	324
319.	வேலற்கவ்வெறியே - வேலற்கு வெறியே	”	“	“
320.	மொழியுமாயிற் - மொழியுமாகின்	”	245	325
321.	கழங்கினானறிகுவ - கழங்குதானறிவது	”	248	330
322.	பொய்ப்படு பறியா - பொய்ப்படு பழியா	”	250	332
323.	மடமயிலாலுநம் - மடமயிலாயநம்	”	“	“
324.	மலர்ந்த வள்ளி - வளர்ந்த வள்ளி	”	“	“
325.	சாந்த மரத்த - சாதத மரத்த	”	212	279

326.	கூடுமன்னாய் - கூரதடன'னதய'	”	213	281
327.	வீழ்ந்தென - வீழ்ந்தன	”	214	282
328.	ஒளிக்கு நாடு - ஒலிக்கு நாடு	”	216	286
329.	பசப்ப - பசப்பறைவது	”	217	287
330.	தாம் - தாஅய	”	219	290
331.	மகளிரினிரை - மகளிர்நிரை	”	204	267
332.	மலைகிழ வோர்க்கே - மழைகிழவோற்கே	”	“	“
333.	அன்னையென் றேரி நனிநாணுடைய ணின்னு மஞ்ச - அன்னை மொழி நின்னினும் மஞ்சம்	”	205	268
334.	மார்பின பாயற் றுங்சிய வெய்யனோ காப்பாளன்னை - காப்பானன்	”	206	270
335.	பாசி சூழ்ந்த - பாசிதூர்த்த	”	207	271
336.	நிணம்பொதி நணம் பொதி	”	207	272
337.	மறத்தல் - மறுத்தல்	”	209	274
338.	கொண்கநீ - கொண்கனீ	”	193	250
339.	நல்கியோளே - வருவியாளே	”	195	253
340.	கொழும்பல் கூந்தல் - கொழுமணிக் கூந்தல்	”	196	254
341.	வளையணி - வளையறை	”	198	257

342.	அமர்நகை குறுந்துறைவினவி - இன்னகை விரந்தென வினவி	”	“	“
343.	நெடுந்தோளண்ணல் - நெடுந்தேரண்ணல்	”	“	“
344.	இருங்கழி - இகுங்கழி	”	184	238
345.	குருகிளங்கானவல்குங் - குருகினங் கானல்கும்	”	“	“
346.	குருகிதழ் நெய்தல் - அலங்கிறைநெய்தல்	”	185	240
347.	செலாதீமோ - சொல்லாதீமோ	”	186	241
348.	எம்மொடு வந்து - எம்மொடு வந்த	”	187	242
349.	வைகறை மலரு நெய்தல் - வைகறை வரு நெய்தல்	”	188	244
350.	வெண்ணெல் - ஒண்ணெல்	”	190	246
351.	அசைஇய - அசையியல்	”	174	224
352.	எமக்கு நயந் தருளினை - தமக்கு நயந்தருளினை	”	175	225
353.	பண்பும் பாயலும் - பண்பும் பாலும்	”	176	226
354.	சிறுநனி - சிறுநணி	”	180	231
355.	பயந்து - பசந்து	”	161	207
356.	பெருங்கடற் கரையது - பெருங்கடற்றிரையது	”	162	208
357.	கொழுமீன் - தொழுமீன்	”	180	231
358.	இருங்கழி மருங்கின் - இருங்கரை மருங்கின்	”	164	210

359.	அகமனை - அகமனை	”	“	“
360.	பாலாரும்மே - பாலார்கம்மே	”	“	“
361.	முனையிற் - முனையின்	”	169	217
362.	சினைச் சேக்கும் - சினைவதியும்	”	“	“
363.	என்தோழியது - என்றோதியது	”	158	202
364.	பதைப்பத் ததைந்த - பறைப்பத் ததைந்த	”	155	108
365.	பைஞ்சாய்ப் பாவை - பஞ்சாய்க் கோதை	”	“	“
366.	குலவுமணற் - குவவுமணல்	”	153	195
367.	நாடுமோ - நாணுமோ	”	“	“
368.	கையறு பிரற்று - கையறப்பிரற்ற	”	152	193
369.	கானலம் புலம்பந் - கானல் புலம்பும்	”	“	“
370.	வல்லாதீமோ - வல்லாதீமே	”	149	188
371.	துறைவற் - துறைவர்க்கு	”	146	184
372.	நின்றுபின் - நின்றுயின்	”	143	181
373.	பயலை - பசலை	”	141	179
374.	பாய்பரி - பாய்பணி	”	134	172
375.	என்புரிவளை - எம்புரிவளை	”	133	171

376.	சென்றனென் - சென்றனள்	”	118	159
377.	துறைவன் மறைஇ - துறைவன் மரீஇ	”	115	156
378.	நாரை யிரற்றும் - நாரைவிரற்றும்	”	114	154
379.	அவனுடை - அவருடை	”	“	“
380.	பெண்டென மொழிய - பெண்டென மொழிப	”	113	154
381.	அன்னாயென்றன - அன்னையென்றனை	”	“	“
382.	நாணிரை - நாளிரைக்	”	111	151
383.	திரைதரு முத்தம் - திரிதரு முத்தம்	”	105	142
384.	வியறேர் - வியன்றேர்	”	104	141
385.	இசைக்குமவர் - இரைக்குமவர்	”	102	138
386.	யுதுக்காண் - உவக்காண்	”	101	137
387.	நின்மகள் - நின்மகளே	”	“	“
388.	செய்துநப் - தெழிப்ப	”	23	42
389.	தெளிர்ப்ப - தெழிப்ப	”	24	44
390.	யின்னனாவ - இன்னானாவது	”	26	46
391.	மார்புற மரீஇத் - மார்புறவறீஇ	”	29	49
392.	பகைவர் - பகையர்	”	4	15

393.	மனைநடு வயலை - நெடுவயலை	”	11	26
394.	பனித்துயில் - பணித்துயில்	”	14	31
395.	சீக்கு - சீய்க்கும்	”	19	37
396.	வெண்டழைப் - வெண்டழை	”	15	33
397.	மலர் நிறை - மலர்நிலை	”	15	32
398.	பெண்டிரோடாடு - பெண்டிரோடு மாடும்	”	33	53
399.	அவனூரென்ப - அவனூரேயதனால்	”	41	61
400.	விலக்கல் - விலங்கல்	”	42	62
401.	ஈண்டு நீ வரலே - ஈண்டு வரலே	”	48	69
402.	தேனூர் - தேனாறு	”	54	77
403.	பகல்கொள் - பகல்கொல்	”	56	79
404.	விரும்புதி நீயே - இகுமதி நீயே	”	61	86
405.	மகிழ்நதின் - மகிழ்ந்ததின்	”	62	88
406.	தானே தேரோடு - தானைத் தேரோடு	”	66	92
407.	பலரே - பலர்நீ	”	67	93
408.	யான்றன் - யாந்தன்	”	68	94
409.	நெருநை - நெருனை	”	71	98

410.	பஞ்சாய் - பைஞ்சாய்	”	76	102
411.	பைபயத் - பைய	”	83	110
412.	வெண்ணுதற் - வெண்டலைக்	”	85	112
413.	மறுவில் - மறிவில்	”	“	“
414.	அரிது - அறிதும்	”	86	114
415.	முச்சியூதும் - முச்சயூதும்	”	93	124
416.	தடங்கோட்டெருமை - திறங்கோட்டெருமை	”	94	125
417.	அனிநடை யெருமை - அணிநிறவெருவை	”	96	128
418.	பழனப் பாகன் - பழனப் பாகர்	”	99	131
419.	கலுழ்ந்து - கலிழ்ந்து	அகநானூறு	300	529
420.	இருங்கலி - பெருங்கலி	”	“	“
421.	ஓதம் மல்கலின் - மோத மலிகடலின்	”	“	“
422.	விருந்தயர்தல் - விருந்தாகுத	”	“	“
423.	வெய்ப்படு - வெய்ப்படு	”	295	514
424.	வடுகர் - வடுக	”	“	“
425.	பிழியார் - மகிழர் - குலைய மகிழா	”	“	“
426.	துஞ்சி இன்றும் - றுஞ்சினையின்றும்	”	296	576

427.	கூடல் ஆடிய - கூடனீடிய	”	“	“
428.	கடுங்கண் மறவர் - கடுங்கணை மழவர்	”	297	519
429.	மருங்குல் நுணுகிய - மருங்கினுணுகிய	”	“	“
430.	தோன்றுகுயி - தொன்றுகுயி	”	“	“
431.	சூர்முதலிருந்த - சுரமுதலிருந்து	”	“	“
432.	கரவல் - காவ	”	298	523
433.	வல்லுநம் ஆயினும் - வல்லின மாயினும்	”	299	526
434.	பருந்தின் - பருந்தினம்	”	“	“
435.	காடகல் - காய்கல்	”	“	“
436.	நும்செலவென - நின்செலவென	”	“	“
437.	நயனறப் - நயன்றகப்	”	291	505
438.	சினம் சிறந்து - சினந்தணிந்	”	“	“
439.	களிறொதுங்கிய - களிறெடுங்கு	”	“	“
440.	விரியிணர்த் - வரியிணர்	”	“	“
441.	சாத்திடை வழங்கா - சாத்திடை விலங்கா	”	“	“
442.	சிறியிலை - செறியிலை	”	“	“
443.	மருப்பிளங்கோ - மருப்பொழிந்த	”	“	“

444.	மருப்பிளங் - மறுப்பினங்	”	“	“
445.	மேயல் மருஉம் - மேயமருஉ	”	“	“
446.	மேயல் மருஉ மோங்கல்	”	292	507
447.	வெவ்வெங்களரிக் - வேல்வெங்களரி	”	293	509
448.	செல்ப என்ப - செல்ப வென்னுநர்	”	“	“
449.	கழிந்த பின்றை - பொழிந்த பின்றை	”	294	511
450.	புதலிவர் - வகல்வயிற்	”	“	“
451.	தனிமையானே - தனிமையினானே	”	“	“
452.	செய்வது - செல்வது	”	281	479
453.	அகலுள் ஆங்கண் - மகலுநாண்மை	”	“	“
454.	விற்குற்றி - விற்கட்டி	”	“	“
455.	தோள் நீவிய - தோணீவிய	”	283	484
456.	ஏகுதற்கு - யேகுநர்க்கு	”	“	“
457.	வரிப்ப - பரிப்ப	”	“	“
458.	பழச்சுளை - பழச்சினை	”	288	496
459.	நனிநோயேய் - நனிநோயெய்	”	“	“
460.	மகளிர் மாங்காட் - மகளிரரங்காட்	”	“	“

461.	கொந்தோ ஓதிர்த்த கதுப்பின் - கொங்கோடு தீர்த்த கதுப்பதின்	”	“	“
462.	நெடுநிலை - நிரைநிலை நடுகல்	”	271	454
463.	வல்வதாக - வாய்வதாக	”	“	“
464.	அவியன் - அவையின்	”	“	“
465.	நுதல்கழுவ - நுதலகழமக்	”	272	457
466.	விசைத்தெறிந்த - விசைத்தெழுந்த	”	273	460
467.	தன்ன மென்மை - தன்மையன்மையி	”	“	“
468.	நோய்வளரிளமுலை - தோய்வரலிளமுலை	”	“	“
469.	தலைவரம் - நிலைவரம்	”	“	“
470.	இருவிசும் - இரநவின்:வானவின்று	”	274	462
471.	பருவஞ் - பெருவளஞ்	”	“	“
472.	அதளன் - னகல	”	“	“
473.	கண்டுகொல் ஊன்றிய - தண்கோலூன்றிய	”	“	“
474.	போகுந் - பெயருந்	”	“	“
475.	பைப்பய - பையென	”	276	467
476.	செறும்பினன்ன - செறும்பினனைய	”	277	470
477.	அசையுநரிருக்கும் - ரசைவிநரிருக்கும்	”	“	“

478.	பொங்கழல் முருக்கின் - புன்கான் முருக்கின்	”	“	“
479.	பெருமலை - பெருவரை	”	278	472
480.	மாரியின் அவியா - மாரியின் வீயா	”	279	474
481.	மலிபூம் பொங்கர் - நறைமலி பொங்கர்	”	“	“
482.	உப்புடன் உழந்தும் - உப்புடன் னுழுதும்	”	280	477
483.	படுத்தனம் பணிந்தனம் - மடுத்தனம் விரும்பிற்	”	“	“
484.	அயல - வயலர்	”	266	440
485.	திறுக்குந் -திருக்குந்	”	“	“
486.	நெஞ்ச நெகிழ்தருந - நெஞ்ச நெகிழ்க்குந	”	267	443
487.	இனைத லான்றிசின் - யுளைதலான்றிசி	”	“	“
488.	முசுக்கலை - முசுவினம்	”	“	“
489.	நெகிழ்த்த - நெகிழ்ந்த	”	“	“
490.	பூநுதல் யானை - பகைநுதல் யானை	”	268	446
491.	புலவற - பொலிவற	”	“	“
492.	துயங்குங் - துயவுங்	”	270	452
493.	சிறுபுறங்காண்கம் - சிறுபுறங்காண்குதுஞ்	”	261	427
494.	ஆகுவினை - யாடுவிளை	”	262	429

495.	பயறா புக்கென - பயருழ்புக்	”	“	“
496.	வந்த மாறே - வந்தவாறே	”	“	“
497.	யாஅத்து - மராஅத்	”	263	432
498.	பாடலிக் குழீஇக் - பாடலிற்குழீஇ	”	265	437
499.	கெண்டிப் புரைய - கெண்டிப்பரைய	”	“	“
500.	துகளற விளைந்த - துகளறவிரைந்த	”	“	“
501.	புலாஅந் கையர் - புலராக்கையர்	”	“	“
502.	மராஅஞ் சீறூர் - பராஅஞ்சீறூர்	”	“	“
503.	உருவாரருந்து - னுகர்வாருந்தி	”	256	413
504.	பொய்யாலறிவெனின் - பொய்யானறிவ	”	“	“
505.	கரும்பமல் - கரும்பயல்	”	“	“
506.	குறும்பலமொசிக்கும் - குறும்பலோதிக்கும்	”	257	416
507.	வாழிய நெஞ்சே - வாழியென்னெஞ்சே	”	258	419
508.	நயந்தனை கொண்மோ - நயந்தனை கேண்மோ	”	259	422
509.	நந்தன் - நந்தர்	”	251	398
510.	தரும்பணை - தரும்பிணை	”	“	“
511.	அறைவாயும்பர் - வரைவாயும்பர்	”	“	“

512.	குத்திப் புகலொடு குத்திய புகலொடு	”	“	“
513.	காப்பில - காம்பில்	”	“	“
514.	தனியன் - தனியயன்	”	252	400
515.	தொழின்மழை - தெழிமழை	”	“	“
516.	நெடுநகர்க்கூட - நெடுமதிற்சூடல்	”	253	404
517.	ஏரா ஒய்யப் - ளோராயு	”	“	“
518.	பலபாராட்ட - பலர் பாராட்ட	”	254	406
519.	மாயின் நீயும் - மாயினினியு	”	“	“
520.	கூதள - கூழை	”	255	410
521.	கங்குல் வீசித் - கங்குத் வீச	”	“	“
522.	கூந்தல் நீ வெய்யோளொடு- கூந்தனல்லவளோடு	”	246	385
523.	சினமொய்ம்பிற் - சினமுன்பிற்	”	247	387
524.	வயநாய் - வலநாயெறி	”	248	390
525.	பிசிர் - பிதிர்	”	250	395
526.	நண்மர - நீண்மர	”	241	371
527.	வரையக - வரைநகு	”	242	375
528.	மணந்த - மலர்ந்த	”	“	“

529.	துவரின - தவரின்	”	243	377
530.	ஊருழை - ஊருளை	”	“	“
531.	கண்ணில்வாடை - கன்னிவாடை	”	“	“
532.	நில்லாதேகி - நில்லாதேங்கி	”	“	“
533.	வலத்தன்மை -வலித்தன்மை	”	“	“
534.	அறிவுமாயின் - அறியுமாயின	”	“	“
535.	பசைபடு பச்சை - பகைபடுபச்சை	”	244	379
536.	நெடுந்தேர் ஊர்மதி - நெடுந்தேரேவுமதி	”	244	379
537.	வெண்கோடு சுட்டில் - கோடுகட்டி	”	245	383
538.	கடுங்கால் ஒட்டகத் தல்குபசி - கடுங்கால் வேட்டத்தல்குபசி	”	“	“
539.	கில்லென் றெண்ணி - கில்லென வெண்ணி	”	231	345
540.	கார்பயம் - கார்ப்பயன்	”	234	353
541.	கொளீஇய - கொளீஇ	”	“	“
542.	ததர்தழை - ததர்நனை	”	“	“
543.	கள்வன் - களவன்	”	235	356
544.	நாமந்தோற்றி - நாமந்தோன்றி	”	“	“
545.	டருளின்றி - டருளின்று	”	“	“

546.	வெளவினர் - வெவ்விளர்	”	236	359
547.	இடனில - யிடனில	”	“	“
548.	புனலொளி - புனலொழித்	”	“	“
549.	புன்கம் உதிர்ந்த - புன்க முயர்த்த	”	237	361
550.	தவிர்விலர் - தவிரலர்	”	“	“
551.	இருண்முகை - இருமுகை	”	238	364
552.	பனைமருள் - பனைமரு	”	“	“
553.	சிவப்ப - வசிப்ப	”	“	“
554.	நளிமுகை யுடைந்த - நளிமுகையுடைத்த	”	“	“
555.	எல்லுமிழ் - தெல்லிமிழ்	”	227	335
556.	மேவல் நல்கூர் - மேவநல்கூர்	”	229	340
557.	மாஅத் - மராஅத்	”	“	“
558.	எம்மகள் - எம்மகன்	”	221	318
559.	காதலற் காட்டி - காதலிற்காட்டி	”	222	321
560.	பாடல்சால் - பாடுசால்	”	“	“
561.	மருதியன்ன - மரதியன்ன	”	“	“
562.	வல்லியர் இதுநத் - வல்லியரதுநத்	”	223	323

563.	நெடும்பெருங்காய் - நெடும்பொங்கர்	”	“	“
564.	வெங்காட்டு - வெங்கட்	”	223	323
565.	நுண்கேழடங்க - ணுண்டுக ளடங்க	”	“	“
566.	பையுள் கெடு - பையுள்கெட	”	“	“
567.	கமழ்தொடை - கமழ்தொடர்	”	“	“
568.	வால்வெண் தெவிட்டல் - வால்வெண்டேவிட்டல்	”	224	326
569.	பிறப்ப - பரப்ப	”	217	307
570.	பருஉவுறை - பகுவுரை	”	218	310
571.	பொரியரை - பொறியரை	”	219	313
572.	இரும்புள் - இருபுள்	”	220	316
573.	சுதை - சுரை	”	211	290
574.	வன்கண் - வகன்கட்	”	“	“
575.	வினைநவில் - வினைநல்	”	213	297
576.	இனமழை - இளமழை	”	213	297
577.	தோம் முன்னி - தேயமுன்னி	”	215	302
578.	மன்று - மான்று	”	201	264
579.	இருள் துணிந்தன்ன - இருடணிந்தன்ன	”	“	“

580.	பிணவொடு - பிணையொடு	”	“	“
581.	இனனே மார்ப்பப் - இனனேரார்ப்ப	”	202	266
582.	நின்வயின் - நும்வயின்	”	“	“
583.	யாயறிந் - தாயறிந்	”	203	269
584.	துச்சிலிருத்த - துச்சிலிருந்த	”	“	“
585.	படப்பை வாணன் - படப்பைப் பண்ணன்	”	“	“
586.	பிரிந்துறை சூழாதி - பிரிந்திறை சூழாதி என்றும் பாடம்	கலித்தொகை	18	74

எட்டுத்தொகை அகநூல்களின் பதிப்புகள்

நற்றிணைப் பதிப்புகள்

வ.எண்.	பதிப்பு ஆண்டு	நூல் முகப்புப் பெயர்	பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்
1.	1915	எட்டுத்தொகையுள்ளொன்றாகிய நற்றிணை	பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர்	சைவவித்யாநுபாலன யந்திர சாலை, சென்ன பட்டணம்.
2.	1940	சங்க இலக்கியம் (எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும்)	பதிப்பாசிரியர் குழு	சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்
3.	1952	நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்	பின்னத்தூர் அ.நாராயணசாமி ஐயர்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
4.	1957	நற்றிணை	பதிப்பாசிரியர் குழு	மர்ரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை.
5.	1966	நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும் - முதல் தொகுதி	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ்
6.	1968	நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும் - இரண்டாம் தொகுதி	”	”
7.	1989	நற்றிணை மூலமும் உரையும்	எச்.வேங்கடராமன்	டாக்டர் உ.வே.சா.நூல்நிலையம், சென்னை.
8.	1956	நற்றிணை	கா.கோவிந்தன்	மலர் நிலையம், சென்னை
9.	1962	நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	கழக வெளியீடு. சென்னை
10.	1967	நற்றிணை - முதல் தொகுதி	புலியூர்க்கேசிகன்	பாரி நிலையம், சென்னை.

11.	1980	நற்றிணை - இரண்டாம் தொகுதி	”	”
12.	1986	இன்றைய சொற்களில் அன்றைய நற்றிணை	மு.ரா.பெருமாள் முதலியார்	பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
13.	1986	நற்றிணை (இரு பகுதிகள்)	லேனா தமிழ்வாணன்	மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை
14.	1999	நற்றிணை மூலமும் உரையும்	நா.இராமையா பிள்ளை	வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை
15.	2001	The Natrinai Four hundred	ஏ.தெட்சிணாமூர்த்தி	உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
16.	2003	நற்றிணை	கதிர் மகாதேவன்	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.
17.	2004	நற்றிணை மூலமும் உரையும்	கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்	நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
18.	2006	சங்க இலக்கியம் (மூலம்)	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
19.	2008	தமிழ்ச் செவ்வியல் நூல்கள் (மூலம்)	”	”
20.	2008	NARTRINAI TEXT AND TRANSLATION	நீ.கந்தசாமி	பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம், புதுச்சேரி.
21.	2008	Annoted translation Vol.I, Vol.II, Vol.III	Eva wilden	தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை
22.	2009	நற்றிணை தெளிவுரை	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
23.	2009	நற்றிணை (சங்க இலக்கிய நூல்)	வ.த.இராமசுப்பிரமணியன்	திருமகள் நிலையம், சென்னை.
24.	2009	நற்றிணை மூலமும் உரையும்	அ.ப.பாலையன்	சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

குறுந்தொகைப் பதிப்புகள்

வ.எண்.	பதிப்பு ஆண்டு	நூல் பெயர்	பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்
1.	1915	குறுந்தொகை	திருக்கண்ணபுரத் தலத்தான் செளரிப்பெருமாள் அரங்கன்	
2.	1920	குறுந்தொகை	கா.ரா.நமச்சிவாய முதலியார்	குமாரசாமி நாயுடு அண்டு ஸன்ஸ்.
3.	1930	குறுந்தொகை	இராமரத்தின ஐயர்	கலாநிலையம், சென்னை
4.	1933	குறுந்தொகை மூலம்	அருணாச்சல தேசிகர்	
5.	1937	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்	உ.வே.சாமிநாதையர்	
6.	1947	குறுந்தொகை விளக்கம்	ரா.இராகவையங்கார்	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.
7.	1957	குறுந்தொகை மூலம்	எஸ்.ராஜம்	மர்ரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை
8.	1958	குறுந்தொகைக் காட்சிகள் (மூலமும் விளக்கமும்)	சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன்	
9.	1965	குறுந்தொகை தெளிவுரை	புலியூர்க்கேசிகன்	பாரி நிலையம், சென்னை.
10.	1983	குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம்	சாமி சிதம்பரனார்	
11.	1985	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்	மு.சண்முகம் பிள்ளை	
12.	1986	குறுந்தொகை தெளிவுரை	பதிப்புக் குழு	மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை.
13.	1999	குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்	இரா.பிரேமா	
14.	2000	குறுந்தொகை நயவுரை	மு.கோவிந்தசாமி	
15.	2001	குறுந்தொகை தெளிவுரை	துரை தண்டபாணி	

16.	2002	குறுந்தொகை உரை	தமிழண்ணல்	
17.	2004	குறுந்தொகை உரை	வி.நாகராசன்	
18.	2005	குறுந்தொகை தெளிவுரை	துரை இராசராசா	
19.	2006	குறுந்தொகை நறுமணம் மூலமும் உரைவீச்சும்	இரா.சரவணமுத்து	
20.	2006	401 காதற் கவிதைகள் (குறுந்தொகை எளிய அறிமுகம்)		
21.	2009	குறுந்தொகை தெளிவுரை	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	
22.	2010	செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் (மூலம் மட்டும்)	ம.வே.பசுபதி	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

ஐங்குறுநூறு பதிப்புகள்

வ.எண்.	பதிப்பு ஆண்டு	நூல் பெயர்	பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்
1.	1903	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்	உ.வே.சாமிநாதையர்	வைஜெயந்தி அச்சுக்கூடம்
2.	1920			
3.	1938	ஐங்குறுநூறு - மருதத்திணை மூலமும் உரையும்	கா.கோவிந்தன்	ஸ்ரீலட்சுமி பிரஸ், திருவந்திபுரம்.
4.	1940	சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும்	பதிப்பாசிரியர் குழு	சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம், சென்னை.
5.	1943	ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்	தி.சதாசிவ ஐயர்	ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்தி சங்கம், யாழ்ப்பாணம்.

6.	1957	ஐங்குருநாறு (மருதம், நெய்தல் மட்டும்)	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.
7.	1957	ஐங்குருநாறு (குறிஞ்சி, பாலை) முதல் தொகுதி	”	”
8.	1957	ஐங்குருநாறு மூலம் மட்டும்	எஸ்.இராஜம்	மர்ரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை.
9.	1958	ஐங்குருநாறு (முல்லை மட்டும்)	ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.
10	1961	ஐங்குருநாறு மூலமும் உரையும்	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
11.	1978	ஐங்குருநாறு மூலமும் விளக்கவுரையும்	ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.
12.	1980	ஐங்குருநாறு(குறிஞ்சி) மூலமும் உரையும்	ச.சாம்பசிவன்	வளவன் வெளியீடு, மதுரை.
13.	1982	ஐங்குருநாறு (மருதம், நெய்தல்) மூலமும் உரையும்.	புலியூர்க்கேசிகன்	பாரிநிலையம், சென்னை.
14.	1983	ஐங்குருநாறு (குறிஞ்சி, பாலை) மூலமும் உரையும் முதற்பகுதி.	”	”
15.	1983	ஐங்குருநாறு (பாலை) மூலமும் உரையும் முதற்பதிப்பு.	”	”
16.	1994	ஐங்குருநாறு	நாராயண வேலுப்பிள்ளை	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
17.	1999	ஐங்குருநாறு மூலமும் உரையும்	அ.மாணிக்கம்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.

18.	2003	ஐங்குறுநூறு	அர.சிங்காரவடிவேலன்	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.
19.	2003	அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை	த.கோவிந்தன்	வேமம் பதிப்பகம், சென்னை.
20.	2004	ஐங்குறுநூறு	அ.தட்சிணாமூர்த்தி	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
21.	2006	ஐங்குறுநூறு	பிரபாகரபாபு	தமிழ்க்கவி பதிப்பகம், சென்னை
22.	2006	ஐங்குறுநூறு (மருதம்)	ம.பொன்னுசாமி	சாரதாம்மாள் பதிப்பகம்.
23.	2006	சங்க இலக்கியம் மூலம்	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
24.	2008	தமிழ்ச் செவ்வியல் நூல்கள் மூலம் முழுவதும்	”	”
25.	2009	ஐங்குறுநூறு	”	”
26.	2010	செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள்	ம.வே.பசுபதி	தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
27.	2010	பாட்டும் தொகையும் என் உரை	ப.ஆறுமுகம்	ஸ்ரீநிதி பதிப்பகம், உறையூர்.

அகநானூறு பதிப்புகள்

வ.எண்.	பதிப்பு ஆண்டு	நூல் பெயர்	பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்
1.	1918	அகநானூறு நித்திலக்கோவை மூலமும் பழைய உரையும்	இராஜகோபாலாயன்	கம்பர் விலாசம், சென்னை.
2.	1923	எட்டுத்தொகையுள் நெடுந்தொகை ஆகும் அகநானூறு மூலமும் பழைய உரையும்	”	”
3.	1933	அகநானூறு மூலமும் உரையும்	”	”
4.	1938	அகநானூறு களிற்றியானைநிறை வசனம்	ந.சி.கந்தையா	ஒற்றுமை ஆபீஸ், சென்னை.
5.	1941	அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் வசனம்	”	”
6.	1941	அகநானூறு நித்திலக்கோவை வசனம்	”	”
7.	1959	அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம்	வே.வடுகநாதன்	”
8.	1959	அகநானூறு நித்திலக்கோவை வசனம்	சு.அ.இராமசாமிப் புலவர்	”
9.	1960	அகநானூறு களிற்றியானைநிறை தெளிவுரை	புலியூர்க்கேசிகன்	அருணா பள்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
10.	1960	அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் தெளிவுரை	”	”
11.	1962	அகநானூறு நித்திலக்கோவை தெளிவுரை	”	”
12.	1968	அகநானூறு களிற்றியானைநிறை 1-50 பாடல்கள்	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
13.	1969	அகநானூறு களிற்றியானைநிறை 51-100 பாடல்கள்	”	”

14.	1970	அகநானூறு நித்திலக்கோவை 301-400 பாடல்கள்	”	”
15.	1970	அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம், நித்திலக்கோவை 121-400 பாடல்கள்	”	”
16.	1970	அகநானூறு மூலமும் உரையும்	”	”
17.	1973	”	”	”
18.	1974	”	”	”
19.	1976	”	”	”
20.	1987	அனைவரும் படிக்க அகநானூறு (நூற்றிருபது செய்யுள்)	மு.ரா.பெருமாள் முதலியார்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
21.	1995	புறநானூறு பதிற்றுப்பத்து, அகநானூறு, கலித்தொகை உரைநூல்	அழகம்மை சிங்காரவேலன்	வெற்றிவேல் அறக்கொடைப் பதிப்பம், தேவகோட்டை.
22.	1999.	அகநானூறு களிற்றியானை நிரை மூலமும் உரையும்	அ.மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
23.	1999	அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் மூலமும் உரையும்	”	”
24.	1999	அகநானூறு நித்திலக்கோவை மூலமும் உரையும்	”	”
25.	1999	TRANSLATION OF TAMIL CLASSICS, AKANANURU(THE AKAM FOUR HUNDRED) BOOK - I KALIRRIYANAI NIRAI (TAMIL-ENGLISH)	ஏ.தட்சிணாமூர்த்தி	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.

26.	1999	TRANSLATION OF TAMIL CLASSICS, AKANANURU(THE AKAM FOUR HUNDRED) BOOK - II MANIMIDAI PAVALAM (TAMIL-ENGLISH)	ஏ.தட்சிணாமூர்த்தி	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.
27.	1999	TRANSLATION OF TAMIL CLASSICS, AKANANURU(THE AKAM FOUR HUNDRED) BOOK - III NITHILAKKOVAI (TAMIL-ENGLISH)	ஏ.தட்சிணாமூர்த்தி	பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.
28	2002	எட்டுத்தொகையுள் நெடுந்தொகை ஆகும் அகநானூறு களிற்றுயானைநிரை	எஸ்.சிவலிங்கராசா	தலைக்குமி புத்தக நிலையம், திருநெல்வேலி.
29.	2004	அகநானூறு (இரு தொகுதிகள்)	இரா.செய்யபால்	நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
30.	2004	அகநானூறு களிற்றியானை நிரை மூலமும் உரையும்	நா.மீனவன், தெ.முருகசாமி	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.
31.	2004	அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் மூலமும் உரையும்	நா.மீனவன், சுப.அண்ணாமலை	”
32.	2004	அகநானூறு நித்திலக்கோவை மூலமும் உரையும்	தமிழண்ணல், நா.மீனவன்	”
33.	2006	சங்க இலக்கியம் மூலம் முழுவதும்	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
34.	2008	அகநானூறு ந.சி.கந்தையா உரையுடன்	இரா.இளங்குமரன், பி.தமிழகன்	தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
35.	2008	தமிழ்ச் செவ்வியல் நூல்கள் மூலம்	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
36.	2009	அகநானூறு மூலமும் தெளிவுரையும்	வ.த.இராமசுப்பிரமணியம்	திருமகள் நிலையம், சென்னை.

37.	2009	அகநானூறு தெளிவுரை	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
38.	2010	அகநானூறு தெளிவுரை		சாரதா பதிப்பகம் மற்றும் கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
39.	2010	செம்மொழித்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள்	ம.வே.பசுபதி	தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

கலித்தொகைப் பதிப்புகள்

வ.எண்.	பதிப்பு ஆண்டு	நூல் பெயர்	பதிப்பாசிரியர்	பதிப்பகம்
1.	1887	நல்லந்துவனார் கலித்தொகை	சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை	ஸ்காட்டிஷ் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
2.	1925	கலித்தொகை (பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக்கலி)	இ.வை.அனந்தராமையர்	நோபில் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
3.	1925	கலித்தொகை (மருதக்கலி)	”	”
4.	1930	கலித்தொகை மூலம்	”	”
5.	1931	கலித்தொகை (நெய்தல்கலி)	”	”
6.	1933	பாலைக்கலி	கனகசபாபதி முதலியார்	பன்னாற்கழகம், சென்னை.
7.	1938	கலித்தொகை	காசி விசுவநாதன் செட்டியார், பழ முத்தப்பன்	தன வைசிய இளைஞர் தமிழ்ச்சங்கம்.

8.	1941	கலித்தொகை	ந.சி.கந்தையா	அமிழ்தம் பதிப்பகம், சென்னை.
9.	1949	பாலைக்கலி	நா.இராமையா பிள்ளை	
10.	1951	குறிஞ்சிகலி வழித்துணை விளக்கம்	எஸ்.ஆர்.மார்க்கபந்து சர்மா	
11.	1957	கலித்தொகை (மூலம் மட்டும்)	எஸ்.ராஜம்	மர்ரே பதிப்பகம், சென்னை.
12.	1958	கலித்தொகை	புலியூர்க்கேசிகன்	தேனருவிப் பதிப்பகம், சென்னை.
13.	1958	கலித்தொகை	மா.இராசமாணிக்கனார்	வள்ளுவன் பண்ணை, சென்னை.
14.	1958	கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரையும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரையும்	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
14.	1958	கலித்தொகை	சக்திதாசன் சுப்பிரமணியன்	அன்பு வெளியீடு, புதுச்சேரி.
15.	1966	குறிஞ்சிக்கலி	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
16.	1968	முல்லைக்கலி		
	1969	கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரையும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரையும்	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	கழக வெளியீடு, சென்னை.
17.	1969	பாலைக்கலி	”	”
18.	1969	மருதக்கலி	”	”
19.	1969	நெய்தற்கலி	”	”
20	1970	கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரையும் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் விளக்கவுரையும்	பொ.வே.சோமசுந்தரனார்	கழக வெளியீடு, சென்னை.

21	1973	”	”	”
22.	1987	கலித்தொகை	லேனா தமிழ்வாணன்	மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை.
23.	1999	கலித்தொகை மூலமும் உரையும்	அ.மாணிக்கனார்	வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
24.	2003	கலித்தொகை	சுப.அண்ணாமலை	கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்.
25.	2004	கலித்தொகை	அ.விசுவநாதன்	நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
26.	2007	எளிய தமிழில் பாலைக்கலி	குழ.கதிரேசன்	ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை.
27.	2007	கலித்தொகை காட்டும் பாலைத் தமிழும் குறிஞ்சித் தமிழும்	இரா.மணியன்	கவின்மதி பதிப்பகம், சென்னை.
28.	2008	கலித்தொகை என்னும் காதல் தொகை	இரா.சரவணமுத்து	சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
29.	2009	கலித்தொகை	ச.வே.சுப்பிரமணியன்	மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
30.	2010	செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள்	ம.வே.பசுபதி	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

பெருமைப் புலவர்

யொ.வே.சோமசுந்தரனார்

(1909- 1972)

அவர்கள்

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன் (சங்க இலக்கியம்)

முனைவர் பட்ட ஆய்விற்காகத் திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெற்ற ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

ஆ.இந்திரா, எம்.ஏ,எம்..:பில்.,

பதிவு எண்:TVu/R/Ph.D/Reg./FT/Tam./SSBSTASCM/2013/6192

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304

நெறியாளர்

முனைவர் சு.விஜயகாந்தி, எம்.ஏ, எம்..:பில்,பி.எச்.டி.,

முதல்வர்

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304

முதுகலை, தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறை,

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை, அறிவியல் கல்லூரி,
மயிலம் - 604304

அக்டோபர் - 2017

“பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரைத்திறன்” (சங்க இலக்கியம்) என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இவ்வாய்வின் வாயிலாக ஆய்ந்தறியப்பெற்ற முடிபுகள் இங்கு தொகுத்தளிக்கப்பெறுகின்றன.

தமிழகம் ஈன்றெடுத்த தலையாய உரையாசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க இடம்பெறுபவராகத் திகழ்பவர் பெருமழைப்புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் ஆவார்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மேலைப்பெருமழை என்னும் சிற்றூரில் பிறந்த சோமசுந்தரனார். அவர்கள் தன்னுடைய ஊரின் பெயரையே தனக்கு அடையாகக் கொண்டு பெருமழைப்புலவர் என்று தமிழுலகத்தோரால் அறியப்பட்டவர். இவ்வியற்பெயர் பின்பு இவரது புலமையுரைக்கும் காரணப் பெயராகவும் அமைந்து சிறக்கிறது எனலாம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டியை அடுத்துள்ள மேலைப்பெருமழை என்னும் சிற்றூரில் வேளாண் தொழில் செய்து வந்த பொன்னுசாமி என்பவரின் மகனான வேலுத்தேவர் - சிவகாமி அம்மாள் என்பாருக்கு மகனாக 05.09.1909 அன்று பொ.வே.சோமசுந்தரனார் பிறந்தார்.

தந்தை தன்னை வேளாண் தொழிலில் ஈடுபடுத்திய போதிலும் பல தமிழ் நூல்களைத் தாமே முயன்று கற்று, பிறகு சர்க்கரைப் புலவரின் உதவியால்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டயப் படிப்பை முடித்தார். சிறுவயதிலேயே தாய் இறந்துவிட்ட காரணத்தால் தன் மாமன் வீட்டில் வளர்ந்து பிறகு மாமன் மகளையே மணம்புரிந்தார்.

சோழவந்தான் கந்தசாமியார், விபுலானந்த அடிகள், பண்டிதமணி மு.கதிரேசன் செட்டியார், பூவராகம்பிள்ளை போன்றோர் இவருக்கு ஆசிரியராக வாய்த்தனர். தமிழ் மீது இவர் கொண்ட ஆர்வம் பின்னாளில் இவரை உரைப்பணி, பதிப்புப் பணி, படைப்புப் பணி முதலிய பணிகளைச் செய்யத் தூண்டியது எனலாம்.

இலக்கியம், இலக்கணம், காப்பியம், புராணம், சமய இலக்கியம் முதலியவற்றிற்கு இவர் சிறப்பாக உரையெழுதியுள்ளார் என்பதோடு அல்லாமல் இவர் நூல் இயற்றும் திறனும் வாய்க்கப்பெற்றவர் என்பது இவர்தம் படைப்பின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

இவர் உரையியற்றிய நூல்களையும் தனியே படைத்த நூல்களையும் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகமே பதிப்பித்தது. மேலும், இவர் உரையியற்றிய நூல்களுக்கெல்லாம் இவரே பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கியுள்ளார்.

ஓயாத தமிழ்ப்பணியின் காரணமாகத் தம் உடல் நலனில் கவனம் செலுத்தாத காரணத்தால் உடல் நலம் இழந்து 03.01.1973 அன்று புதுவை ஜிப்மர் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பலனின்றி இயற்கை எய்தினார்.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாருடைய பெருமையைப் போற்றும் விதமாக அவருடைய நூல்களை நாட்டுடைமையாக்குதல், திருவாரூர் மத்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைக்கு அவர்தம் பெயரைச் சூட்டுதல், அவர் பிறந்த ஊரில் மணிமண்டபம்

அமைத்தல் ஆகிய கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவருடைய ஊரில் உள்ள நூலகம் அவரின் பெயரிலேயே இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க இலக்கியம் முதலான செய்யுள் வடிவில் யாக்கப்பெற்ற நூல்கள் யாவும் அக்காலத்தில் ஏடுகளிலும், ஓலைச்சுவடிகளிலும் எழுதப்பெற்றுத் தமிழ் ஆர்வலர்களால் பயிலப்பெற்று வந்தன. அதன் பின்னர் நாளடைவில் மூலநூல்களுக்கு உரைகாணும் முயற்சி உரையாசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்பெற்றது. இதன் காரணமாகப் பல நூல்கள் உரையோடு இயற்றப்பெற்றன.

மூலநூல்களுக்கு உரைகாணும் முயற்சியின் வாயிலாகப் பல்வேறு பதிப்புகளையும் உரைகளையும் பெற்றதாகச் சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன.

சங்க இலக்கிய அக நூல்களுக்கு உரைப்பணி மற்றும் பதிப்புப் பணி ஆற்றியோரை, 1.உரை எழுதியோர், 2.பதிப்பித்தோர், 3.உரையெழுதிப் பதிப்பித்தோர் எனும் மூவகையினராகப் பாகுபடுத்தப்பெற்று ஆராத்நியப்பெற்றது.

பதிப்புகள் மற்றும் உரைகள் மூலமாகவும் உரையாகவும் தனி நூலாகவும், தொகுப்பு நூல்களாகவும் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன என்ற செய்தி அறியப்பெற்றது. இவற்றின் வாயிலாகத் தனி நூல்களே மிகுதியான அளவில் வெளிவந்துள்ளன என்பதும் உணர்த்தப்பெற்றது.

இவற்றின் காரணமாக உரைகள் பற்றியும், உரையாசிரியர்கள் பற்றியும் மிகுதியாக அறியப்பெற்றது. மேலும், உரையாசிரியர்கள் மற்றும் அவர்களுடைய உரைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் நூல்களாகவும், ஆய்வேடுகளாகவும், ஆய்வுக்

கட்டுரைகளாகவும் வளர்ந்தமையானது சுட்டப்பெற்றது. மேலும், உரை தோன்றிய வரலாறு குறித்தும் அதன் இன்றியமையாமை குறித்தும் எடுத்துரைக்கப்பெற்றன.

சங்க இலக்கியங்களுக்கென அமைந்த உரைகளைப் பழைய உரைகள் என்றும் புதிய உரைகள் என்றும் அறிஞர்கள் போற்றியுள்ளமையும், அவற்றிற்கு இதுவரையில் அமையப்பெற்ற பதிப்புகள் பற்றியும் கண்டறியப்பெற்றன. மேலும், சங்க இலக்கிய வாசிப்பிற்கும் அவற்றின் பெருமைகளை அறிந்துகொள்வதற்கும் உரையாளர்கள் மற்றும் பதிப்பாளர்களின் அரும்பணியே காரணமாக அமைந்தது என்பது அறியப்பெற்றன.

இலக்கியங்களைப் படைத்தல், அவற்றுக்கு உரையெழுதுதல், பதிப்பித்தல் ஆகிய செயல்பாடுகள் ஆரம்பகாலம்தொட்டே மிகுந்த சிரமம் உடையனவாகவே திகழ்ந்து வந்தமையும் அச்சிரமங்களினூடே உரையாசிரியர்களும் பதிப்பாசிரியர்களும் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டு குறித்தும் உணர்த்தப்பெற்றன.

ஓர் உரையாசிரியரின் தகுதியானது அவர் உரையெழுதப் புகும் இலக்கியத்தில் காணும் இலக்கிய மேற்கோள், இலக்கண மேற்கோள், இலக்கணக் குறிப்புகளை எடுத்தாளுதல், சொற்பொருள் விளக்கும் திறன், மறுக்கும் திறன், நடைநலம் ஆகியவற்றின் வாயிலாக நிர்ணயிக்கப்பெறுகிறது. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் பல்நோக்கு ஆற்றல், துறைசார்ந்த புலமை ஆகியன குறித்து ‘பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை இயல்புகள்’ என்னும் இயலின் வழியே ஆய்ந்துரைக்கப்பெற்றது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கியப் புலமையானது இலக்கிய நூல் மேற்கோளாட்சி, இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி எனும் இரண்டு வகைகளுள் அடக்கப்பெற்று ஆராய்ந்தறியப்பெற்றது. அவ்வகையில், அவர் தம்முடைய உரையில் சங்க இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், புராண இலக்கியம், நிகண்டு இலக்கியம், பழமொழி இலக்கியம், சாத்திர இலக்கியம், பிற இலக்கியம், இடம் விளங்கா இலக்கியம் ஆகியவற்றில் இருந்து எடுத்தாண்டுள்ள மேற்கோள்கள் வாயிலாக அவர்தம் இலக்கிய நூல் புலமையானது உணர்த்தப்பெற்றது.

இலக்கிய நூல் புலமையன்றி பிற இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் இயற்றிய உரைகளிலும் பொ.வே.சோமசுந்தரனாருக்கிருந்த புலமையானது இலக்கிய உரை மேற்கோளாட்சி என்ற பகுதி வாயிலாக நிறுவப்பெற்றது. இதன் வாயிலாக பிற உரையாசிரியர்களையும் மதிக்கும் இவர்தம் தகுதி பெறப்பட்டது.

ஓர் உரையாசிரியருக்கு இலக்கிய நூல்களின்றி, இலக்கண நூல்களிலும் மிகுந்த பயிற்சி வேண்டியது அவசியமாகிறது. மூலநூலின் அனைத்து நுட்பங்களையும் உரையாசிரியர் வெளிப்படுத்துதற்கு இலக்கணப் பயிற்சியானது இன்றியமையாததாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் இலக்கணப் புலமையை அவர்தம் உரையில் காணும் இலக்கண நூல் மேற்கோளாட்சி, இலக்கண உரை மேற்கோளாட்சி, இலக்கணக் குறிப்புகள் ஆட்சி ஆகியன வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் அணியிலக்கணப் புலமையானது உரையில் அவர் கையாண்டுள்ள உவமை முதலாகிய அணிகள் வாயிலாகவும், மூலநூலில்

இடம்பெறும் அணிகளைத் தம் உரையில் ஆள்வது மற்றும் அவற்றுக்கு விளக்கம் கூறுதல் ஆகியவற்றின் வாயிலாகவும் வெளிப்படுகிறது.

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தாம் உரையெழுதப் புகும் இலக்கியத்தைக் கூர்ந்தாய்வு செய்யும் தன்மை, அவற்றைப் பல கோணங்களில் அணுகும் போக்கு, பிற உரையாசிரியர்களின் கருத்தை ஏற்கும், மறுக்கும் தன்மை ஆகியன அவர்தம் உரையில் மூலநூலுக்குக் குறிப்பிடுகின்ற பாடவேறுபாடுகள் புலப்படுத்துகின்றன.

நடையே உரையாசிரியரை அடையாளம் காணும் கூறாகத் திகழ்கிறது. ஒவ்வொரு உரையாசிரியரும் தத்தமக்கெனத் தனித்த நடையைப் பின்பற்றுவர். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரையில் வெளிப்படும் நடைக்கூறுகளாக, ‘விளக்கவுரை நடை’ முதலாக ‘ஆற்றொழுக்கான நடை’ ஈறாக உள்ள பதினான்கு நடைகள் சுட்டப்பெற்றன.

ஒவ்வொரு உரையாசிரியரும் தத்தமக்கே உரிய தனித்த உரைநெறிகளைக் கொண்டிருப்பர். அந்த உரைநெறியே அவ்வுரையாசிரியரைப் வாசகனுக்குப் பிற உரையாசிரியர்களினின்றும் தனித்து அடையாளம் காட்டுவதாய் அமையும். உரையாசிரியருக்கும் வாசகனுக்கும் ஒரு புரிதலை உண்டாக்குதற்குக் காரணமாய் அமைவனவற்றுள் உரைநெறிக்கு என்று தனித்த இடம் உண்டு. அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம்முடைய சங்க எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களுக்கு இயற்றிய உரைகளில் புலப்படும் உரைநெறிகளான நுற்சிறப்புக் கூறுதல் முதலாக முடிபு கூறல் இறுதியாக உள்ள நாற்பத்தெட்டு உரைநெறிகள் கண்டறியப்பெற்றுத் தக்க சான்றுகளோடு நிறுவப்பெற்றன. இந்த உரைநெறிகள் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை வீச்சினை வாசகருக்குப் புலப்படுத்துவனவாய்த் திகழ்கின்றன.

இத்தகைய உரைநெறிகள் வாயிலாகச் சங்க இலக்கியத்திற்கு உரை வரைந்த பிற உரையாசிரியர்களில் இருந்து பொ.வே.சோமசுந்தரனார் எவ்வகையில் எல்லாம் தனித்துப் புலப்படுகிறார் என்பது உணர்த்தப்பெற்றது.

தாம் வாழும் சமுதாயத்தின் ஒழுகலாறுகளையும் வழக்காற்றையும் கூர்ந்து கவனித்து அதனை உள்ளது உள்ளபடியே பதிவு செய்ய வேண்டியது ஒவ்வொரு படைப்பாளனின் கடமையாகும். அதில் அவன் நேர்மையுடன் செயலாற்ற வேண்டியது இன்றியமையா ஒன்றாகும். அவ்வகையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தம் உரைகளில் அக்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் இயங்கியல் குறித்தும் தம் காலச் சமுதாய நடப்புகள் குறித்தும் பதிவுசெய்துள்ள தன்மையைக் காண முடிகிறது. இவை உரையின் வாயிலாக வெளிப்படும், வழிபாடு, விளையாட்டு, வழக்குச் சொற்கள், உறவுமுறை, மகளிர் குறித்த பதிவுகள், நம்பிக்கைகள், பழமொழிகள் வாயிலாக வெளிப்படும் சமுதாய நிலை ஆகியனவற்றின் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றன.

மேற்கூறியவற்றால் பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் வாழ்வியல், அவர்தம் வாழ்க்கையில் பெரும்பங்காற்றிய உரை தொடர்பான செய்திகள், அவர்தம் இலக்கியத் திறம், அதனை வாசகனுக்கு அளிக்கப் பின்பற்றிய வழிமுறைகள், அக்கால சமூக நெறிகளையும் தம் காலச் சமுதாய நடப்புகளையும் காய்தல் உவத்தல் இன்றிப் பதிவு செய்யும் நேர்மை ஆகியன புலப்படுத்தப்பெற்றன.

மேலாய்வுக் களங்கள்:

பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இலக்கியம், உரை, பதிப்பு ஆகிய துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நிகழ்த்தியுள்ளார். எனினும், அவர்தம் படைப்புகள் குறித்த ஆய்வுகள் அருகியே காணப்பெறுகின்றன. அவ்வகையில்,

- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் சங்க இலக்கிய உரைகளைப் பிற சங்க இலக்கிய உரைகளோடு ஒப்பாய்வு செய்தல்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனார் இயற்றிய உரைகளில் ஊடாக வெளிப்படும் மக்களின் பண்பாடு குறித்த செய்திகள், அவர்கள்தம் வழக்காறுகள் ஆகியன குறித்துத் தனியே ஆய்வு செய்தல்.
- பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் உரை வாயிலாக வெளிப்படும் சங்க இலக்கியப் பாடவேறுபாடுகள், பிற உரையாசிரியர் வெளிப்படுத்தும் பாடவேறுபாடுகளோடு ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் ஆய்வு செய்தல்.

முதலிய மேலாய்வுக் களங்கள் எதிர்கால ஆய்விற்கு உட்படுத்தத் தக்கவைகளாகத் திகழ்கின்றன.